

۱۴۰۲/۰۲
بارنگری: ۱۰

سیستم‌های ساخت و ساز خشک

سقف‌های کاذب

سقف‌های کاذب

نام کتاب: سقف‌های کاذب

شمارگان: ۳۰۰۰

نوبت چاپ: پانزدهم

تاریخ چاپ: اردیبهشت ۱۴۰۲

۷	۱. سیستم‌های ساخت و ساز خشک	
۸	۱.۱. معرفی	
۸	۱.۲. مروار ساختار	
۸	۱.۲.۱. سقف کاذب	
۹	۱.۳. تشریح مزایا	
۱۱	۲. اجزاء سیستم‌های ساخت و ساز خشک	
۱۲	۲.۱. صفحات روکش دار گچی (پنل گچی).....	
۱۲	۲.۱.۱. پنل گچی ساده (RG یا GKB)	
۱۲	۲.۱.۲. پنل گچی مقاوم در برابر رطوبت (MR یا GKBI)	
۱۲	۲.۱.۳. پنل گچی مقاوم در برابر حریق (FR یا GKF)	
۱۳	۲.۱.۴. پنل گچی مقاوم در برابر حریق و رطوبت (FM یا GKFI)	
۱۳	۲.۱.۵. پنل گچی مقاوم در برابر ضربه	
۱۳	۲.۱.۶. پنل گچی آکوستیک	
۱۳	۲.۲. صفحات مسلح سیمانی	
۱۴	۲.۳. اجزای فلزی	
۱۴	۲.۳.۱. سازه زیرسازی سقفی	
۱۴	۲.۳.۲. سازه تراز سقف یکپارچه	
۱۴	۲.۳.۳. سازه محافظ گوشه (Corner bead)	
۱۴	۲.۳.۴. سازه محافظ لبه (J-bead)	
۱۴	۲.۳.۵. سازه درز انقطاع	
۱۵	۲.۳.۶. نبشی تراز سقف مشبك	
۱۵	۲.۴. اتصالات فلزی	
۱۵	۲.۴.۱. براکت (اتصال مستقیم)	
۱۵	۲.۴.۲. قطعه اتصال طولی	
۱۵	۲.۴.۳. قطعه اتصال کامل	
۱۵	۲.۴.۴. قطعه اتصال نیمه	
۱۶	۲.۵. آونیزها	
۱۶	۲.۵.۱. آویز سیمی	
۱۶	۲.۵.۲. UH36	
۱۶	۲.۵.۳. عامل اتصال HT90	
۱۶	۲.۵.۴. آویز نانیوس	
۱۷	۲.۶. اجزای سقف کاذب مشبك	
۱۷	۲.۶.۱. تایل‌های سقفی	
۱۷	۲.۶.۲. سازه‌های سپری	
۱۷	۲.۶.۳. گیره تایل	
۱۸	۲.۷. ادوات اتصال	
۱۸	۲.۷.۱. پیچ‌های اتصال پنل به سازه (TB-TN)	
۱۸	۲.۷.۲. پیچ‌های اتصال سازه به سازه (LB-LN)	
۱۸	۲.۷.۳. پیچ اتصال سازه به ساختار خشک (FN)	
۱۸	۲.۷.۴. پیچ اتصال پنل مقاوم در برابر ضربه به سازه‌های (TN)	
۱۸	۲.۷.۵. پیچ و رول پلاگ	
۱۸	۲.۷.۶. مهار چکشی	

۱۸.....	۷.۷.۲ مهارهای ویژه اعضای توالی
۱۹.....	۸.۲ نوارها
۱۹.....	۱. نوار درزگیر ۸.۲
۱۹.....	۲. نوار چسب جداکننده (Trenn-fix) ۸.۲
۱۹.....	۳. سازه (یا نوار) محافظ گوشه (Corner bead) ۸.۲
۱۹.....	۴. نوار عایق ۸.۲
۲۰.....	۹.۲ مصالح تكميلي
۲۰.....	۱. چسب کاشی ۹.۲
۲۰.....	۲. پرایمر زیر رنگ (Tiefengrund) ۹.۲
۲۰.....	۳. بتونه درزگیر ۹.۲
۲۰.....	۴. ماستيك ۹.۲
۲۱.....	۱۰.۲ وسائل و ابزار

۲۵.....	۳. سقف‌های کاذب
۲۶.....	۱.۳ سقف‌های کاذب
۲۶.....	۱.۱.۳ سقف کاذب با سازه‌گذاری دو طرفه D112a.ir
۲۶.....	۲.۱.۳ سقف کاذب با سازه‌گذاری یک طرفه D112b.ir
۲۶.....	۳.۱.۳ سقف زیر سقف یکپارچه
۲۷.....	۴.۱.۳ سقف کاذب خود Aystayi.ir
۲۷.....	۵.۱.۳ سقف زیر سقف خود Aysta.
۲۷.....	۶.۱.۳ معرفی سقف کاذب مشبك
۲۸.....	۲.۳ جزئيات اجرائي سقف کاذب یکپارچه
۳۳.....	۳.۳ روش اجرا
۳۳.....	۱.۳.۳ اجرای زيرسازي
۳۳.....	۲.۳.۳ اجرای زيرسازي D112a.ir
۳۹.....	۳.۳.۳ اجرای زيرسازي D112b.ir
۴۰.....	۴.۳.۳ اجرای بازشوها
۴۱.....	۵.۳.۳ اجرای اجزاي باديندي
۴۱.....	۶.۳.۳ نصب لایه عایق
۴۲.....	۷.۳.۳ نصب صفحات
۴۳.....	۸.۳.۳ اجرای درز انقطاع
۴۳.....	۹.۳.۳ درز انقطاع در ساختارهای دارای کد حریق
۴۳.....	۱۰.۳.۳ درزگیری و آماده‌سازی
۴۴.....	۴.۳ مبانی طراحی زيرسازي
۴۴.....	۱.۴.۳ تعیین وزن سقف کاذب بر اساس نوع پوشش کاري
۴۴.....	۲.۴.۳ محاسبه بارهای اضافه
۴۴.....	۳.۴.۳ تعیین رده وزنی سقف کاذب
۴۴.....	۴.۴.۳ تعیین فواصل مجاز
۴۶.....	۵.۳ ضوابط مرتبط با ساختارهای دارای کد حریق
۴۶.....	۱.۵.۳ سقف اصلی
۴۷.....	۲.۵.۳ عوامل اتصال
۴۷.....	۳.۵.۳ سازه تراز
۴۷.....	۴.۵.۳ زيرسازي

۴۷	۵.۵.۳ تاسیسات.....
۴۸	۶.۵.۳ لایه عایق.....
۴۸	۷.۵.۳ لایه‌های پوششی.....
۴۸	۸.۵.۳ بازشوها.....
۴۸	۹.۵.۳ درزگیری.....
۴۸	۱۰.۵.۳ گچ پوششی (ماستیک).....
۴۹	۱۱.۵.۳ بارگذاری.....
۴۹	۱۲.۵.۳ اتصال سقف کاذب به دیوار.....
۵۰	۱۳.۵.۳ اتصال دیوار به سقف کاذب.....
۵۰	۶.۳ ضوابط بارگذاری.....
۵۱	۷.۳ جزئیات اجرای سقف‌های تزئینی.....
۵۱	۱.۷.۳ اجرای شکست (باکس) و فناوری صفحات شیار خورد.....
۶۱	۲.۷.۳ نحوه شیار زنی.....
۶۲	۳.۷.۳ ایجاد قوس به روش خشک.....
۶۶	۴.۷.۳ ایجاد قوس به روش تر.....
۷۲	۵.۷.۳ ایجاد قوس به روش برش کاغذ روکش.....
۷۴	۶.۷.۳ اجرای ابزار.....
۷۵	۸.۳ نصب دریچه دسترسی (بازدید).....
۷۶	۱۸.۳ راهنمای نصب دریچه‌های دسترسی.....
۷۷	۹.۳ اجرای خروجی تهویه.....
۷۸	۱۰.۳ نصب روشنایی توکار.....
۷۹	۱۱.۳ ترمیم سقف‌های کاذب یکپارچه.....
۷۹	۱۱.۳ ترمیم موضعی.....
۷۹	۲.۱۱.۳ تعویض قطعات.....
۸۰	۱۲.۳ سقف زیر سقف.....
۸۰	۱۱۲.۳ حداکثر فواصل سازه‌های پنل خور، باربر و آویزهای سقف زیرین.....
۸۱	۱۳.۳ اطلاعات عملکردی ساختارها.....
۸۱	۱.۱۳.۳ سقف کاذب D112a.ir بدون کد حریق (سازه F47 و آویز ترکیبی).....
۸۱	۲.۱۳.۳ سقف کاذب D112a.ir بدون کد حریق یا دارای کد حریق از پایین سقف کاذب (سازه CD60 و آویز نانیوس یا برآکت).....
۸۱	۳.۱۳.۳ سقف کاذب D112a.ir دارای کد حریق از بالای سقف کاذب (سازه CD60 و آویز نانیوس یا برآکت).....
۸۲	۴.۱۳.۳ سقف کاذب D112b.ir بدون کد حریق، سازه F47 و آویز ترکیبی.....
۸۲	۶.۱۳.۳ سقف کاذب D112b.ir و D112a.ir بدون کد حریق.....
۸۲	۷.۱۳.۳ سقف کاذب D112a.ir دارای کد حریق از پایین و با بالای سقف کاذب، بدون درنظر گرفتن مقاومت سقف اصلی.....
۸۲	۵.۱۳.۳ سقف کاذب D112b.ir بدون کد حریق یا کد حریق از پایین سقف کاذب، سازه CD60 و آویز نانیوس یا برآکت.....
۸۳	۸.۱۳.۳ سقف کاذب D112b.ir دارای کد حریق از پایین و بالای سقف کاذب با در نظر گرفتن مقاومت سقف اصلی.....
۸۴	۹.۱۳.۳ عایق صوتی سقف کاذب D112a.ir بر اساس DIN 4109، ضمیمه ۱ و ۲.....
۸۵	۱۴.۳ معرفی ir سقف کاذب خود ایستا (بدون آویز).....
۸۵	۱.۱۴.۳ مرور ساختار.....
۸۵	۲.۱۴.۳ تشریح مزایا.....
۸۵	۳.۱۴.۳ اجزای ساختار.....
۸۶	۱۵.۳ سقف کاذب خود ایستای بدون کد حریق.....
۸۷	۱۶.۳ سقف کاذب خود ایستا با کد حریق ۳۰ دقیقه از پایین سقف کاذب.....
۸۸	۱۷.۳ سقف کاذب خود ایستا با کد حریق ۳۰ دقیقه از پایین و بالای سقف کاذب (تیپ A).....

۸۹	۱۸.۳ سقف کاذب خود ایستا با کد حریق ۳۰ دقیقه از پایین و بالای سقف کاذب (تیپ B)
۹۰	۱۹.۳ روش اجرا.....
۹۰	۱.۱۹.۳ اجرای زیرسازی
۹۱	۲.۱۹.۳ اجرای باشوهای
۹۳	۲۰.۳ نصب لایه عایق.....
۹۳	۲۱.۳ نصب صفحات
۹۴	۱.۲۱.۳ اجرای درز انقطاع
۹۵	۲.۲۱.۳ درزگیری و آماده سازی
۹۵	۳.۲۱.۳ تمهیدات ویژه
۹۷	۲۲.۳ ضوابط مرتبط با ساختارهای دارای کد حریق
۹۷	۱.۲۲.۳ سقف اصلی
۹۷	۲.۲۲.۳ زیرسازی
۹۷	۳.۲۲.۳ تاسیسات
۹۷	۴.۲۲.۳ لایه عایق
۹۷	۵.۲۲.۳ لایه‌های پوششی
۹۷	۶.۲۲.۳ درز انقطاع
۹۷	۷.۲۲.۳ باشوهای
۹۷	۸.۲۲.۳ سازه‌های کمکی
۹۷	۹.۲۲.۳ درزگیری
۹۷	۱۰.۲۲.۳ گچ پوششی
۹۷	۱۱.۲۲.۳ بارگذاری
۹۸	۱۲.۲۲.۳ عناصر پیرامونی
۹۸	۱۳.۳ ضوابط بارگذاری
۹۹	۱۴.۳ سقف زیر سقف خود ایستا
۹۹	۱۲۴.۳ حداکثر فاصله سازه‌های (CW) سقف خود ایستا و سازه‌های پنل خور و باربر CD60 سقف زیرین (D112a.ir)
۱۰۰	۱۲۵.۳ اطلاعات عملکردی ساختارها
۱۰۰	۱.۱۲۵.۳ سقف کاذب D131.ir دارای کد حریق از پایین و یا بالای سقف کاذب
۱۰۱	۲.۱۲۵.۳ سقف کاذب D131.ir بدون کد حریق
۱۰۱	۳.۱۲۵.۳ سقف کاذب D131.ir بدون کد حریق
۱۰۲	۴.۱۲۵.۳ سقف کاذب D113.ir دارای کد حریق از پایین سقف کاذب
۱۰۲	۶.۱۲۵.۳ سقف کاذب D131.ir دارای کد حریق از پایین و بالای سقف کاذب (تیپ B)
۱۰۲	۵.۱۲۵.۳ سقف کاذب D131.ir دارای کد حریق از پایین و بالای سقف کاذب (تیپ A)
۱۰۳	۷.۱۲۵.۳ سقف زیر سقف خود ایستا
۱۰۴	۱۲۶.۳ معرفی سقف کاذب مشبك
۱۰۴	۱.۱۲۶.۳ مرور ساختار
۱۰۴	۲.۱۲۶.۳ تشریح مزایا
۱۰۵	۱۲۷.۳ روش اجرا
۱۰۵	۱.۱۲۷.۳ اجرای نبیشی تراز
۱۰۵	۲.۱۲۷.۳ اجرای آویزها
۱۰۶	۱۲۷.۳ اجرای سازه‌های اصلی T3600
۱۰۷	۱۲۷.۳ اجرای سازه‌های فرعی T1200
۱۰۷	۴.۱۲۷.۳ اجرای سازه‌های فرعی T600
۱۰۷	۵.۱۲۷.۳ اجرای سازه‌های فرعی T600
۱۰۷	۶.۱۲۷.۳ اجرای اجزای بادبندی

۱۰۷.....	۷.۲۷.۳ اجرای درز انقطاع.....
۱۰۷.....	۸.۲۷.۳ تنظیم ارتفاع سقف (رگلار).....
۱۰۷.....	۹.۲۷.۳ نصب لایه عایق.....
۱۰۷.....	۱۰.۲۷.۳ تایل گذاری
۱۰۸.....	۱۱.۲۷.۳ سایر نکات اجرایی.....
۱۱۱.....	۲۸.۳ مبانی طراحی زیرسازی*
۱۱۱.....	۲۹.۳ ضوابط مرتبط با ساختارهای دارای کد حریق.....
۱۱۱.....	۳۰.۳ ضوابط بارگذاری
۱۱۲.....	۳۱.۳ جزئیات اجرایی سقف مشبك.....

۱۱۳.....	۴. دستورالعمل برش، نصب، درزگیری و آماده‌سازی صفحات روکش دار گچی
۱۱۴.....	۱.۴ برش صفحات روکش دار گچی.....
۱۱۴.....	۱.۱.۴ برش با استفاده از تیغ برش و شمشه خط کشی.....
۱۱۴.....	۲.۱.۴ برش با استفاده از اره دستی
۱۱۴.....	۳.۱.۴ برش با استفاده از دستگاههای برش طولی و برش قرقهای
۱۱۵.....	۴.۱.۴ اجرای پخ و پرداخت لبه‌های برش خورده
۱۱۷.....	۲.۴ نصب صفحات روکش دار گچی.....
۱۱۷.....	۱.۲.۴ روش اجرا.....
۱۱۸.....	۲.۲.۴ فوائل مجاز
۱۱۹.....	۳.۲.۴ نکات فنی
۱۲۰.....	۳.۳.۴ تهیه بتونه درزگیر و ماستیک
۱۲۰.....	۱.۳.۴ تهیه بتونه درزگیر
۱۲۰.....	۲.۳.۴ تهیه ماستیک
۱۲۱.....	۳.۳.۴ نکات فنی
۱۲۲.....	۴.۴ ترفندهای کارگاهی جهت بررسی کیفیت بتونه اجرا شده
۱۲۳.....	۵.۴ درزگیری صفحات روکش دار گچی.....
۱۲۳.....	۱.۵.۴ بررسی‌ها و اقدامات اولیه
۱۲۳.....	۲.۵.۴ درزگیری لبه‌های کارخانه‌ای (لبه‌های برش نخورده)
۱۲۵.....	۳.۵.۴ درزگیری لبه‌های برش خورده
۱۲۵.....	۴.۵.۴ درزگیری کنج‌های خارجی با سازه محافظ گوشه (کربنید فلزی)
۱۲۶.....	۵.۵.۴ درزگیری کنج‌های خارجی با نوار محافظ گوشه (کربنید کاغذی)
۱۲۶.....	۶.۵.۴ درزگیری کنج‌های خارجی با نوار درزگیر کاغذی
۱۲۷.....	۷.۵.۴ درزگیری کنج‌های داخلی - فصل مشترک دو ساختار خشک
۱۲۷.....	۸.۵.۴ درزگیری کنج‌های داخلی - فصل مشترک ساختار خشک و بنایی
۱۲۸.....	۹.۵.۴ اجرای بتونه در محل پیچ‌ها
۱۲۸.....	۶.۴ آماده‌سازی صفحات روکش دار گچی
۱۲۸.....	۱.۶.۴ اجرای ماستیک
۱۲۸.....	۲.۶.۴ اجرای پرایمر
۱۲۹.....	۷.۴ سطوح کیفی درزگیری و آماده‌سازی.....

۱۳۱

۵. اطلاعات تکمیلی

۱۳۲.....	۱.۵ مبانی انتخاب ساختار سقف‌های کاذب
۱۳۲.....	۱.۱.۵ کاربری فضا
۱۳۲.....	۲.۱.۵ انعطاف معماري

۱۳۲	۳.۱.۵. دسترسی آسان به تاسیسات.....
۱۳۲	۴.۱.۵. سرعت اجرا.....
۱۳۲	۵.۱.۵. سقف‌های ترکیبی.....
۱۳۲	۶.۱.۵. شکستها.....
۱۳۲	۷.۱.۵. سقف‌های D112b.ir.....
۱۳۲	۸.۱.۵. سقف کاذب با صفات سیمانی.....
۱۳۲	۹.۱.۵. سقف‌های تیرچه بلوک با بلوک پلی استایرنی (یونولیت).....
۱۳۲	۱۰.۱.۵. مقاومت در برابر حریق.....
۱۳۲	۱۱.۱.۵. عملکرد صوتی.....
۱۳۳	۱۲.۱.۵. فضاهای مرطوب.....
۱۳۳	۱۳.۱.۵. شرایط آویزگیری.....
۱۳۳	۱۴.۱.۵. بازشوها.....
۱۳۳	۱۵.۱.۵. درزهای انقطاع.....
۱۳۳	۱۶.۱.۵. عناصر بادبندی.....
۱۳۳	۱۷.۱.۵. بارهای خارجی وارد بر سقف
۱۳۴	۲.۵. زمانبندی اجرای پروژه با سیستم‌های ساخت و ساز خشک
۱۳۶	۳.۵. مشخصات محصولات.....
۱۴۰	۴.۵. آنالیز مصالح.....
۱۴۰	۱.۴.۵. ساختارهای سقف کاذب یکپارچه
۱۴۱	۲.۴.۵. ساختارهای سقف کاذب مشبك
۱۴۲	۵.۵. خدمات فنی و مهندسی

۱. سیستم‌های ساخت و ساز خشک

۱.۱. معرفی

بطور کلی اجزای تشکیل دهنده سیستم ساخت و ساز خشک عبارتند از صفحات روکش دار گچی یا مسلح سیمانی، پروفیل‌های گالوانیزه سرد نورد شده یا چوب، ادوات اتصال و مصالح درزگیری.

با استفاده از اجزای یاد شده می‌توان ساختارهای مختلفی نظیر دیوار جداکننده، دیوار پوششی، سقف کاذب و سیستم‌های محافظت در برابر حریق تیر و ستون و شریان‌های تاسیساتی را اجرا نمود.

۱.۲. مرور ساختار

۱.۲.۱. سقف کاذب

سقف‌های کاذب ساختارهای سبکی هستند که به واسطه تولید صنعتی، دارای مشخصات فنی استاندارد بوده و جایگزین بسیار مناسبی برای سقف‌های کاذب غیر استاندارد ساخته شده با رابیتس و گج می‌باشند. این ساختارها بطور کلی به انواع یکپارچه و مشبك تقسیم‌بندی می‌شوند.

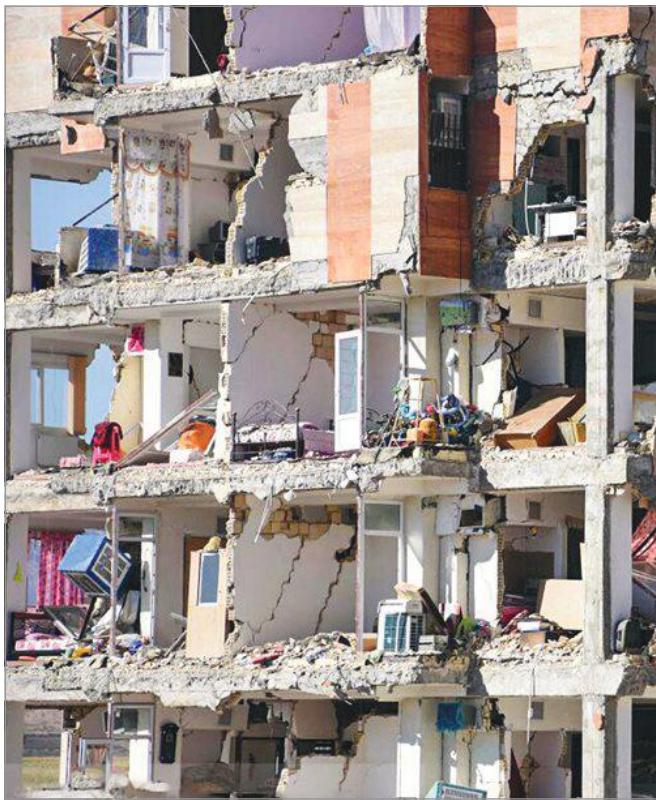
■ سقف کاذب یکپارچه

شامل زیرسازی سبک فولادی معلق ساخته شده با مقاطع L، L و C بوده که صفحات روکش دار گچی در یک یا دو لایه، به وسیله پیچ مخصوص بر روی آنها نصب می‌شوند. درزهای میان این صفحات به وسیله نوار و بتونه مخصوص درزگیری شده و بدین ترتیب سطحی یکپارچه و بدون درز حاصل می‌شود. سطح بدست آمده قابلیت اجرای رنگ و پوشش‌های دیگر را خواهد داشت. فضای خالی پشت سقف کاذب، امکان استفاده از انواع عایق‌های حرارتی و صوتی را فراهم نموده و عبور و دسترسی به تأسیسات الکتریکی و مکانیکی را میسر می‌سازد.

■ سقف کاذب مشبك

از شبکه سازه‌های سپری (T شکل) و تایلهای سقفی تشکیل می‌شوند. شبکه مذکور به وسیله آویزهای قابل تنظیم، به سقف اصلی متصل گردیده و تایلهای به صورت وزنی درون این شبکه قرار می‌گیرند. فضای خالی پشت سقف کاذب، امکان استفاده از لایه عایق را فراهم نموده و بدین ترتیب می‌توان به مشخصات عملکردی نظیر جذب صوت بالا دست یافت. ویژگی‌های مثبت فراوان این نوع سقف کاذب باعث گسترش استفاده از آن در فضاهای اداری، تجاری، درمانی و آموزشی شده است. این نوع سقف را می‌توان به تنها بی‌یا در ترکیب با سقف کاذب یکپارچه اجرا نمود.

۷/۵ سانتی‌متر بوده که این اختلاف، میزان قابل توجهی است. با استفاده از دیوارهای ساخت و ساز خشک به طور متوسط باعث افزایش سطح مفید داخل ساختمان به میزان ۱۰ درصد خواهد شد.

▪ دستیابی به مشخصات فنی مورد نیاز طراح

رعایت کمیت‌های مرتبط با فیزیک ساختمان (مانند عملکرد صوتی، حرارتی و رفتار جداره در برابر حریق) و کمیت‌های مکانیکی (مانند حداکثر ارتفاع مجاز، ظرفیت پذیرش بارهای طرهای و رفتار لرزه‌ای) نقش بسزایی در ایجاد شرایط آسایش و بهره برداری مناسب از فضا را دارند. کمیت‌های مذکور در تمامی ساختارهای ساخت و ساز خشک مطابق با روش‌های استاندارد آزمایش شده و از طریق مدارک و اسناد فنی این شرکت قابل ارائه می‌باشند. به علاوه، برای دستیابی به کمیت‌های خاص، ساختارهای ویژه قابل طراحی می‌باشند. این ویژگی اجازه می‌دهد که طراحان و سازندگان، معیارهای فنی مورد نظر خود را در طراحی و اجرای ساختمان پیاده سازی نموده و کمیت‌هایی نظری میزان عبور حرارت و صوت و مقاومت در برابر حریق را تحت کنترل در آورند (امکانی که غالباً برای ساختارهای بنایی وجود ندارد).

▪ قابلیت ترمیم و تعویض

با استفاده از ابزار ساده می‌توان ساختارهای ساخت و ساز خشک را به راحتی ترمیم یا قطعات آن را تعویض نمود.

▪ دسترسی و تعمیر آسان

قرارگیری تأسیسات در فضای پشت سقف‌های کاذب و نیز فضای خالی دیوارها و دفن نشدن آن در داخل این ساختارها، علاوه بر رفع مسئله خوردگی و کاهش هزینه نگهداری، امکان دسترسی به تأسیسات و تعمیرات آسان در مرحله بهره‌برداری از ساختمان را میسر می‌سازد.

۳.۱. تشریح مزايا

▪ عملکرد لرزه‌ای مناسب

محاسبات نشان می‌دهد که ساختارهای ساخت و ساز خشک در برابر شتاب‌هایی به بزرگی بیش از ۵/۵ مقاومت دارند (این در حالی است که شتاب مبنای طرح در لرزه خیزتین مناطق ایران حداقل ۹/۳۵ می‌باشد). مهمترین عوامل در مقاومت سقف کاذب در برابر زلزله، سبکی وزن آن و بهره‌گیری از اتصالات و مهارهای استاندارد و مستحکم می‌باشد. وزن این نوع سقف‌ها بسیار کم بوده به طوری که این مقدار برای ساختار تک لایه با پنل ۱۲/۵ میلی‌متری کمتر از ۱۵ کیلوگرم بر مترمربع می‌باشد (با احتساب وزن زیر سازی).

▪ سرعت اجرایی بالا

سرعت اجرایی بالا یکی از ویژگی‌های اصلی ساختارهای ساخت و ساز خشک است بطوریکه با حداقل نیروی انسانی می‌توان در کمترین زمان ممکن سطوح وسیعی را پوشش داد. همچنین، این ساختارها دارای قابلیت رنگ آمیزی بلافلایل پس از خشک شدن بتونه و یا گچ پوششی می‌باشند که سرعت اجرای بالا و در نتیجه کاهش مدت زمان اجرای پروژه در بازگشت سریع سرمایه بسیار موثر خواهد بود.

▪ اجرای بسیار آسان

اجرای ساختارهای خشک تا حدی آسان است که در بسیاری از کشورهای دنیا، مصرف کنندگان اجزای ساختار را از فروشگاه‌های مصالح تجهیزات ساختمانی خریداری نموده و با مطالعه دستورالعمل‌های مربوطه و با استفاده از ابزار ساده نسبت به اجرای آن اقدام می‌کنند.

▪ دقت بالا در اجرا

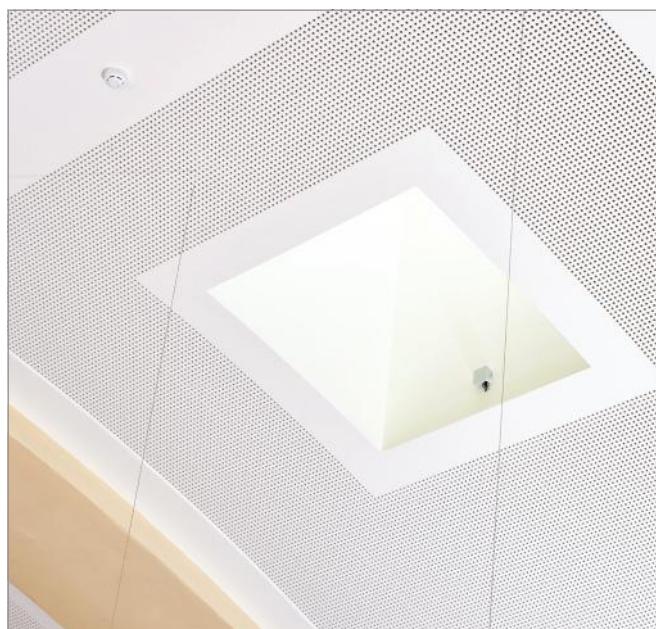
به طور کلی ساختارهای خشک، از مصاديق ساخت و ساز صنعتی بنها به شمار می‌روند که به دلیل روش اجرایی آسان و استاندارد، خطاهای اجرایی و هزینه‌های ناشی از آن کاهش یافته و عملیات اجرایی با دور ریز بسیار کم مصالح و صرفه جویی در مصالح، نیروی انسانی و زمان همراه خواهد بود.

▪ کاهش بار مرده ساختمان

دیوارهای ساخت و ساز خشک به طور متوسط ۶۰ تا ۹۰ درصد نسبت به دیوارهای بنایی سبک‌تر هستند. به لحاظ اقتصادی، سبک سازی موجب می‌شود که مخارج تامین ایستایی سازه کاهش یابد. سبک کردن اجزای غیرسازه‌ای، علاوه بر این که نیروهای جانبی ناشی از زلزله را کاهش می‌دهد، نیروی قائم ناشی از بار مرده وارد بر ساختمان را نیز کاهش داده، در نتیجه باعث کاهش در ابعاد و میزان مصالح مصرفی در فونداسیون، تیرها و ستون‌ها و بهره وری اقتصادی خواهد شد.

▪ افزایش سطح مفید بنا

حدائق ضخامت در دیوارهای آجری و یا بلوك سفالی به طور معمول حدود ۱۵ سانتی‌متر می‌باشد؛ در حالی که حدائق ضخامت در دیوار خشک حدود

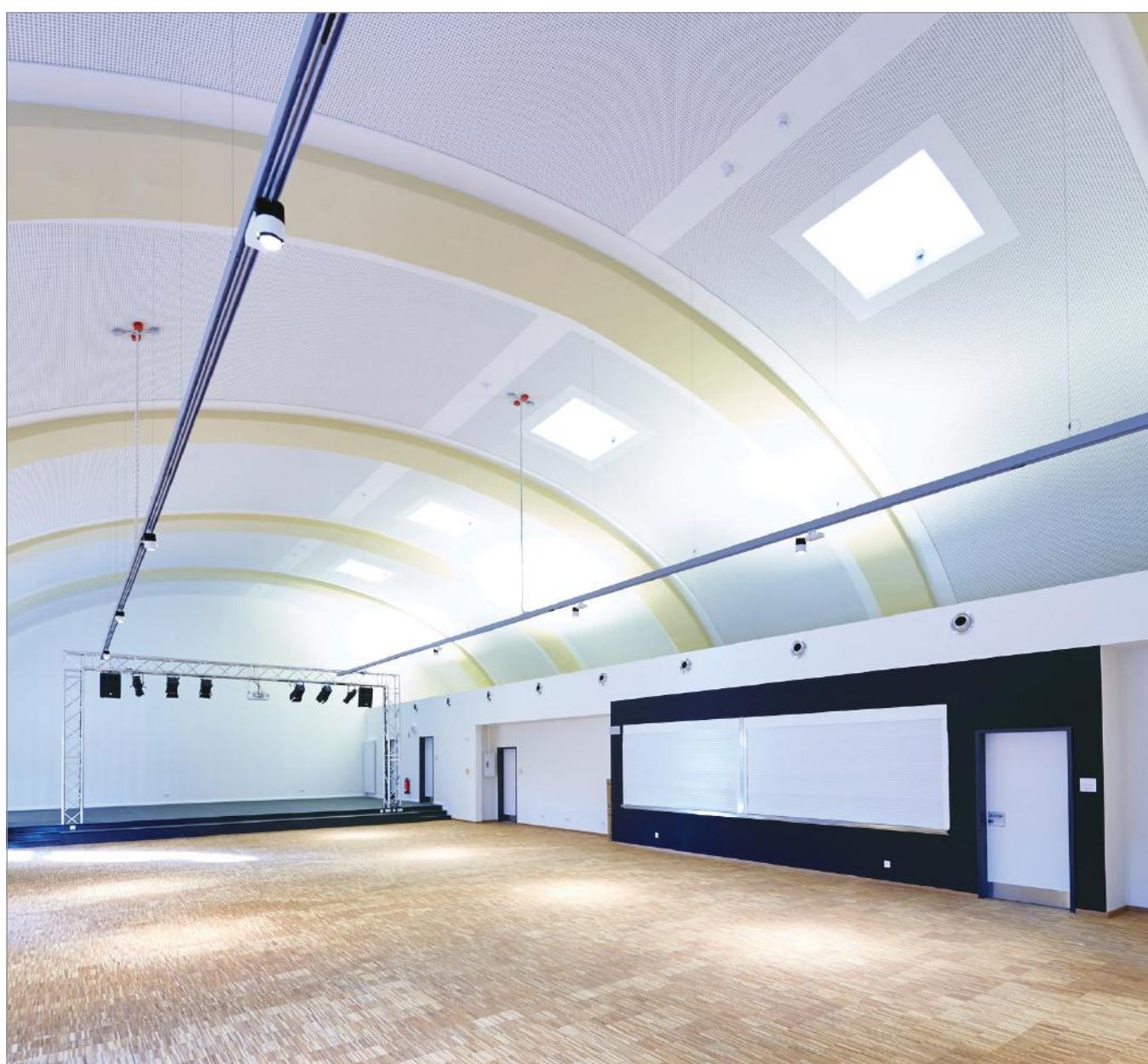

■ **قابلیت اجرا بر روی کف تمام شده**

از قابلیت‌های ساختار دیوار جداگانه ساخته شده از سیستم ساخت و ساز خشک، امکان اجرای آن بر روی کف تمام شده می‌باشد. این قابلیت، تغییرات احتمالی معماری بنا را در حین بهره‌برداری آسانتر می‌نماید.

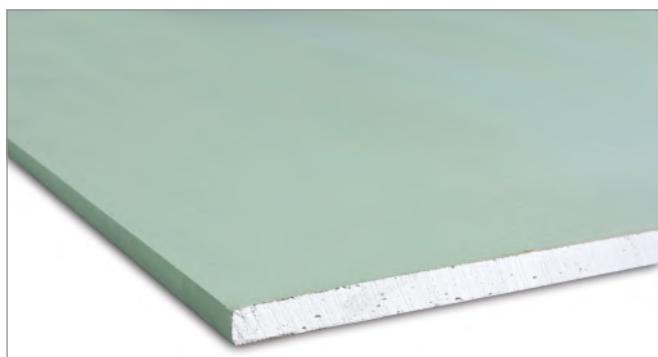
■ **انعطاف معماری**

این ساختارها از نظر معماری بسیار منعطف بوده و قابلیت اجرای انواع قوس و شکست را دارا می‌باشند. همچنین این قابلیت در ساخت سقف‌های معلق تزیینی (دکوراتیو) کاربرد ویژه دارد. بدون شک، خصوصیت اخیر مهمترین مزیت ساختار سقف کاذب یکپارچه، به ویژه در کشوری با معماری غنی همچون ایران به شمار می‌رود. این ساختار دارای قابلیت پذیرش انواع اشکال و طرح‌های تزیینی بوده که حتی در مرحله بهره‌برداری از بنانیز قابل اجرا می‌باشند.

۲. اجزاء سیستم‌های ساخت و ساز خشک

۱.۲. صفحات روکش‌دار گچی (پنل گچی)

این صفحات دارای هسته گچی بوده و سطح و لبه‌های طولی آن‌ها با کاغذ مخصوص پوشانده شده است. صفحات روکش‌دار گچی در انواع معمولی (GKB یا RG)، مقاوم در برابر رطوبت (MR) یا (GKFI)، مقاوم در برابر حریق (FR یا GKF)، مقاوم در برابر رطوبت، آتش و ضربه تولید و عرضه می‌شوند. بسته به عملکرد مورد نیاز، در سیستم‌های ساخت و ساز خشک می‌توان از انواع صفحات گچی استفاده نمود. در امتداد محور میانی پشت کلیه پنل‌های گچی اطلاعاتی نظیر تاریخ، ساعت تولید، نوع و شماره استاندارد چاپ شده است.

۱.۱.۲. پنل گچی ساده (GKB یا RG)

پنل‌های گچی ساده به طور عمومی در سیستم‌های ساخت و ساز خشک (مانند دیوارهای جداگانه، دیوارهای پوششی و سقف‌های کاذب) موارد استفاده قرار می‌گیرند. این صفحات دارای روکش کرم رنگ می‌باشند.

۲.۱.۲. پنل گچی مقاوم در برابر رطوبت (GKFI یا MR)

پنل‌هایی هستند که گچ تشکیل‌دهنده آن‌ها با مواد مقاوم در برابر رطوبت ترکیب شده است. پنل‌های گچی مقاوم در برابر رطوبت در فضاهای مرطوب (مانند آشپزخانه‌ها و سرویس‌های بهداشتی) مورد استفاده قرار می‌گیرند. این صفحات دارای روکش سبز رنگ می‌باشند.

۳.۱.۲. پنل گچی مقاوم در برابر حریق (GKF یا FR)

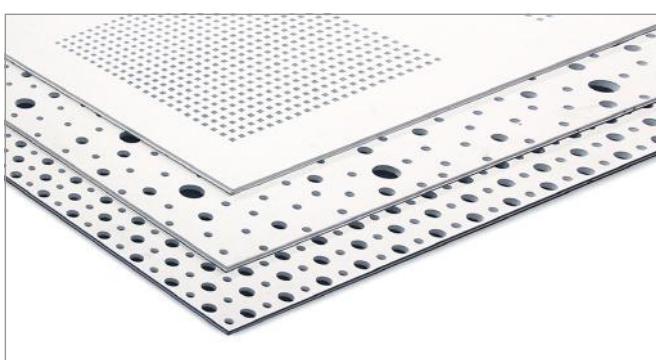
پنل‌هایی هستند که گچ تشکیل‌دهنده آن‌ها حاوی الیاف شیشه می‌باشد. پنل‌های گچی مقاوم در برابر حریق در محل‌هایی که نیاز به محافظت در برابر حریق وجود دارد (مانند پوشش ستون‌ها و تیرهای فولادی) مورد استفاده قرار می‌گیرند. این صفحات دارای روکش صورتی رنگ می‌باشند.

۴.۱.۲. پنل گچی مقاوم در برابر حریق و رطوبت (GKFI) یا FM پنل‌هایی هستند که گچ تشکیل‌دهنده آن‌ها حاوی الیاف شیشه و مواد مقاوم در برابر رطوبت می‌باشد. پنل‌های گچی مقاوم در برابر حریق و رطوبت در محیط‌هایی که به طور همزمان خواص مقاومت در برابر حریق و رطوبت مورد نیاز باشد (مانند چاههای تاسیساتی)، مورد استفاده قرار می‌گیرند. این صفحات دارای روکش سبز رنگ می‌باشند.

۵.۱.۲. پنل گچی مقاوم در برابر ضربه این پنل از یک هسته گچی اشباع و روکش کاغذی مقاوم در هر دو سمت آن تشکیل شده است. ویژگی‌های این پنل باعث شده است بتوان به ساختاری با استحکام و مقاومت مکانیکی بالا دست یافت، در عین حال موارد مربوط به عایق‌بندی صوتی، حرارتی و مقاومت در برابر حریق آن حفظ شود.

۶.۱.۲. پنل گچی آکوستیک شکاف و سوراخ‌های موجود بر روی سطح این صفحات علاوه بر زیبایی باعث جذب صدا شده و آلودگی‌های صوتی فضای کار و محیط زندگی را کاهش می‌دهد. علاوه بر خواص آکوستیکی، نوعی از این پنل حاوی زئولیت (Zeolite) در هسته گچی خود می‌باشد که سطح آلاینده‌های موجود در هوا از جمله دود سیگار، تری‌تیلامین، آمونیاک، فرمالدهیدها، بنزن، هیدروکربن‌های آروماتیک و هیدروکربن‌های کلر موجود در محیط زندگی را کاهش می‌دهد.

۲.۲. صفحات مسلح سیمانی ترکیبی از سیمان پرتلند، پرکننده‌های ویژه و مواد افزودنی خاص بوده که پشت و رو و لبه‌های طولی آن‌ها به وسیله شبکه‌ای از الیاف شیشه مسلح شده است. این صفحات در انواع خارجی و داخلی تولید شده که به ترتیب در دیوارهای خارجی (نمای)، فضاهای داخلی و سقف‌های کاذب که در معرض رطوبت با درصد بالا و یا آبریزی مداوم هستند (مانند آشپزخانه‌های صنعتی، استخر و سونا)، به کار می‌روند.

۳.۲. اجزای فلزی

۱.۳.۲. سازه زیرسازی سقفی

این سازه جزء اصلی زیرسازی سقف‌های کاذب D112 را تشکیل داده که به عنوان سازه باربر و یا سازه پنل خور و یا هر دو آنها عمل می‌کند. مقطع این سازه C شکل بوده و در دونوع با نامهای CD60 و F47 تولید و عرضه می‌شود. سازه‌های مذکور در ساختار دیوار پوششی متصل به دیوار زمینه نیز کاربرد دارند.

۲.۳.۲. سازه تراز سقف یکپارچه

این سازه در فصل مشترک دیوار و سقف، به دیوار متصل شده و تراز سقف را مشخص می‌کند. همچنین، این سازه می‌تواند نقش باربر داشته باشد و به عنوان تکیه‌گاه در حاشیه سقف عمل نماید و یا به عنوان یک عضو الزامی در ساختارهای دارای عایق بندی صوتی یا دارای کد حریق نیز به کار گرفته شود. علاوه بر کاربردهای مذکور، از این سازه جهت زیرسازی در محل شکسته‌های سقف نیز استفاده می‌شود. سازه تراز در دونوع با نامهای UD28 (با مقطع ناوданی) و L25 (با مقطع نبشی) تولید و عرضه می‌شود.

۳.۳.۲. سازه محافظ گوشه (Corner bead)

سازه محافظ گوشه، در کنچ‌های خارجی دیوارها و محلهایی که در معرض ضربه هستند، استفاده شده و علاوه بر ضربه‌گیری، لبه‌هایی گونیا و یکنواخت ایجاد می‌نماید.

۴.۳.۲. سازه محافظ لبه (J-bead)

از این سازه جهت ایجاد لبه‌های صاف و یکنواخت در انتهای آزاد پنل‌های گچی استفاده می‌شود. سازه لبه علاوه بر ایجاد لبه‌های یکنواخت، از لبه‌های آزاد پنل‌ها نیز محافظت می‌نماید.

۵.۳.۲. سازه درز انقطاع

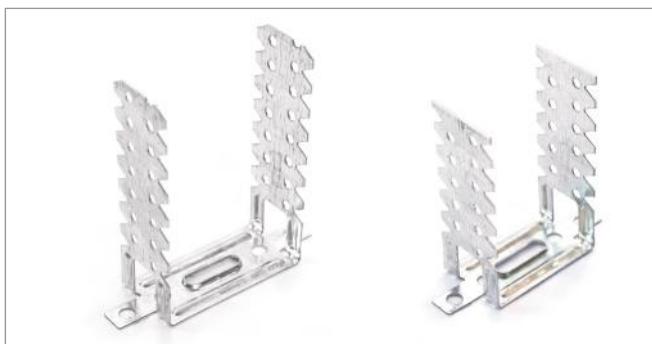
از این سازه جهت ایجاد درز انقطاع در دیوارها و سقف‌های پیوسته با طول زیاد، استفاده می‌شود. سازه‌های درز انقطاع در اقسام مختلف برای انواع کاربردها تولید می‌شوند.

* جهت اطلاع از مشخصات فنی محصول، به جدول ۲-۵ انتهای همین صفحه مراجعه نمایید.

۶.۳.۲. نبشی تراز سقف مشبك

این سازه در فصل مشترک دیوار و سقف، به دیوار متصل شده و تراز سقف را مشخص می‌کند. همچنین، این سازه می‌تواند نقش باربری داشته باشد و به عنوان اولین تکیه‌گاه در حاشیه سقف عمل نماید. نبشی تراز در دو نوع ساده و دارای خط سایه ارائه می‌شود (نوع خط سایه دار، یک شیار تزئینی در محل اتصال به دیوار ایجاد می‌کند)

۴.۲. اتصالات فلزی

۱.۴.۲. براكت (اتصال مستقیم)

زمانی که فاصله سقف کاذب با سقف اصلی کم است، از این قطعه جهت اتصال زیرسازی سقف کاذب به سقف اصلی استفاده می‌شود. براكت در دو نوع، برای سازه‌های CD60 و F47 تولید و عرضه می‌شود.

۲.۴.۲. قطعه اتصال طولی

از این قطعه جهت اتصال سازه‌های باربر یا پنل خور در امتداد طولی یکدیگر استفاده می‌شود. این قطعه در دو نوع، برای سازه‌های CD60 و F47 تولید و عرضه می‌شود.

۳.۴.۲. قطعه اتصال کامل

از این قطعه در سقف‌های D112a.ir جهت اتصال سازه باربر (فوقانی) به سازه پنل خور (تحتانی) و ایجاد یک شبکه استفاده می‌شود. این قطعه در دو نوع، برای سازه‌های CD60 و F47 تولید و عرضه می‌شود.

۴.۴.۲. قطعه اتصال نیمه

از این قطعه در جایی که استفاده از قطعه اتصال کامل محدود نباشد، استفاده می‌شود. این قطعه، برای سازه‌های CD60 و F47 تولید و عرضه می‌شود.

۵.۲. آویزها

۱.۵.۲ آویز سیمی

برای سقف مشبک، آویزهای مختلفی وجود دارد که معمول ترین آن‌ها آویز با مفتول گالوانیزه (به قطر ۴ میلیمتر) و فنر دوتایی (جهت تنظیم ارتفاع) می‌باشد.

۲.۵.۲ آویز UH36

از این پروفیل جهت آویزگیری در سقف‌های کاذب یکپارچه (آویز ترکیبی) استفاده می‌شود. این سازه توسط اتصال HT90 به سقف اصلی و توسط اتصال مستقیم (براکت) به سازه برابر متصل می‌گردد. حداکثر ارتفاع آویز اجرا شده با این نوع سازه ۱/۵ متر می‌باشد.

۳.۵.۲ عامل اتصال HT90

از HT90 جهت اتصال آویز سیمی یا آویز ترکیبی (تشکیل شده از سازه UH36 یا U50) به سقف اصلی استفاده می‌شود.

۴.۵.۲ آویز نانیوس

از این قطعه جهت اتصال زیرسازی سقف کاذب یکپارچه به سقف اصلی استفاده می‌شود. خصوصیات برجسته فنی آویز نانیوس شامل سهولت و سرعت زیاد در آویزگیری، مقاومت در برابر زلزله، مقاومت در برابر حریق و ارتفاع آویز قابل توجه (حداکثر ۴ متر) می‌باشد. آویز نانیوس از اجزاء زیر تشکیل شده است:

- قطعه اتصال سقفی (که از این پس آویز گفته می‌شود)

- قطعه افزایش طول ۳ متری (برای افزایش ارتفاع آویز)

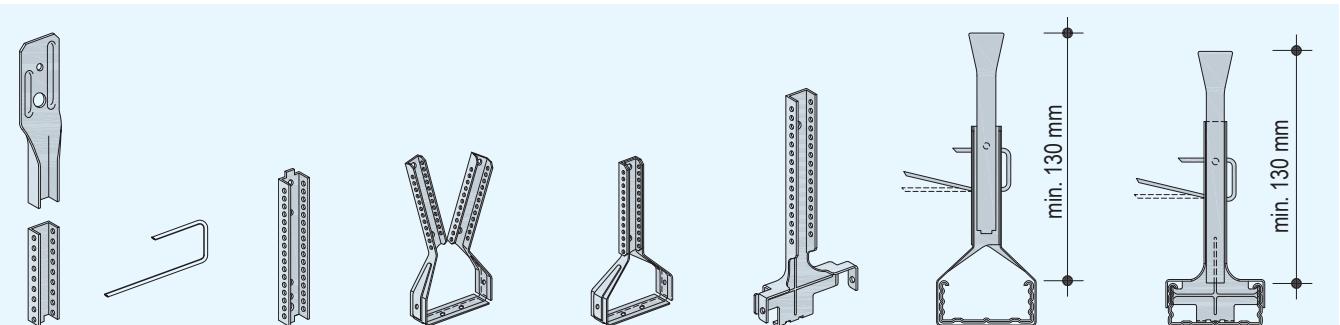
قطعه اتصال به زیرسازی: این قطعه در دو نوع رکابدار و بدون رکاب (که از این پس به ترتیب رکاب و چنگک گفته می‌شود) و برای سازه‌های CD60 و F47 تولید و عرضه می‌شود.

- سوزن تنظیم ارتفاع (که از این پس پین گفته می‌شود)

- قطعه رابط (برای اتصال آویز و قطعه افزایش طول به یکدیگر)

توصیه می‌شود پس از اجرای پین نانیوس، سر قسمت بلندتر مطابق شکل زیر خم شود.

نکته

۲.۶.۱. اجزای سقف کاذب مشبك

به طور کلی تایل‌های سقفی دارای ابعاد 60×60 سانتیمتر بوده و به لحاظ جنس در دو نوع گچی و معدنی به بازار عرضه می‌گردند. تایل‌های معدنی به صورت پیش رنگ و تایل‌های گچی به صورت پیش رنگ، روکش دار یا بدون روکش تولید می‌شوند. روکش تایل‌های گچی از جنس پی وی سی (پر روی تایل) و یا آلومینیوم (پر پشت تایل) می‌باشد. تایل‌های با روکش پی وی سی و تایل‌های پیش رنگ شده نیازی به رنگ آمیزی نداشته و بدین ترتیب سرعت کار بالا می‌رود. در مکان‌هایی که احتمال تعرق و ریزش آب بر پشت تایل وجود دارد (مانند محل عبور لوله‌های تاسیساتی و مناطق شرجی نظیر شمال یا جنوب کشور)، تایل‌های با روکش آلومینیوم استفاده می‌شوند. تایل‌های بدون روکش، دارای قابلیت رنگ آمیزی بوده و می‌توان بنا به هر سلیقه‌ای آن‌ها رنگ نمود.

از نظر خواص صوتی، تایل‌های سقفی در دو نوع ساده (فاقد خواص صوتی) و آکوستیک (جادب صوت) تولید می‌شوند. تایل‌های آکوستیک غالباً در فضاهایی نظیر سینماها، آمفی تئاترهای، بانک‌ها، فروشگاه‌های بزرگ و دفاتر کار مورد استفاده قرار می‌گیرند. تایل‌های آکوستیک در رده‌های جذب صوت مختلف و برای مصارف گوناگون تولید می‌شوند.

۲.۶.۲. سازه‌های سپری

سازه‌های این سیستم به صورت سپری (T شکل) بوده و در سه طول استاندارد 3600 ، 1200 و 600 میلی‌متر تولید می‌شوند.

ویژگی‌های ساختمانی این ساختار شامل موارد زیر است:

- وجود زبانه‌های اتصال کشویی (کلیک) در ابتدا و انتهای سازه، که اجرای زیرسازی را سریع و آسان می‌نماید.

- وجود شیارهای قائم در فواصل منظم بر روی جان سازه، که محل دقیق اتصال سازه‌ها را مشخص و حفظ ابعاد مدولار را تضمین می‌نماید.

- وجود سوراخ‌های مخصوص آویزگیری در فواصل منظم بر لبه جان سازه، که محل اتصال آویزها را مشخص و اندازه گذاری را آسان می‌نماید.

- سطح زیرین بال، که نمای سازه است، با یک لایه ورق پیش رنگ شده روکش گردیده است.

سازه T3600: این سازه، جزء اصلی زیرسازی را تشکیل داده و وظیفه انتقال بار سقف کاذب را به آویز و در نتیجه سقف اصلی به عهده دارد.

سازه T1200: این سازه فرعی، سازه‌های T3600 را به یکدیگر متصل می‌کند.

سازه T600: این سازه فرعی، سازه‌های T1200 را به یکدیگر متصل می‌کند.

۲.۶.۳. گیره تایل

از این قطعه جهت ثابت نگه داشتن تایل‌ها در داخل شبکه استفاده می‌شود. با استفاده از این قطعه، تایل‌ها در موقع تکان‌های شدید زلزله و یا زمانی که در معرض وزش و کوران بادهای شدید قرار می‌گیرند (به ویژه تایل‌های سبک)، در جای خود ثابت می‌مانند. گیره‌های تایل در انواع مختلف و با توجه به نوع سازه و ضخامت تایل تولید می‌شوند.

۷.۲. ادوات اتصال

۷.۲.۱. پیچ‌های اتصال پنل به سازه (TB-TN)

از پیچ‌های نوع TN (نوک تیز) برای اتصال صفحات گچی به سازه‌های با ضخامت تا ۰/۷ میلی‌متر و از پیچ‌های نوع TB (سرمه‌دار) برای اتصال صفحات گچی به سازه‌های با ضخامت بیش از ۰/۷ و کمتر از ۰/۲۵ میلی‌متر استفاده می‌شود (توضیح این که چنانچه پیچ از دو یا چند لایه فلزی عبور نماید، مجموع ضخامت لایه‌های فلزی را باید در انتخاب نوع پیچ در نظر گرفت). پیچ‌های TN و TB در طول‌های ۳۵، ۴۵، ۵۵ و ۷۰ میلی‌متر عرضه می‌شوند.

۷.۲.۲. پیچ‌های اتصال سازه به سازه (LB-LN)

از پیچ‌های نوع LN (نوک تیز) برای اتصال سازه‌های فلزی با ضخامت تا ۰/۷ میلی‌متر به یکدیگر و از پیچ‌های نوع LB (سرمه‌دار) برای اتصال سازه‌های فلزی با ضخامت بیش از ۰/۷ و کمتر از ۰/۲۵ میلی‌متر به یکدیگر استفاده می‌شود (توضیح این که مجموع ضخامت لایه‌های فلزی را باید در انتخاب نوع پیچ در نظر گرفت). پیچ‌های LN و LB به ترتیب در طول‌های ۹/۵ و ۹/۵ میلی‌متر عرضه می‌شوند.

۷.۲.۳. پیچ اتصال سازه به ساختار خشک (FN)

از پیچ‌های نوع FN (نوک تیز) برای اتصال سازه‌های فلزی با ضخامت تا ۰/۷ میلی‌متر به ساخته‌های خشک استفاده می‌شود. ویژگی این نوع پیچ، سرتخت آن بوده که اجازه می‌دهد اتصال خوی میان سازه و سطح زیرین ایجاد شود. اتصال رانر فوکانی دیوار به سقف کاذب، از موارد کاربرد پیچ FN است. توجه شود که پیچ FN، به زیرسازی فلزی ساختار خشک متصل می‌شود (نه به لایه پوششی تنها). پیچ‌های FN در طول‌های ۳۵ و ۶۵ میلی‌متر عرضه می‌شوند.

۷.۲.۴. پیچ اتصال پنل مقاوم در برابر ضربه به سازه‌های (TN)

از پیچ‌های TN برای اتصال پنل‌های مقاوم در برابر ضربه به سازه‌ها استفاده می‌شود. پیچ‌های TN در طول‌های ۲۳ و ۳۸ میلی‌متر عرضه می‌گردند.

۷.۲.۵. پیچ و رول پلاگ

از این عامل برای اتصال استنادها و رانرها به عناصر پیرامونی دیوار استفاده می‌شود. برای این منظور، استفاده از پیچ‌های گالوانیزه و رول پلاگ با قطر حداقل ۴ میلی‌متر و طول حداقل ۵۰ میلی‌متر توصیه می‌گردد.

۷.۲.۶. مهار چکشی

از این ادوات برای اتصال آویز به سقف‌های بتونی استفاده می‌شود.

۷.۲.۷. مهارهای ویژه اعضای توخالی

در صورتی که ایجاد اتصال با یک عضو توخالی مدنظر باشد، عوامل اتصال گوناگونی از جمله مهار صلیبی و مهار جمع شونده پیچ روكا و مهار KM10 مورد استفاده قرار می‌گیرد. نوع عامل اتصال بر اساس رده بارگذاری و نوع کاربرد تعیین می‌شود.

اجزاء سیستم‌های ساخت و ساز خشک

نوارها

۱۹۸. نوارها

۱.۸.۲. نوار درزگیر

از نوار درزگیر (مش فایبرگلاس و کاغذی) جهت مسلح کردن محل درز و جلوگیری از ایجاد ترک در سطح بتنیه استفاده می‌شود. عدم استفاده از نوار درزگیر، باعث به وجود آمدن ترک در محل درزهای پنل خواهد شد.

۲.۸.۲. نوار چسب جدا کننده (Trenn-fix)

زمانی که دو ساختار غیر همجناس به یکدیگر اتصال یابند، به علت این اختلاف، ترکی نامنظم و قابل رؤیت در فصل مشترک آن‌ها ایجاد می‌شود. برای جلوگیری از ایجاد چنین ترک‌هایی، در محلهایی که ساختارهای و بنایی به یکدیگر می‌رسند، از نوار چسب جداکننده استفاده می‌شود. بدین ترتیب در فصل مشترک دو ساختار، درزی موبین و نامحسوس ایجاد شده و شکل ظاهری کار ارتقا می‌یابد. این نوار از جنس کاغذ روغنی (به پهنهای ۶/۵ سانتی‌متر) بوده که در پشت آن، یک لایه چسب (به پهنهای ۱ سانتی‌متر) وجود دارد.

۳.۸.۲. سازه (یا نوار) محافظ گوشه (Corner bead)

سازه (یا نوار) محافظ گوشه، در کنچ‌های خارجی دیوارها و محلهایی که در معرض ضربه هستند، استفاده می‌شود. کرنرید علاوه بر ضربه‌گیری، لبه‌هایی گونیا و یکنواخت ایجاد می‌کند. کرنرید در دو نوع فلزی و کاغذی عرضه می‌شود.

۴.۸.۲. نوار عایق

این نوار بین سطح اتصال دیوار با عناصر پیرامونی قرار گرفته و هدف استفاده از آن، بهبود عملکرد صوتی ساختار می‌باشد. این نوار می‌تواند به صورت یک تکه باشد و کل جان ران را پوشش دهد یا به صورت دو ردیف نوار عایق به عرض ۱۵ میلی‌متر، زیر ران قرار گیرد.

۹.۲. مصالح تکمیلی

۱. چسب کاشی

برای اجرای کاشی و سنگ بر روی دیوارهای خشک، از چسب کاشی استفاده می‌شود. چسب‌های کاشی در رده‌های مقاومتی مختلفی تولید شده و نوع چسب کاشی بر اساس کاربرد، جنس، وزن و ابعاد قطعات مورد استفاده انتخاب می‌شود.

۲. پرایمر زیر رنگ مناسب

برای آماده سازی صفحات جهت پذیرش پوشش‌های نهایی (نظیر رنگ روغنی، کاغذ دیواری، سنگ و یا کاشی) در فضاهای خشک، از پرایمر مناسب استفاده می‌شود.

۳. بتوونه درزگیر

بتوونه درزگیر برای درزگیری صفحات روکش‌دار گچی به کار می‌رود. این بتوونه همراه با نوار درزگیر اجرا شده و بدین ترتیب ساختاری مسلح و مستحکم تشکیل می‌شود. این ملات به صورت لایه‌ای نازک به همراه نوار درزگیر و در دو مرحله اجرا می‌گردد. در صورت اجرای بتوونه به شکل چند مرحله‌ای، می‌توان تا ضخامت حداقل ۱۰ میلی‌متر از این محصول استفاده نمود.

۴. ماستیک

ماستیک جهت دستیابی به سطحی صاف و یکدست، بر روی سطوح ایجاد شده با پنل‌های گچی اجرا می‌شود. سطح به دست آمده با این محصول، زیرسازی بسیار مناسبی برای پوشش نهایی کار ایجاد می‌نماید.

اجزاء سیستم‌های ساخت و ساز خشک

وسایل و ابزار

۱۰.۲. وسایل و ابزار

انبر پانچ

بولت کش

دستگیره حمل پنل: ابزاری کاملاً ساده برای حمل راحت‌تر پنل‌ها توسط نفر

حمل کننده پنل

چک نگهدارنده پنل: جهت قرار دادن موقت پنل روی زیرسازی دیوار و انجام عملیات پیچ زنی

همزن: قطعه اتصال به دریل جهت تهیه خمیرهای گچی یکدست (بوروفیکس، ماستیک)

کربنیدکوب با چکش لاستیکی: جهت نصب سازه کربنید فلزی (31×31 میلی‌متر) در گوش‌های خارجی

پخ زن: جهت اجرای پخ $22/5^\circ$ و 45° در لبه‌های برش خورده پنل برای بتونه کاری صحیح

غلنک سوزنی

رسیمان رنگی

پیچ زن

دستگاه برش طولی: جهت برش پنل به صورت نواری و سری کاری با سرعت
اجرای بالا (برای برش هایی با حداکثر عرض ۶۰ سانتی متر)

دستگاه برش قرقه‌ای: جهت برش پنل به صورت نواری و سری کاری با سرعت
اجرای بالا (برای برش هایی با حداکثر عرض ۱۲ سانتی متر)

کاتر پرگاری: جهت برش پنل به صورت دایره

متر: جهت اندازه‌گیری و برش اجزا

گرد بر

اره چاقویی

اره: از این وسیله برای برش پنل استفاده می‌شود

تیغ برش (کاتر): ابزار برش پنل (با بدنه فلزی مقاوم و
تیغه کوتاه غیر قابل انعطاف)

رنده: جهت صاف کردن لبه‌های برش خورده پنل

سوهان گرد

فیچی

اجزاء سیستم‌های ساخت و ساز خشک

وسایل و ابزار

ظرف آماده‌سازی بتنه: جهت تهیه بتنه با قابلیت تمیز شدن آسان پس از انجام کار

لیسه استیل: جهت بتنونه‌کاری سطوح پنل

کچه: وسیله‌ای کارآمد برای برداشتن ملات‌های مختلف از ظرف و نصب در محل مربوط

ساب دسته‌دار

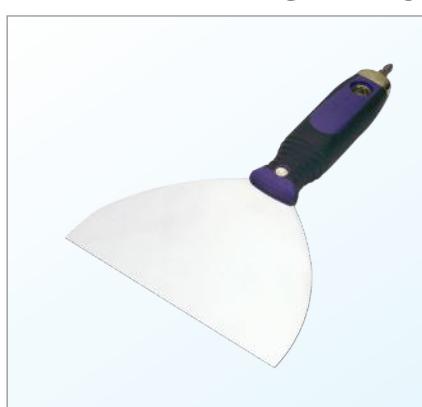
کاردک زاویه داخلی: برای نصب نوار و درزگیری در کیج‌های داخلی

کاردک زاویه خارجی: برای نصب نوار و درزگیری در کیج‌های خارجی

ساب ماله‌ای: جهت از بین بردن پرزهای اضافه لبه پنل که در مقطع برش به وجود آمده، همچنین جهت سمباده زدن سطوح درزگیری شده

کاردک پیچ‌گوشته‌دار: جهت بتنونه‌کاری و درزگیری سطوح پنل (وجود پیچ‌گوشته‌ای انتهایی جهت تنظیم پیچ‌ها هنگام بتنونه‌کاری بسیار مفید می‌باشد)

ماله استیل: جهت پرداخت سطوح با قابلیت نصب شانه‌های مختلف برای کاشی‌کاری، اجرای ملات سیمانی (ماله صفحات مسلح سیمانی مدل دندانه‌دار) با قابلیت تعیین ضخامت ملات

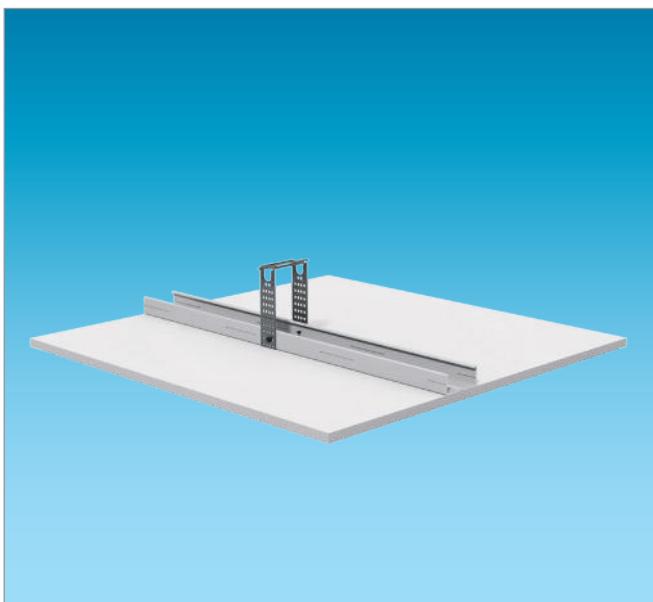
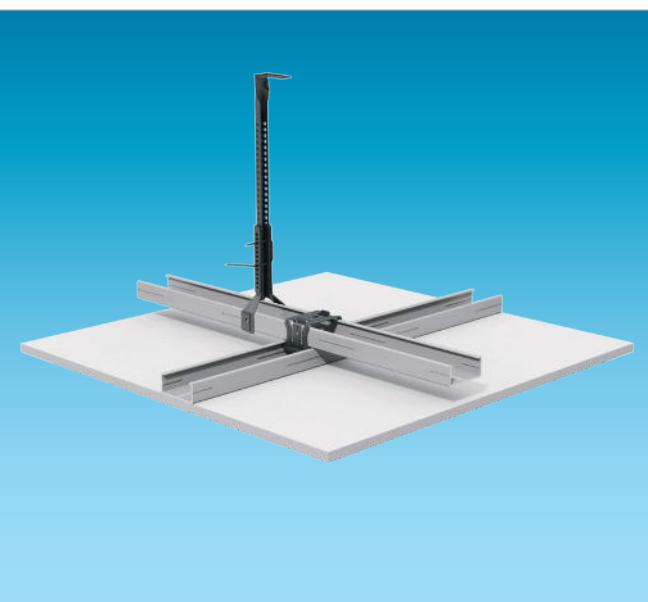

۳. سقف‌های کاذب

- سقف کاذب با سازه‌گذاری دو طرفه D112a.ir
- سقف کاذب با سازه‌گذاری یک طرفه D112b.ir
- سقف خود ایستا D131.ir
- سقف مشبك

۱.۳. سقف‌های کاذب**۱.۱.۳ D112a.ir سقف کاذب با سازه‌گذاری دو طرفه**

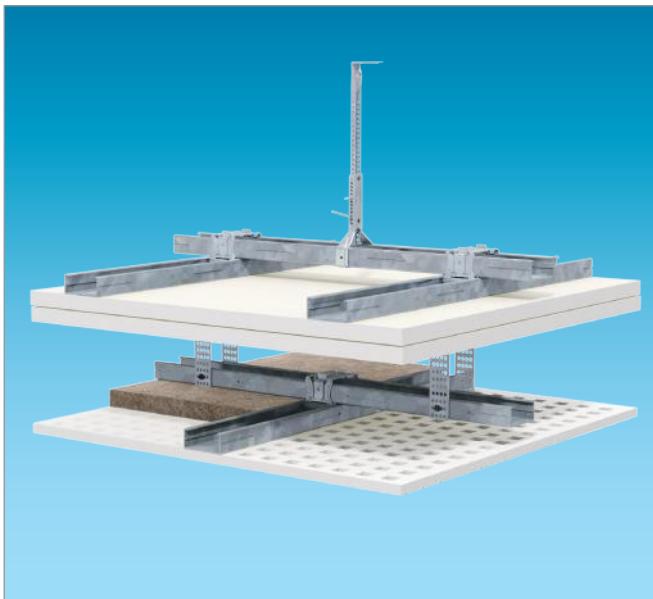
ساختار این سقف شامل یک زیرسازی فولادی سبک با سازه‌گذاری در دو جهت (به صورت متعامد) بوده که پنل‌ها در یک یا دو لایه بر روی آن نصب می‌شوند. با توجه به عملکرد بالای سقف کاذب D112a.ir، می‌توان از این نوع سقف کاذب در بسیاری از فضاهای و در طرح‌های ترئینی متنوع و ریبا استفاده نمود.

۲.۱.۳ D112b.ir سقف کاذب با سازه‌گذاری یک طرفه

ساختار این سقف شامل یک زیرسازی فولادی سبک با سازه‌گذاری در یک جهت بوده که پنل‌ها در یک یا دو لایه بر روی آن نصب می‌شوند. زمانی که یک سقف کاذب با سرعت اجرایی بالا و حداقل مصالح و هزینه مدنظر باشد، سقف کاذب D112b.ir گزینه بسیار مناسبی خواهد بود. به لحاظ اجرایی، توصیه می‌شود که از این نوع سقف کاذب با در نظر گرفتن شرایط زیر استفاده شود:

- سطح سقف کاذب کمتر از ۵۰ مترمربع
- دهانه سقف کاذب کمتر از ۴ متر
- ارتفاع آویزگیری کمتر از ۵۰ سانتی‌متر
- سقف کاذب ساده و فاقد شکست

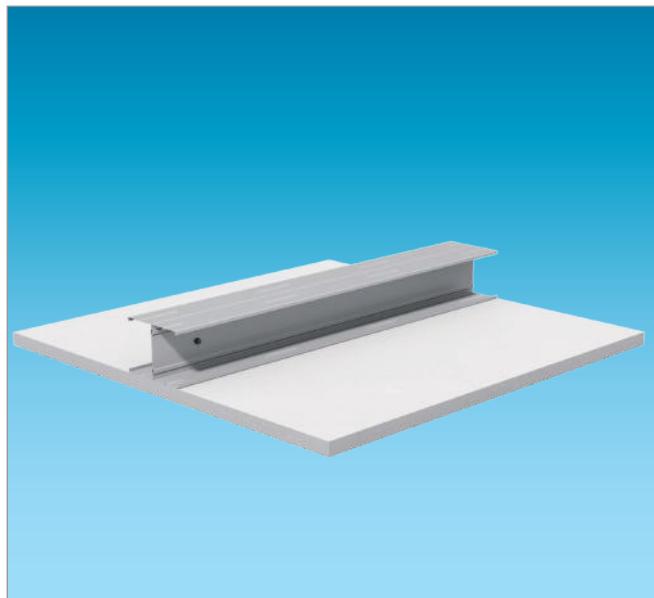
یک نمونه از کاربردهای این نوع سقف کاذب، در سقف‌های تیرچه بلوک با بلوک‌های پلی استایرنی در واحدهای مسکونی است، که ارتفاع آویز در آن معمولاً کم بوده و سقف کاذب در یک سطح محدود و فاقد شکست اجرا می‌شود.

۳.۱.۳ سقف زیر سقف یکپارچه

این نوع سقف ترکیبی از یک سقف یکپارچه D112a.ir به عنوان اساس کار (سقف زیرین) و سقف دومی که مجدداً می‌تواند از نوع یکپارچه یا مشک باشد، تشکیل شده است. معمولاً زمانیکه الزاماتی نظیر مقاومت در برابر حریق، عایق صوتی بالا و یا طرح‌های دکوراتیو توأمًا در یک سقف وجود داشته باشد، پیشنهاد می‌گردد از ساختار سقف زیر سقف یکپارچه استفاده شود.

سقف‌های کاذب

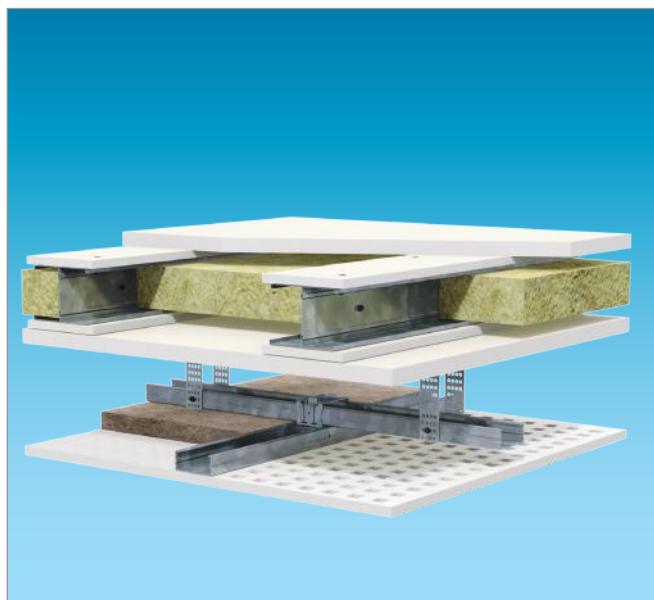
سقف‌های کاذب

۴.۱.۳. سقف کاذب خود ایستای D131.ir

در زیرسازی این ساختار از سازه‌های استاد تک و دوتایی استفاده می‌شود. برای پوشش کاری می‌توان از پنل‌های با ضخامت $12/5 \times 12/5$ میلی‌متر استفاده نمود و به کارگیری لایه عایق با وزن حداقل ۵ کیلوگرم بر مترمربع مجاز می‌باشد.

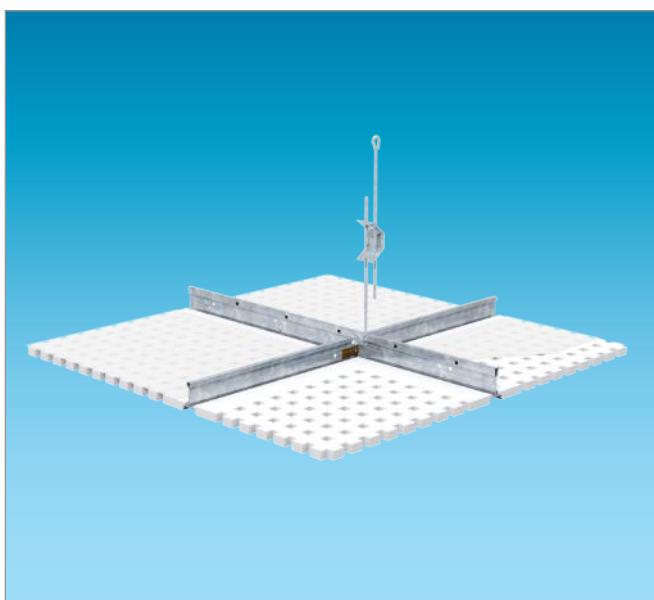
این ساختار دارای انواع مختلفی بوده و زمانی مورد استفاده قرار می‌گیرد که به دلیل حجم تاسیسات و یا عدم اطمینان از استحکام سقف اصلی (سازه‌ای)، امکان آبیزگیری از آن سقف وجود نداشته باشد.

۵.۱.۳. سقف زیر سقف خود ایستا

این نوع سقف ترکیبی از یک سقف خود ایستای D131.ir به عنوان اساس کار (سقف زیرین) و سقف دومی که مجدداً می‌تواند از نوع یکپارچه یا مشبک باشد، تشکیل شده است.

ممولاً زمانیکه به دلیل حجم تاسیسات پشت سقف امکان اجرای سقف یکپارچه وجود نداشته باشد و نیز الزاماتی نظری مقاومت در برابر حريق، عایق صوتی بالا و یا طرح‌های دکوراتیو همزمان در یک سقف وجود داشته باشد، پیشنهاد می‌گردد از ساختار سقف زیر سقف خود ایستا استفاده شود.

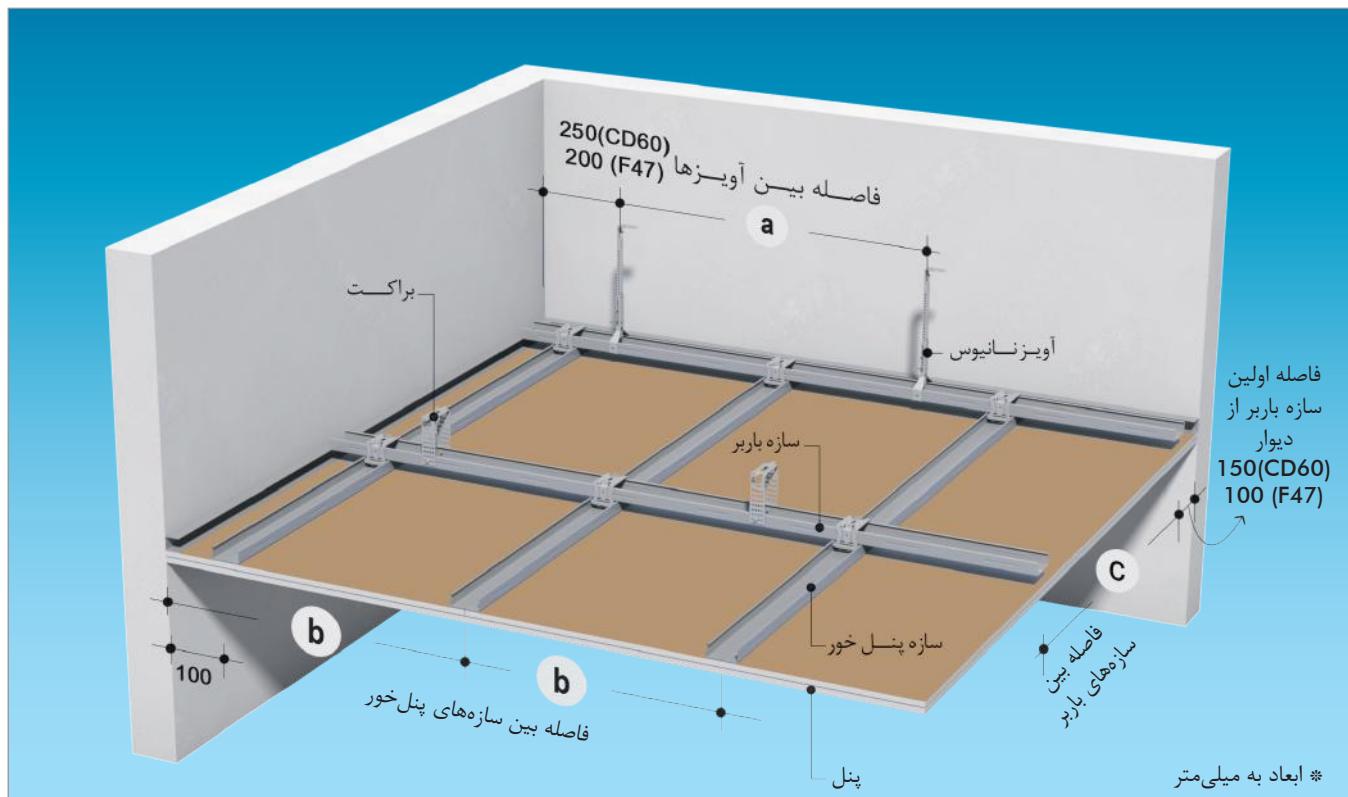

۶.۱.۳. معرفی سقف کاذب مشبک

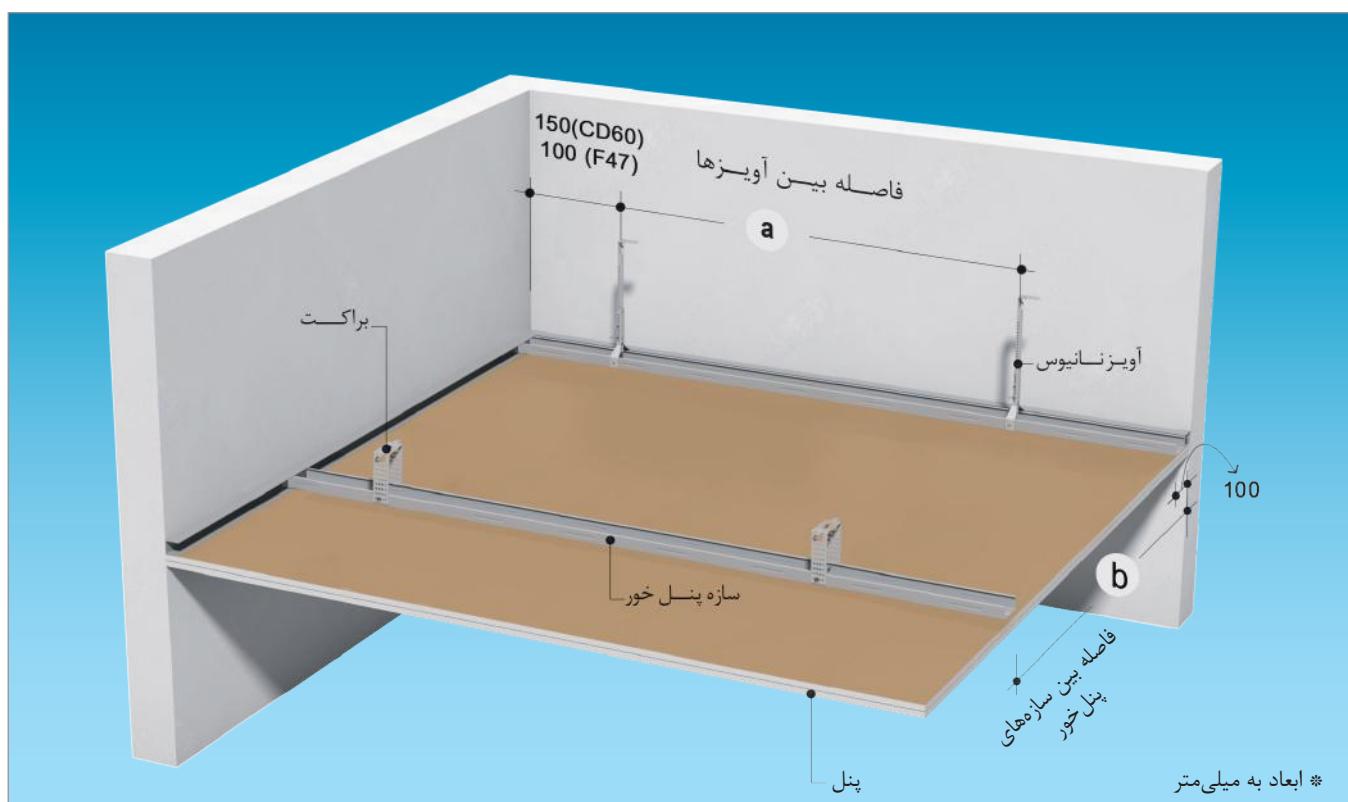
سقف‌های کاذب مشبک، از شبکه سازه‌های سپری (T شکل) و تایلهای سقفی تشکیل می‌شوند. شبکه مذکور به وسیله آبیزهای قابل تنظیم، به سقف اصلی متصل گردیده و تایلهای به صورت وزنی درون این شبکه قرار می‌گیرند. فضای خالی پشت سقف کاذب، امکان استفاده از لایه عایق را فراهم نموده و بدین ترتیب می‌توان به مشخصات عملکردی نظری جذب صوت بالا دست یافت. ویژگی‌های مثبت فراوان این نوع سقف کاذب باعث گسترش استفاده از آن در فضاهای اداری، تجاری، درمانی و آموزشی شده است. این نوع سقف را می‌توان به تنهایی یا در ترکیب با سقف کاذب یکپارچه یا خود ایستا اجرا نمود.

۲.۳. جزئیات اجرایی سقف کاذب یکپارچه

D112a.ir جزئیات اجرایی سقف کاذب

D112b.ir جزئیات اجرایی سقف کاذب

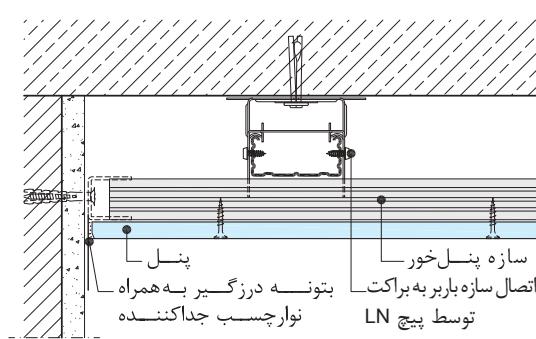

سقفهای کاذب

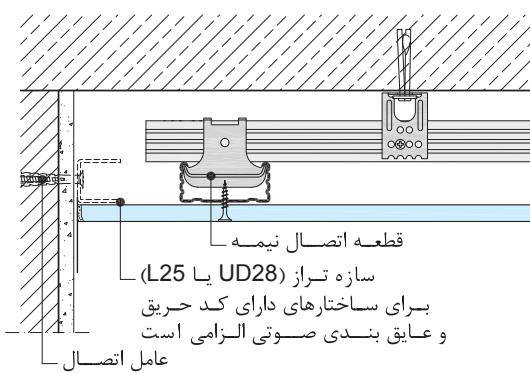
جزئیات اجرایی سقف کاذب پکارچه

D112a.ir جزئیات اجرایی

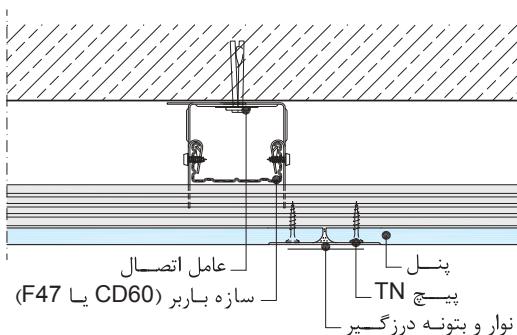
اتصال به دیوار بنایی

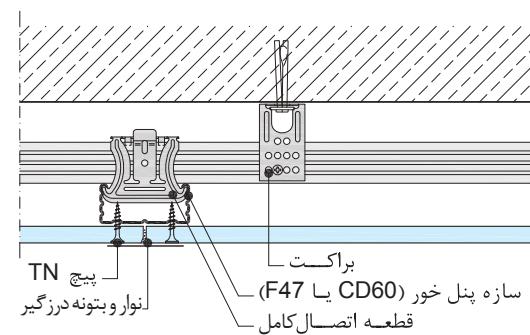
اتصال به دیوار بنایی

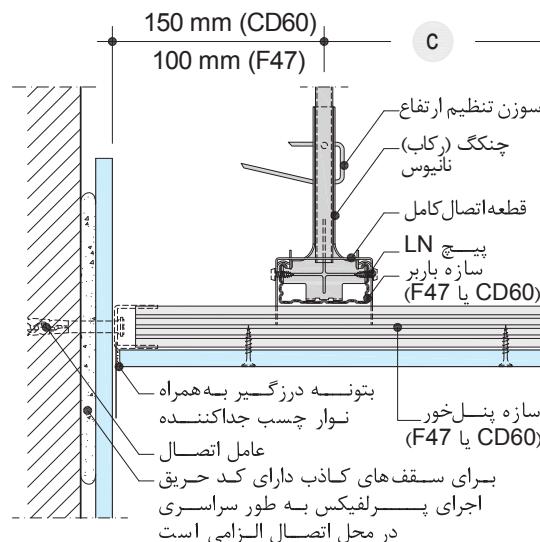
اتصال و درزگیری لبه طولی

اتصال و درزگیری لبه برش خورده

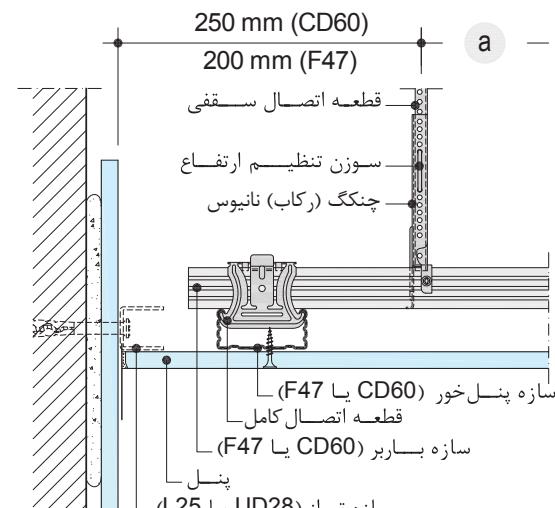

اتصال به دیوار پوششی W611.ir

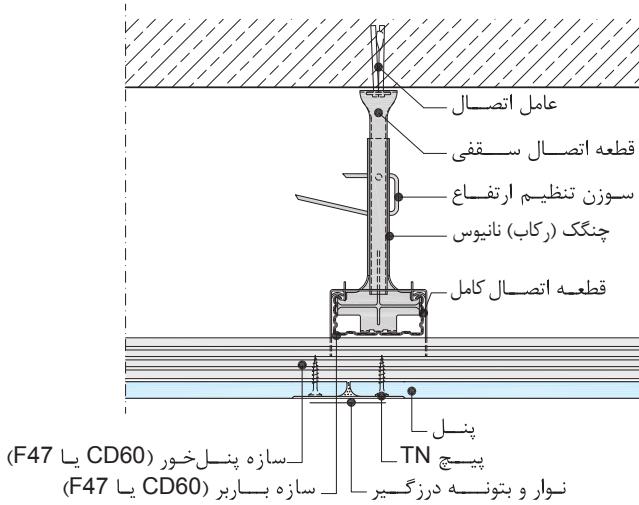
اتصال به دیوار پوششی W611.ir

برای ساختهای دارای کد حریق و عایق بندي صوتی الزامی است.

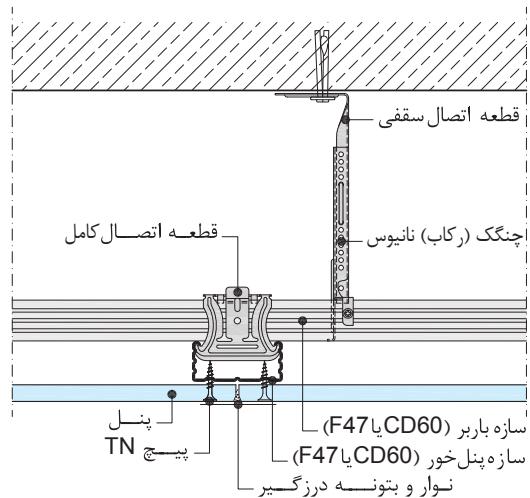

جزئیات اجرایی D112a.ir

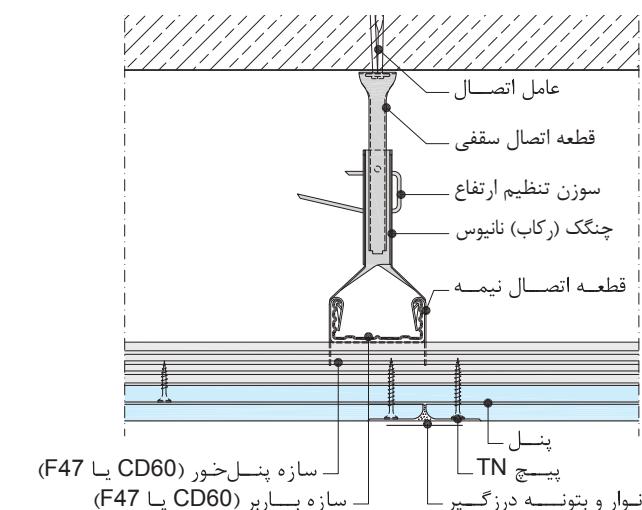
اتصال و درزگیری لبه طولی

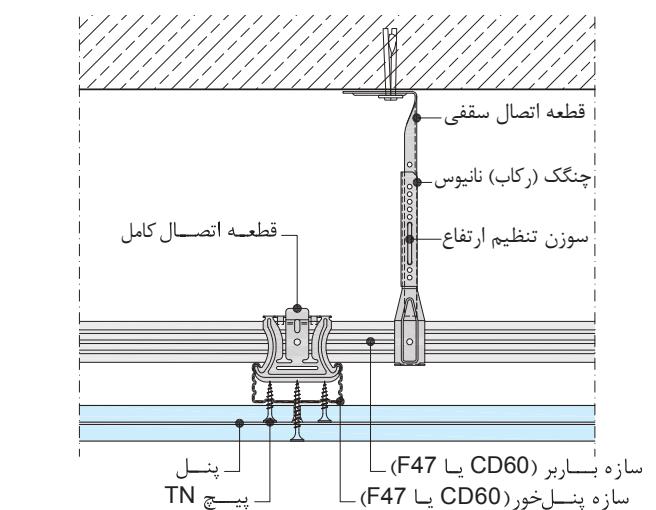
اتصال و درزگیری لبه برش خورده

اتصال و درزگیری لبه طولی (ساختار دو لایه)

اتصال و درزگیری لبه برش خورده (ساختار دو لایه)

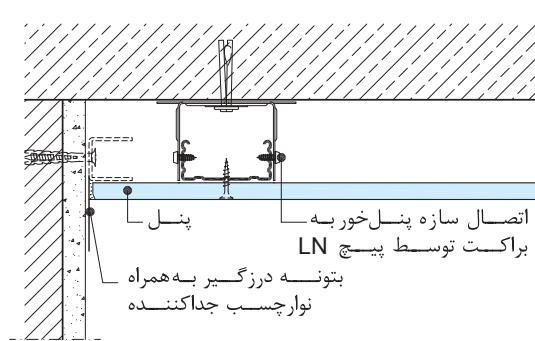

سقفهای کاذب

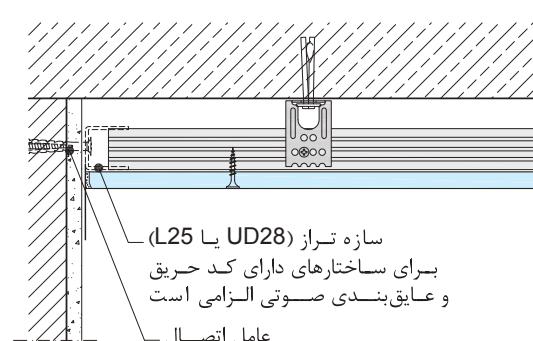
جزئیات اجرایی سقف کاذب پکارچه

D112b.ir جزئیات اجرایی

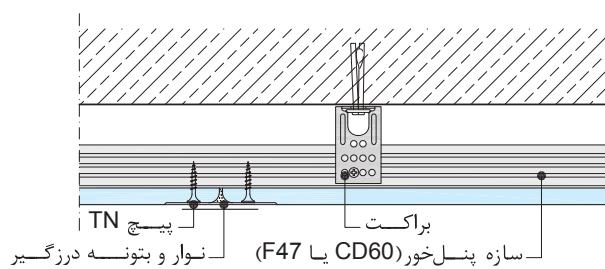
اتصال به دیوار بنایی

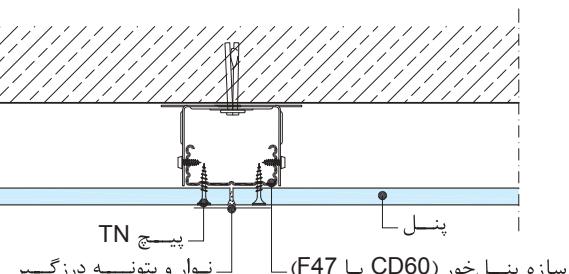
اتصال به دیوار بنایی

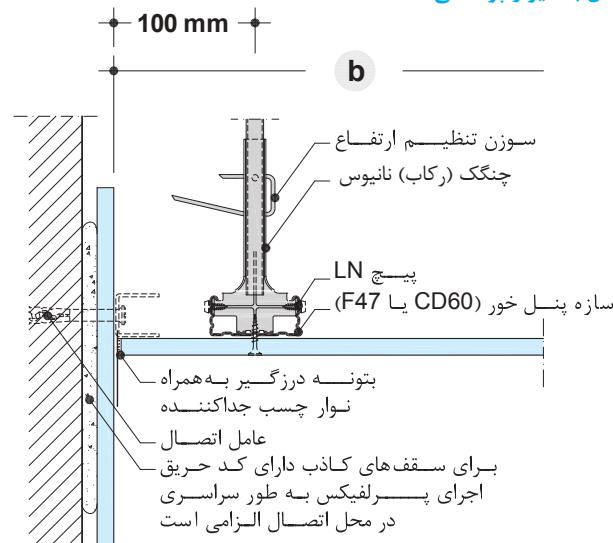
اتصال و درزگیری لبه طولی

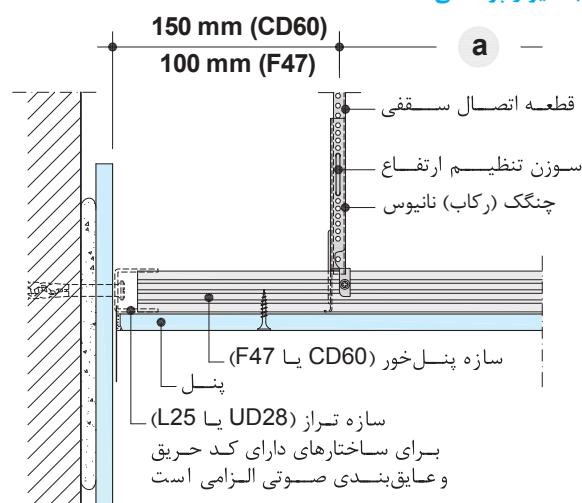
اتصال و درزگیری لبه برش خورده

اتصال به دیوار پوششی W611.ir

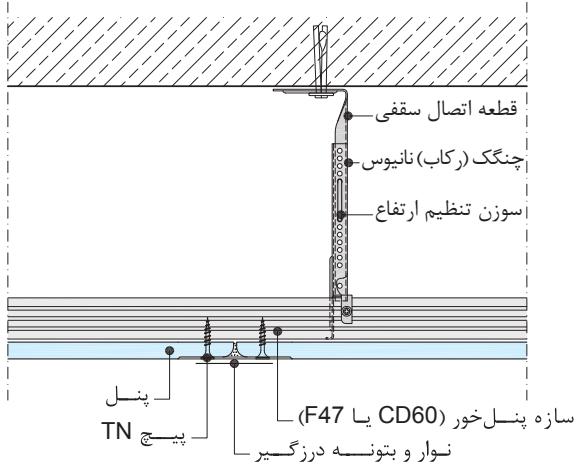

اتصال به دیوار پوششی W611.ir

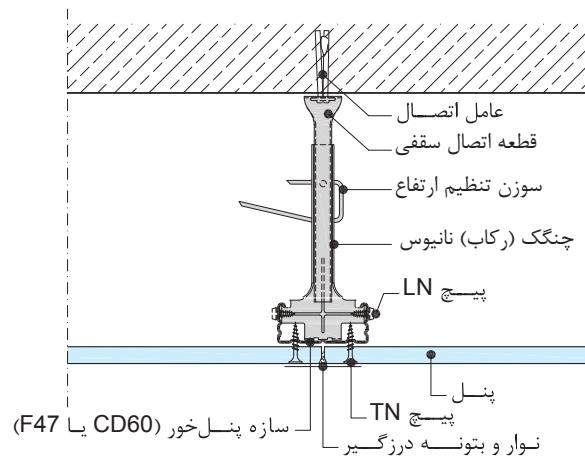

جزئیات اجرایی D112b.ir

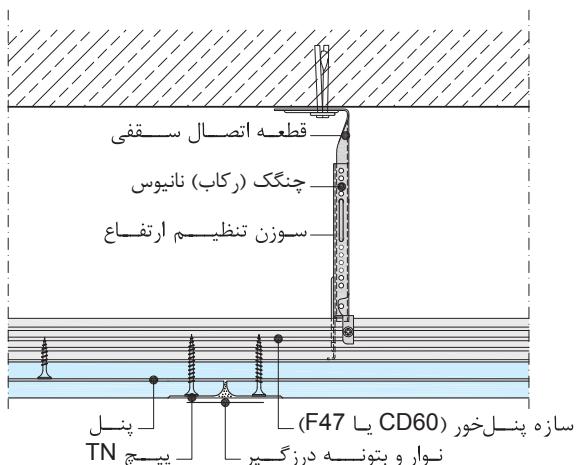
اتصال و لبه درزگیری لبه طولی

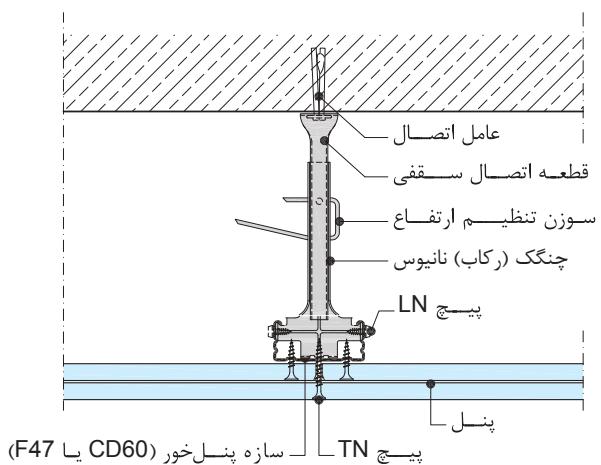
اتصال و درزگیری لبه برش خورده

اتصال و درزگیری لبه طولی (ساختار دو لایه)

اتصال و درزگیری لبه برش خورده (ساختار دو لایه)

۴.۳. روش اجرا

۱. اجرای زیرسازی

قبل از اجرای زیرسازی، باید فاصله آویزها، فاصله سازه‌های بازی و فاصله سازه‌های پنل خور بر اساس نوع پوشش کاری، رده وزنی سقف کاذب و نوع مقاومت در برابر حریق (در صورت اجرای ساختارهای دارای کد حریق) و از طریق جداول مندرج در انتهای فصل جاری استخراج می‌شود.

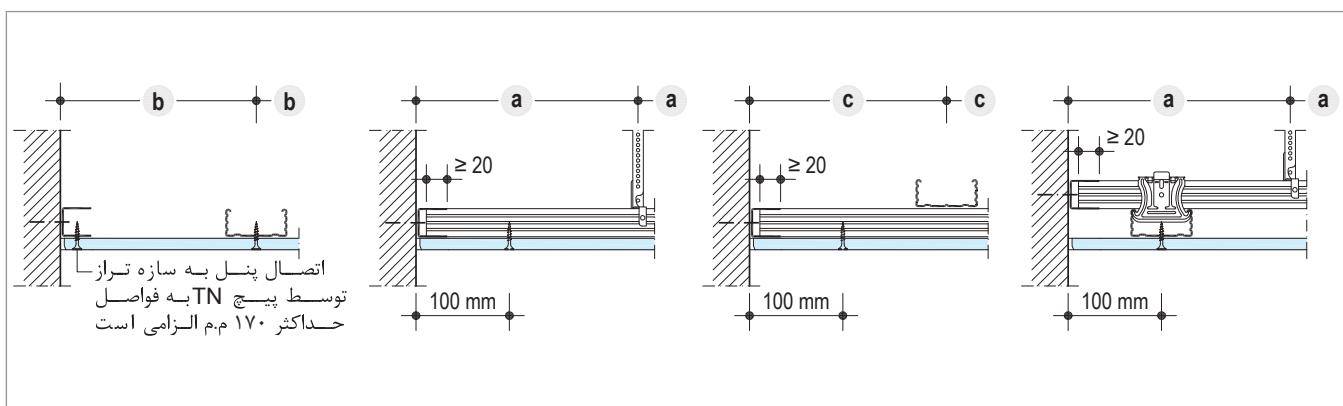
جدول ۳-۱: فواصل عوامل اتصال

فواصل (سانتری متر)		L25		UD28		عامل اتصال	دیوار زمینه
اتصال غیرباربر	اتصال باربر	اتصال غیرباربر	اتصال باربر	اتصال غیرباربر	اتصال باربر		
۶۰	۳۰	۱۰۰	۶۰			پیچ TN یا FN	دیوار خشک
				پیچ و رول پلاگ			دیوار بنایی

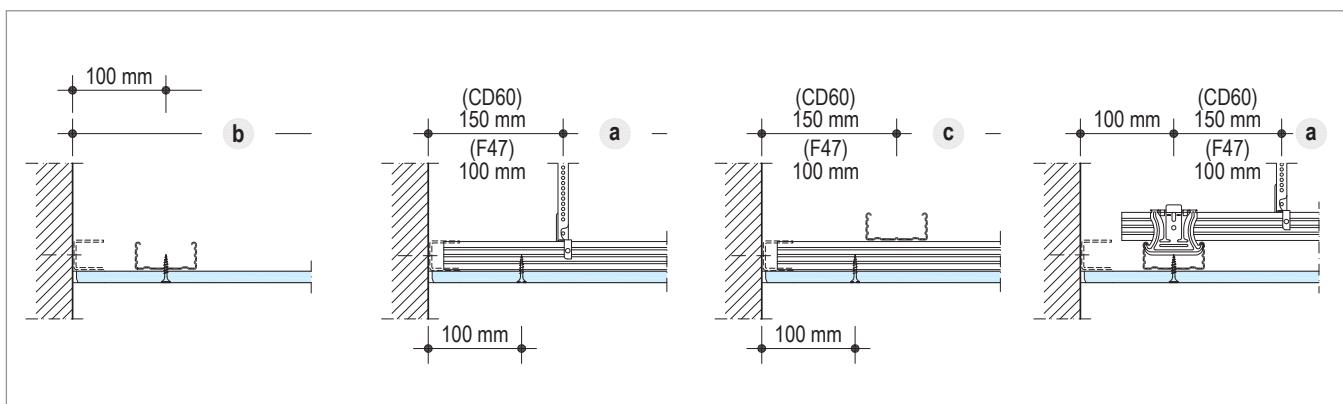
۲. اجرای زیرسازی D112a.ir

اجرای سازه تراز

به وسیله ریسمان رنگاش، خط تراز سقف کاذب بر روی دیوار پیرامونی مشخص می‌شود. سازه تراز در محل خود به وسیله عامل اتصال مناسب و در فواصل معین (مطابق جدول ۱-۵) به دیوار زمینه متصل می‌گردد. توجه شود که در کلیه ساختارهای سقف کاذب یکپارچه، سازه تراز به دو صورت قابل اجرا است؛ باربر و غیر باربر.

اتصال باربر

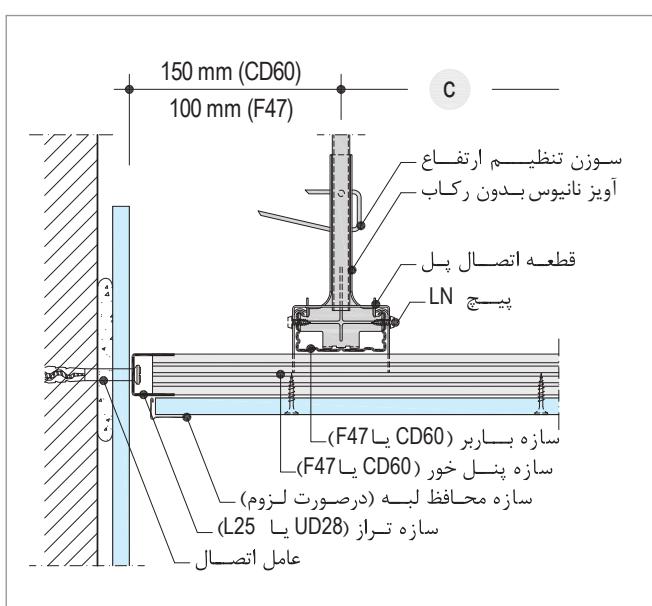
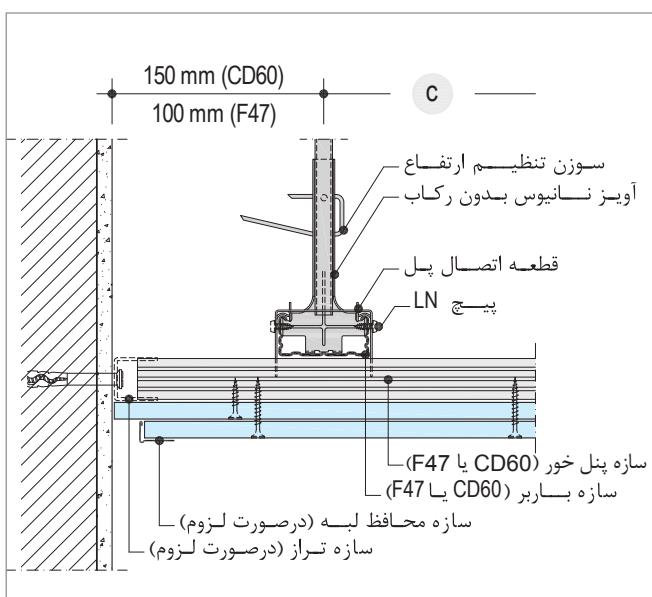
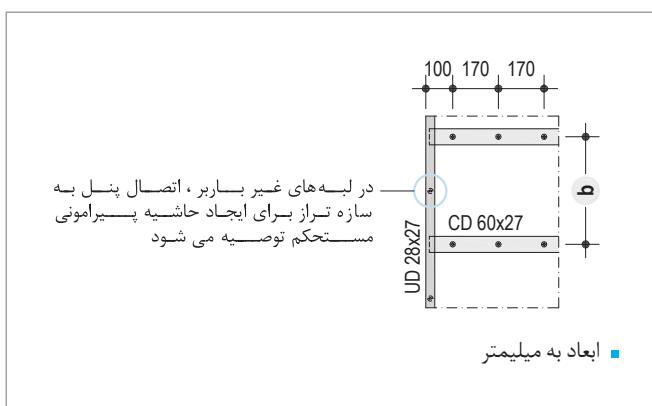

اتصال غیر باربر

a: فاصله آویزها (دهانه تکیه گاهی سازه‌های باربر)

c: فاصله سازه‌های باربر (دهانه تکیه گاهی سازه‌های پنل خور)

b: فاصله سازه‌های پنل خور (دهانه تکیه گاهی پنل‌ها)

- فاصله اولین عامل اتصال از انتهای سازه تراز نباید از ۱۰ سانتی متر بیشتر باشد.

برای اتصال سازه تراز به دیوار خشک می‌توان از پیچ FN یا TN استفاده نمود (پیچ‌ها به استادها متصل می‌گردند). در صورتی که زیرسازی در محل اتصال وجود نداشته باشد، می‌توان قبل از پنل گذاری، یک نوار تسمه فولادی گالوانیزه به عرض ۱۰۰/۶ میلی‌متر را به صورت سراسری در تراز مورد نظر به وسیله پانچ یا پرج بر روی استادها اجرا نمود تا زیرسازی در تمام نقاط در تراز سقف ایجاد گردد.

در صورت بنایی بودن دیوار پیپرامونی، سازه تراز پس از نازک‌کاری و بر روی پوشش نهایی گچ دیوار اجرا می‌شود. همچنین، باید نوار چسب جداکننده در حد فاصل سازه تراز و دیوار قرار گیرد. در صورت نیاز به ایجاد خط سایه در فصل مشترک دیوار و سقف (به ویژه در دیوارهای با پوشش کاشی یا سنگ) می‌توان پنل را با فاصله از دیوار اجرا نمود و لبه آن را به وسیله جی بید پوشش داد. در این صورت استفاده از نوار چسب جداکننده لازم نخواهد بود. برای اتصال نبشی به دیوار بنایی استفاده از پیچ درای وال مجاز نمی‌باشد.

در لبه‌های باربر، نشیمن‌گاه سازه‌های پنل خور یا باربر بر روی بال سازه تراز باید حداقل ۲۰ میلی‌متر باشد.

در لبه‌های غیر باربر، حداکثر کنسول در سازه CD60 ۱۵ سانتی‌متر، در سازه F47 ۱۰ سانتی‌متر و در پنل گچی ۱۰ سانتی‌متر است.

در لبه‌های غیر باربر، بکارگیری سازه تراز اختیاری است، لیکن نصب آن اجرای سقف را آسان تر می‌نماید. در صورت وجود سازه تراز، توصیه می‌شود صفحات در حاشیه کار به آن پیچ شوند.

برای باربر نمودن سازه تراز در محل اتصال به دیوار خشک یا حاشیه‌های باکس در سقف کاذب، استفاده از سازه UD28 با اتصال به سازه‌های عمودی در فواصل حداکثر ۶۰ سانتی‌متر پیشنهاد می‌گردد.

نصب سازه تراز در سقفهای کاذبی که دارای عملکرد صوتی و یا کد حریق هستند الزامی است (چه در لبه‌های باربر و چه در لبه‌های غیر باربر).

در صورت نیاز به عایق‌بندی صوتی سقف، قبل از نصب سازه تراز، دو ردیف خمیر درزیند بر جان آن اجرا می‌شود. عدم رعایت جزئیات اخیر، سهم زیادی در کاهش عملکرد صوتی ساختار خواهد داشت.

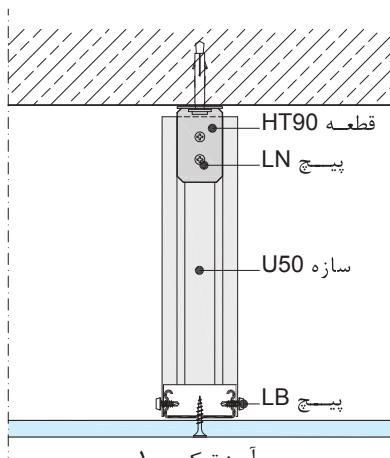
نکات فنی

- قبل از اجرای هر گونه آویز، باید وضعیت سقف اصلی از نظر استحکام بررسی شود (به وزن در سقف‌های تیرچه بلوك و سقف‌های بتنی). همچنین، برای انتخاب نوع عامل اتصال، باید از مناسب بودن آن برای سقف اصلی اطمینان حاصل نمود.
- آویزگیری از عناصر تاسیساتی موجود در فضای پشت سقف کاذب تحت هیچ شرایطی مجاز نبوده و آویزها صرفاً باید به سقف اصلی متصل شوند. عدم رعایت اصول اخیر، می‌تواند موجب ناپایداری سقف کاذب و یا انتقال ارتعاشات و لرزش‌ها (ناشی از تاسیسات) و ایجاد ترک در محل درزها شود.
- زمانی که ارتفاع آویزگیری کم است، از برآکت جهت اتصال زیرسازی به سقف اصلی استفاده می‌شود. برای این منظور، برآکت توسط عامل اتصال مناسب به سقف اصلی متصل شده و پروفیل‌های باربر توسط دو عدد پیچ LN به برآکت متصل می‌شوند.

نکات
فنی

اجرای آویزها

به وسیله رسمان رنگ‌پاش، محل اجرای آویزها بر روی سقف اصلی مشخص می‌شود. با استفاده از عامل اتصال مناسب، آویز به سقف اصلی متصل می‌شود. برای این منظور و بسته به نوع و شرایط سقف اصلی، می‌توان از مهار چکشی (برای سقف‌های بتنی) و یا مهارهای ویژه اعضای توخالی (برای بلوك‌های سقفی سفالی یا سیمانی در سقف‌های تیرچه بلوك) استفاده نمود. فواصل آویزها بر اساس رده وزنی سقف کاذب و نوع مقاومت در برابر حریق و از طریق جداول مندرج در انتهای فصل استخراج می‌شود. در صورت نیاز به افزایش ارتفاع آویز، از قطعه رابط نانیوس استفاده می‌شود.
به منظور اجرای پیچ اولین آویز در فاصله ۱۰ سانتی‌متری از دیوار، زمینه در سقف‌های کاذب یکپارچه که معمولاً جای دست مناسبی نداشته یا پیچ کردن بصورت مستقیم توسط دستگاه پیچ زن به راحتی امکان پذیر نمی‌باشد، موارد زیر پیشنهاد می‌گردد:
۱- استفاده از کوپلینگ سرکج، ۲- باربر کردن نبشی تراز و حذف اولین آویز در فاصله ۱۰ سانتی‌متری، ۳- استفاده از رکاب نانیوس، ۴- استفاده از آویز ترکیبی به همراه بست اتصال کامل تا شده (دوبل) و برآکت و پیچ زنی از یک سمت.

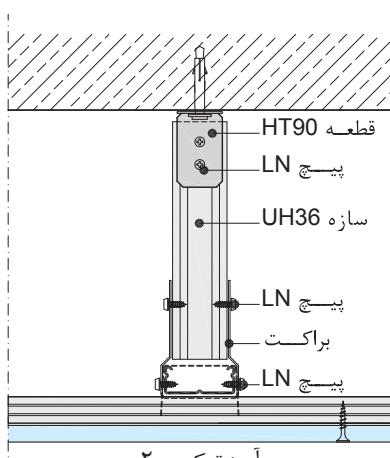

آویز ترکیبی ۱

در صورت وجود ساختار بدون کد حریق و ارتفاع آویزگیری کمتر از ۱۵۰ سانتی‌متر می‌توان از آویزهای ترکیبی زیر به جای آویز نانیوس استفاده نمود:

نکته

آویز ترکیبی ۱: این آویز ترکیبی از قطعه اتصال سقفی HT90 و سازه U50 ساخته می‌شود. برای این منظور، قطعه HT90 به سقف اصلی متصل شده و سازه U50 توسط دو عدد پیچ LN به آن متصل می‌شود. انتهای سازه U50 به صورت زبانه بریده می‌شود تا بتواند سازه سقفی را در بر بگیرد. سازه سقفی به وسیله دو عدد پیچ LB به سازه U50 متصل می‌شود.

آویز ترکیبی ۲

در زمان اتصال سازه UH36 (U50) به اتصال سقفی HT90، توجه گردد که سازه به وجهه داخلی اتصال سقفی (توسط دو عدد پیچ) متصل می‌شود.

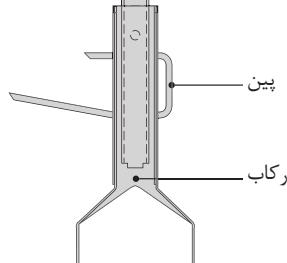
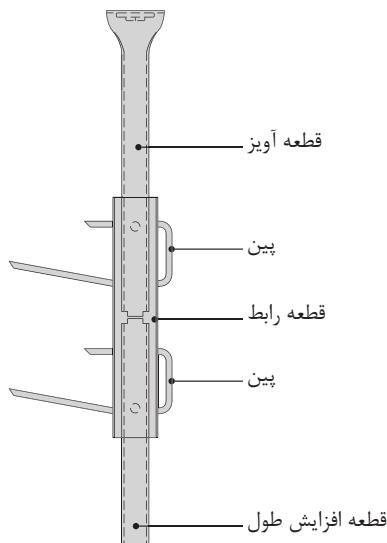
نکته

افزایش طول آویز نانیوس

به طور معمول آویز نانیوس شامل ۳ جزء اصلی می‌باشد. قطعه آویز (که در طول های ۲۰، ۴۰، ۶۰، ۸۰، ۱۰۰ سانتی‌متری تولید و عرضه می‌گردد) رکاب و یا چنگک و نهایتاً پین.

در صورت نیاز به اجرای سقف کاذب با ارتفاع بیشتر از ۱ متر و حداقل تا ۴ متر باید به ترتیب زیر عمل نمود.

ابتدا قطعه آویز را براساس یکی از طول‌های موجود انتخاب نموده (توجه شود که در تمامی طول‌های موجود صرفاً ۲۰ سانتی‌متر انتهای آویز پانچ شده است و دارای سوراخ تنظیم می‌باشد). سپس با توجه به طول مورد نیاز، قطعه افزایش طول (این قطعه ۳ متری و تمام پانچ می‌باشد) بر روی آویز اصلی اضافه می‌گردد. توجه شود قطعه افزایش طول و آویز، توسط دو عدد پین و رابط ۱۰ سانتی‌متری به یکدیگر متصل می‌شوند و در نهایت رکاب و یا چنگک توسط پین سوم به قطعه افزایش طول متصل می‌گردد.

افزایش طول سازه‌های سقفی

سازه‌های سقفی در طول ۴ متر تولید می‌شوند. برای افزایش طول این نوع سازه‌ها، از قطعه اتصال طولی استفاده می‌شود.

- در زمان چیدمان سازه‌های سقفی توجه شود که افزایش طول سازه‌ها به صورت حصیرچین اجرا شود بطوریکه محل افزایش طول سازه‌ها در یک راستا قرار نگیرد.
- افزایش طول سازه در سقف D112b.ir مجاز نمی‌باشد.

نکته
فنی

افزایش طول آویز نانیوس

سقف‌های کاذب

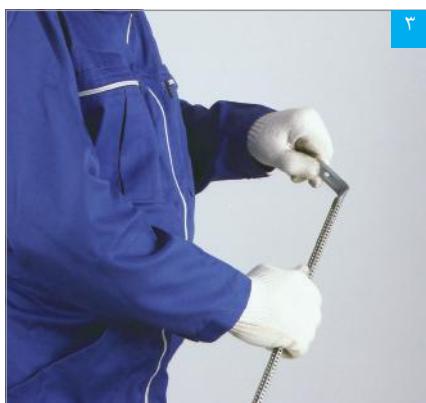
روش اجرا

اجرای سازه‌های باربر

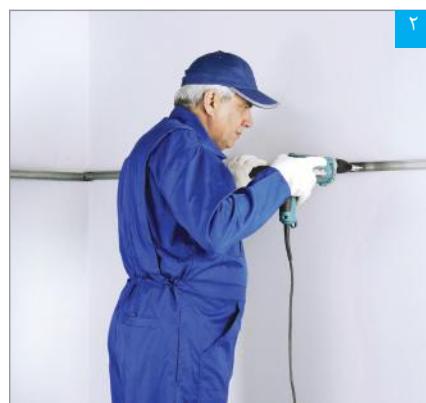
سازه‌های باربر توسط رکاب/چنگک به آویز متصل می‌شوند. با توجه به تراز مورد نظر، رکاب توسط سوزن تنظیم ارتفاع به آویز متصل می‌شود. سازه باربر توسط دو عدد پیچ LN به رکاب متصل می‌شود.

اجرای سازه‌های پنل خور

سازه‌های پنل خور توسط قطعه اتصال کامل یا قطعه اتصال نیمه، به سازه‌های باربر متصل می‌شوند.

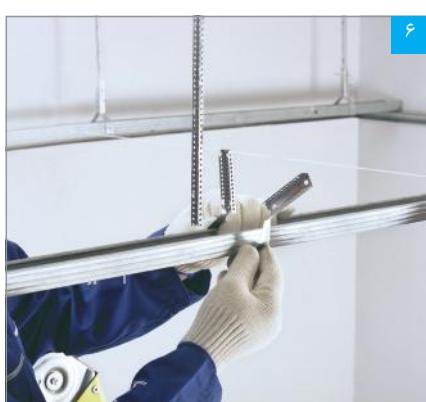
خم کردن انتهای آویز

نصب سازه تراز

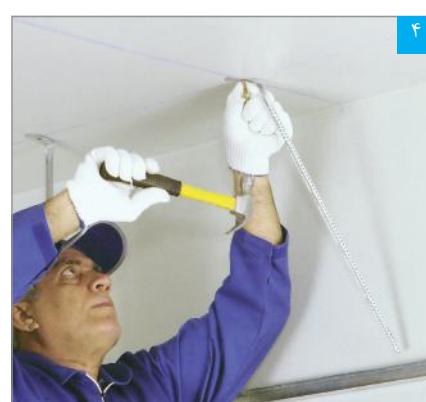
مشخص کردن محل نصب سازه تراز با رسمنان رنگی

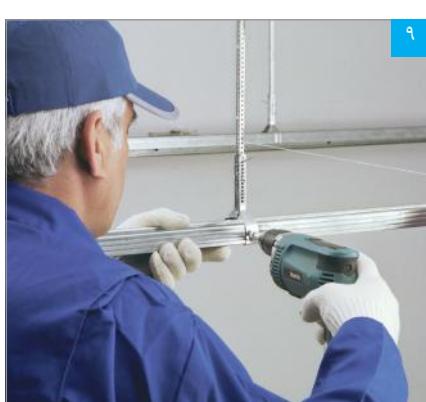
احاطه سازه توسط رکاب

باز کردن رکاب

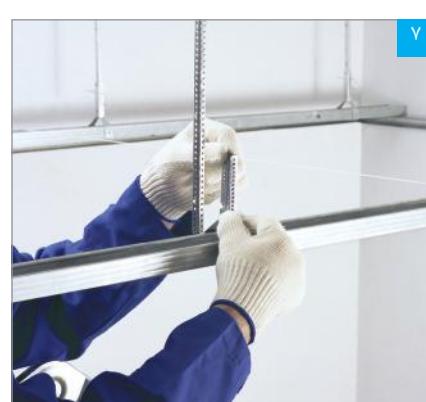
اتصال آویز به سقف اصلی

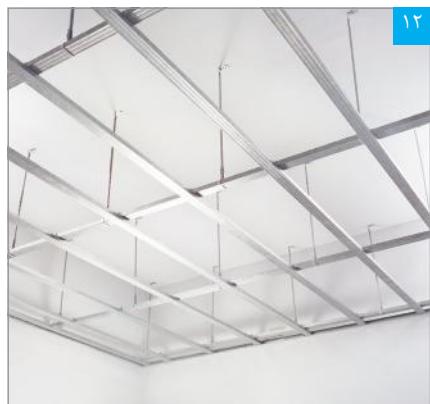
اتصال سازه باربر به رکاب توسط پیچ LN

اتصال رکاب به آویز و رگلاژ سقف توسط پین

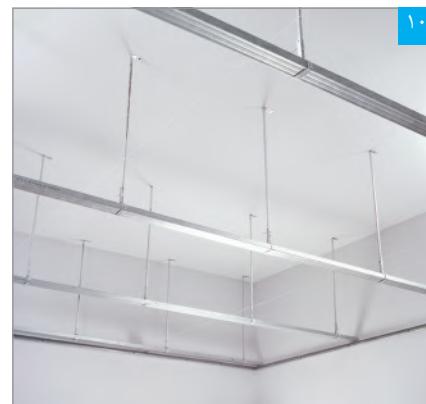
بستن رکاب

زیرسازی تکمیل شده

اتصال سازه پنل خور به سازه باربر توسط قطعه اتصال کامل

سازه‌های باربر تکمیل شده

اتصال پنل به زیرسازی توسط پیچ

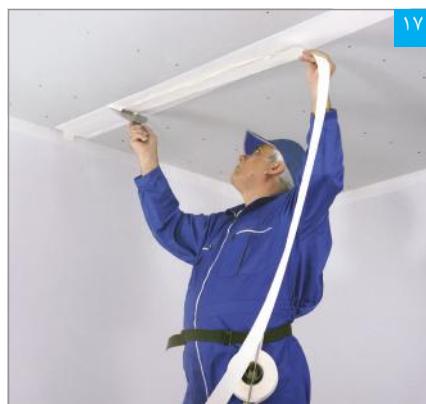
استقرار پنل با استفاده از بالابر

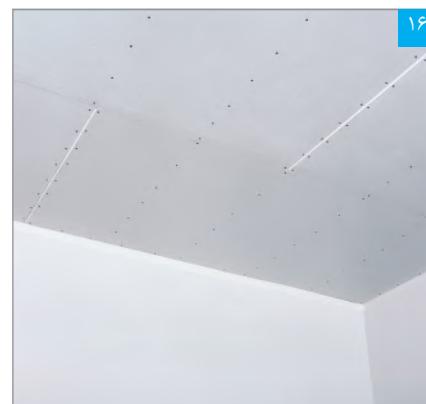
اجرای نوارچسب جداکننده

برش اضافات نوار چسب جداکننده

درزگیری

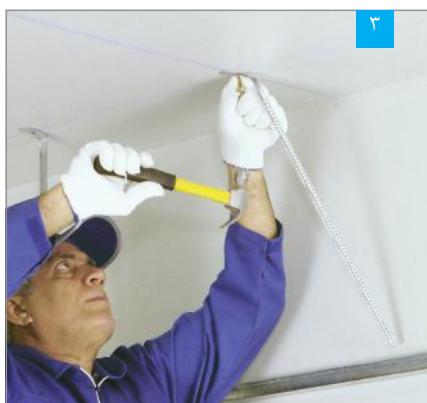
پنل گذاری تکمیل شده (به صورت حضیرچین)

۳.۴.۳. اجرای زیرسازی D112b.ir

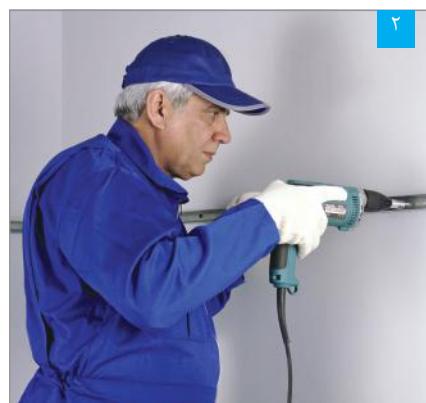
روش اجرای زیرسازی در سقف D112b.ir، مشابه سقف D112a.ir است؛ با این تفاوت که سازه‌گذاری در یک جهت انجام می‌شود.

در اجرای این نوع سقف باید توجه نمود که برای اتصال سازه‌ها به آویز، از چنگک استفاده می‌شود؛ زیرا در صورت استفاده از رکاب، اتصال صفحات به زیرسازی به خوبی صورت نمی‌گیرد. همانگونه که در ابتدای فصل اشاره شد، این نوع سقف کاذب با در نظر گرفتن شرایط زیر استفاده می‌شود:

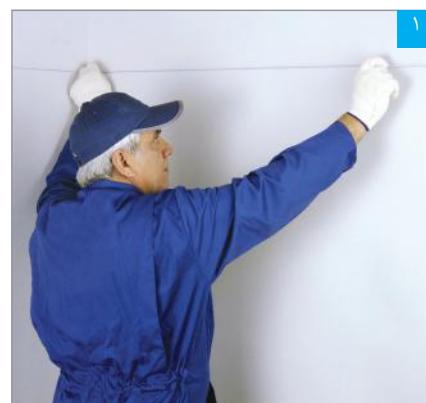
- سطح سقف کاذب کمتر از ۵۰ مترمربع
- دهانه سقف کاذب کمتر از ۴ متر
- ارتفاع آویزگیری کمتر از ۵۰ سانتی‌متر
- سقف کاذب ساده و فاقد شکست

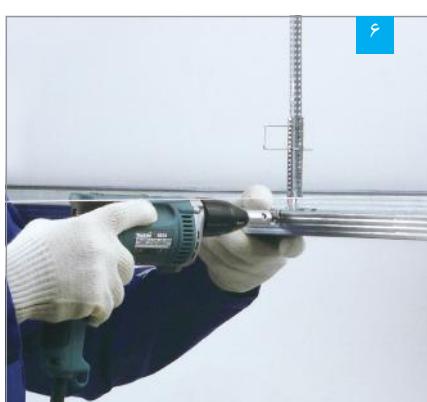
اتصال آویز به سقف اصلی

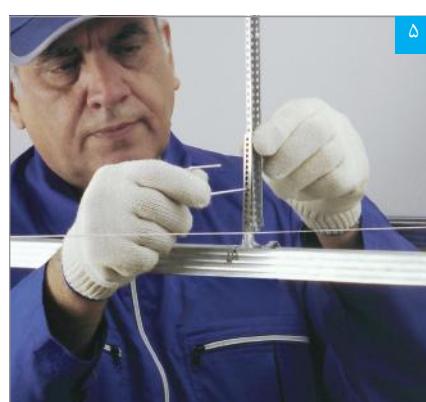
نصب سازه تراز

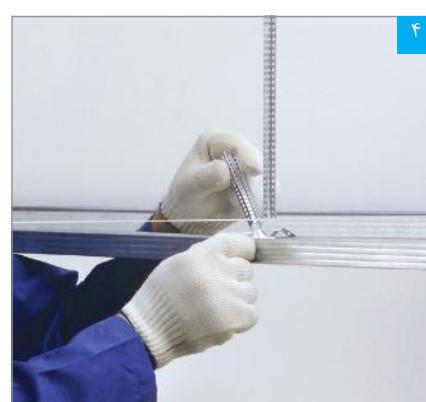
مشخص کردن محل نصب سازه تراز با ریسمان رنگی

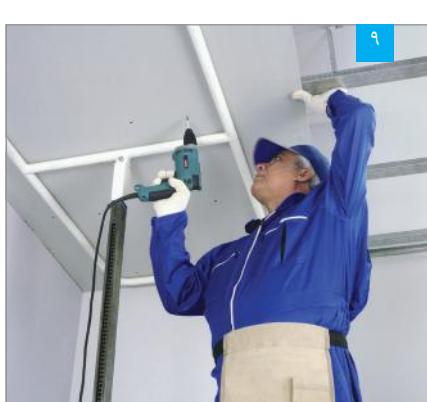
اتصال سازه باربر به چنگک توسط پیچ L

اتصال چنگک به آویز و رگلاژ سقف توسط پین

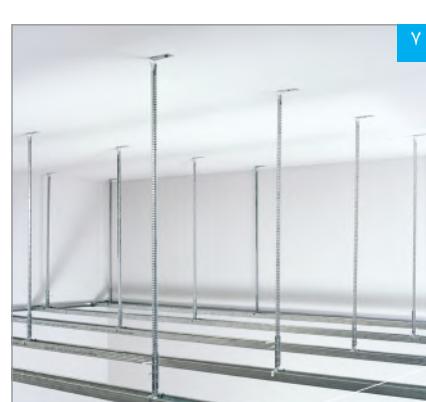
استقرار چنگک

اتصال پنل به زیرسازی توسط پیچ

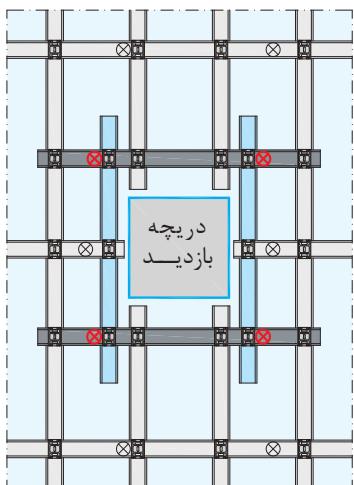
استقرار پنل با استفاده از بالابر

زیرسازی تکمیل شده

۴.۳.۴. اجرای بازشوها

بازشوهایی نظیر دریچه‌های بازدید، خروجی‌های تهویه و چراغ‌های توکار در سقفهای کاذب به سادگی اجرا می‌شوند. در اجرای بازشوها، موارد زیر باید در نظر گرفته شوند:

- برای ایجاد یک بازشو در سقف کاذب، استفاده از تمهیدات مناسب جهت حفظ استحکام، یکپارچگی و ایستایی ساختار ضروری است. قاعده کلی کار بر این است که چنانچه اجرای بازشو موجب قطع سازه‌های سقفی شود، باید از سازه‌های کمکی و آویزهای اضافه برای حفظ یکپارچگی و ایستایی ساختار استفاده نمود.

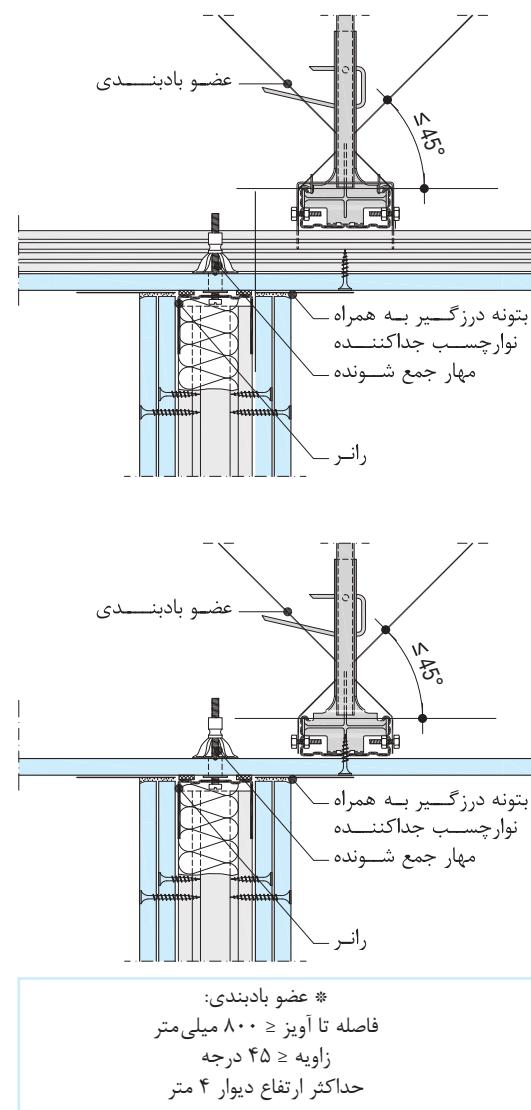
جهت نصب ادوات نفوذی نظیر روشنایی‌های سقفی توکار، در نظر گرفتن حداقل فضای تاسیساتی پشت سقف کاذب برای جاسازی این ادوات ضروری است.

- چنانچه وزن ادواتی نظیر روشنایی‌ها از میزان مجاز بیشتر باشد، استفاده از آویزهای کمکی برای حفظ ایستایی ساختار ضروری خواهد بود.
- برای دریچه‌هایی با ابعاد 40×40 سانتی‌متر و بزرگتر می‌بایست بطور جداگانه‌ای از سقف اصلی آویزگیری صورت پذیرد.
- فاصله (دریچه) سقف کاذب تا ادوات پشت آن (TASISAT) باید بیشتر از ۳ سانتی‌متر باشد.

جزئیات اجرای بازشوی دریچه بازدید

سقف‌های کاذب

روش اجرا

اجزای بادینندی سقف

۵.۳.۳. اجرای اجزای بادینندی

در مواردی که دیوار خشک صرفاً به سقف کاذب متصل می‌شود، اطمینان از استحکام سقف کاذب و نبود حرکات جانبی در آن ضروری است. برای جلوگیری از حرکات جانبی، باید اعضای بادینندی در اجرای زیرسازی سقف کاذب در نظر گرفته شوند. به علاوه، در چنین شرایطی رعایت جزئیات مربوط به عایق کاری صوتی نیز توصیه می‌شود.

در بیمارستان‌ها، مدارس و سایر ساختمان‌ها با اهمیت زیاد، اجرای عناصر بادینندی قویاً توصیه می‌گردد.

برای سقف‌های کاذب با سطوح گسترده و یکنواخت، اجرای عناصر بادینندی جهت مهار حرکات جانبی (برای مساحت حداکثر هر 25 مترمربع) توصیه می‌گردد.

عضو بادینندی از آویز سیمی به شماره گیج 12 (قطر 2 میلی‌متر) باشد.

حداکثر زاویه اجرای عضو بادینندی 45 درجه باشد.

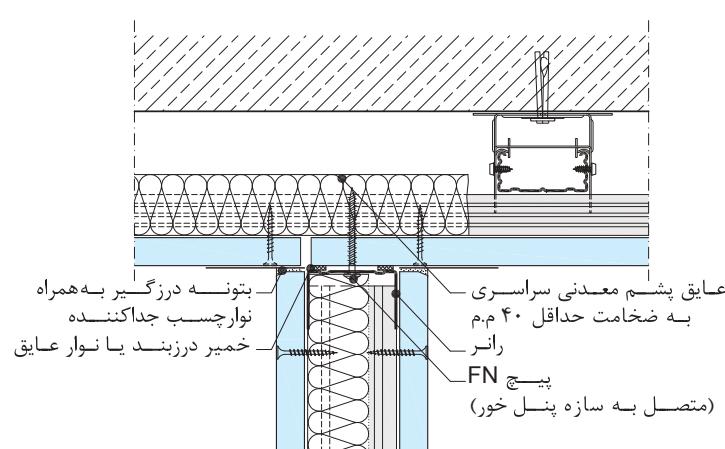
محل اجرای عضو بادینندی در محدوده آویزگیری و با فاصله حداکثر 800 میلی‌متر از آویز باشد.

۶.۳.۳. نصب لایه عایق

در صورت نیاز، نصب لایه عایق در فضای خالی پشت سقف کاذب صورت می‌گیرد. اجرای این لایه باید به نحوی باشد که شکاف، درز و یا فاصله خالی بین قطعات عایق وجود نداشته باشد. همچنین، اصول حصیرچینی در نصب لایه عایق باید رعایت شود.

در صورت اجرای لایه عایق، باید وزن آن را در تعیین رده وزنی سقف کاذب در نظر گرفت. حداکثر وزن مجاز لایه عایق، 5 کیلوگرم بر مترمربع است.

تذکر

اتصال دیوار به سقف کاذب با جزئیات عایق‌بندی صوتی (به انفصال پنل سقف توجه شود)

۷.۳.۳ نصب صفحات

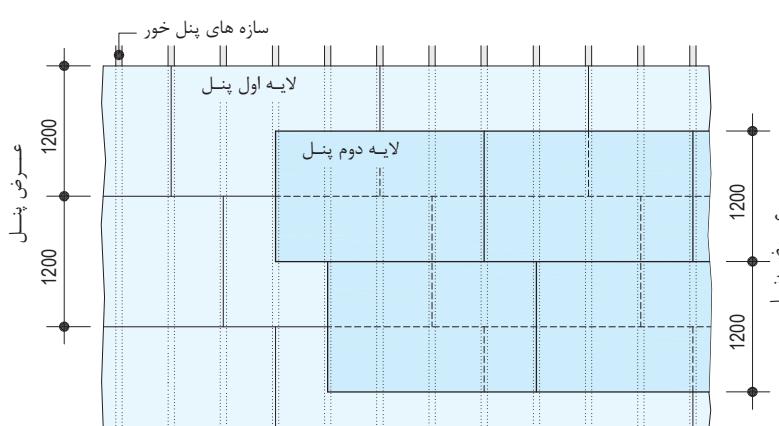
در این بخش صرفاً به برخی از اصول نصب پنل‌ها اشاره شده است.*

برای دستیابی به حداکثر استحکام در ساختار، باید پنل‌ها به نحوی نصب شوند که راستای طولی آن‌ها (لبه‌های کارخانه‌ای) عمود بر راستای سازه‌های پنل خور قرار گیرد. در این حالت، لبه‌های برش خورده در محل سازه‌های پنل خور قرار می‌گیرند (به عنوان یک قاعده همیشگی در سقف‌های کاذب، همواره یک سازه باید لبه برش خورده پنل را پشتیبانی نماید).

اتصال صفحات گچی به زیرسازی، به وسیله پیچ مخصوص و با استفاده از دستگاه پیچ زن قابل تنظیم صورت می‌گیرد. پیچ مورد مصرف برای نصب پنل باید به نحوی انتخاب شود که پس از عبور از لایه‌های پوششی، حداقل ۱۰ میلی‌متر در سازه زیرین نیز نفوذ کند. فاصله مجاز اجرای پیچ‌ها بر روی صفحات گچی، ۱۷ سانتی‌متر می‌باشد. در ساختارهای دو لایه، فاصله مجاز اجرای پیچ‌ها در لایه اول (لایه پوششی زیرین) را می‌توان حداکثر تا سه برابر (۵۰ سانتی‌متر) افزایش داد، مشروط بر این که لایه دوم (لایه پوششی نهایی) در همان روز نصب شود. برای پوشش کاری با صفحات با ضخامت ۲۰ میلی‌متر و بیشتر، اجرای پیچ‌ها در لایه اول را می‌توان حداکثر تا دو برابر (۳۰ سانتی‌متر) افزایش داد.

جدول ۲-۳: فواصل مجاز اجرای پیچ در سقف کاذب یکپارچه

ساختار کاذب	عرض پنل [mm]	لایه اول *** عرض پنل [mm]	لایه دوم *** عرض پنل [mm]
دو لایه	۱۷۰	۱۵۰	۱۲۰۰
تک لایه	۵۰۰	۳۰۰	۱۷۰

جزئیات حصیرچینی لایه‌های پوششی سقف

- نصب صفحات باید از وسط سقف آغاز و به حاشیه‌ها ختم شود. همچنین می‌توان نصب صفحات را از یک کنج آغاز نموده و در هر دو امتداد طولی و عرضی، به طور همگن پوشش کاری را ادامه داد. عدم رعایت این اصل موجب ایجاد ترک بر اثر خیز سقف کاذب خواهد شد.
- در کلیه ساختارهای تک لایه و دو لایه، پنل‌ها باید به صورت حصیرچین اجرا شوند. در ساختارهای سقف به جهت کاهش مصرف زیرسازی، فاصله دو درز نباید کمتر از ۵۰ سانتی‌متر باشد (توصیه می‌شود مضربی از عدد ۵۰ باشد). عدم رعایت اصول حصیرچینی و امتداد یافتن درزها در طول یکدیگر، موجب تضعیف ساختار و همچنین ایجاد ترک در محل درزهای شود.
- صفحات گچی را باید با به کارگیری اتصالات لغزشی (مانند ایجاد اتصال با خط سایه یا ترن فیکس) از عناصری که جنس آن‌ها گچ نمی‌باشد (به ویژه در ستون‌ها) و همچنین از عناصری که حرارت زیاد تولید می‌کنند (نظیر روشنایی‌های بزرگ با لامپ‌های رشته‌ای) جدا نمود. عدم رعایت جزئیات اخیر، موجب ایجاد ترک در اطراف چنین عناصری می‌شود.

نکات فنی

برای استفاده از پنل‌های با ضخامت ۹/۵ میلی‌متر و کمتر (که به طور کلی در ساختارهای ترئینی کاربرد دارند)، با پشتیبانی فنی تماس حاصل شود.

توجه

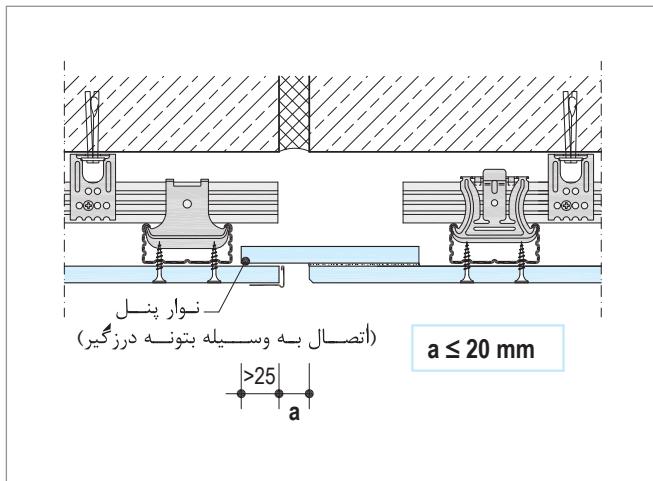
جهت کسب اطلاعات تکمیلی، به مبحث «دستور العمل برش، نصب، درز گیری و آماده سازی صفحات روکش‌دار گچی» در بخش ۴ رجوع شود.
** در ساختارهای چندلایه، منظور از لایه اول، لایه زیرین می‌باشد.

* جهت کسب اطلاعات تکمیلی، به مبحث «دستور العمل برش، نصب، درز گیری و آماده سازی صفحات روکش‌دار گچی» در بخش ۴ رجوع شود.

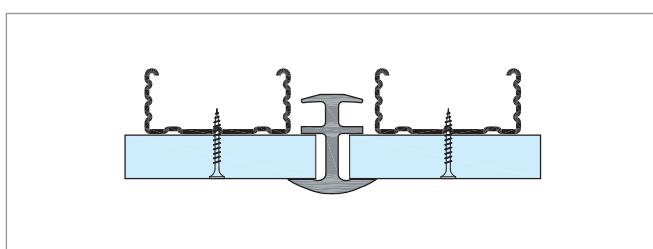
** پنل‌های با ضخامت ۹/۵ تا ۱۸ میلی‌متر با عرض ۱۲۰۰ و پنل‌های با ضخامت ۲۰ و ۲۵ میلی‌متر با عرض ۶۰۰ میلی‌متر به بازار عرضه می‌گردد.

سقف‌های کاذب

روش اجرا

درز انقطاع با اتصال کشویی لغزان (بدون کد حریق)

درز انقطاع با نوار لاستیکی

در اجرای درزهای انقطاع، علاوه بر ایجاد درز در لایه‌های پوششی باید به تفکیک زیرسازی ساختار نیز توجه شود.

تذکر

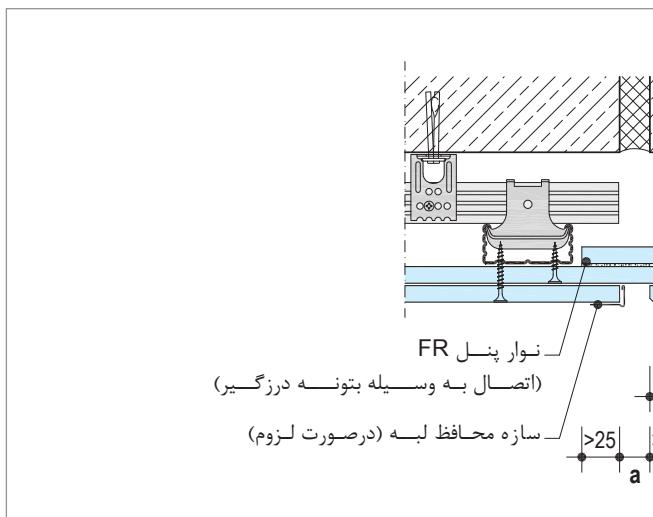
۸.۳.۳. اجرای درز انقطع

در سقف‌های پیوسته با وسعت زیاد، باید درز انقطع ایجاد نمود. به طور معمول برای فواصل حداکثر هر ۱۵ متر در هر یک از امتدادهای طولی و یا عرضی سقف‌های پیوسته، درز انقطع در نظر گرفته می‌شود. همچنین، در محل هایی که یک سقف کاذب باریک بر اثر شکست دیوار ایجاد می‌شود (نظیر محل تقاطع دو راهرو یا فصل مشترک یک سقف باریک با یک سقف وسیع)، باید درز انقطع ایجاد نمود. به طور کلی درزهای انقطع (که درز کنترل نیز نامیده می‌شوند) برای ایجاد هماهنگی میان ساختار سقف کاذب و جابجایی‌های سازه اصلی بنا در نظر گرفته می‌شوند. برای اجرای این گونه درزها، روش‌های زیر در دسترس می‌باشد:

- اجرای اتصالات کشویی لغزان در ساختار سقف کاذب، که اغلب در ساختارهای دارای کد حریق مورد استفاده قرار می‌گیرند.
- استفاده از سازه درز انقطع: طیف گسترده‌ای از این نوع سازه‌ها (به تناسب نوع کاربرد) در بازار وجود دارد. برخی سازه‌های درز انقطع به صورت ورق خم شده «V» شکل بوده و برخی به صورت ترکیبی از آلومینیوم و لاستیک می‌باشند که به صورت روکار یا توکار توسط پیچ به ساختار متصل می‌گردند.
- استفاده از نوار لاستیکی ویژه درز انقطع.

۹.۳.۳. درز انقطع در ساختارهای دارای کد حریق

در ساختارهای دارای کد حریق، درزهای انقطع از طریق اجرای اتصالات کشویی لغزان تأمین می‌گردند.

درز انقطاع با اتصال کشویی لغزان (برای ساختارهای دارای کد حریق)

در ساختارهای چند لایه‌ای که دارای عملکرد صوتی و یا دارای کد حریق می‌باشند، درزگیری لایه‌های زیرین با بتونه درزگیر الزامی است. استفاده از نوار درزگیر برای درزگیری لایه‌های زیرین ضرورت ندارد.

تذکر

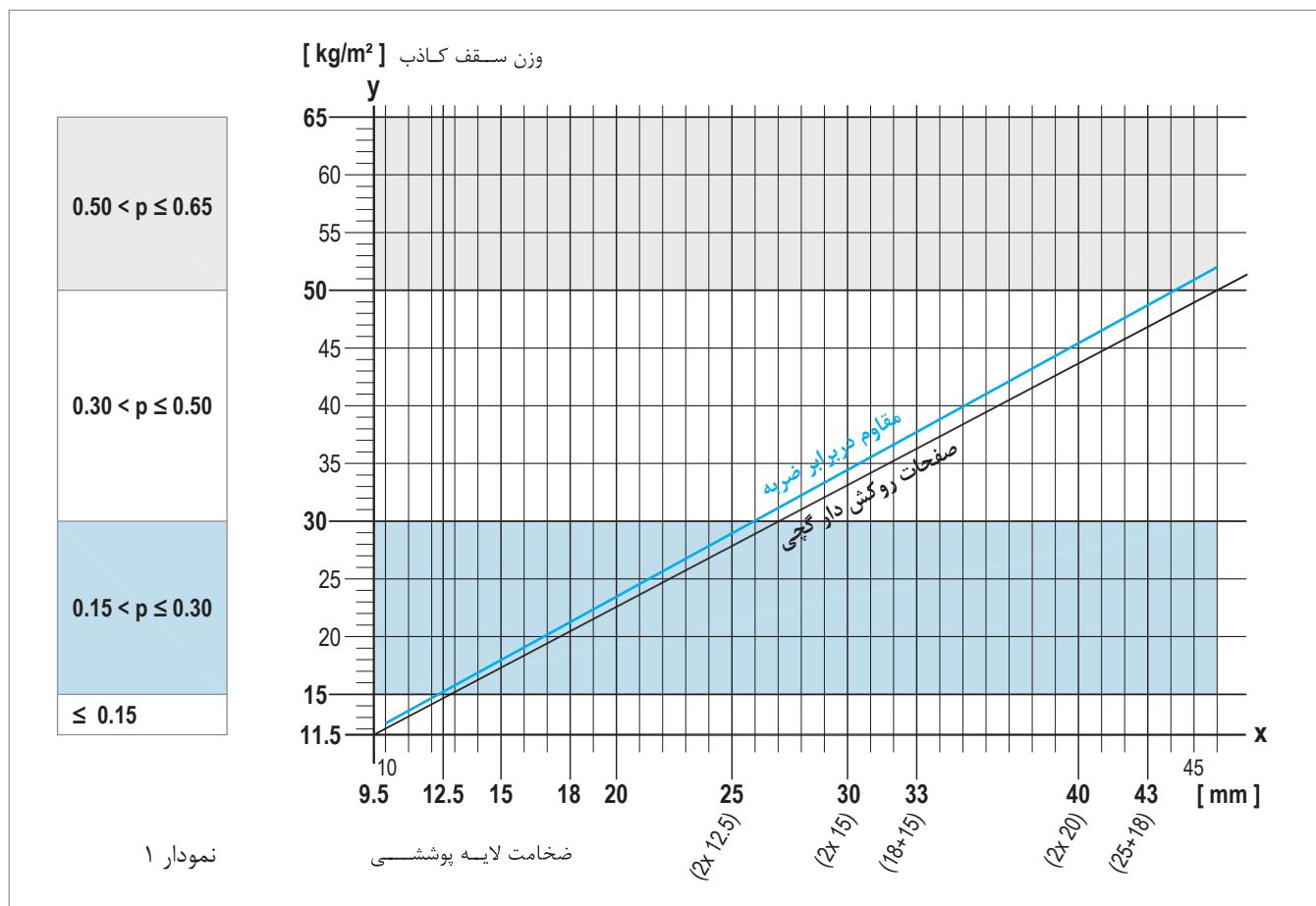
۱۰.۳.۳. درزگیری و آماده‌سازی
پس از تکمیل ساختار، درزگیری و آماده سازی سطح پنل‌ها برای پذیرش پوشش نهایی (نظیر رنگ) انجام می‌شود. جهت درزگیری و آماده سازی صفحات، به مبحث «دستور العمل برش، نصب، درزگیری و آماده سازی صفحات روکش دار گچی» رجوع شود.

۴.۳. مبانی طراحی زیرسازی

۱.۴.۳. تعیین وزن سقف کاذب بر اساس نوع پوشش کاری

برای این منظور از نمودار زیر استفاده می‌شود. بدین ترتیب که پس از تعیین نوع پوشش کاری بر روی محور λ از نقطه مریوطه عمودی بر خط مورب ترسیم و از محل تلاقی این دو خط، عمود با محور λ ترسیم می‌شود. محل تقاطع این عمود با محور λ نشانگر وزن سقف کاذب (وزن پنل + زیرسازی) می‌باشد.*.

* به دلیل امکان تغییر وزن در برخی از پنل‌ها، قبل از تعیین وزن سقف کاذب با استفاده از نمودار ۱، تماس با واحد پشتیبانی توصیه می‌گردد.

تعیین وزن سقف کاذب بر اساس نوع پوشش کاری

۴.۴.۳. تعیین فواصل مجاز

بر اساس رده وزنی محاسبه شده و نوع مقاومت در برابر حریق؛ فواصل مجاز آویزها، سازه‌های باربر و سازه‌های پنل خور بر اساس موارد مندرج در جدول ۵-۳ تعیین می‌شوند.

فواصل عناصر زیرسازی، با حروف اختصاری زیر درج شده‌اند:

a: فاصله آویزها (دهانه تکیه‌گاهی سازه‌های باربر)

c: فاصله سازه‌های باربر (دهانه تکیه‌گاهی سازه‌های پنل خور)

b: فاصله سازه‌های پنل خور (دهانه تکیه‌گاهی پنل‌ها)

۲.۴.۳. محاسبه بارهای اضافه

در صورت اضافه نمودن الحالات اضافی (نظیر لایه عایق، حال چه برای حفاظت در برابر حریق باشد و چه نباشد)، بار اضافی اعمال شده باید در محاسبه رده وزنی سقف کاذب لحاظ گردد.

حداکثر بار مجاز وارد بار اثر عایق‌گذاری، ۵ کیلوگرم
بر مترمربع است.

تذکر

۳.۴.۳. تعیین رده وزنی سقف کاذب

حاصل جمع دو عدد به دست آمده در بندهای ۱-۴-۵ و ۲-۴-۵، رده وزنی سقف کاذب خواهد بود.

جدول ۳-۳: راهنمای تعیین فواصل مجاز زیرسازی سقف کاذب

فاصله	ساختار بدون کد حريق	ساختار با کد حريق از پایین سقف کاذب	ساختار با کد حريق از بالای سقف کاذب
a و c	تعیین فاصله مجاز از جدول ۱۲-۵ یا ۱۱-۵، ۹-۵، ۸-۵ (بر اساس استاندارد DIN 18168)	تعیین فاصله مجاز از جدول ۹-۵ یا ۱۰-۵ (بر اساس مستندات حفاظت حریق)	تعیین فاصله مجاز از جدول ۹-۵ یا ۱۰-۵ (بر اساس مستندات حفاظت حریق)
b	تعیین فاصله مجاز از جدول ۱۳-۵ (بر اساس استاندارد DIN 18181)	تعیین فاصله مجاز از جدول ۱۴-۵ یا ۱۵-۵ (بر اساس مستندات حفاظت حریق)	تعیین فاصله مجاز از جدول ۱۴-۵ یا ۱۵-۵ (بر اساس مستندات حفاظت حریق)

- a: از جدول ۹-۵ (بر اساس فاصله سازه‌های باربر انتخاب شده و رده وزنی سقف کاذب)، ۷۵ سانتی‌متر استخراج می‌گردد.
b: از جدول ۱۵-۵ (بر اساس کد حريق و تعداد لایه‌ها)، ۵۰ سانتی‌متر استخراج می‌گردد.

مثال ۱*

ساختار ir.D112b با یک لایه پنل ۱۲/۵ میلی‌متر و بدون کد حريق رده وزنی سقف کاذب: از نمودار ۱ (بر اساس نوع پوشش کاری)، کمتر از ۱۵ کیلوگرم بر مترمربع استخراج می‌گردد.
a: از جدول ۱۱-۵ (بر اساس رده وزنی سقف کاذب)، ۱۰ سانتی‌متر استخراج می‌گردد.
b: از جدول ۱۳-۵ (بر اساس نوع پوشش کاری)، ۵۰ سانتی‌متر استخراج می‌گردد.

مثال ۲

ساختار ir.D112b با کد حريق ۹۰ دقیقه از پایین سقف کاذب و بالای سقف اصلی از نوع III
پوشش کاری: از جدول ۱۵-۵ (بر اساس کد حريق و نوع سقف اصلی)،
پوشش با یک لایه پنل مقاوم در برابر حریق به ضخامت ۱۵ میلی‌متر استخراج می‌گردد.
عایق‌گذاری: بر اساس جدول ۱۵-۵، مجاز نمی‌باشد.
حداقل ارتفاع آویز: بر اساس جدول ۱۵-۵، ۱۵ میلی‌متر استخراج می‌گردد.
رده وزنی سقف کاذب: از نمودار ۱ (بر اساس نوع پوشش کاری)،
کمتر از ۳۰ کیلوگرم بر مترمربع استخراج می‌گردد.
a: از جدول ۱۲-۵ (بر اساس رده وزنی سقف کاذب)، ۱۲۰ سانتی‌متر استخراج می‌گردد.
b: از جدول ۱۵-۵ (بر اساس کد حريق)، ۵۰ سانتی‌متر استخراج می‌گردد.

مثال ۲

- ساختار ir.D112a با کد حريق ۳۰ دقیقه از پایین سقف کاذب
پوشش کاری: از جدول ۱۴-۵ (بر اساس کد و نوع مقاومت در برابر حریق)،
پوشش با دو لایه پنل مقاوم در برابر حریق به ضخامت ۱۲/۵ میلی‌متر انتخاب رده وزنی سقف کاذب: از نمودار ۱ (بر اساس نوع پوشش کاری)، کمتر از ۳۰ کیلوگرم بر مترمربع استخراج می‌گردد.
a: از جدول ۹-۵ (بر اساس رده وزنی سقف کاذب)، ۷۵ سانتی‌متر انتخاب می‌گردد.
عایق‌گذاری: بر اساس جدول ۱۴-۵، لازم نمی‌باشد.
b: از جدول ۹-۵ (بر اساس فاصله آویز انتخاب شده)، ۱۰۰ سانتی‌متر استخراج می‌گردد.
c: از جدول ۹-۵ (بر اساس کد و نوع مقاومت در برابر حریق و نوع پوشش کاری انتخاب شده)، ۵۰ سانتی‌متر استخراج می‌گردد.

مثال ۳

ساختار ir.D112a با کد حريق ۶۰ دقیقه از پایین سقف کاذب و بالای سقف اصلی از نوع I
پوشش کاری: از جدول ۱۵-۵ (بر اساس کد حريق و نوع سقف اصلی)،
پوشش با دو لایه پنل مقاوم در برابر حریق به ضخامت ۱۲/۵ میلی‌متر انتخاب می‌گردد.
عایق‌گذاری: از جدول ۱۵-۵، پشم معدنی نوع S انتخاب می‌شود.
حداقل ارتفاع آویز: از جدول ۱۵-۵ (بر اساس نوع پوشش کاری و نوع عایق‌گذاری انتخاب شده)، ۸۰ میلی‌متر استخراج می‌گردد.
رده وزنی سقف کاذب: از نمودار ۱ (بر اساس نوع پوشش کاری)،
وزن سقف کاذب (وزن پنل + زیرسازی) به طور تقریبی ۲۸ کیلوگرم بر مترمربع استخراج می‌گردد. با فرض حداقل وزن مجاز برای لایه عایق، یعنی ۵ کیلوگرم بر مترمربع، وزن کل سقف کاذب (وزن پنل + زیرسازی + عایق)، ۳۳ کیلوگرم بر مترمربع خواهد بود. بدین ترتیب رده وزنی سقف کاذب، کمتر از ۵۰ کیلوگرم بر مترمربع برآورد می‌گردد.
c: از جدول ۹-۵، ۶۰ سانتی‌متر انتخاب می‌گردد.

- ساختار ir.D112a با کد حريق ۹۰ دقیقه از پایین و بالای سقف کاذب
پوشش کاری: از جدول ۱۴-۵ (بر اساس کد و نوع مقاومت در برابر حریق)،
پوشش با دو لایه پنل مقاوم در برابر حریق به ضخامت ۲۰ میلی‌متر انتخاب رده وزنی سقف کاذب: از نمودار ۱ (بر اساس نوع پوشش کاری)،
کمتر از ۳۰ کیلوگرم بر مترمربع استخراج می‌گردد.
a: از جدول ۱۰-۵ (بر اساس کد حريق)، ۶۰ سانتی‌متر استخراج می‌گردد.
b: از جدول ۱۰-۵ (بر اساس کد حريق)، ۷۵ سانتی‌متر استخراج می‌گردد.
c: از جدول ۱۰-۵ (بر اساس کد حريق)، ۱۰۰ سانتی‌متر استخراج می‌گردد.
d: از جدول ۱۰-۵ (بر اساس کد حريق)، ۱۳-۵ (اطلاعات عملکردی ساختارها) در سانتی‌متر استخراج می‌گردد.
▪ جداول فوق الذکر در بند ۱۳-۵ (اطلاعات عملکردی ساختارها) در دسترس می‌باشند.

* در مثال ۱، سازه‌های سقفی از نوع F47 و آویزها از نوع آویز ترکیبی فرض شده است.

۵.۳. ضوابط مرتبط با ساختارهای دارای کد حریق

تذکر
مهم

ساختارهای دارای کد حریق دارای ضوابط و جزئیات ویژه هستند؛ لذا برای استفاده از این نوع ساختارها در پروژه ها، هماهنگی با دایره پشتیبانی فنی توصیه می شود.

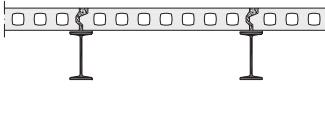
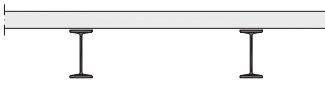
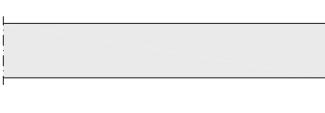
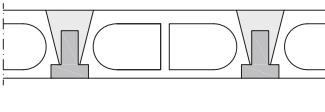
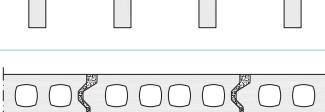
۱.۵.۳. سقف اصلی

سقفهای کاذبی که کد حریق آنها در تلفیق با مقاومت سقف اصلی در برابر حریق، تعیین می شود. این راه حل اقتصادی تر بوده، مشروط بر این که سقف اصلی بر اساس استاندارد DIN4102 (بخش ۴) قابل طبقه‌بندی باشد.

در سقفهای کاذب یکپارچه، ساختارهای مقاوم در برابر حریق به دو دسته طبقه‌بندی می شوند:

■ سقفهای کاذبی که به تنهایی مقاومت لازم را در برابر حریق دارند. در این حالت، در صورتی که ساختار دارای کد حریق «از بالای سقف کاذب» یا «از پایین و بالای سقف کاذب» باشد، باید سقف اصلی (سازه‌ای) نیز دارای کد حریق مشابه باشد.

جدول ۳-۴: طبقه‌بندی سقفهای سازه‌ای بر اساس استاندارد DIN4102

شکل	سقف
II سقفهای سازه‌ای نوع II سقفهای مرکب، شامل تیرهای فولادی نمایان با ضریب مقطع $U/A \leq 300m^{-1}$ و پوشش	II سقفهای سازه‌ای نوع II سقفهای مرکب، شامل تیرهای فولادی نمایان با ضریب مقطع $U/A \leq 300m^{-1}$ و پوشش
 	<ul style="list-style-type: none"> - دال بتون سبک در جا اجرا شده مطابق با استاندارد DIN1045 - دال پیش ساخته با پوشش بتون سازه‌ای در جا اجرا شده مطابق با استاندارد DIN1045 - قطعات پیش ساخته بتون مسلح یا بتون پیش تییده مطابق با استانداردهای DIN4227 و DIN1045
III سقفهای سازه‌ای نوع III 	سقفهای تیرچه بلوك با دال پوششی، شامل تیرچه‌های بتون مسلح مطابق با استاندارد DIN1045 و بلوكهای بتون پیش تییده مطابق با استاندارد DIN4158 یا بلوكهای سفالی DIN4159 مطابق با استانداردهای DIN4160 و DIN1045
	سقفهای تیرچه بلوك بدون دال پوششی، شامل تیرچه‌های بتون مسلح مطابق با استاندارد DIN1045 و بلوكهای بتون سفالی DIN4158 مطابق با استانداردهای DIN4159 و DIN4160
	سقفهای تیرچه بلوك بدون دال پوششی، شامل تیرچه‌های بتون مسلح مطابق با استاندارد DIN1045 و بلوكهای بتون سفالی DIN4158 مطابق با استانداردهای DIN4159 و DIN4160
	سقفهای بتون مسلح با تیرهای فولادی مدفون.

۵.۵.۳. تاسیسات

- نفوذ کابل برق در سقف‌های کاذب مقاوم در برابر حریق در صورتی مجاز است که کابل به صورت تک بوده و محل نفوذ آن کاملاً توسط ملات گچ (یا مواد مشابه نظیر بوروفیکس) پر و مسدود گردد. در صورتی که سقف سازه‌ای در ساختار مقاوم در برابر حریق مشارکت داشته باشد، حفره ایجاد شده باید با ملات سیمانی کاملاً پر و مسدود گردد.
- ادوات نفوذی نظیر روشنایی‌ها و بلندگوهای سقفی توکار باید به ترتیبی پوشش و محافظت شوند (یا از نوع مقاوم در برابر حریق انتخاب شوند) که از محل آن‌ها منفذی برای عبور آتش ایجاد نشود.
- برخی مسیرهای تاسیساتی (نظیر داکت‌های برق، کانال‌های تهویه و شوت‌های زباله)، میان طبقات و فضاهای ساختمان ارتباط ایجاد نموده و امکان نفوذ و سراحت آتش را فراهم می‌نمایند. بنابراین پوشش و محافظت این گونه مسیرهای دارای اهمیت اساسی بوده و در طرح ساختمان باید در نظر گرفته شود.
- تاسیسات باید به نحوی به سقف سازه‌ای مهار و محافظت گردند که در طول حریق سقوط نکرده و بار اضافی به سقف کاذب وارد ننمایند.

۲.۵.۳. عوامل اتصال

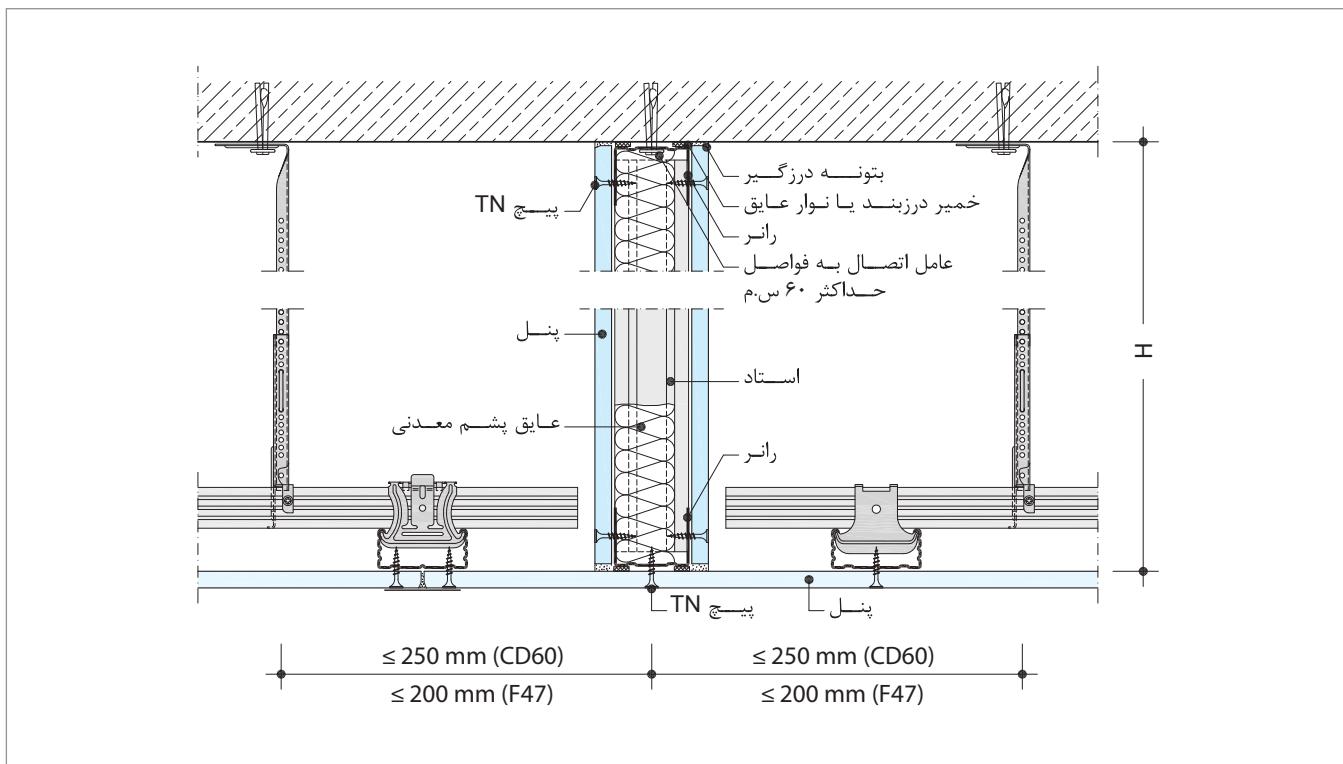
در ساختارهای دارای کد حریق «از پایین و بالای سقف کاذب» یا «از بالای سقف کاذب»، برای اتصال آویز به سقف اصلی، استفاده از عامل اتصال دارای تاییدیه برای مصرف در ساختارهای دارای کد حریق الزامی است. مهار چکشی از جمله این نوع عوامل اتصال است.

۳.۵.۳. سازه تراز

اجرای سازه تراز (UD28) در سقف‌های کاذبی که دارای کد حریق هستند الزامی است (چه در لبه‌های باربر و چه در لبه‌های غیر باربر).

۴.۵.۳. زیرسازی

حداقل ارتفاع آویز، فاصله آویزها و فاصله سازه‌ها بر اساس کد حریق مورد نظر تعیین می‌شود (به بخش ۱۳-۵ اطلاعات عملکردی ساختارها رجوع شود). آویزها و پروفیل‌های مورد استفاده در این سقف‌ها به ترتیب، نانیوس و CD60 می‌باشد.

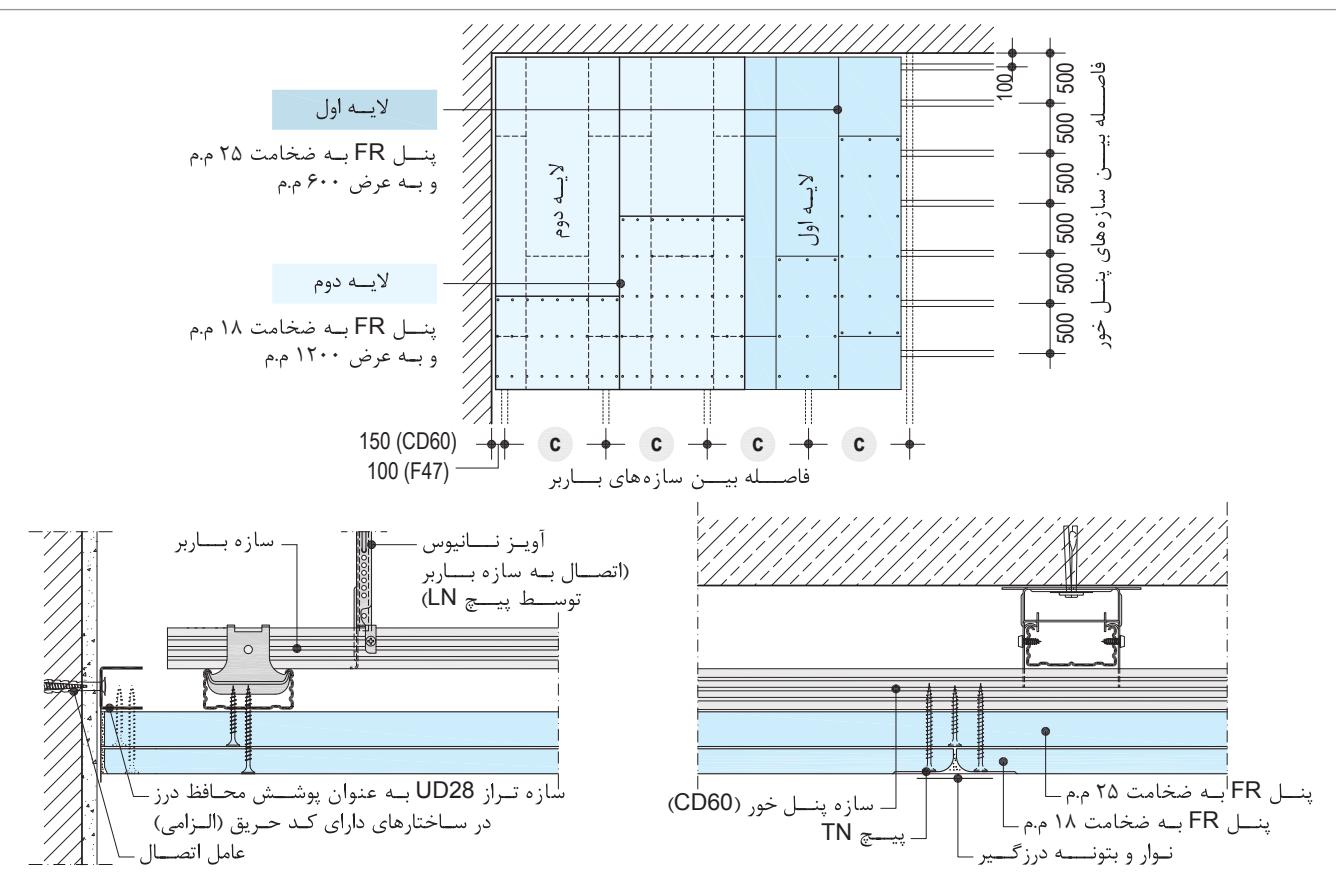

کتیبه تفکیک کننده فضای تاسیساتی بشت سقف کاذب (برای جزئیات اجرایی با دایره پشتیبانی فنی تماس حاصل شود)

است اثر مثبت (جلوگیری از عبور حرارت و افزایش مقاومت ساختار در برابر حریق) یا اثر منفی (تجمیع حرارت در فضای پشت سقف کاذب) بر عملکرد ساختار در برابر حریق داشته باشد. بر همین اساس، در برخی ساختارها استفاده از لایه عایق مجاز نمی‌باشد. رجوع به جداول مرتبط در مبحث اخیر و توجه به تذکراتی که در این خصوص ارائه شده است، الزامی است.

۷.۵.۳ لایه‌های پوششی

در سقف‌هایی که کد حریق در آن‌ها مطرح است، از صفحات گچی نوع FR، FM یا مقاوم در برابر ضربه استفاده می‌شود. ضخامت و تعداد لایه‌های پوششی بر اساس کد حریق مورد نظر تعیین می‌شود.

ساختار نمونه: سقف کاذب مقاوم در برابر حریق با کد F90 از پایین

در ساختارهای چند لایه، درزگیری لایه‌های زیرین با بتونه درزگیر الزامی است. استفاده از نوار درزگیر برای درزگیری لایه‌های زیرین ضرورت ندارد. محل اتصال سقف کاذب به عناصر پیرامونی باید با بتونه درزگیر کاملاً پر شود، به نحوی که هیچ گونه روزنه‌ای برای نفوذ حریق وجود نداشته باشد. توجه شود که خمیر درزیندی که برای صدابندی به کار می‌رود، باید حداقل از نوع B2 بوده و به ضخامت حداقل ۵ میلی‌متر توسط بتونه درزگیر کاملاً پوشانده شود. عدم رعایت جزئیات اخیر، موجب ذوب شدن خمیر درزیند و باز شدن روزنه‌ای جهت نفوذ آتش خواهد شد.

۱۰.۵.۳ گچ پوششی (ماستیک)

در ساختارهای دارای کد حریق، اجرای لایه گچ پوششی ماستیک به ضخامت حداقل ۲ میلی‌متر بر کل سطح صفحات توصیه می‌شود.

۶.۵.۳ لایه عایق

- لایه عایق باید به گونه‌ای اجرا شود که شکاف، درز و با فاصله خالی بین قطعات عایق وجود نداشته باشد. همچنین، اصول حصیرچینی در نصب لایه عایق باید رعایت شود.
- ضخامت، چگالی و سایر خواص لایه عایق پشم معدنی مصرفی بر اساس کد حریق مورد نظر تعیین می‌شود. در برخی ساختارها، ممکن است از عایق‌های با مشخصات خاص استفاده شود (به عنوان مثال، دارای بودن دمای ذوب بالاتر از ۱۰۰۰ درجه سانتیگراد). در همین راستا، رجوع به جداول مرتبط در مبحث اخیر و توجه به تذکراتی که در این خصوص ارائه شده است، الزامی است.
- نصب عایق در فضای تاسیساتی پشت سقف کاذب، بنا به نوع ساختار ممکن

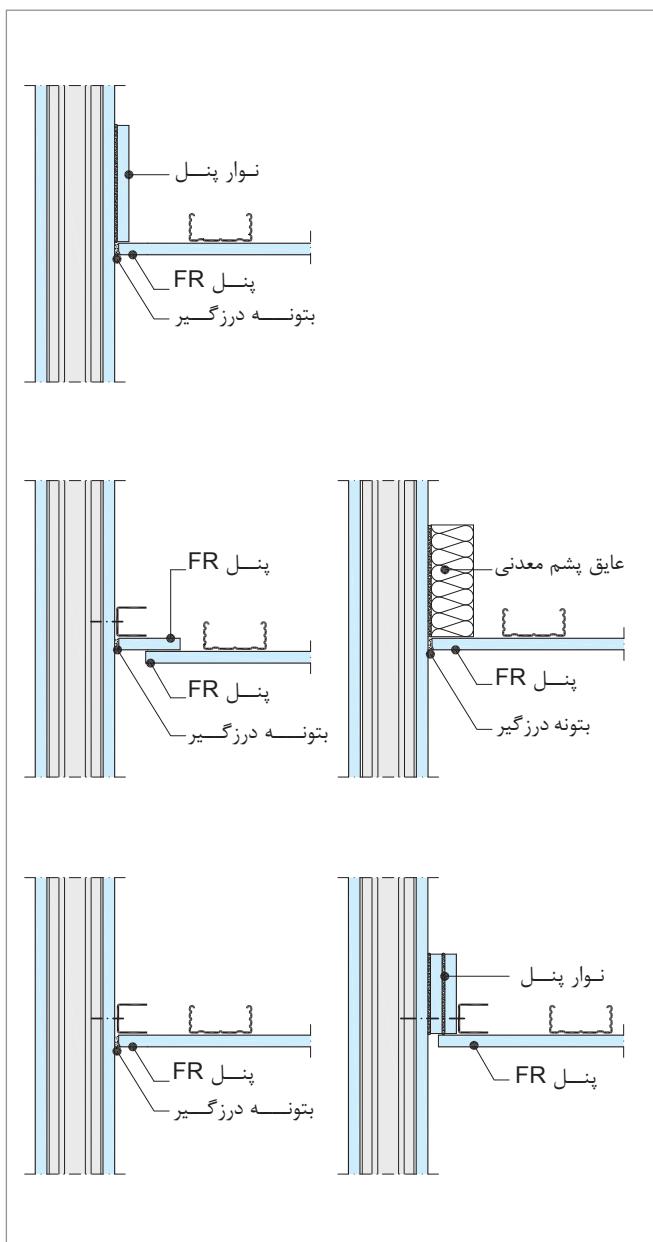
در اجرای ساختارهای مقاوم در برابر حریق، یکی از نقاط ضعف مهم، بازشوها می‌باشند. مواردی نظیر روشنایی‌های توکار، دریچه‌های بازدید، خروجی‌های تهویه، بلندگوهای سقفی و نازل‌های اطفای حریق باید با جزئیات ویژه اجرا و در برخی موارد از نوع مقاوم در برابر حریق انتخاب شوند.

۹.۵.۳ درزگیری

- در ساختارهای دارای کد حریق، درزگیری بسیار حائز اهمیت است. کلیه منافذ و راههای عبور آتش باید به طور کامل پر شوند، به نحوی که ساختاری نفوذ ناپذیر و یکپارچه حاصل شود (ساختار باید کاملاً آتش‌بند شود).
- توجه به درزهای میان صفحات و محل نفوذ پیچ‌ها اهمیت ویژه داشته و درزها و سر پیچ‌ها باید با بتونه درزگیر کاملاً پر شوند.

سقف‌های کاذب

ضوابط مرتبط با ساختارهای دارای کد حریق

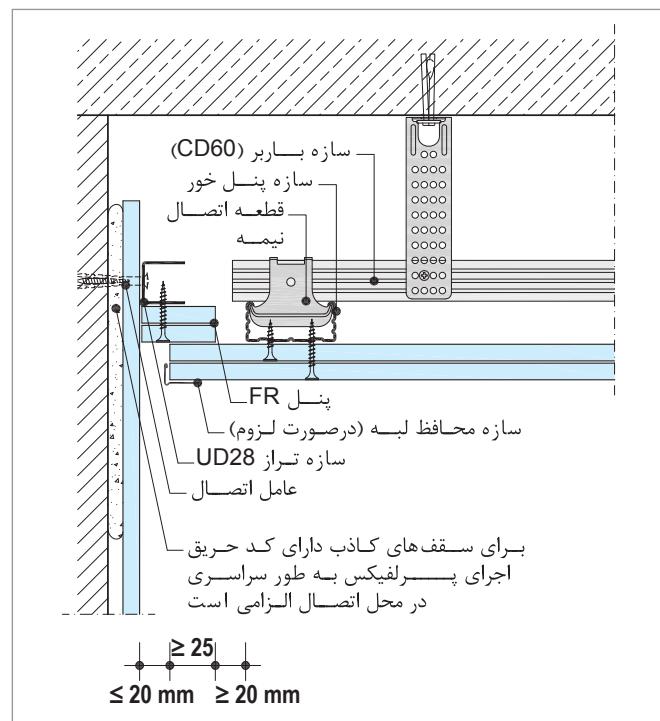
اتصال سقف کاذب دارای کد حریق به دیوار

۱۲.۵.۳ بارگذاری

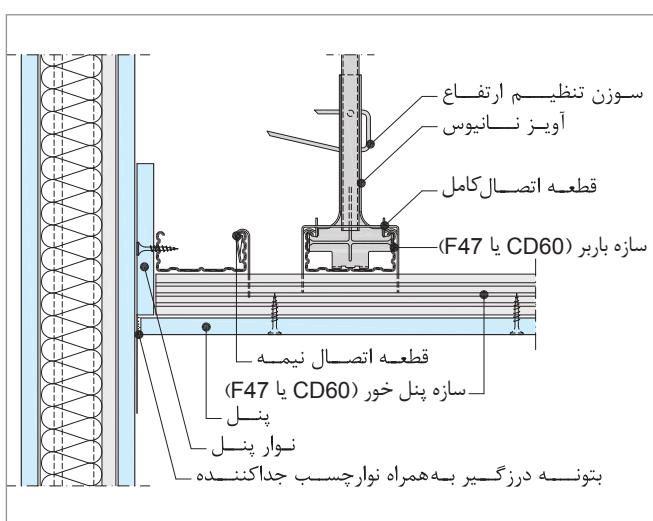
در کلیه ساختارهای دارای کد حریق (به جز ساختار سقف زیر سقف)، اتصال بار به سقف کاذب مجاز نبوده و هر گونه بار فقط باید به سقف اصلی متصل گردد.

۱۲.۵.۴ اتصال سقف کاذب به دیوار

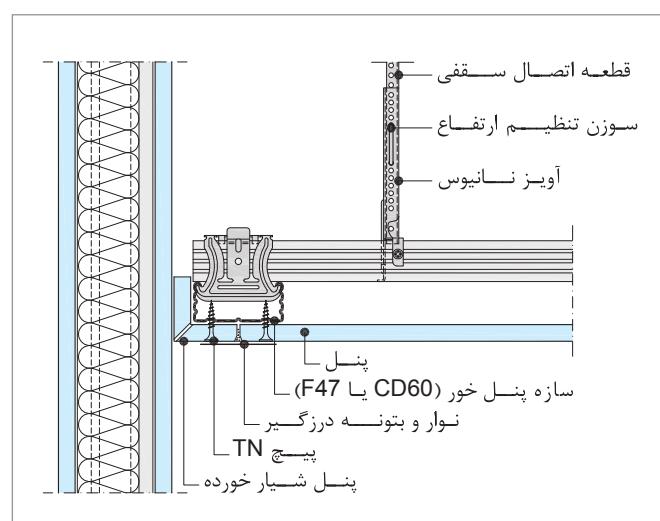
هر گونه ساختار سقف کاذب که دارای کد حریق ۳۰ تا ۹۰ دقیقه باشد می‌تواند به دیوار جداگانه متصل شود، مشروطه بر این که هر دو ساختار دارای کد حریق مشابه باشند. در این صورت سطح دیوار (در محل اتصال) باید کاملاً صاف بوده و لایه پوششی سقف باید کاملاً به آن بچسبد و درزگیری شود، به نحوی که هیچ گونه روزنه‌ای برای نفوذ حریق وجود نداشته باشد. در صورتی که سطح دیوار صاف نباشد، باید با تمهیدات مناسبی اصلاح شود.

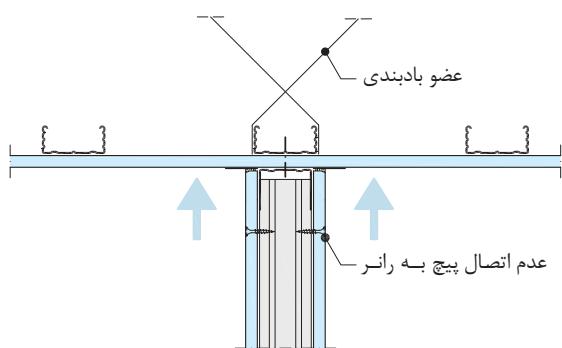
اتصال سقف کاذب دارای کد حریق به دیوار بنایی (دارای خط سایه)

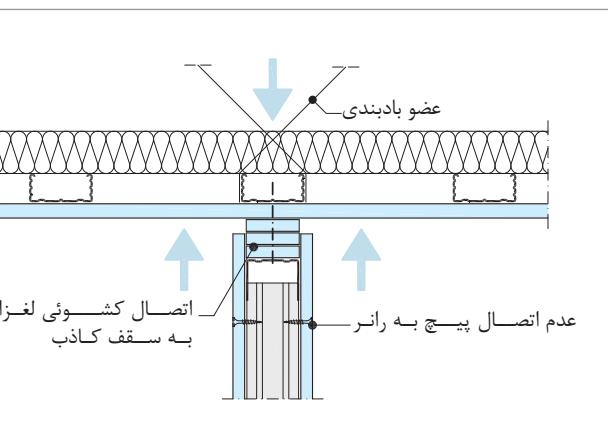
اتصال سقف کاذب دارای کد حریق به دیوار (لغزان)

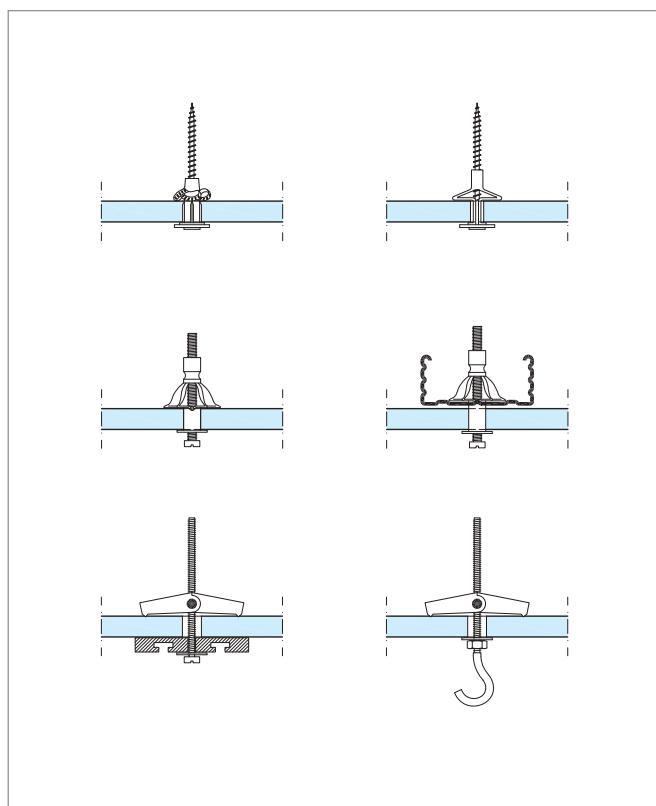
اتصال سقف کاذب دارای کد حریق به دیوار (لغزان)

اتصال دیوار به سقف کاذب (برای سقف کاذب دارای کد حریق از پایین)

اتصال دیوار به سقف کاذب (برای سقف کاذب دارای کد حریق از بالا یا از پایین و بالا)

نواع ادوات اتصال و بیژه اجزای تoxالی

۱۳.۵.۳. اتصال دیوار به سقف کاذب

اتصال دیوارهای خشک به سقف کاذب دارای کد حریق باید به نحوی باشد که در صورت فروپیزی دیوار بر اثر وقوع حریق، نیروی اضافه‌ای از سوی دیوار به سقف وارد نشود. در این رابطه راهلهای زیر وجود دارد:

ساختار با کد حریق از پایین سقف کاذب

در این حالت، لایه‌های پوششی دیوار باید به رانر فوقانی متصل شوند؛ لیکن باید تا سقف کاذب ادامه یافته و کاملاً به آن چسبند و درزگیری شوند.

ساختار با کد حریق از بالای سقف کاذب / ساختار با کد حریق از پایین و بالای سقف کاذب

در این حالت، دیوار باید با اتصال کشویی (با امکان حرکت حداقل ۱۵ میلی‌متر) به سقف کاذب متصل گردد.

نکته فنی

در صورتی که دیوار دارای کد حریق باشد، اتصال آن به سقف کاذب در صورتی مجاز بوده که سقف کاذب با کد حریق حداقل برابر با آن طراحی شود.

۱۴. ضوابط بارگذاری

در هر مترمربع از سطح سقف کاذب، می‌توان بارهای نقطه‌ای با وزن حداقل ۵ کیلوگرم را مستقیماً به صفحه گچی متصل نمود (توضیح این که فاصله مرکز ثقل دو عدد بار نقطه‌ای مجاور باید از ۱۰۰ سانتی‌متر بیشتر باشد). الحالاتی با وزن بیش از مقدار مذکور باید با آویزگیری مستقل از سقف کاذب، مستقیماً توسط سقف اصلی حمل شوند. برای نصب الحالات به سقف کاذب، عوامل اتصال متنوعی در دسترس است.

نکته فنی

در صورتی که الحالاتی مانند روشنایی‌های سقفی به طور گسترده در سطح سقف کاذب نصب شوند، باید بار آن‌ها در محاسبه رده وزنی سقف کاذب لحاظ شود.

نکته مهم

تحت هیچ شرایطی نباید عناصر تاسیساتی موجود در فضای پشت سقف کاذب، به ساختار سقف کاذب متصل شوند و به آن بار وارد نمایند. چنین عناصری باید با آویزهای مستقل به سقف اصلی متصل شوند. عدم رعایت اصول اخیر می‌تواند موجب نایابی‌داری سقف کاذب و یا انتقال ارتعاشات و لرزش‌ها (ناشی از تاسیسات) و ایجاد ترک در محل درزها شود.

۷.۳. جزئیات اجرای سقف‌های تزئینی

۷.۳.۱. اجرای شکست (باکس) و فناوری صفحات شیار خورده

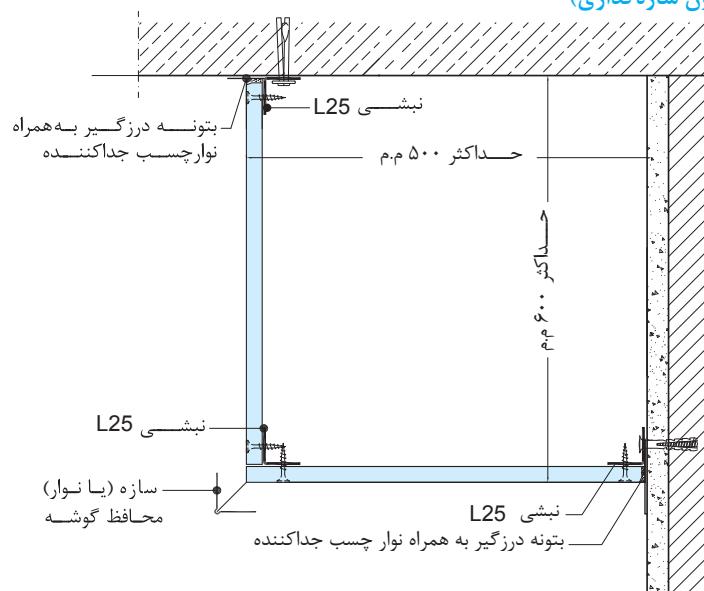
با استفاده از دستگاه مخصوص، صفحات گچی از یک سمت تحت زوایای 30° تا 120° درجه شیار زده می‌شوند و با استفاده از چسب مناسب (نظیر چسب چوب)، صفحات گچی را می‌توان به سطوحی با شکستهای ظریف و زیبا و با وزن بسیار کم تبدیل کرد. با استفاده از این فناوری، می‌توان پیچیده ترین طرح‌های معماری را با دقت، سرعت و کیفیت بالا اجرا نمود و عملاً کار با صفحات گچی به یک کار هنری ارتقاء می‌یابد. اشکال بدست آمده با یک زیرسازی ساده فلزی و یا در مواردی بدون زیرسازی، در جای خود نصب می‌شوند. از ویژگی‌های این فناوری، حذف نوار درزگیر در

در اجرای باکس‌های با ارتفاع کمتر از 60 سانتی‌متر و عمق کمتر از 50 سانتی‌متر، سازه‌گذاری لازم نبوده مگر آن که به لحاظ اجرایی ضرورت داشته باشد.

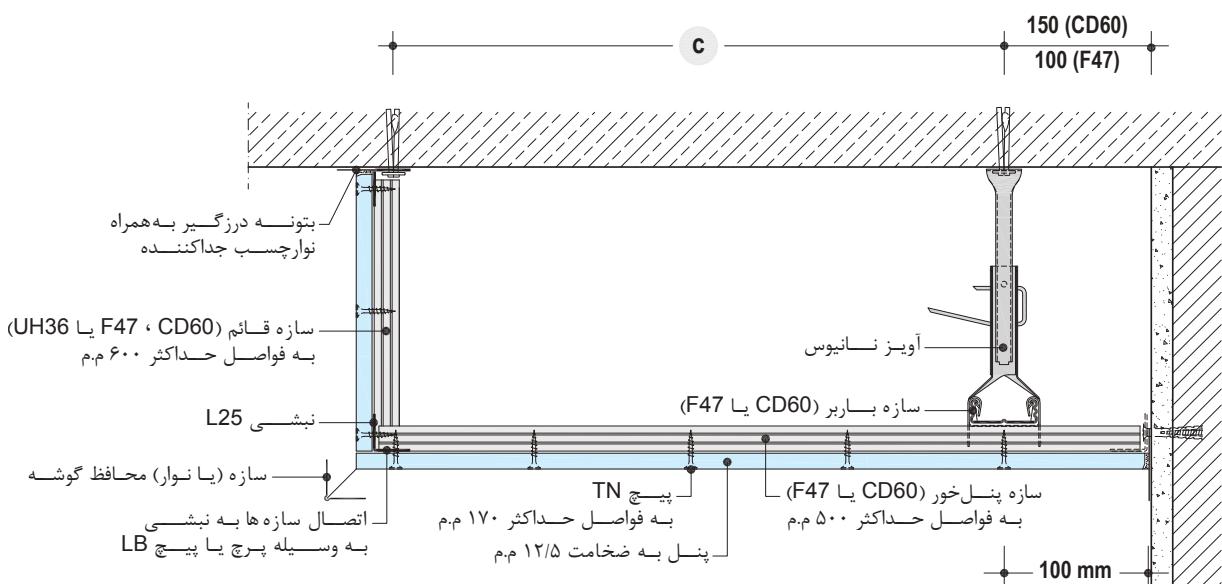
نکته فنی

نکته فنی: در محل درز پنل‌ها، نیاز به سازه پشتیبان می‌باشد.

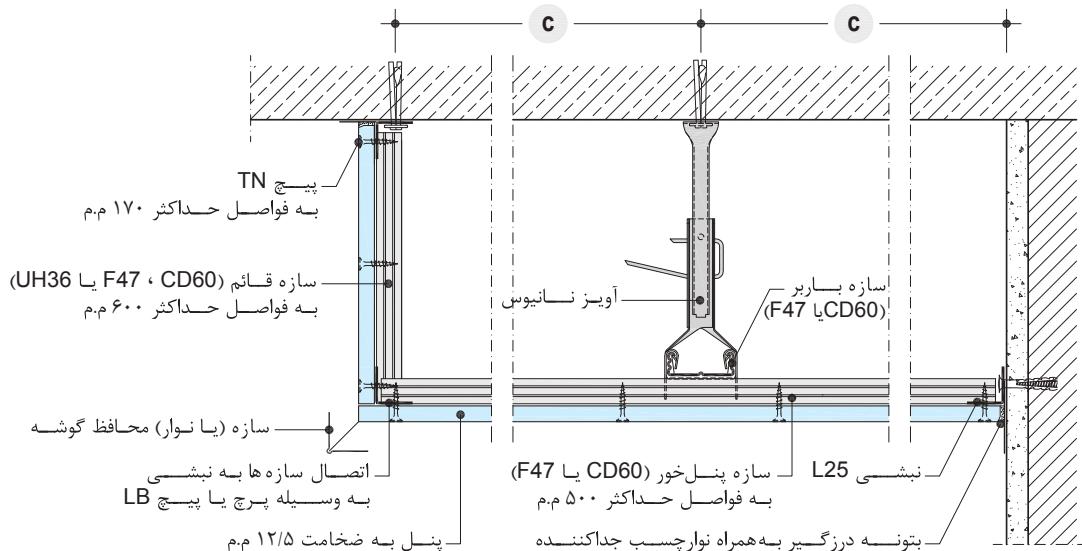
باکس گوشه (بدون سازه‌گذاری)

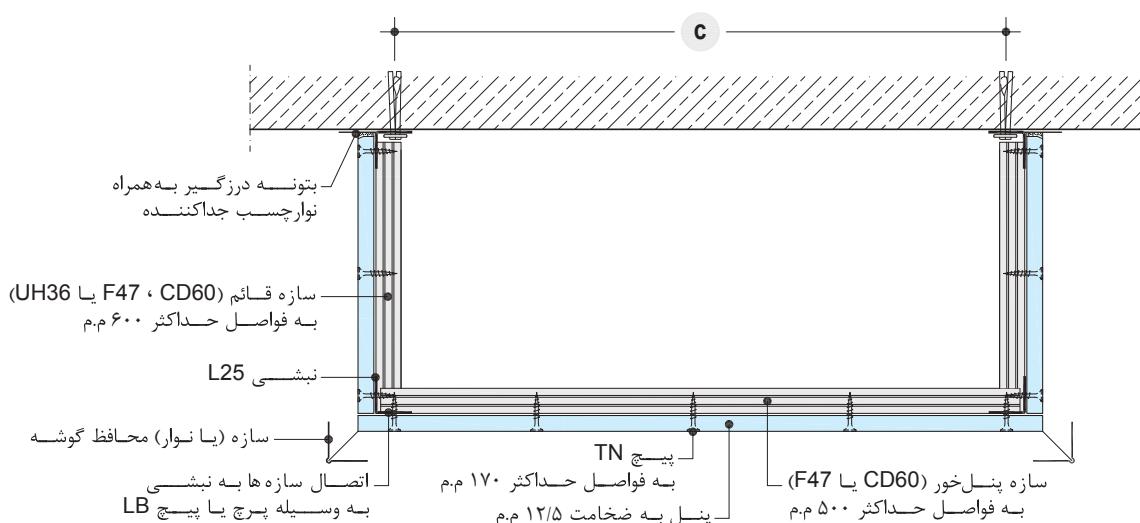
باکس گوشه (قطع)

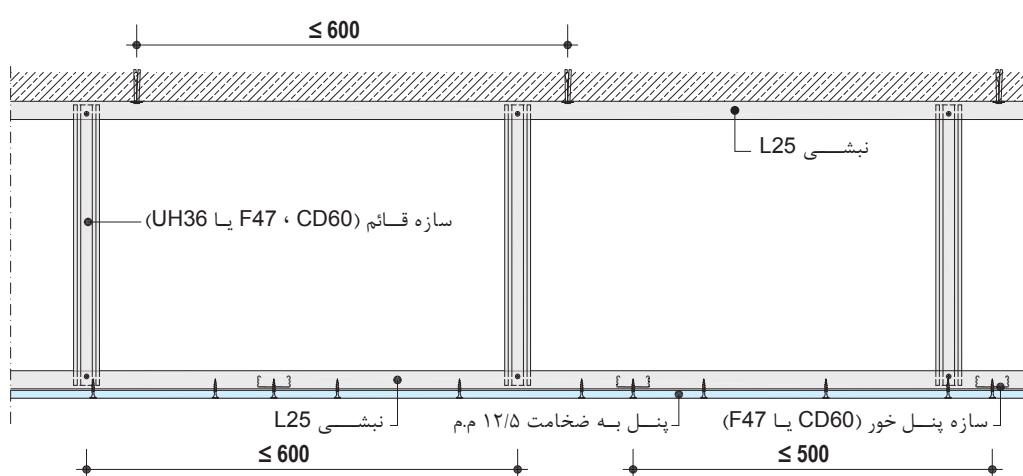
باکس گوشه - برش

باکس وسط - برش

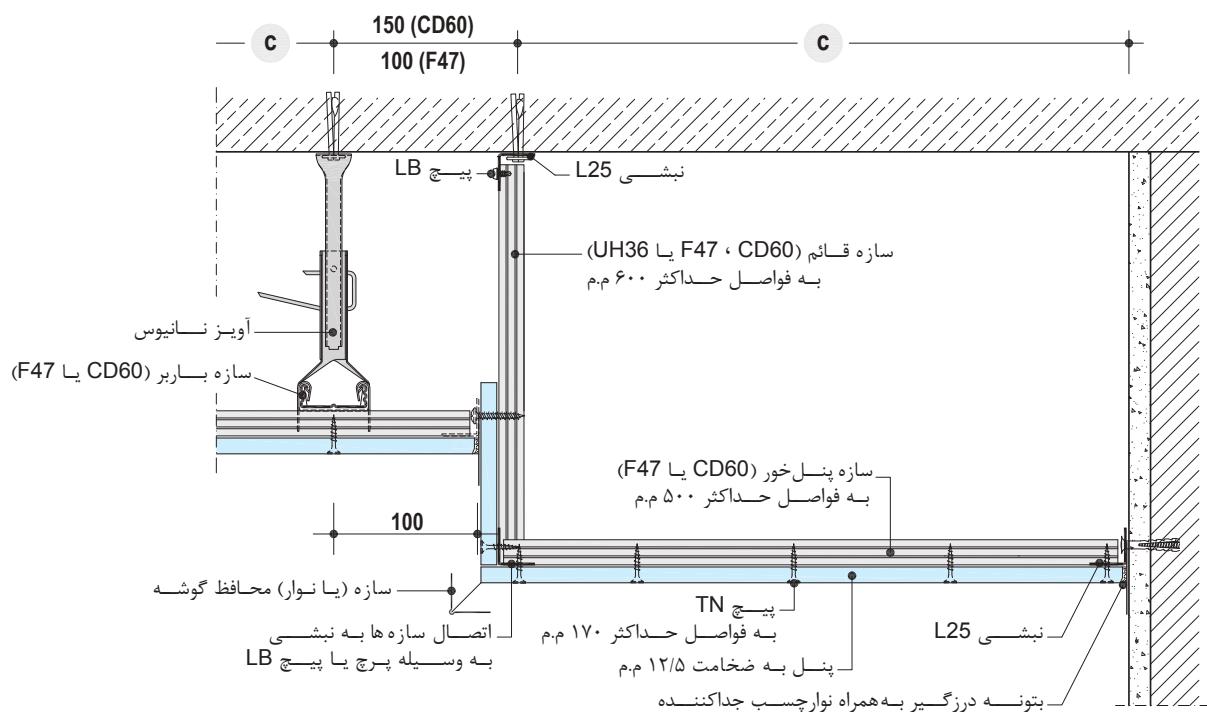
باکس گوشه (وسط) - نما

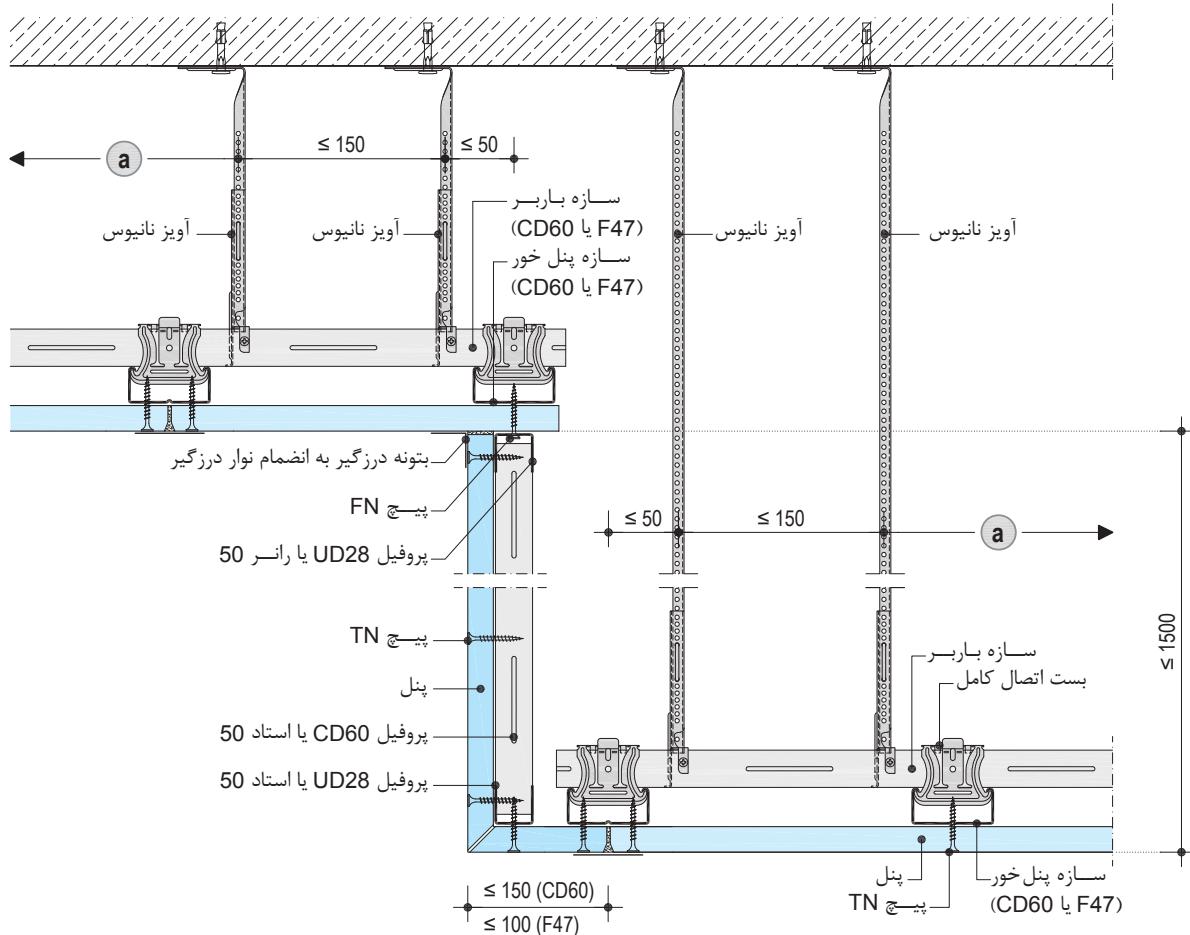
سقف‌های کاذب

جزئیات اجرای سقف‌های تزئینی

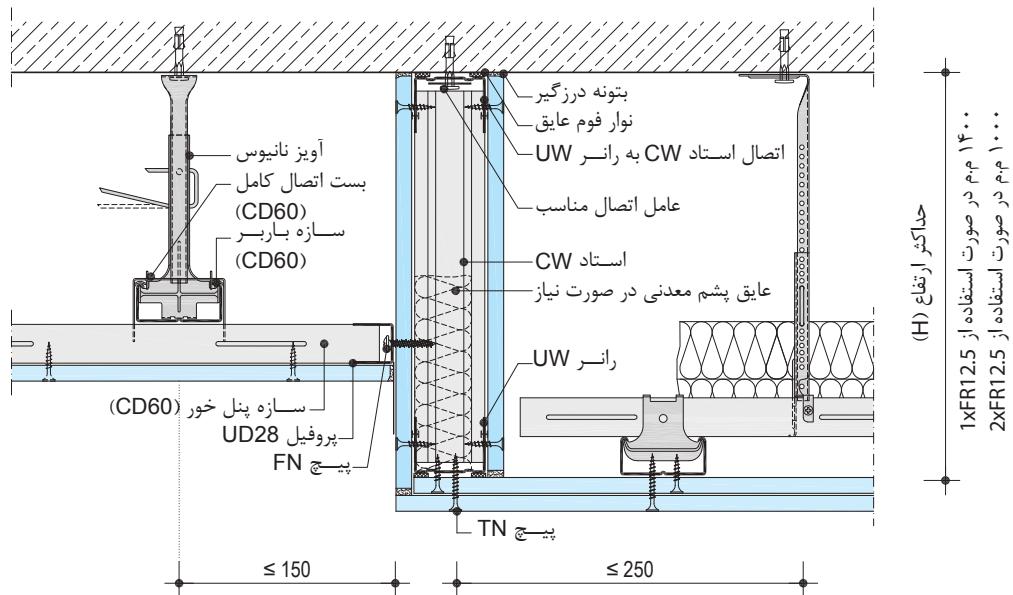
اتصال سقف کاذب به باکس گوشه

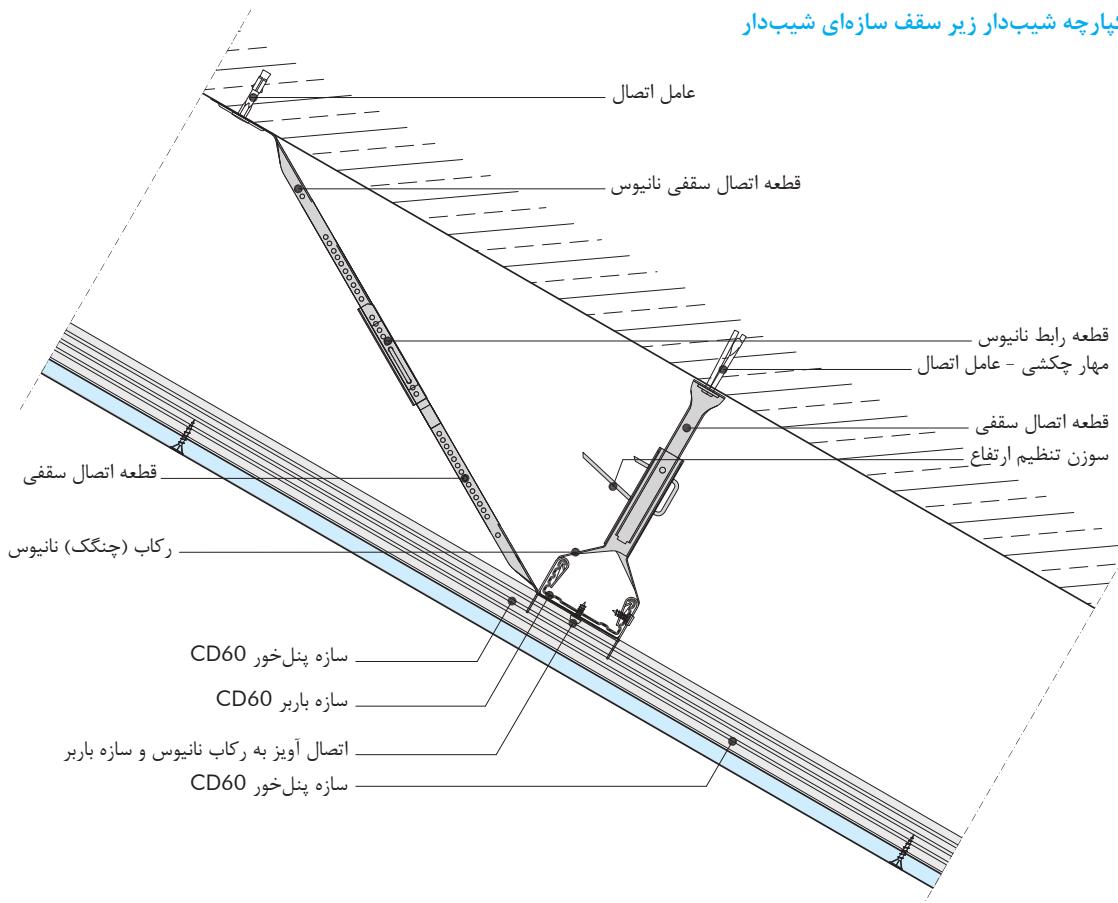
اتصال سقف کاذب به باکس گوشه

اتصال سقف کاذب به باکس گوشه - جدا کننده دارای کد حريق

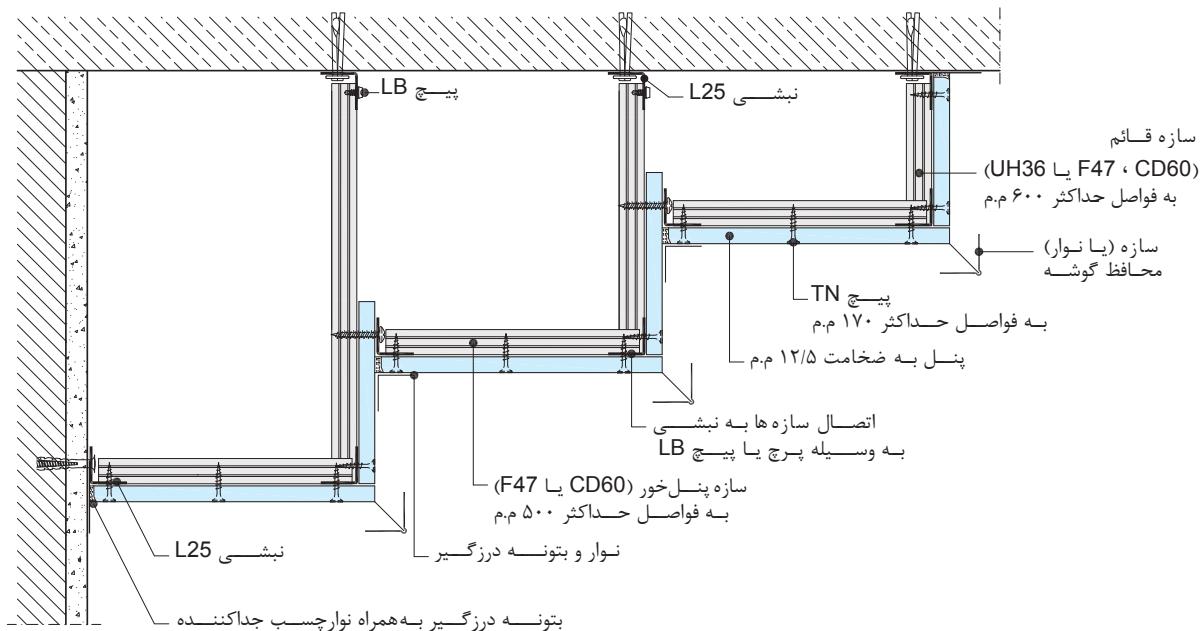
سقف کاذب یکپارچه شبیدار زیر سقف سازه‌ای شبیدار

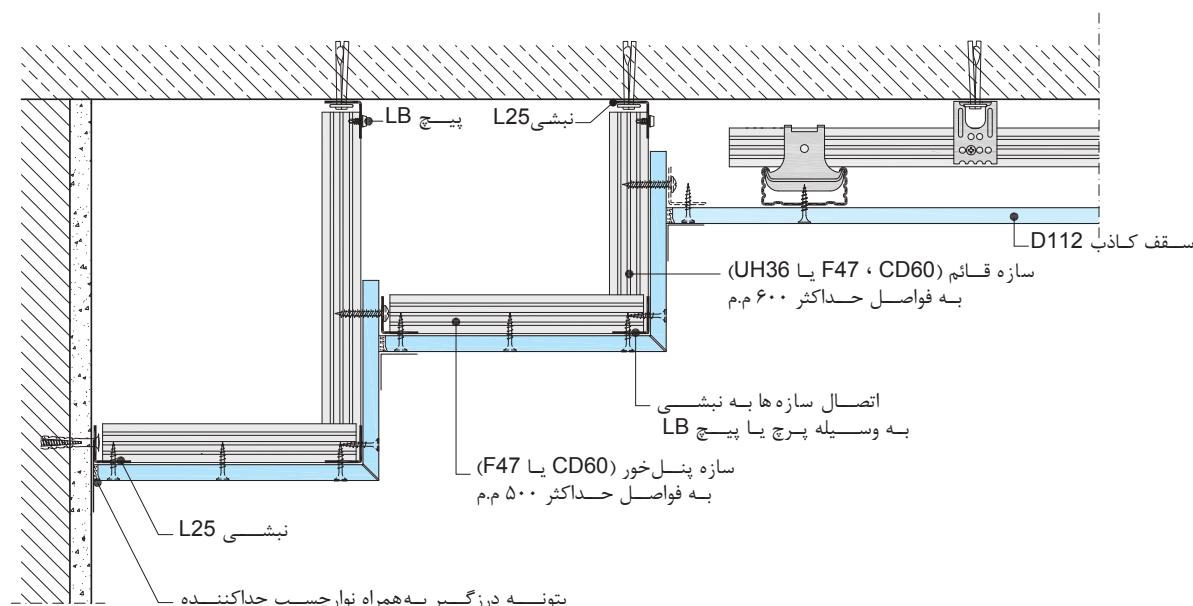
سقف‌های کاذب

جزئیات اجرای سقف‌های تزئینی

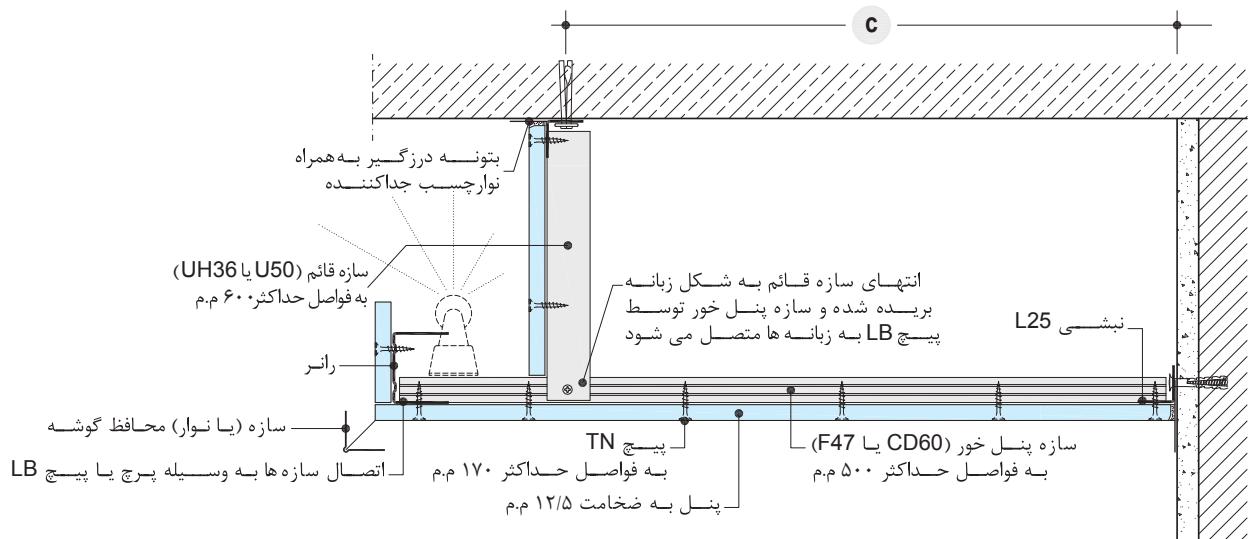
طرح حاشیه پله‌ای

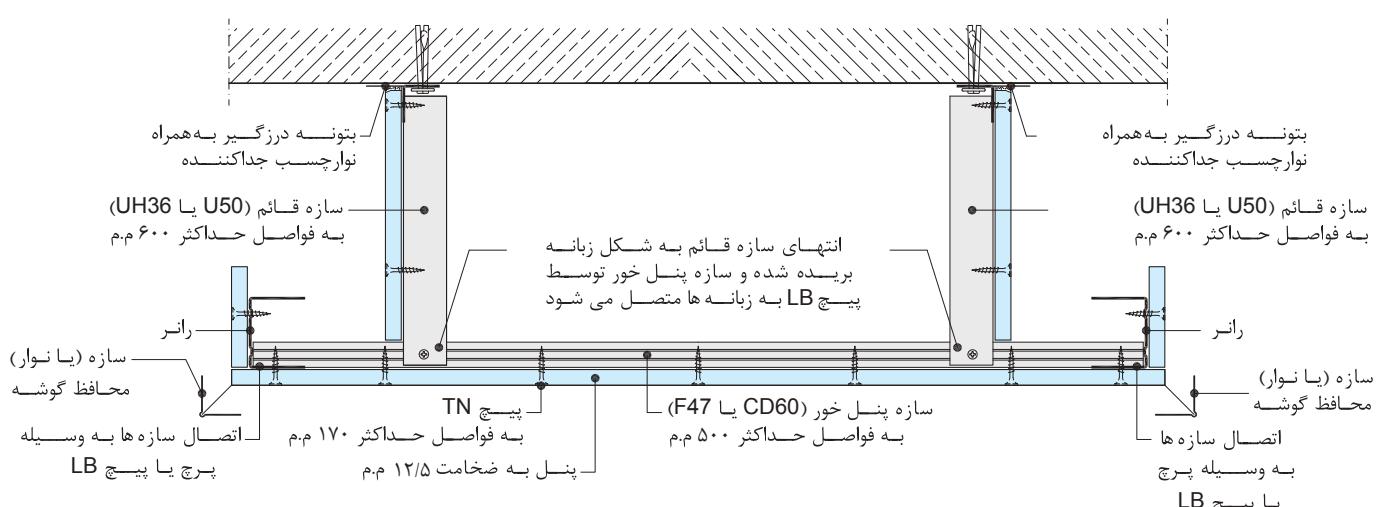
اتصال سقف کاذب به حاشیه پله‌ای

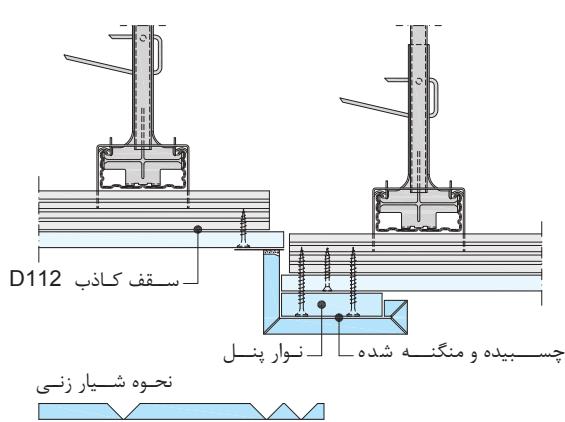
باکس گوشه با نور مخفی

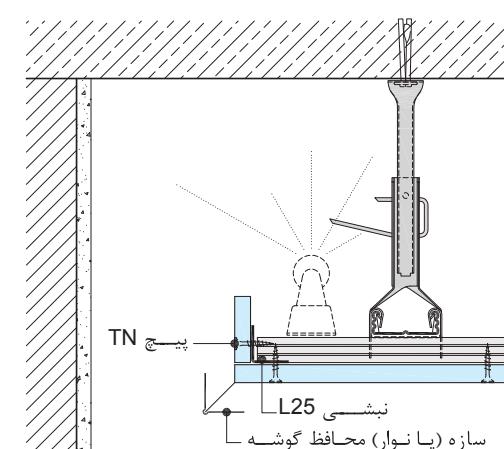
باکس وسط با نور مخفی

اختلاف سطح با طرح خط سایه

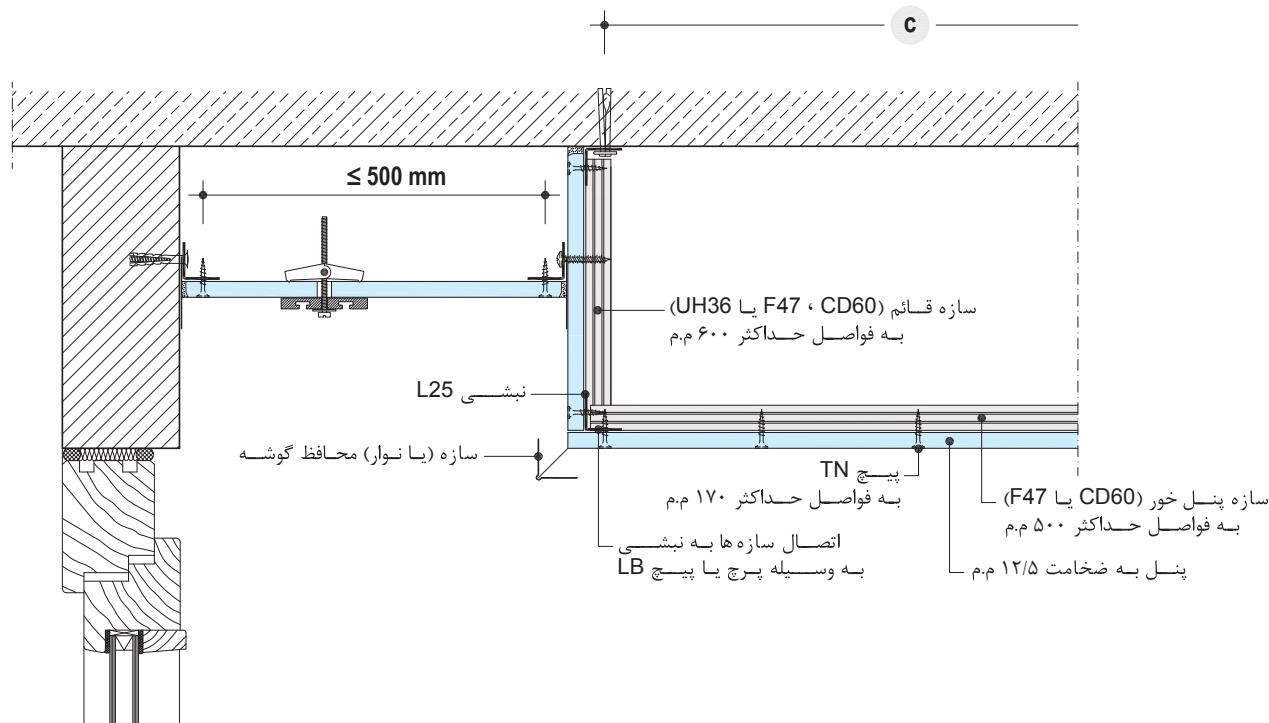
طاق با نور مخفی

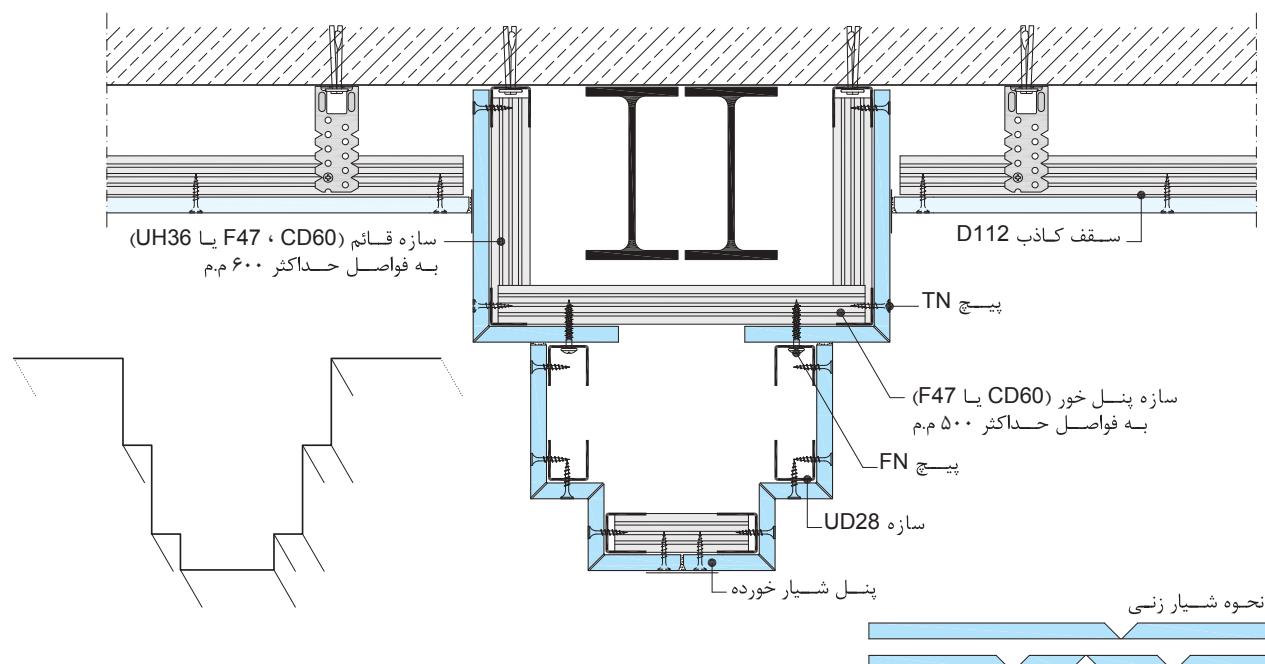
نصب جاپرده‌ای

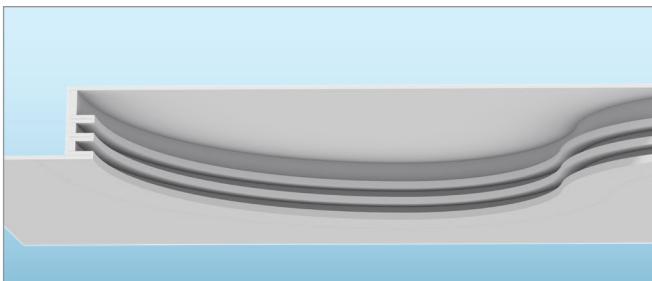
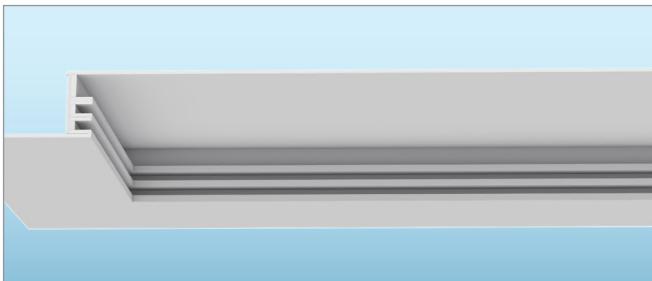
ورق سرتاسری پشت پنل به تقویت زیرسازی سقف در آن قسمت اقدام نمود. در صورتیکه بار وارد به سقف در اثر وزن پرده‌ها و داشتن وزن نامتعارف، توصیه می‌شود از سقف اصلی جهت اجرای ریل پرده استفاده کرد.

جزئیات نصب ریل پرده

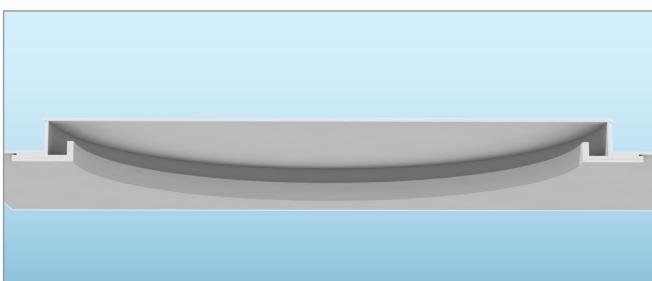
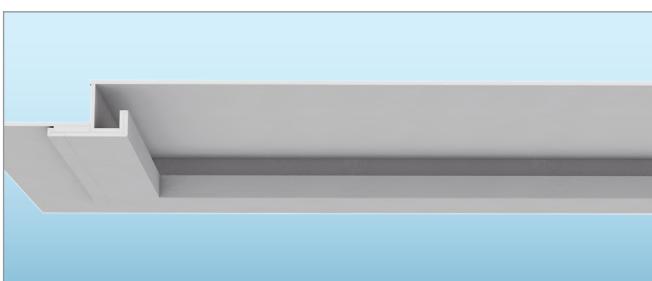
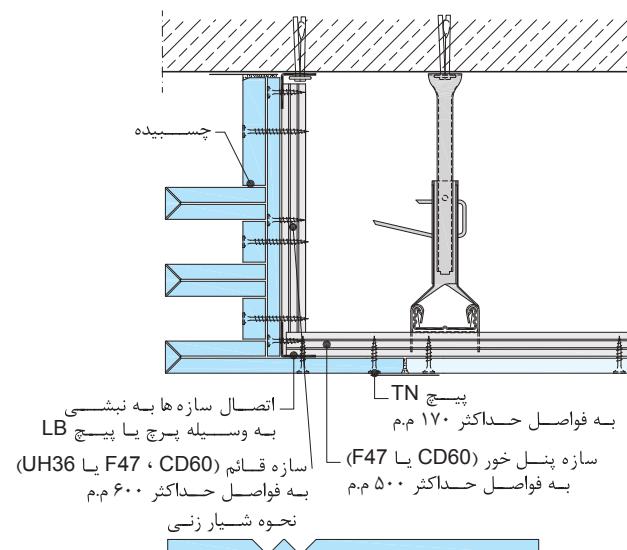

پوشش تیر با طرح برجسته پله‌ای

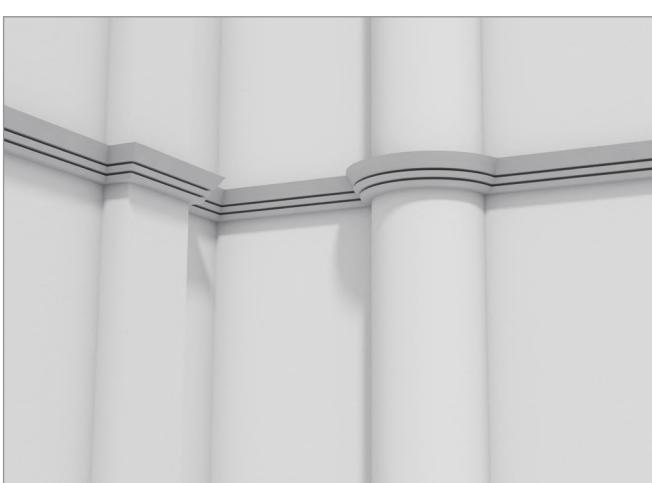
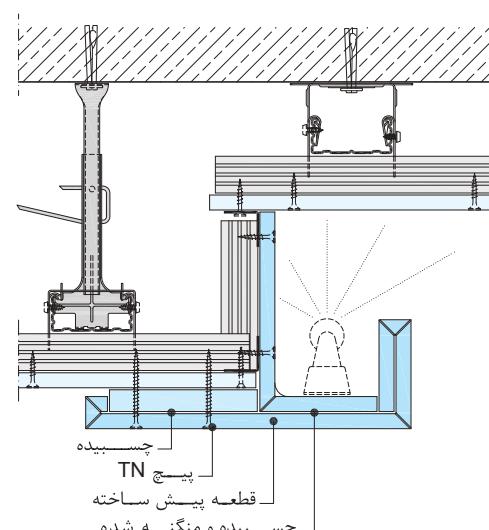

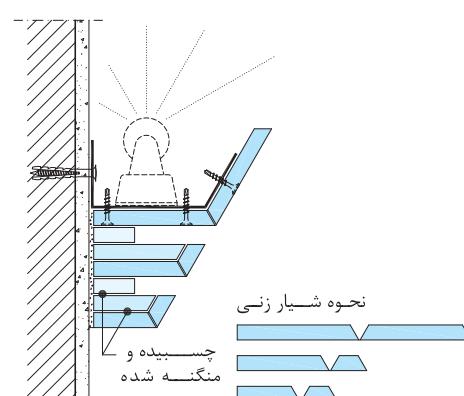
باکس با تیغه‌های افقی

اختلاف سطح با نور مخفی

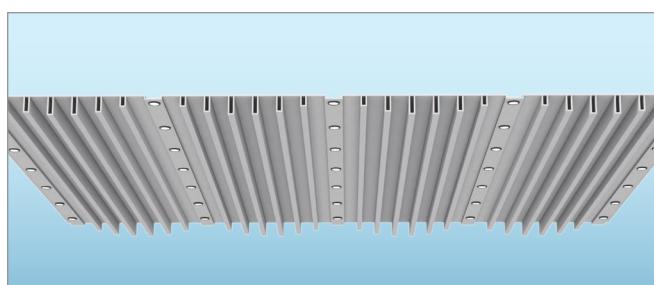
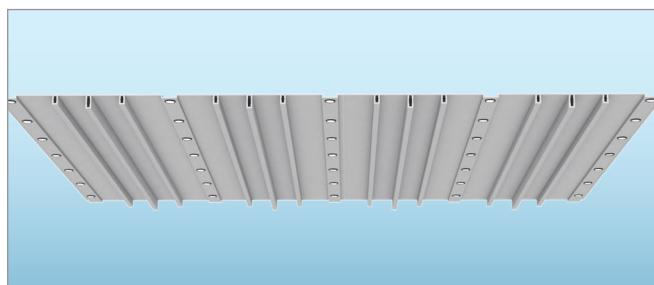

طرح نور مخفی با تیغه‌های افقی

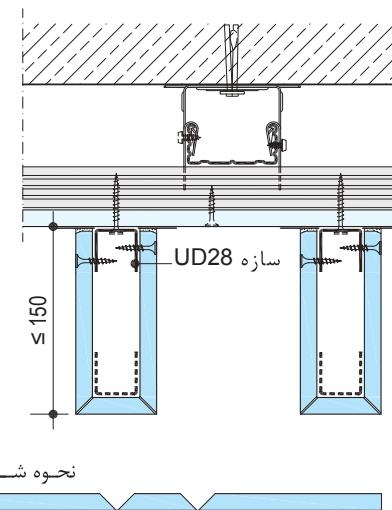

سقف‌های کاذب

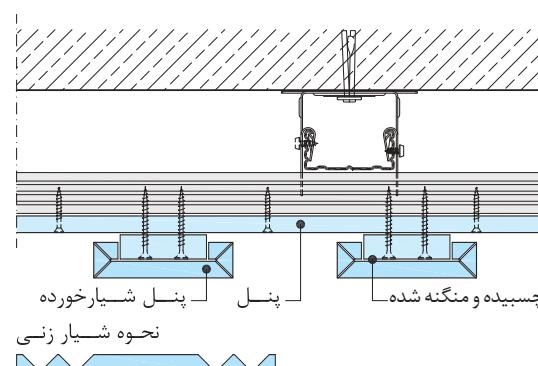
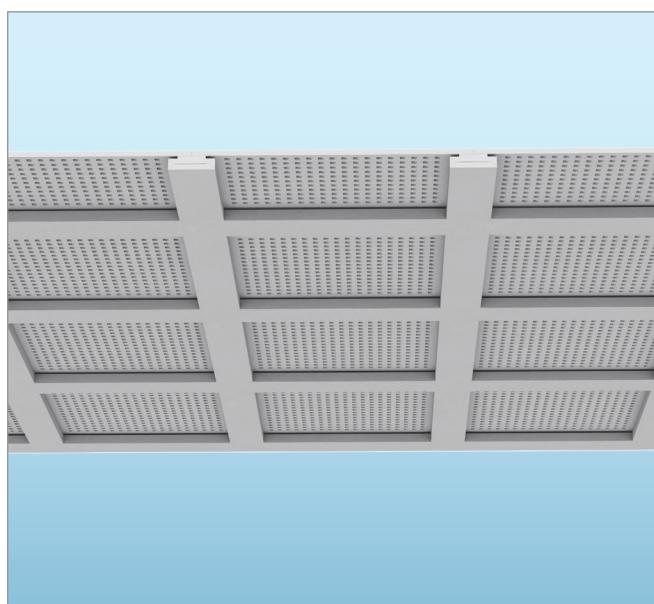
جزئیات اجرای سقف‌های تزئینی

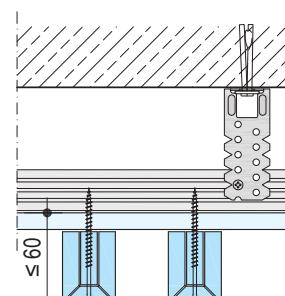
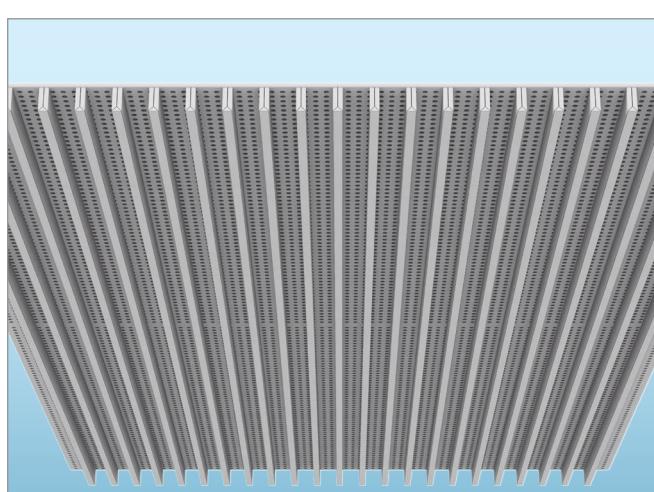
سقف کاذب با تیغه‌های قائم

سقف کنگره‌دار

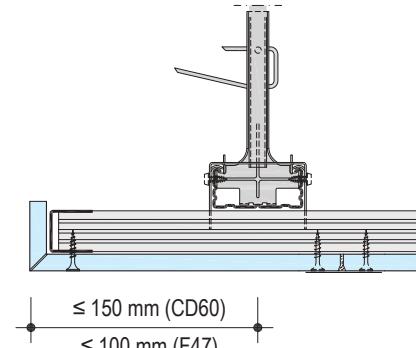
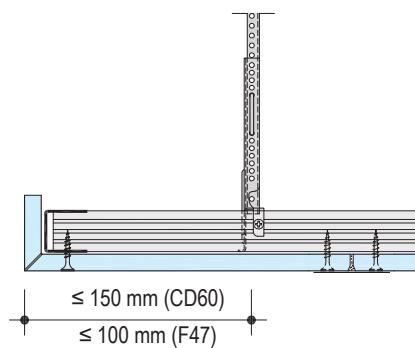
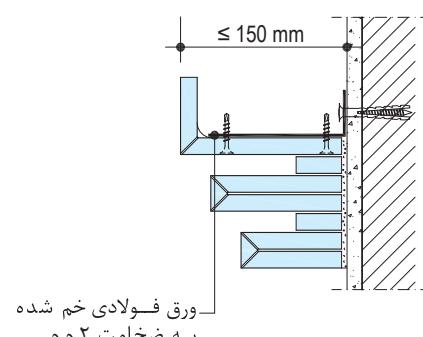
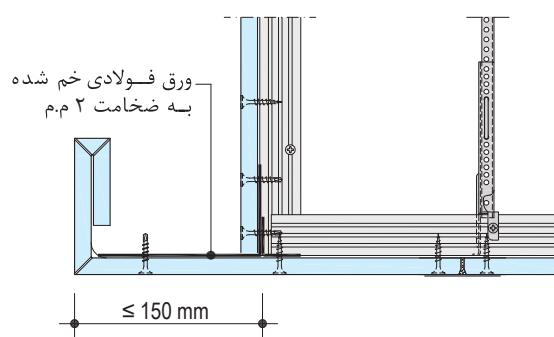
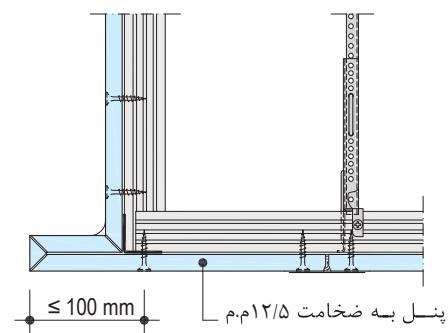
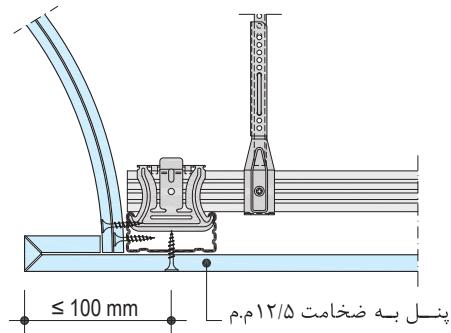

سقف کاذب با تیغه‌های قائم

قطعات پیش ساخته در محل کارگاه سوراخ شده و توسط پیچ به سازه پنل خور متصل می‌گردند.

انواع کنسول

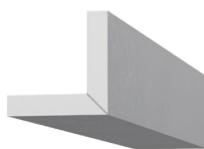

سقف‌های کاذب

جزئیات اجرای سقف‌های تزئینی

۲.۷.۳. نحوه شیارزنی

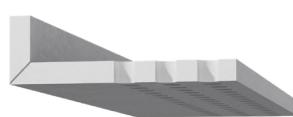
۱x 90°

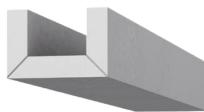
۱x 90°

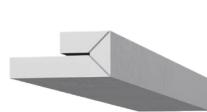
۱x 90°

۲x 90°

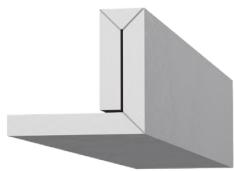
۲x 90°

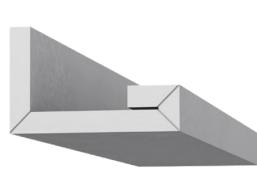
۲x 90°

۳x 90°

۳x 90°

۴x 90°

۱x 45° + ۱x 90°

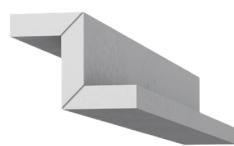
نوار پبل + ۲x ۹۰°

۴x ۹۰°

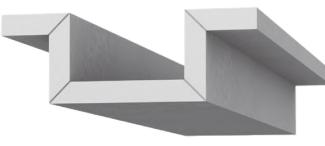
۱+۱ ۹۰°

۲+۲ ۹۰°

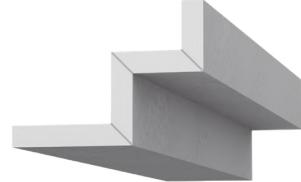
۲+۲ ۹۰° miters

۲+۱ ۹۰°

۲+۱ ۹۰°

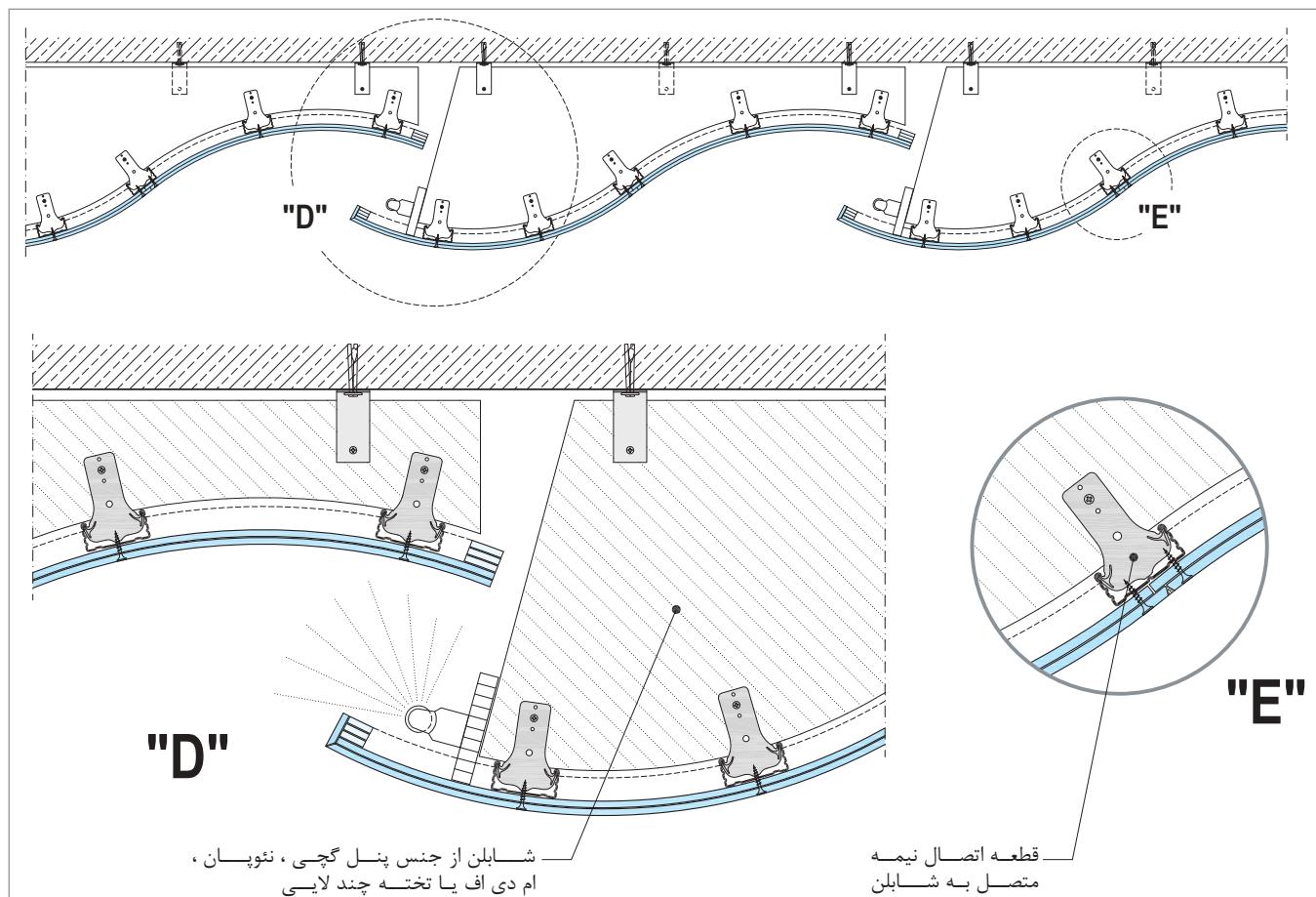
۳+۲ ۹۰°

۳.۷.۳ ایجاد قوس به روش خشک

از این روش برای اجرای قوس‌های با شعاع بزرگ استفاده می‌شود. در این روش، قوس به دست آمده تابع شکل زیرسازی خواهد بود. برای پوشش کاری، صفحات گچی با فشار و به تدریج بر روی زیرسازی خم شده و به وسیله پیچ TN، بر روی سازه‌ها متصل و محکم می‌گردند.

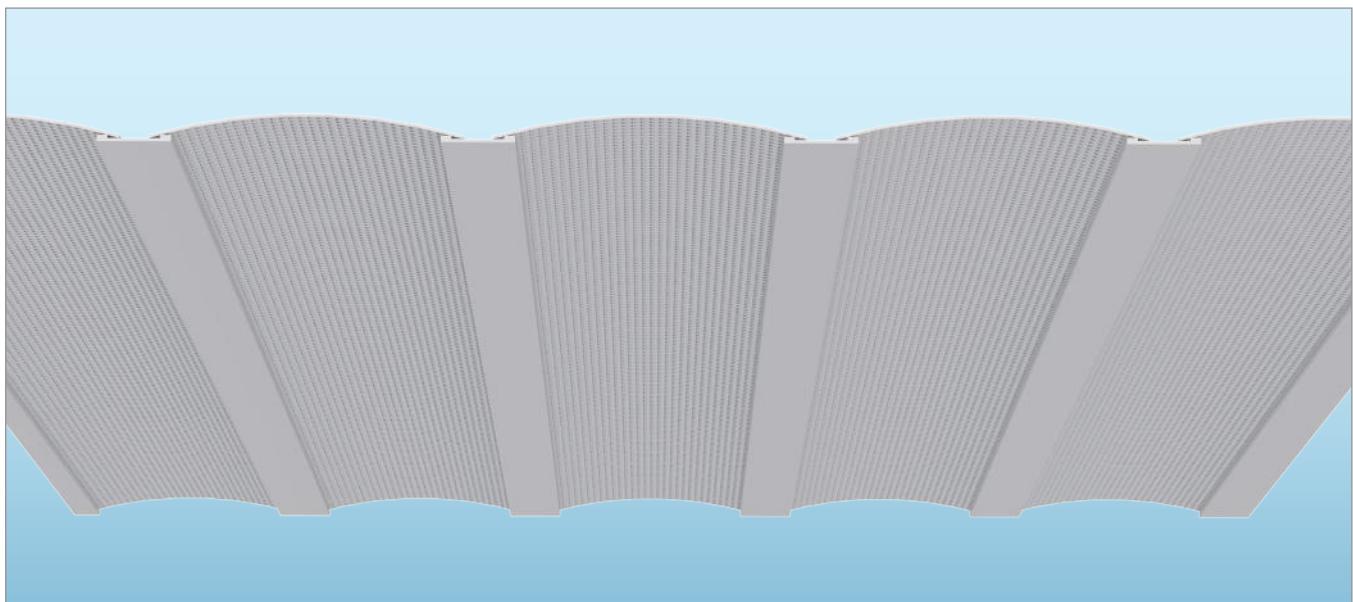
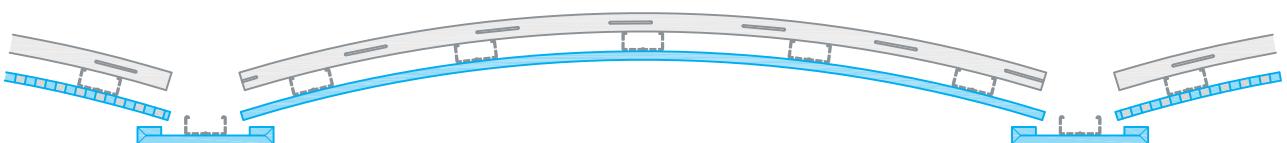
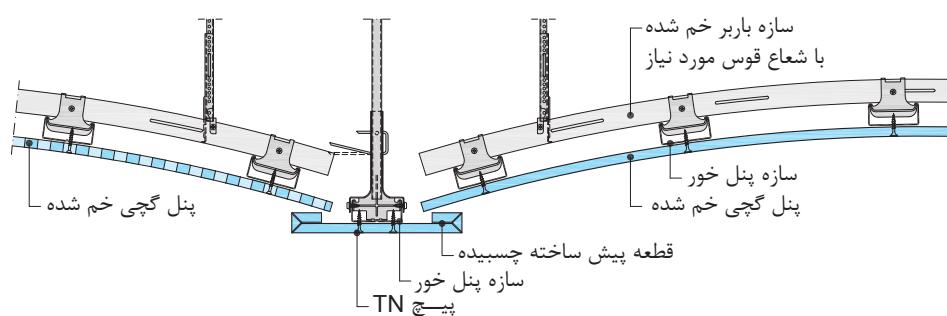
سقف سینوسی

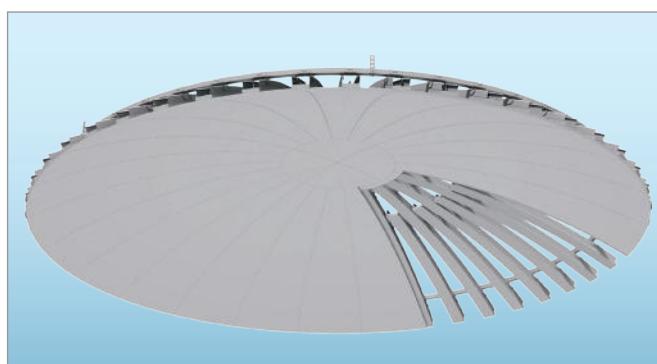
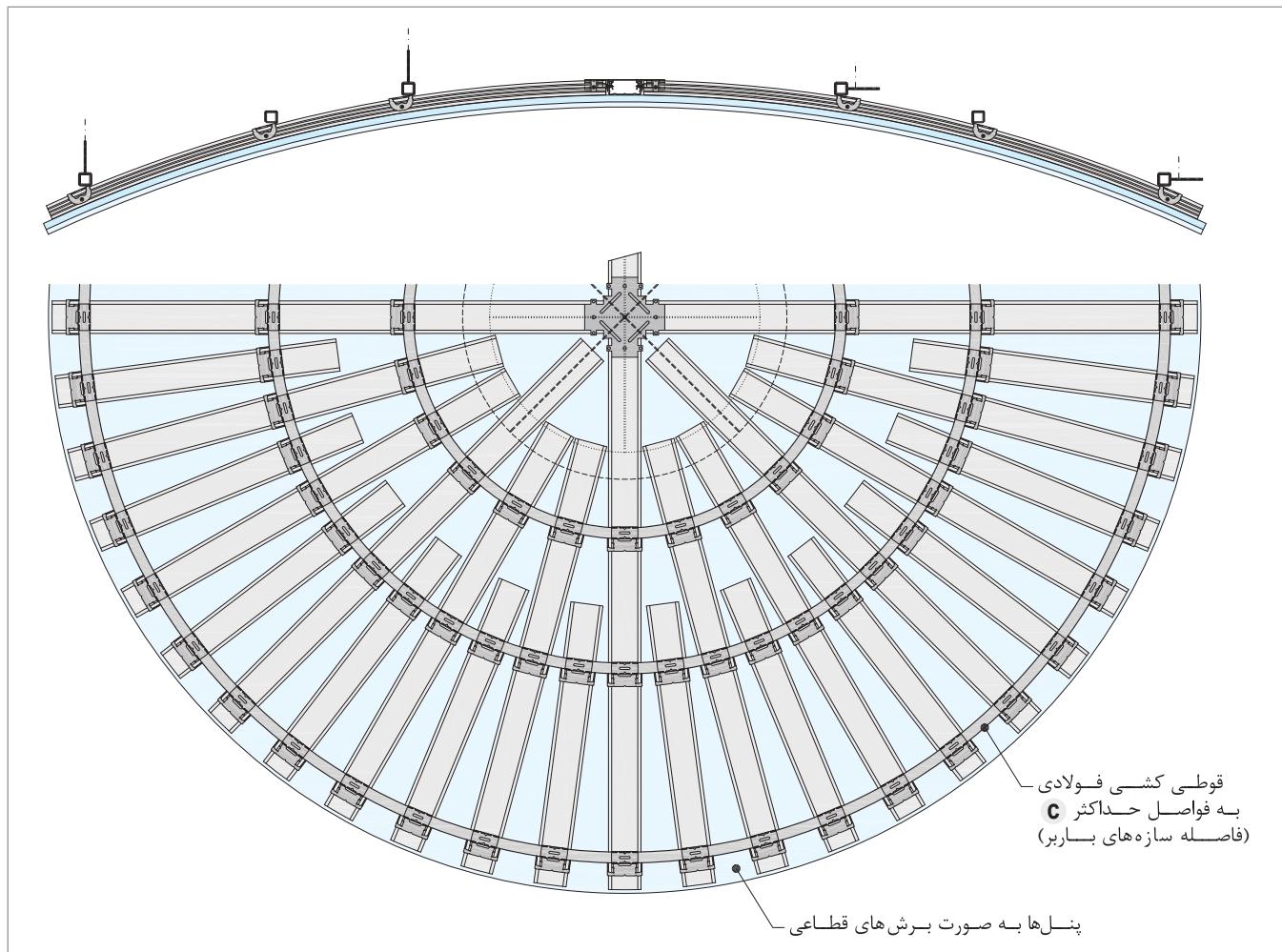
سقف‌های کاذب

جزئیات اجرای سقف‌های تزئینی

سقف قوسی

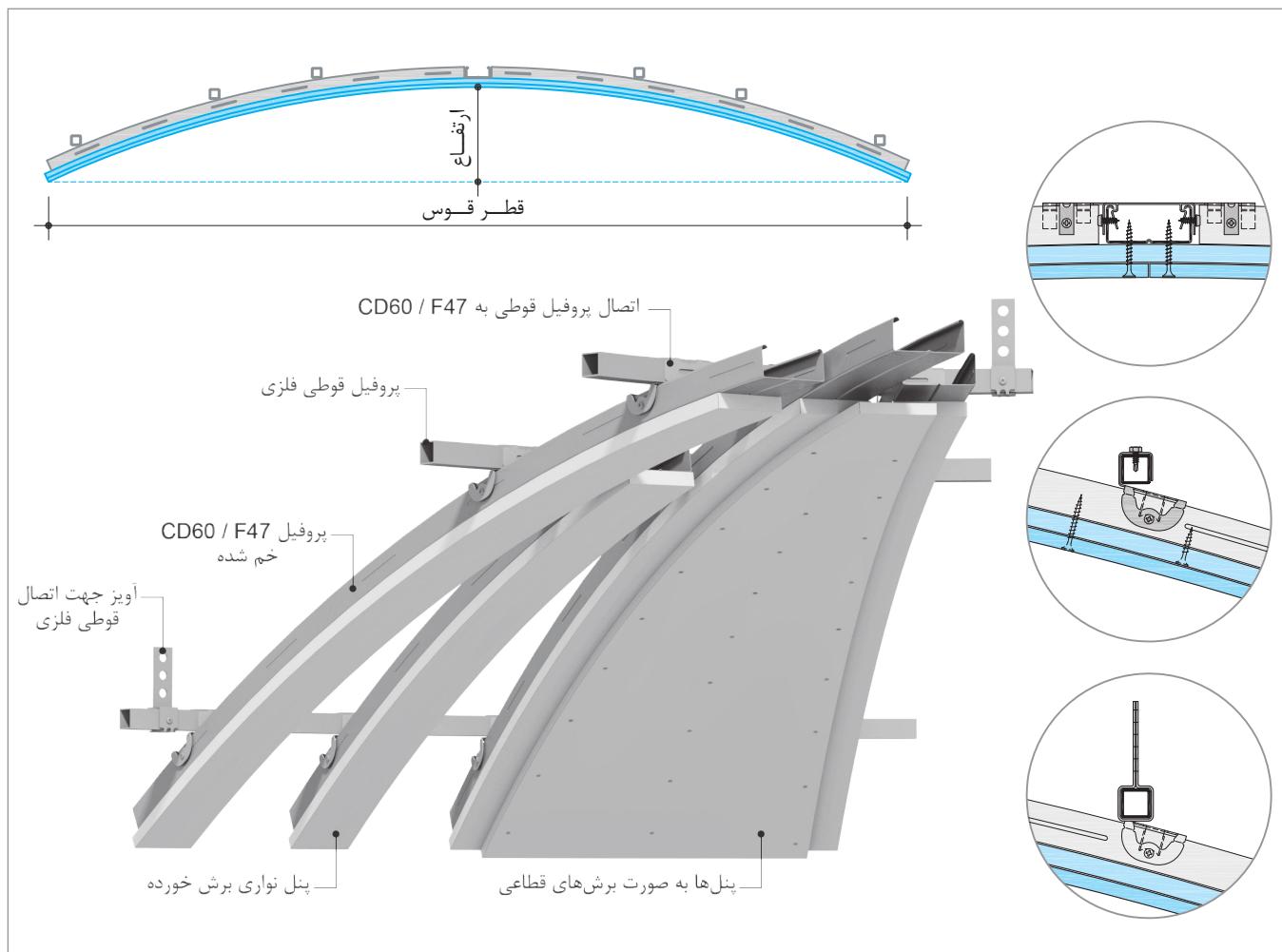
سقف گنبدی

سقف‌های کاذب

جزئیات اجرای سقف‌های تزئینی

سقف گنبدی

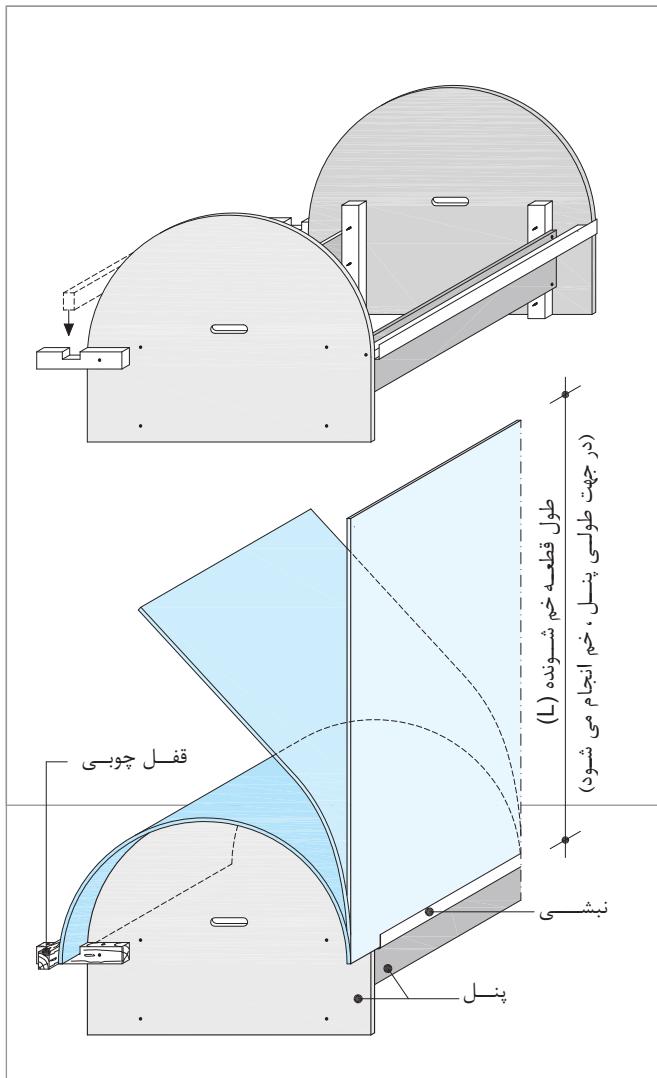
۴.۷.۳ ایجاد قوس به روش تر

در این روش، از یک قالب مخصوص (مطابق شکل) استفاده می‌شود و می‌توان قوس‌های با شعاع کوچکتری نسبت به روش خشک ایجاد نمود. برای این منظور مراحل زیر انجام می‌شود:

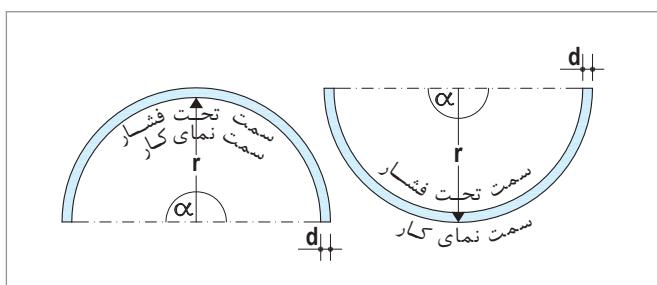
- صفحه گچی را بر روی یک شاسی ساخته شده از سازه‌های سبک فولادی (یا مشابه) به نحوی قرار داده که سطحی که قرار است در معرض فشار قرار گیرد، رو به بالا باشد. ابعاد شاسی مذکور باید به گونه‌ای باشد که لبه‌های صفحه از آن بیرون بزند؛ بدین ترتیب لبه‌ها آزاد بوده و آب اضافه از لبه‌ها سرریز می‌شود.
- با استفاده از غلطک سوزنی، کاغذ روکش سطحی که قرار است در معرض فشار قرار گیرد حفره‌دار می‌شود (حرکت غلطک باید در دو جهت طولی و عرضی پنل صورت پذیرد).
- سطح مذکور را به وسیله آب پاش دستی یا غلطک حوله‌ای خیس و چند دقیقه صبر کرده تا آب جذب پنل شود. این کار آن قدر تکرار می‌شود تا پنل به حد اشباع برسد.
- صفحه اشباع شده بر روی قالب مخصوص قرار داده شده و لبه‌های دو سر آن توسط یک قطعه پروفیل (فک ثابت) و یک قطعه چوب چهار تراش (فک متحرک) مهار می‌شود.
- دو عدد سازه بر لبه‌ای صفحه قرار داده شده و به وسیله چسب نواری به یکدیگر محکم می‌شوند. صفحه مهار شده از قالب خارج شده و اجزاء داده می‌شود که آب اضافه خود را از دست بدهد.
- صفحه خشک به شکل قالب مورد نظر در آمده و آماده نصب می‌باشد.

سقف‌های کاذب

جزئیات اجرای سقف‌های تزئینی

قالب و پیزه شکل دهنده صفحات گچی

قوس کوژ و کاو

مثال

شعاع قوس مجاز

شعاع‌های قوس قابل اجرا در دو روش خشک و تر، تابع ضخامت صفحه است. شعاع قوس مجاز را می‌توان با توجه به جدول زیر تعیین نمود.

جدول ۳-۵: شعاع قوس مجاز

شعاع قوس [mm]	قوس خشک	ضخامت پنل d [mm]
قوس تر	قوس خشک	
≥ 300	≥ 1000	6.5
≥ 500	≥ 2000	9.5
≥ 1000	≥ 2750	12.5

اجرای خم فقط در جهت طولی پنل صورت می‌گیرد.

طول صفحه

طول صفحه‌ای که قرار است قوس داده شود را می‌توان از رابطه‌های زیر تعیین نمود:

جدول ۳-۶: طول قطعه خم شونده L

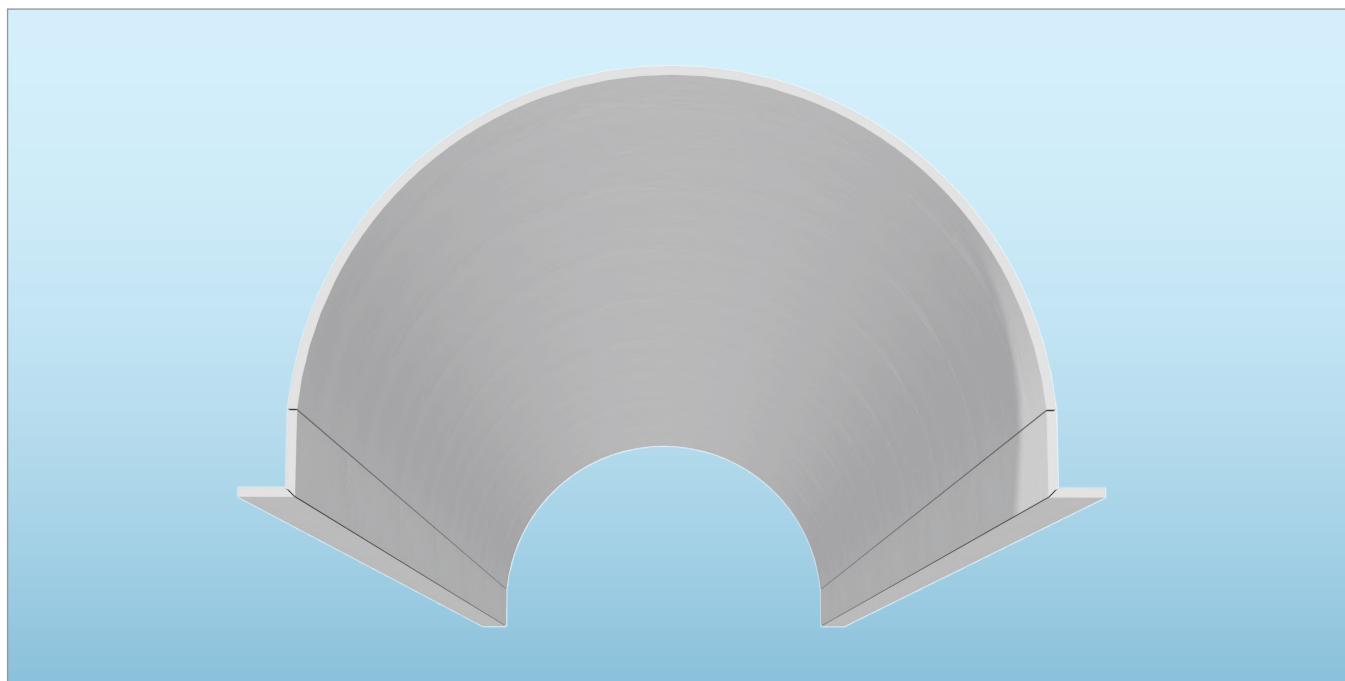
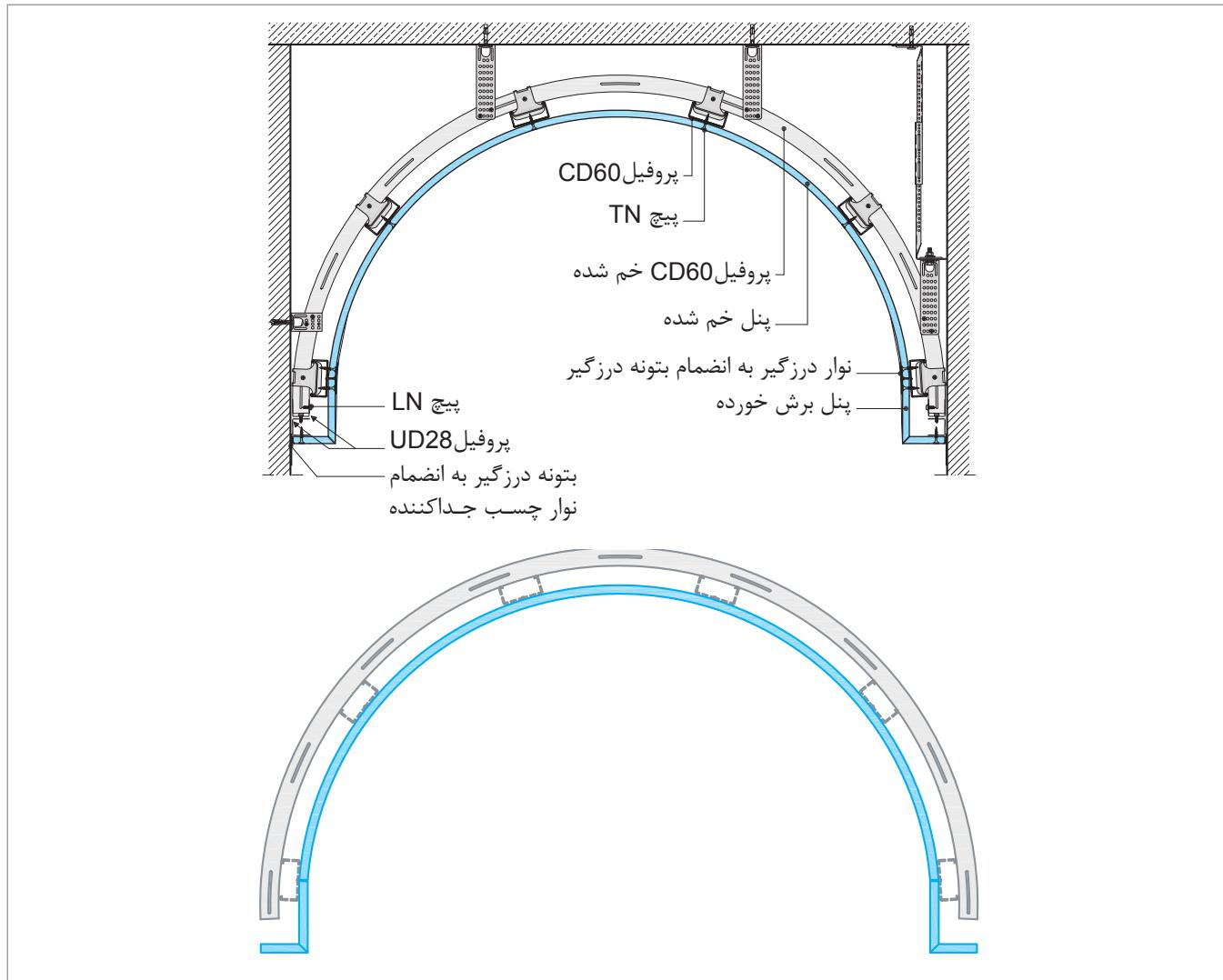
طول قطعه خم شونده L	زاویه ۹۰ درجه	زاویه ۱۸۰ درجه	تمامی زاویه‌های تا ۱۸۰ درجه
$L = \frac{r \cdot \pi}{2}$			
$L = r \cdot \pi$			
$L = \frac{\alpha \cdot r \cdot \pi}{180}$			

مثال: برای اجرای یک نیم دایره با شعاع قوس ۵۰ سانتی‌متر باید از پنل با ضخامت $9/5$ (با $6/5$) میلی‌متر و به طول (سانتی‌متر) $= 157$ ($50 \times \pi/2 = 157$) استفاده نمود.

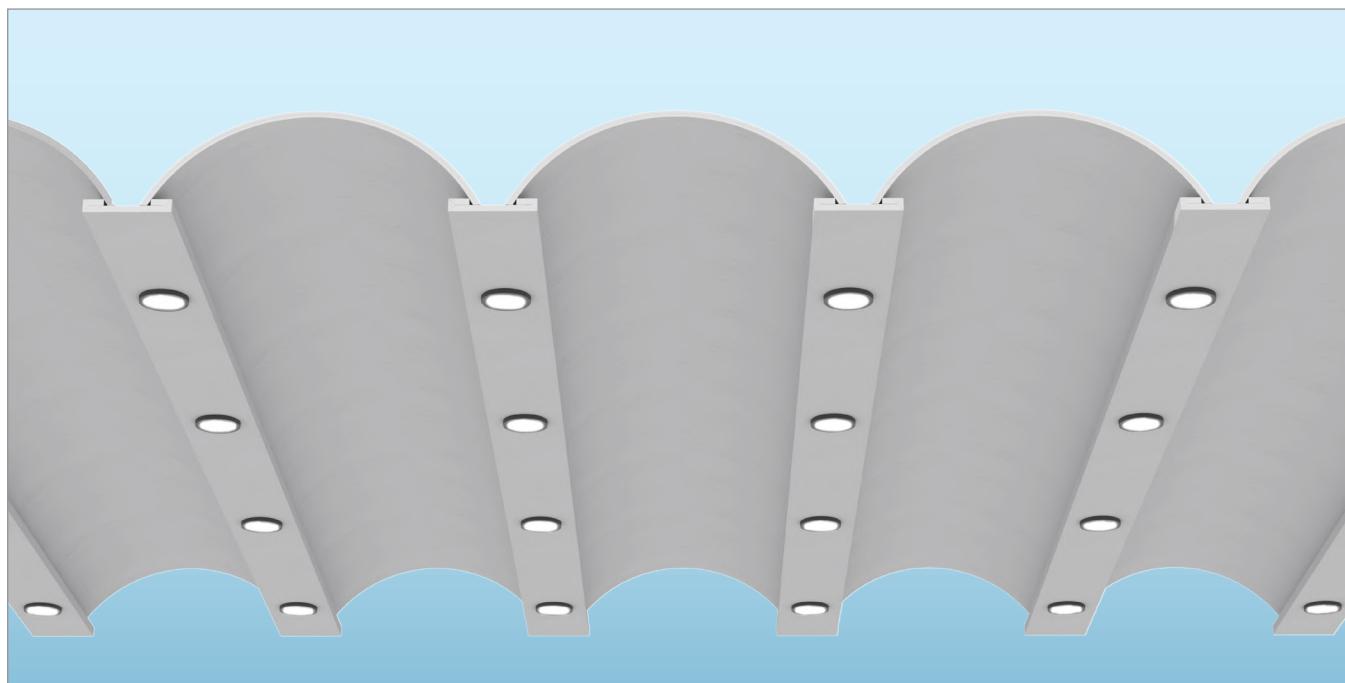
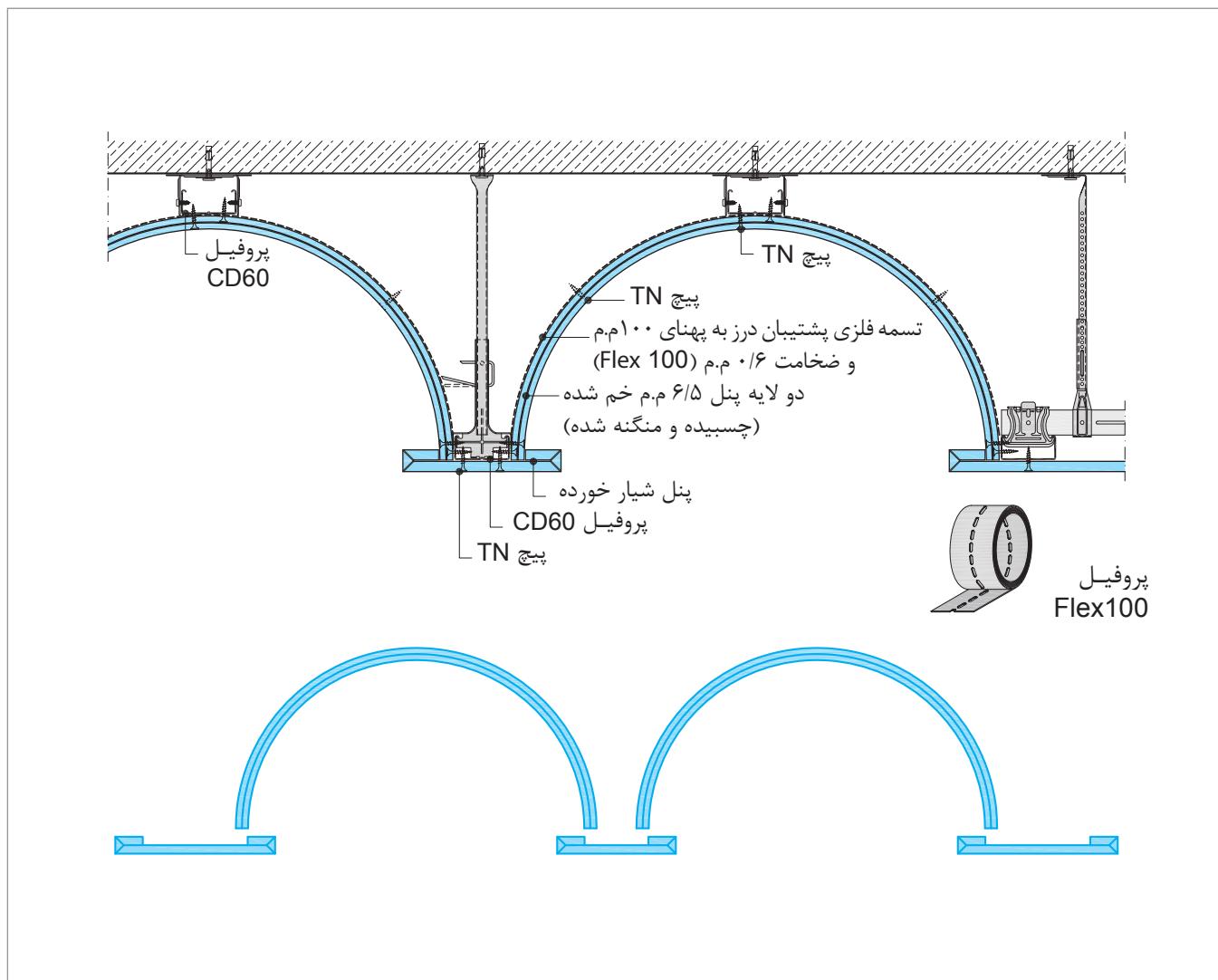
برای ایجاد قوس‌های با شعاع کوچک، می‌توان از صفحات کم ضخامت در چند لایه استفاده نمود. به طور مثال، می‌توان از دو لایه پنل با ضخامت $6/5$ میلی‌متر به جای یک لایه پنل با ضخامت $12/5$ میلی‌متر استفاده نمود.

نکته فنی

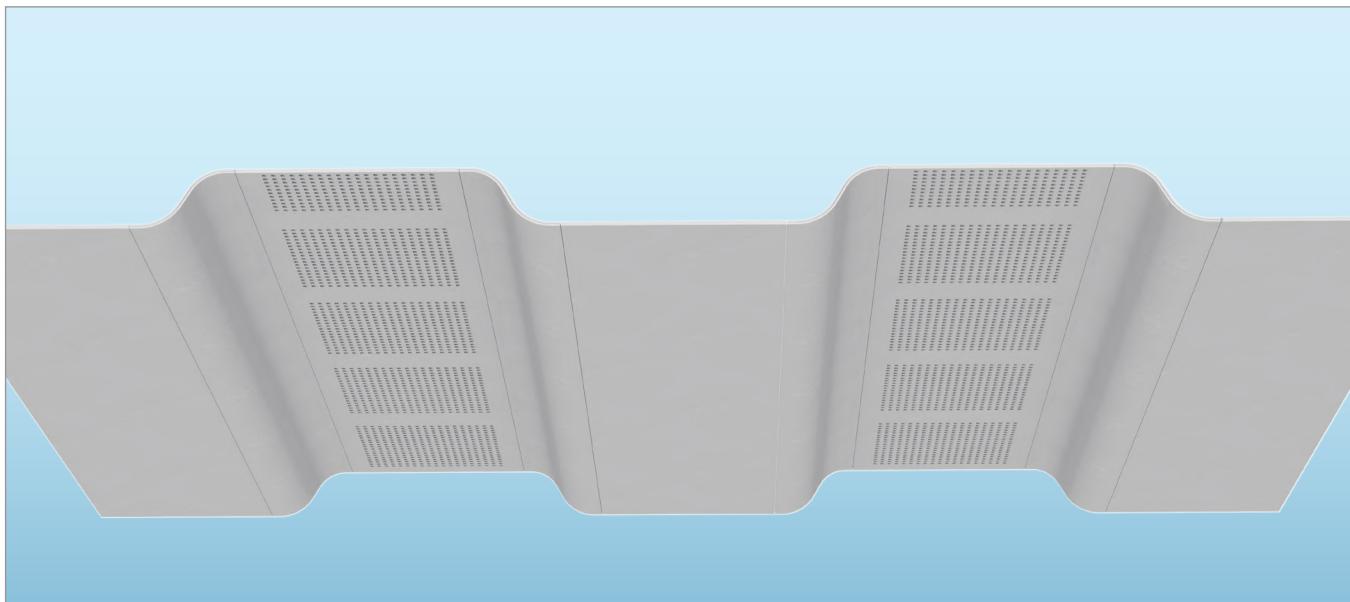
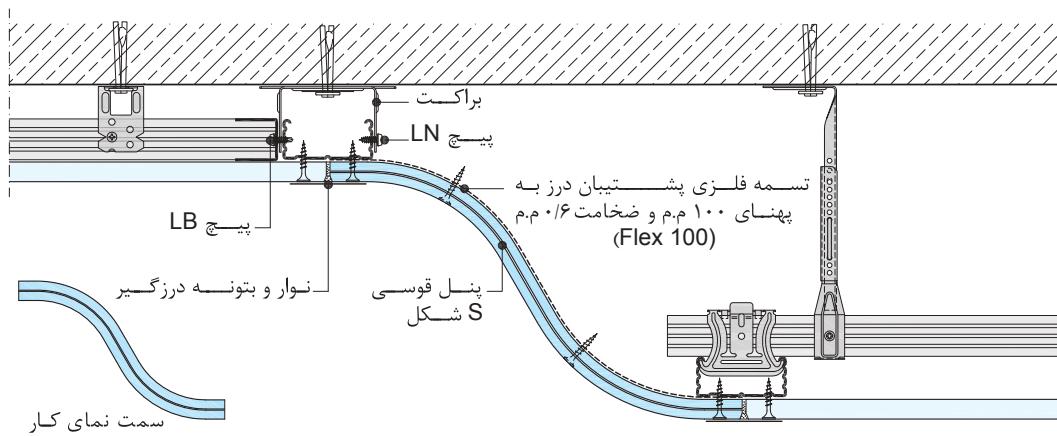
جزئیات اجرایی کمان (آرک)

جزئیات اجرایی کمان (آرک)

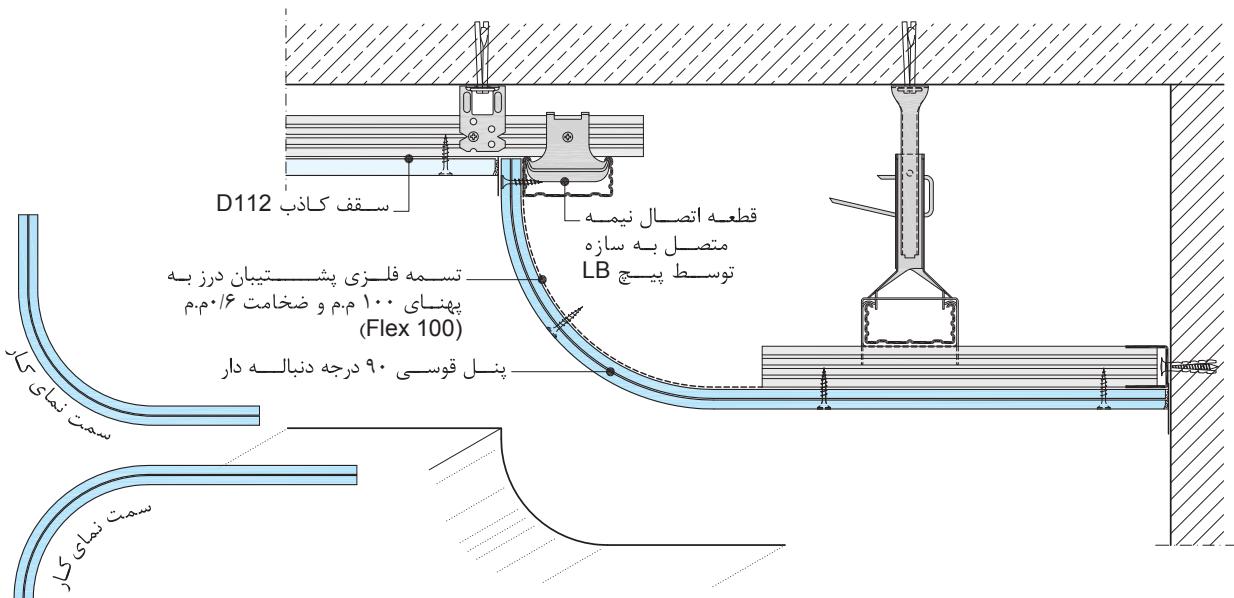
اختلاف سطح با قوس S شکل

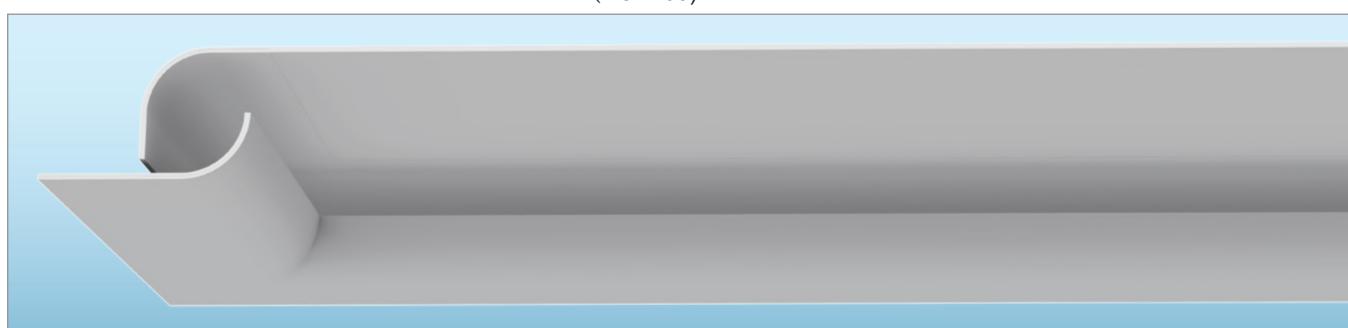
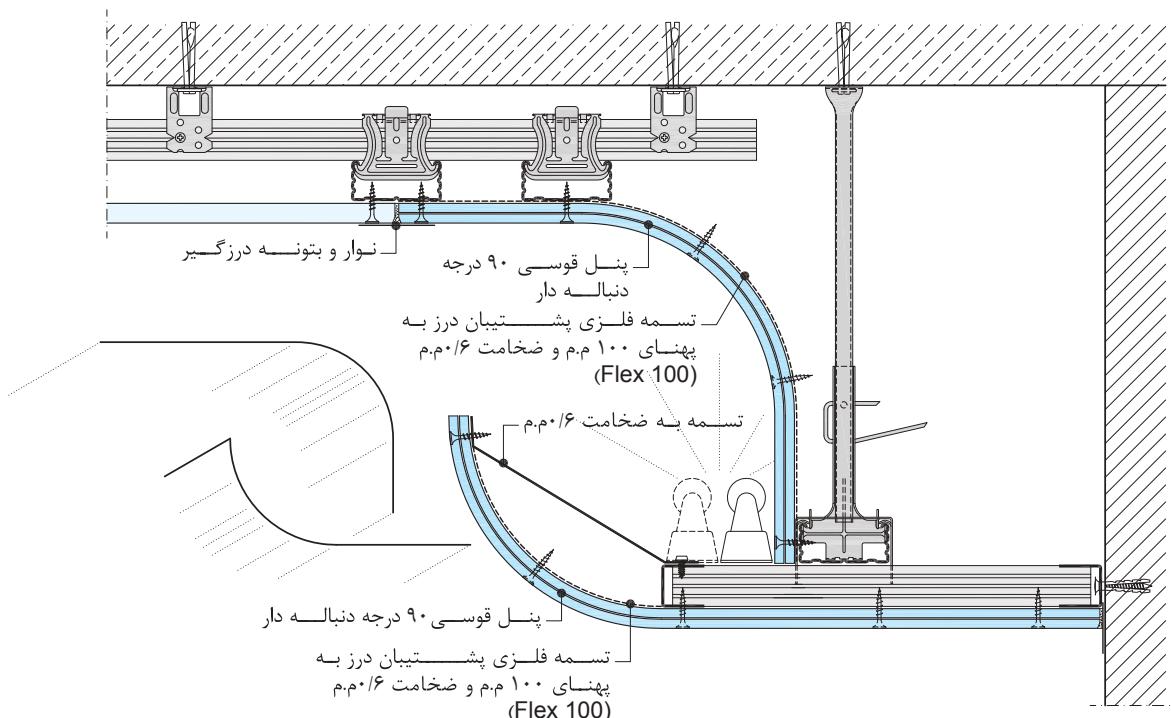
سقف‌های کاذب

جزئیات اجرای سقف‌های تزئینی

طرح حاشیه با قوس ۹۰ درجه

طرح نور خفی حاشیه با قوس‌های ۹۰ درجه

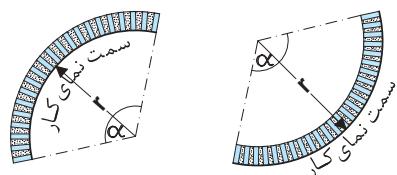
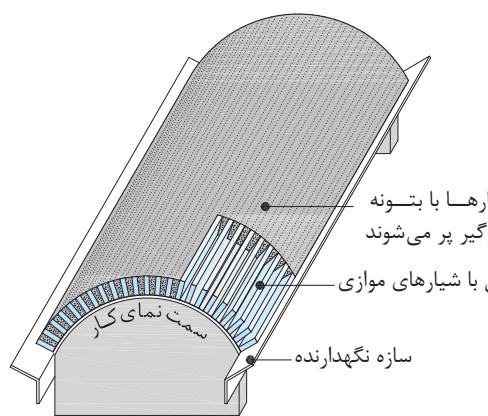
۵.۷.۳ ایجاد قوس به روش برش کاغذ روکش

در این روش، کاغذ روکش یک سمت پنل به فواصل کوتاه و به شکل شیارهای موازی، برش داده می‌شود؛ در نتیجه یک صفحه انعطاف‌پذیر به دست می‌آید.

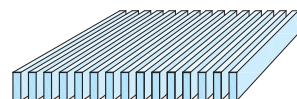
برای این منظور مراحل زیر انجام می‌شود:

- با استفاده از اره دوار، بر روی سطح پنل شیارهای موازی به فواصل کوتاه ایجاد می‌شود.
- صفحه شیار خورده بر روی قالب مخصوص قرار داده شده و شیارها توسط بتنونه درزگیر کاملاً پر می‌شوند.
- پس از خشک شدن بتنونه‌ها، صفحه از قالب خارج شده و سطح دیگر آن توسط بتنونه درزگیر یا گچ پوششی ماستیک پوشیده شده، به نحوی که یک سطح یکنواخت و صاف حاصل شود.
- صفحه شکل یافته آماده نصب می‌باشد.

قالب ویژه شکل دهی صفحات گچی

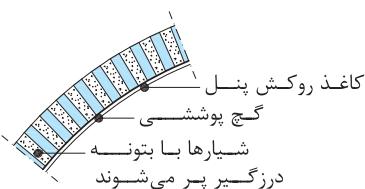

قوس کوڑ و کاو

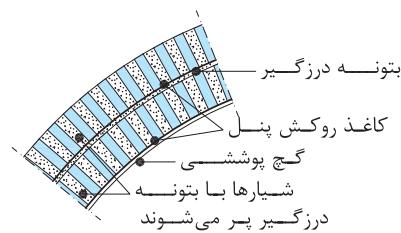

سمت برش نخورده = سمت نمای کار

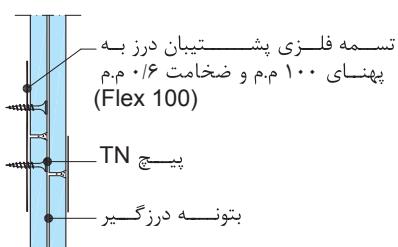
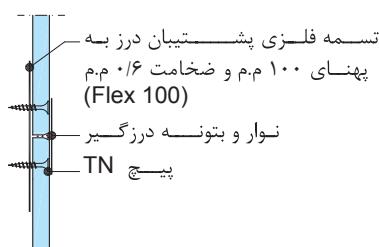
پنل برش خورده با شیارهای موازی

پوشش کاری تک لایه

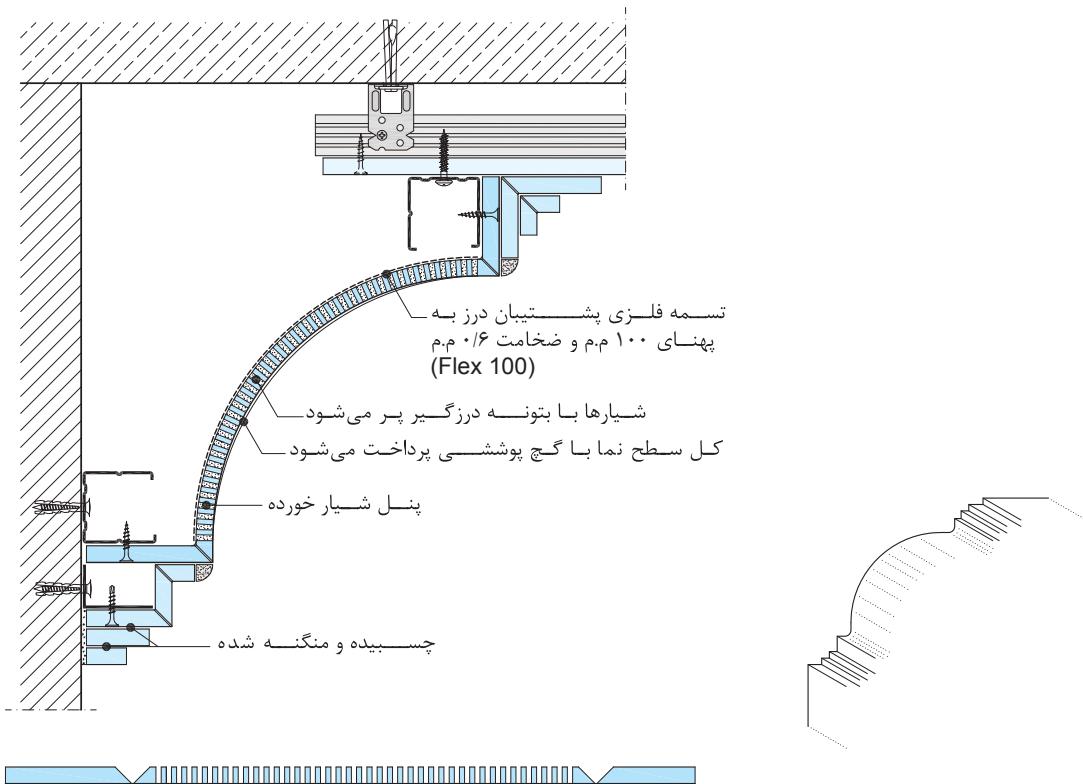

پوشش کاری دو لایه

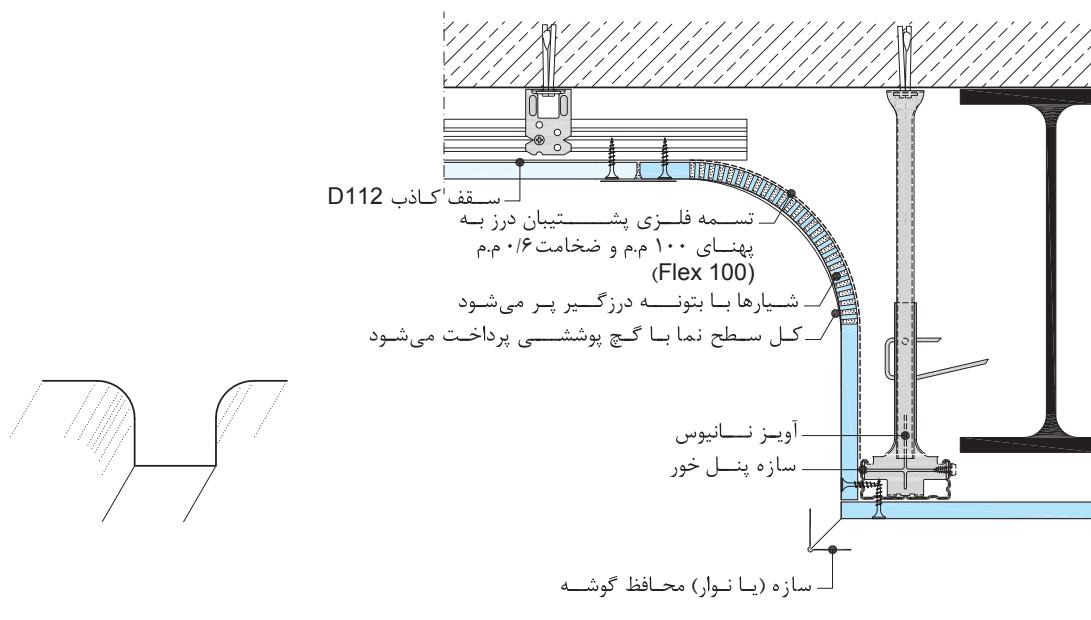

جزئیات درزگیری و اتصال لبه‌ها با تسمه فلزی پشتیبان

طرح حاشیه با قوس کاو

پوشش تیر با طرح قوسی

۶.۷.۳ اجرای ابزار ابزار گچی

برای اجرای ابزار گچی (به روش تر)، ابتدا نوار چسب جداکننده (در یک یا چند ردیف) بر روی سطح سقف اجرا شده، به نحوی که کل سطح تماس ابزار با سقف پوشیده شده و میان ابزار و سقف انفصال ایجاد شود.

در صورتی که دیوار بنایی باشد:

- ابزار گچی به روش متداول اجرا می‌شود.
- پس از خشک شدن ابزار، اضافات نوار چسب جداکننده به وسیله تیغ برش جدا می‌شود.

در صورتی که دیوار ساخت و ساز خشک باشد:

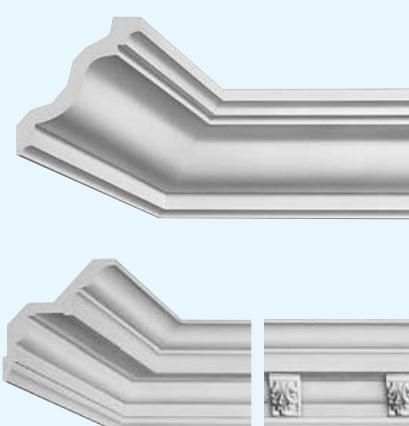
- با استفاده از ماله یا کاردک دندانه دار، یک لایه بتنه درزگیر به صورت شانه‌ای بر روی سطح دیوار (در محدوده اجرای ابزار) اجرا می‌شود.
- پس از خشک شدن لایه بتنه، ابزار گچی به روش متداول بر روی آن اجرا می‌شود.
- پس از خشک شدن ابزار، اضافات نوار چسب جداکننده به وسیله تیغ برش جدا می‌شود.

در این روش، ابزار تنها به دیوار متصل است؛ لذا اجرای ابزار با اندازه و وزن غیرمتعارف توصیه نمی‌شود. در صورت نیاز، برای ایجاد استحکام بیشتر می‌توان در محل استادها پیچ‌های TN اضافی را به عنوان گل میخ اجرا نمود. در این صورت باید از پیچ TN بلند استفاده نمود، به نحوی که ضمن عبور از لایه‌های پوششی و نفوذ در سازه، بخشی از پیچ از سطح پنل بیرون بماند.

توجه

ابزار پیش ساخته

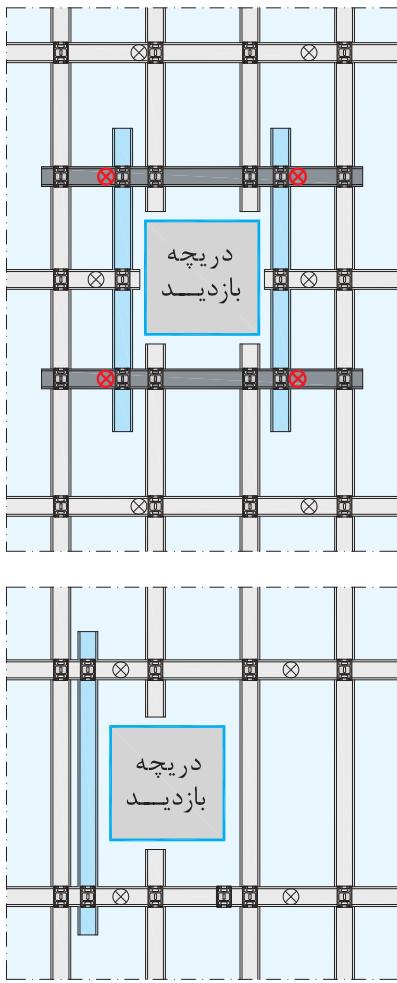
این ابزارها از جنس پلی یورتان یا پلی استایرن بوده که با چسب مناسب (نظیر چسب چوب) بر روی ساختار ساخت و ساز خشک نصب می‌شوند. به واسطه تولید صنعتی این قطعات، سطح زیر کار باید صاف و گوňیا باشد.

ابزار پیش ساخته گچی

سقف‌های کاذب

نصب دریچه دسترسی (بازدید)

۸.۳. نصب دریچه دسترسی (بازدید)

دریچه‌های بازدید ویژه ساختارهای خشک در انواع گوناگون (به لحاظ شکل، ابعاد و خصوصیات عملکردی) تولید و به بازار عرضه می‌گردد*

روش نصب:

- با توجه به ابعاد و موقعیت دریچه و فاصله سازه‌گذاری، ممکن است دریچه بازدید به صورت ساده یا با تعیین سازه‌ها و آویزهای ممکنی نصب شود (قاب کمکی، زمانی مورد نیاز خواهد بود که مسیر سازه‌ها قطع شود یا فاصله میان لبه قاب دریچه و سازه‌های پنل خور مجاور از اندازه مجاز بیشتر باشد). توجه شود که فاصله آزاد میان لبه قاب دریچه و سازه‌های پنل خور مجاور (حداقل در دو لبه هم راستا) باید بیش از ۳۰ و کمتر از ۱۰۰ میلی‌متر در نظر گرفته شود.

برای برش محل دریچه بر روی پنل، باید ابعاد قاب پیرامونی دریچه در نظر گرفته شود. برای برشکاری و پرداخت از اره چاقویی و سوهان استفاده می‌شود.

- دریچه در محل خود مستقر و به وسیله پیچ TB (به فواصل حداقل ۱۵ سانتی‌متر) به پنل نصب می‌شود.

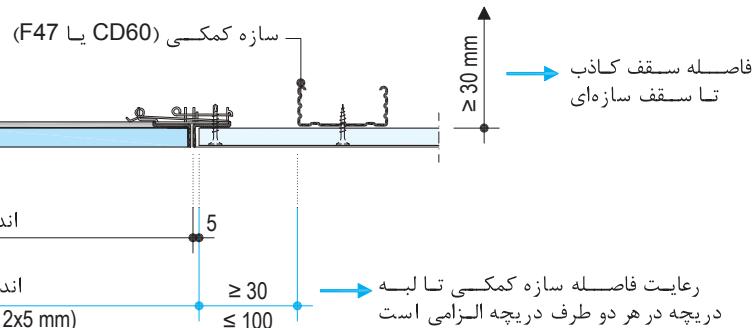
در هنگام انتخاب دریچه بازدید، باید به ضخامت لایه‌های پوششی توجه نمود.
در ساختارهای دارای کد حریق، دریچه بازدید باید از نوع مقاوم در برابر حریق انتخاب و با جزئیات ویژه اجرا شود**.

نکات فنی

* جهت کسب اطلاعات بیشتر در خصوص انواع دریچه بازدید، با دایرۀ مهندسی فروش تماس حاصل شود.

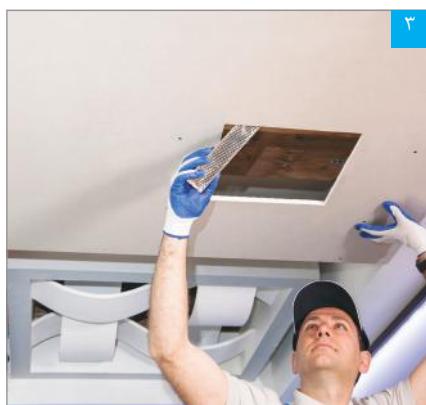
** جهت کسب اطلاعات بیشتر در خصوص نصب دریچه بازدید در ساختارهای دارای کد حریق، با دایرۀ پشتیبانی فنی تماس حاصل شود.

جزئیات اجرای بازشوی دریچه بازدید

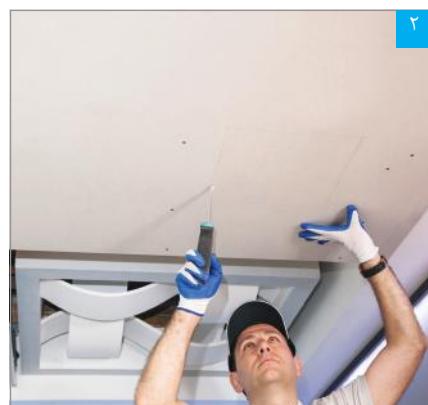

جزئیات نصب دریچه بازدید

۱.۸.۳. راهنمای نصب دریچه‌های دسترسی

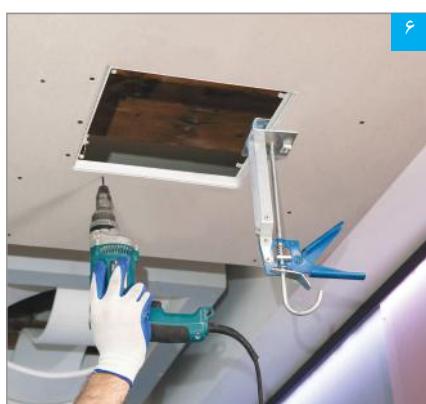
تمیزی کردن لبه‌های برش خورده پنل

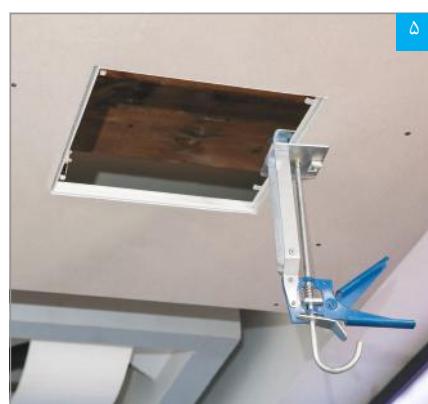
برش کاری محل نصب دریچه (جهت سهولت نصب هر وجه ۵ میلی‌متر بزرگ‌تر برش داده شود)

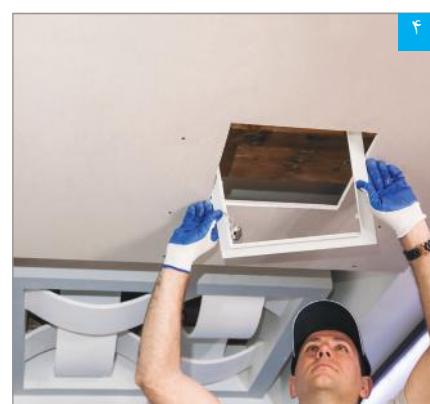
تعیین محل نصب دریچه و ترسیم ابعاد بر روی پنل

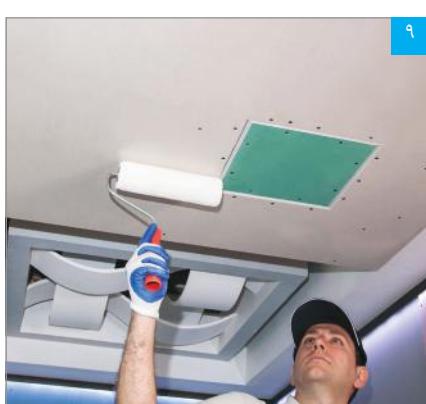
ثابت کردن قاب توسط پیچ به فواصل هر ۱۵ سانتی‌متر

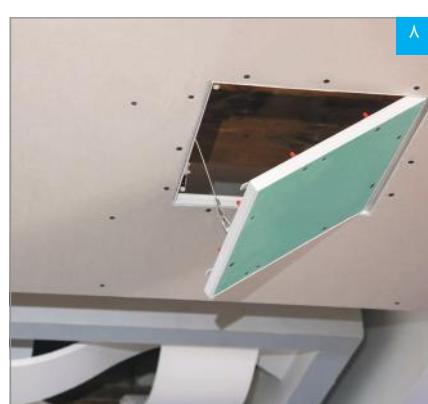
تنظیم و ثابت کردن محل نصب دریچه

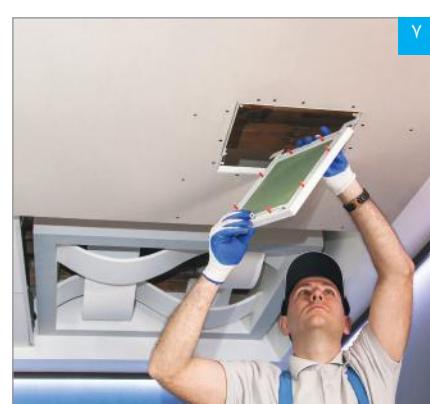
قرارگیری قاب پیرامونی دریچه

درزگیری و رنگ آمیزی

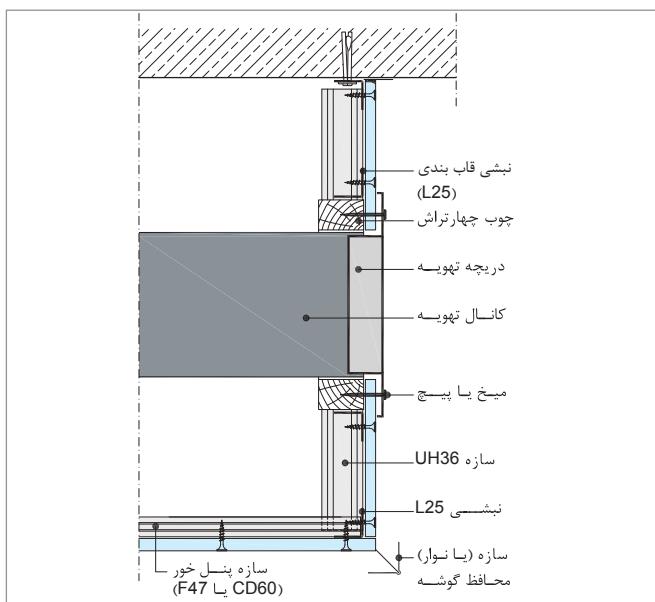
اتصال کابل مفتول محافظ

نصب دریچه

سقف‌های کاذب

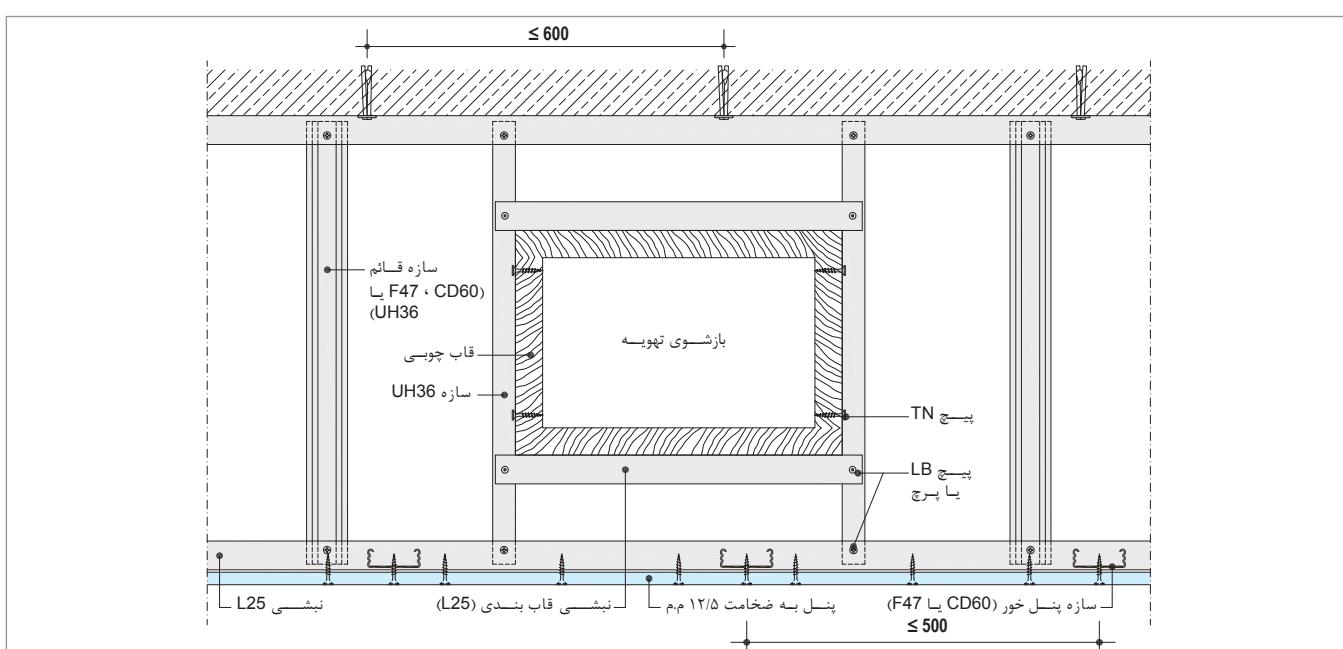
اجرای خروجی تهویه

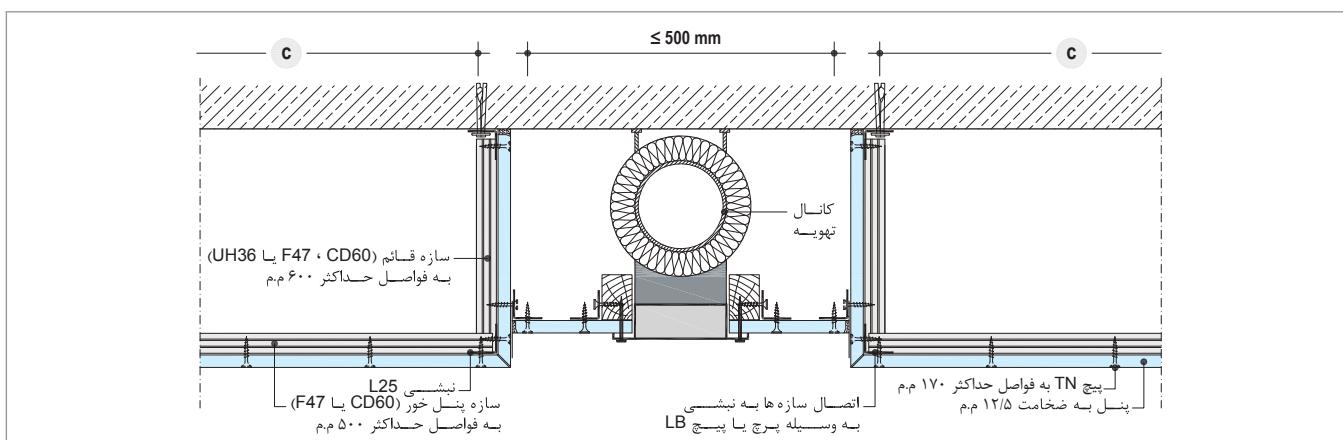
جزئیات نصب دریچه تهویه در پیشانی سقف

۹.۹.۳ اجرای خروجی تهویه
برای اجرای خروجی تهویه در پیشانی سقف کاذب، در مرحله زیرسازی باید یک قاب کمکی با استفاده از قطعات نیشی L25 و سازه UH36 یا سازه سقفی (F47 یا CD60) اجرا نمود. سپس یک قاب چوبی (ویژه نصب کانال) توسط پیچ به قاب کمکی متصل می‌گردد. پس از تکمیل مرحله قاب‌بندی، نصب پنل صورت می‌گیرد. برای برش محل دریچه بر روی پنل، از اره چاقویی و سوهان استفاده می‌شود. در انتهای دریچه به وسیله پیچ یا میخ به قاب چوبی متصل می‌گردد.

برای اجرای خروجی تهویه در سطح سقف کاذب، به روش مشابه فوق عمل می‌شود. در این حالت با توجه به ابعاد و موقعیت خروجی تهویه و فاصله سازه‌گذاری، ممکن است تعییه سازه‌ها و آویزهای کمکی (اضافه بر سازه‌های قاب‌بندی) لازم باشد.

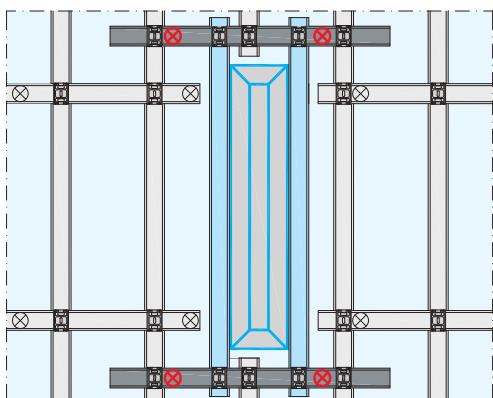
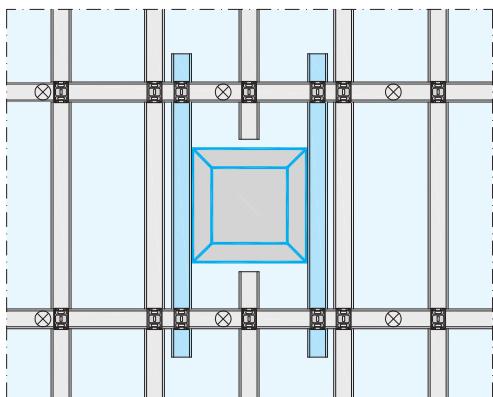
جزئیات اجرای بازشوی دریچه تهویه در پیشانی سقف

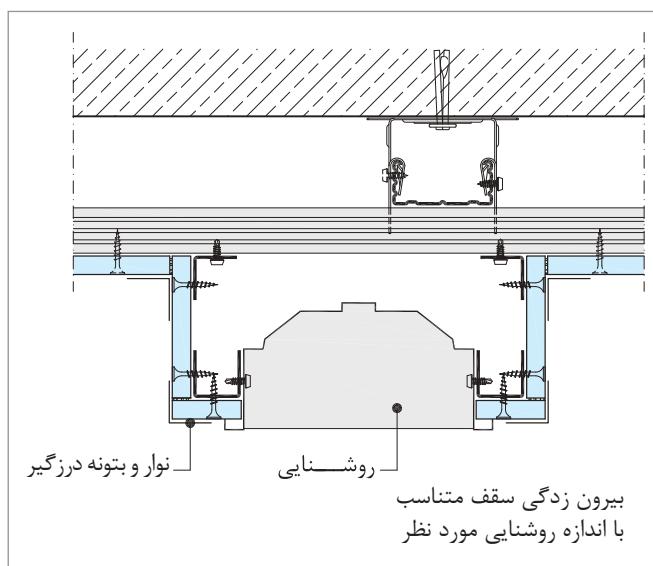
جزئیات نصب دریچه تهویه سقفی (بدون برش سازه‌های سقفی)

۱۰.۳. نصب روشنایی توکار

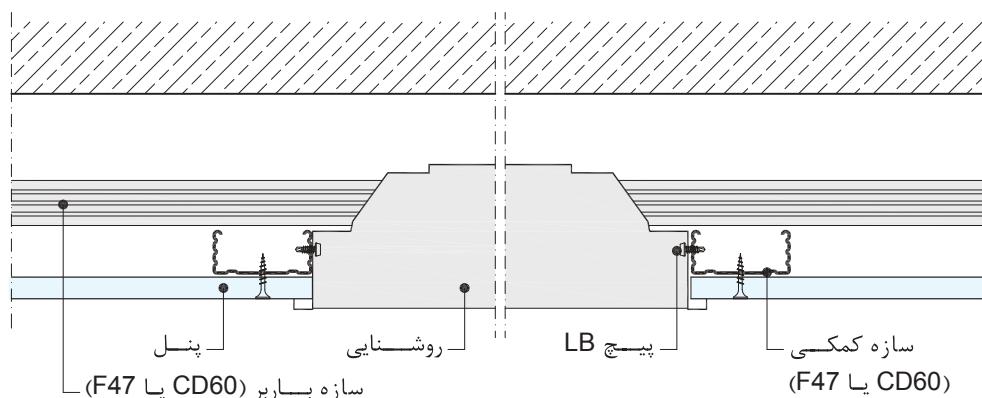
روش نصب روشنایی توکار مشابه اجرای خروجی تهویه در سطح سقف کاذب است، با این تفاوت که نیازی به اجرای قاب چوبی نمی‌باشد.

جزئیات اجرای بازشوی روشنایی سقفی توکار

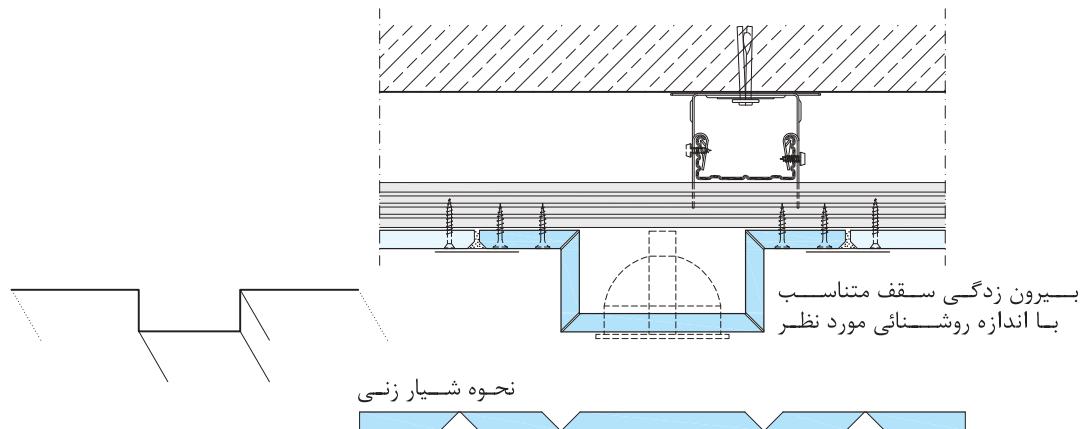
جزئیات نصب روشنایی سقفی توکار (بدون برش سازه‌های سقفی)

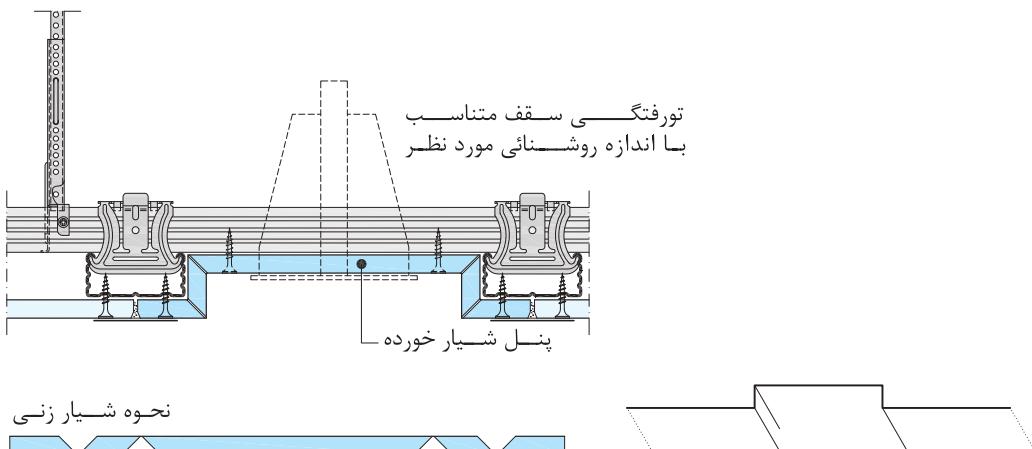
جزئیات نصب روشنایی سقفی توکار

سقف‌های کاذب

ترمیم سقف‌های کاذب یکپارچه

جزئیات نصب روشنایی سقفی توکار (بدون برش سازه‌های سقفی)

جزئیات نصب روشنایی سقفی توکار

- در محل حفره، با استفاده از سازه‌های سقفی زیرسازی انجام می‌شود. سازه‌ها در محل مناسب توسط پیچ TN به صفحه گچی متصل می‌شوند.
- پس از انجام زیرسازی، یک قطعه پنل (متناسب با شکل و ابعاد حفره) توسط پیچ TN به زیرسازی متصل می‌شود.
- در انتها، درز گیری انجام و سطح کار جهت پذیرش پوشش نهایی آماده‌سازی می‌شود.

۲.۱۱.۳. تعویض قطعات

- در صورتی که برش کاری در سطح وسیعی صورت گرفته باشد، لایه پوششی به سادگی قابل جایگزینی خواهد بود.

۱۱.۳. ترمیم سقف‌های کاذب یکپارچه

به طور کلی، برای دسترسی به فضای تاسیساتی پشت سقف کاذب از دریچه‌های بازدید استفاده می‌شود؛ اما ممکن است در موقع اضطراری، به ناچار صفحات گچی برش داده شوند. در صورت برش کاری، ترمیم صفحات بسیار آسان است:

۱.۱۱.۳. ترمیم موضعی*

در صورتی که برش کاری در سطح محدودی از صفحات پوششی صورت گرفته باشد، بخش برش خورده به روش زیر ترمیم می‌شود:

- لبه‌های بخش برش خورده به وسیله سوهان پرداخت شده تا یک حفره با شکل هندسی منظم (مانند مربع یا مستطیل) بdst است آید.

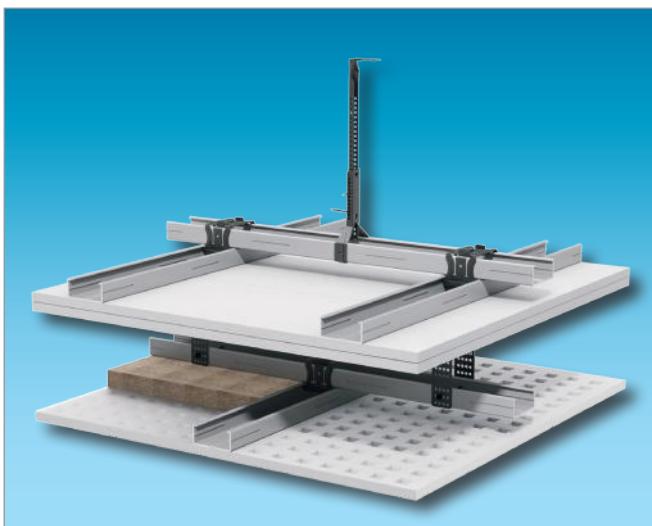
* در صورت نیاز به اطلاعات بیشتر به مبحث «دیوارهای جداگانه» مراجعه شود.

۱۲.۳. سقف زیر سقف

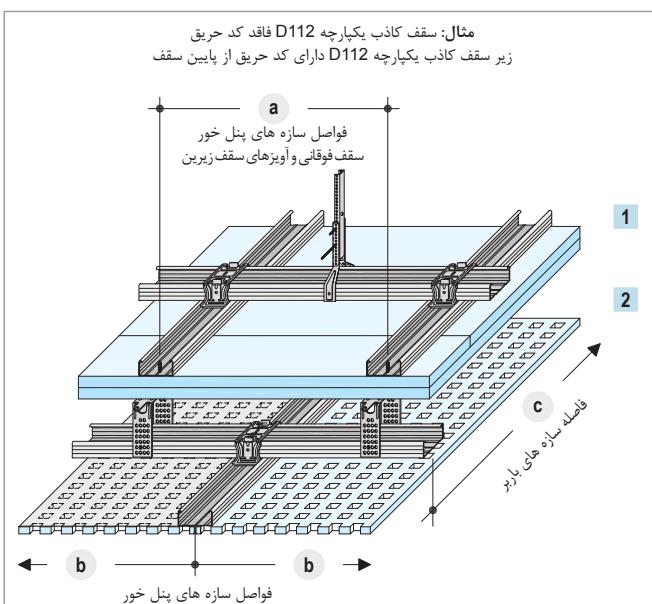
امکان اجرای یک سقف کاذب زیر سقف کاذب دیگر در این سیستم وجود دارد. معمولاً زمانیکه الزاماتی نظری مقاومت در برابر حريق و عایق صوتی بالا و یا طرح‌های دکوراتیو تواماً در یک سقف وجود داشته باشند، پیشنهاد می‌گردد از ساختار سقف زیر سقف استفاده گردد.

**سقف کاذب یکپارچه D112a.ir دارای کد حريق
(سقف فوقانی)**

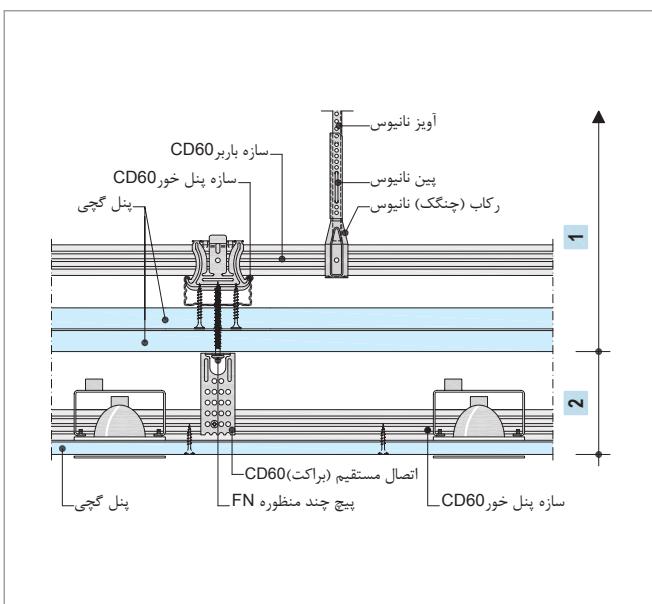
1

مثال: سقف کاذب یکپارچه D112 فاقد کد حريق
زیر سقف کاذب یکپارچه D112 دارای کد حريق از پایین سقف

سقف زیر سقف

جزئیات اجرایی سقف زیر سقف

**سقف کاذب یکپارچه D112a.ir فاقد کد حريق
(سقف زیرین)**

2

نوع سقف کاذب D112a.ir و نوع زیرسازی CD60 و آویز نانیوس عامل اتصال سقف زیرین به سقف فوقانی، پیچ چند منظوره FN می‌باشد. محل این اتصال و آویزها دقیقاً باستی منطبق بر سازه‌های پنل خور سقف فوقانی باشد. حداکثر وزن کل سقف زیرین به انسمام متعلقات آن، ۱۵ کیلوگرم در هر مترمربع در نظر گرفته شود.

در صورت استفاده از پنل‌های آکوستیک در سقف کاذب زیرین، حداکثر بار مجاز وارد به پنل‌ها ۰/۵ کیلوگرم و حداکثر بار مجاز وارد به سازه‌ها ۳ کیلوگرم می‌باشد.

۱۲.۴. حداکثر فواصل سازه‌های پنل خور، باربر و آویزهای سقف زیرین

جدول ۳-۷: حداکثر فواصل سازه‌ها*

حداکثر فاصله سازه پنل خور سقف زیرین بر اساس نوع پنل	حداکثر فاصله آویزها بر اساس رده وزنی حداکثر ۰.۱۵kN	حداکثر فاصله سازه باربر سقف زیرین
پنل‌های آکوستیک	پنل گچی GKB(I)	
۳۰۰	۵۰۰	۸۰۰
		۴۰۰
		۱۰۰۰
		۱۲۰۰

* ضخامت اسمی ورق CD60، ۰/۶ میلی‌متر است.

سقف‌های کاذب

اطلاعات عملکردی ساختارها

۲.۱۳.۳. سقف کاذب ir D112a.ir بدون کد حریق یا دارای کد حریق از پایین سقف کاذب (سازه CD60 و آویز نانیوس یا براکت)

جدول ۳- حداکثر فاصله سازه‌های باربر و آویزها

فاصله آویزها [mm]		فاصله سازه‌های باربر [mm]	
ردۀ وزنی سقف کاذب [kN/m ²]		ردۀ وزنی سقف کاذب [kN/m ²]	
≤ ۰/۵۰	≤ ۰/۳۰	≤ ۰/۱۵	C
۸۰۰	۹۵۰	۱۲۰۰	۵۰۰
۷۵۰	۹۰۰	۱۱۵۰	۶۰۰
*۷۰۰	۸۵۰	۱۱۰۰	۷۰۰
*۷۰۰	۸۰۰	۱۰۵۰	۸۰۰
-	۸۰۰	۱۰۰۰	۹۰۰
-	۷۵۰	۹۵۰	۱۰۰۰
-	*۷۵۰	۹۰۰	۱۱۰۰
-	-	۹۰۰	۱۲۰۰

* در صورتی که فاصله سازه‌های پنل خور ۸۰۰ میلی‌متر باشد، معابر نمی‌باشد.

۱۳.۳. اطلاعات عملکردی ساختارها

۱.۱۳.۳. سقف کاذب ir D112a.ir بدون کد حریق (سازه F47 و F47 آویز ترکیبی)

جدول ۴- حداکثر فاصله سازه‌های باربر و آویزها

فاصله آویزها [mm]		فاصله سازه‌های باربر [mm]	
ردۀ وزنی سقف کاذب [kN/m ²]		ردۀ وزنی سقف کاذب [kN/m ²]	
≤ ۰/۵۰	≤ ۰/۳۰	≤ ۰/۱۵	C
۶۵۰	۷۵۰	۹۵۰	۵۰۰
۶۰۰	۷۰۰	۹۰۰	۶۰۰
۵۵۰	۷۰۰	۸۵۰	۷۰۰
-	۶۵۰	۸۰۰	۸۰۰
-	۶۰۰	۸۰۰	۹۰۰
-	-	۷۵۰	۱۰۰۰
-	-	۷۵۰	۱۱۰۰

۳.۱۳.۳. سقف کاذب ir D112a.ir دارای کد حریق از بالای سقف کاذب (سازه CD60 و آویز نانیوس یا براکت)

جدول ۱۰- حداکثر فاصله سازه‌های باربر و آویزها

فاصله سازه‌های باربر [mm]	فاصله آویزها [mm]	کد حریق از بالای سقف کاذب	حداقل ضخامت [mm]	حداقل چگالی [kg/m ³]	لایه‌های عایق مورد نیاز برای مقاومت در برابر حریق پشم معدنی نوع S
۷۵۰	۸۵۰	F30 و F60	۴۰ (۶۰) به عرض ۱۵۰ میلی‌متر بر روی سازه‌های باربر ۴۰ (۶۰)	۴۰ (۳۰) ۴۰ (۳۰)	
۶۰۰	۷۵۰	F90	۴۰ (۶۰) ۴۰ (۶۰)	۴۰ (۳۰) ۴۰ (۳۰)	

زیرسازی ترکیبی زیر (متشكل از سازه‌های F47 و CD60) برای سقف‌های کاذب ir D112a.ir با پوشش یک لایه پنل خور ۱۲/۵ میلی‌متری (ساختار بدون کد حریق) قابل اجرا می‌باشد:

- سازه پنل خور: F47 به فواصل ۵۰ سانتی‌متر
- سازه باربر: CD60 به فواصل ۱۰۰ سانتی‌متر
- آویز: نانیوس، براکت یا آویز ترکیبی به فواصل ۱۰۰ سانتی‌متر

نکته فنی

توضیح این که سازه‌های پنل خور توسط قطعه اتصال کامل CD60 به سازه‌های باربر متصل می‌شوند.

▪ ضخامت ورق سازه‌های سقفی ۰/۶ میلی‌متر می‌باشد.

▪ لایه عایق پشم معدنی مطابق با DIN EN 13162 بخش 3.1.1

S مصالح ساختمانی رده A با نقطه ذوب حداقل ۱۰۰۰

درجه سنتیگراد مطابق با DIN 4102-17

۴.۱۳.۳. ۵. سقف کاذب ir D112b بدون کد حریق، سازه F47 و آویز ترکیبی

جدول ۱۲-۳: حداکثر فاصله آویزها

آویزها [mm]		ردہ وزنی سقف کاذب [kN/m ²]
≤ ۰/۳۰	≤ ۰/۱۵	
۱۲۰۰	۱۲۵۰	

جدول ۱۱-۳: حداکثر فاصله آویزها

آویزها [mm]		ردہ وزنی سقف کاذب [kN/m ²]
≤ ۰/۳۰	≤ ۰/۱۵	
۹۰۰	۱۱۰۰	

۶. سقف کاذب ir D112b و D112a بدون کد حریق

جدول ۱۳-۳: حداکثر فاصله سازه‌های پنل خور: بر اساس DIN 18181

فاصله سازه‌های پنل خور [mm]	ضخامت پنل [mm]
۵۰۰	۲×۱۲/۵ یا ۱۲/۵
۵۵۰	۱۵
۶۰۰	۱۸
۶۰۰	۲۰
۸۰۰	۲۵

۷. سقف کاذب ir D112a کد حریق از پایین و یا بالای سقف کاذب، بدون درنظر گرفتن مقاومت سقف اصلی

جدول ۱۴-۳: مقاومت در برابر حریق

لایه عایق مورد نیاز برای مقاومت در برابر حریق	حداقل چگالی [kg/m ³]	حداقل ضخامت [mm]	حداکثر فاصله سازه‌های پنل خور	حداکل ضخامت پنل	کد حریق	از بالای سقف کاذب	از پایین سقف کاذب	الزامات سقف اصلی؛ کد حریق از پایین سقف کاذب کد حریق برای سقف اصلی الزامی نیست کد حریق از بالای سقف کاذب (سقف اصلی باید دارای کد حریق برابر با سقف کاذب باشد)
-	-	-	-	۶۰۰	۲۰	F30	F60	F90
				۵۰۰	۲×۱۲/۵			
				۵۰۰	۱۸+۱۵			
				۵۰۰	۲×۲۰			
				۵۰۰	۲۵+۱۸			
S	۴۰ (۳۰)	۴۰ (۶۰)	۵۰۰	۱۵	F30			
+	۱۵۰ میلی‌متر بر روی سازه‌های باربر	۱۵۰ میلی‌متر بر روی سازه‌های باربر	۵۰۰	۶۰۰	۱۸	F30	F60	F90
				۵۰۰	۲×۱۲/۵			
S	۴۰ (۳۰)	۴۰ (۶۰)	۵۰۰	۱۸+۱۵	F60	F60		
				۵۰۰	۲×۲۰	F90	F90	
S	۴۰ (۳۰)	۲×۴۰ (۶۰)	۵۰۰	۲۵+۱۸				

لایه عایق پشم معدنی مطابق با DIN EN 13162 بخش 3.1.1.

ضخامت ورق سازه‌های سقفی ۰/۶ میلی‌متر می‌باشد.

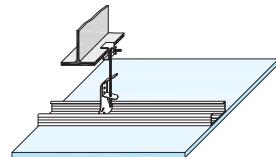
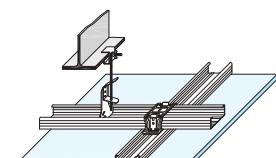
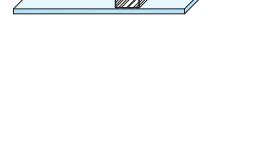
DIN 4102-17 مطابق با درجه سانتیگراد مطابق با ۱۰۰۰ درجه ذوب A با نقطه ساختمانی رده S مصالح ساختمانی

سقف‌های کاذب

اطلاعات عملکردی ساختارها

۸.۱۳.۳ سقف کاذب ir D112a.ir و D112b.ir دارای کد حریق از پایین و بالای سقف کاذب با درنظر گرفتن مقاومت سقف اصلی

جدول ۱۵-۳: مقاومت در برابر حریق

حداقل فاصله میان سقف کاذب و سقف اصلی -a- [mm]	لایه عایق پشم معدنی در فضای پشت سقف کاذب	حداکثر فاصله سازه‌های پنل خور [mm]	حداقل ضخامت پنل (GKF FR) [mm]	کد حریق			ساختار	
				DIN 4102-4 نوع سقف اصلی بر اساس	III	II	I	
- ۴۰	مجاز نیست بدون لایه عایق یا G		۲۰ ۱۵				F30	
- ۴۰ ۴۰	مجاز نیست مجاز نیست G	۵۰۰	۲۰ ۱۲/۵ ۱۵				F30	
- ۴۰ ۴۰ ۸۰	مجاز نیست مجاز نیست G G		۲۰ ۱۲/۵ ۱۵ ۱۲/۵	F30				
- ۴۰ ۸۰ ۸۰	مجاز نیست مجاز نیست مجاز نیست S		۲×۱۵ ۲۵ (۲×۱۲/۵) ۲۰ (۲×۱۲/۵) ۲۵ (۲×۱۲/۵)				F60	
- ۴۰ ۸۰ ۸۰	مجاز نیست مجاز نیست مجاز نیست S	۴۰۰	۲۵ (۲×۱۲/۵) ۲۰ (۲×۱۲/۵) ۱۵ ۲۰ (۲×۱۲/۵)				F60	
- ۴۰ ۸۰ ۸۰	مجاز نیست مجاز نیست مجاز نیست S	برای ساختارهای تک لایه و ۵۰۰ برای ساختارهای دو لایه	۲۰ ۱۵ ۱۲/۵ ۱۵				F60	
۸۰	مجاز نیست	۵۰۰	۱۵	F90				

■ لایه عایق پشم معدنی مطابق با DIN EN 13162 بخش 3.1.1

A مصالح ساختمانی رده G	S مصالح ساختمانی رده A با نقطه ذوب حداقل ۱۰۰۰ درجه سانتیگراد مطابق با DIN 4102-17:
------------------------	--

۹.۱۳.۳. عایق صوتی سقف کاذب DIN 112a.ir بر اساس DIN 4109، ضمیمه ۱ و ۲

جدول ۱۶-۳: عایق صوتی طولی $R_{L,W,R}$ براساس ارتفاع آویز ۴۰۰ میلی‌متر*

$R_{L,W,R}$ [dB]	بدون لایه پشم معدنی	ضخامت لایه پوششی [mm]	ساختار
لایه سراسری پشم معدنی ≤ 80 میلی‌متر	بدون لایه پشم معدنی ≤ 40 میلی‌متر		
۴۸	۴۷	۴۶	تک لایه $\leq 12/5$ میلی‌متر
۵۴	۵۴	۵۳	دو لایه $\leq 2 \times 12/5$ میلی‌متر
۵۴	۵۲	۴۸	تک لایه $\leq 12/5$ میلی‌متر
۵۷	۵۷	۵۵	دو لایه $\leq 2 \times 12/5$ میلی‌متر
۶۰			تک لایه $\leq 12/5$ میلی‌متر
۶۳		۵۵	دو لایه $\leq 2 \times 12/5$ میلی‌متر
۶۵			تک لایه $\leq 12/5$ میلی‌متر
۶۵			تک لایه $\leq 12/5$ میلی‌متر

* درصورتیکه ارتفاع آویز از ۴ میلی‌متر باشد، میزان افت شدت صوت به $r \geq 8kPa\cdot s/m^3$ دارای مقاومت طول موجی DIN EN 13162 است. ** کتیبه جاذب صوت به عرض حداقل ۴۰۰ میلی‌متر، ساخته شده از پشم معدنی مطابق با اندازه ۱ dB کاهش می‌یابد.

سقف‌های کاذب

معرفی D131.ir سقف کاذب خود ایستا (بدون آویز)

۱۴.۳.۱. معرفی D131.ir سقف کاذب خود ایستا (بدون آویز)

۱۱۴.۳ مرور ساختار

زمانی که امکان آویزگیری وجود نداشته باشد، از سقف کاذب خود ایستا استفاده می‌شود. به لحاظ اجزای مورد مصرف و نوع ساختار، این نوع سقف کاذب مشابه دیوار جداکننده بوده با این تفاوت که به صورت افقی اجرا می‌شود. یک نمونه از کاربردهای سقف کاذب خود ایستا، در راهرو هتل‌ها و بیمارستان‌ها است که حجم تاسیسات بسیار بالا بوده و آویزگیری امکان پذیر نمی‌باشد.

۲۱۴.۳ تشریح مزايا

بدون شک، مهمترین مزیت سقف‌های کاذب خود ایستا، عدم نیاز به اجرای آویز است. به علاوه، این ساختار دارای مزایای دیگر سقف‌های کاذب مانند سرعت، سهولت و دقت بالا در اجرا و مقاومت در برابر زلزله نیز می‌باشد.

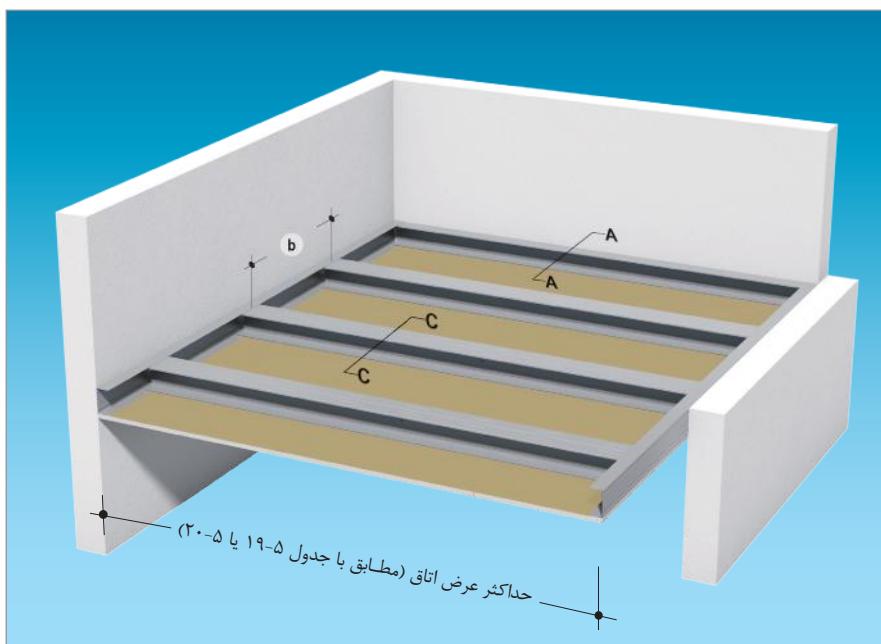
۳۱۴.۳ اجزاي ساختار

اجزای مورد مصرف در سقف کاذب خود ایستا مشابه دیوار جداکننده است.

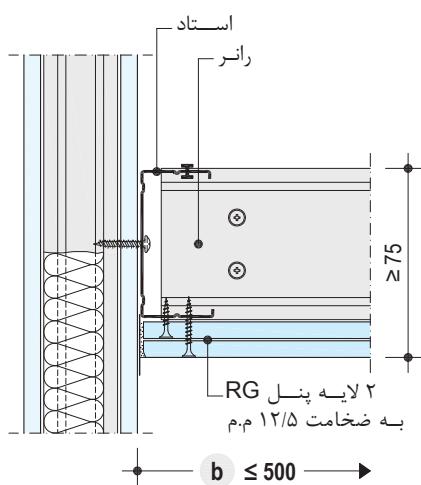

۱۵.۳. سقف کاذب خود ایستای بدون کد حریق

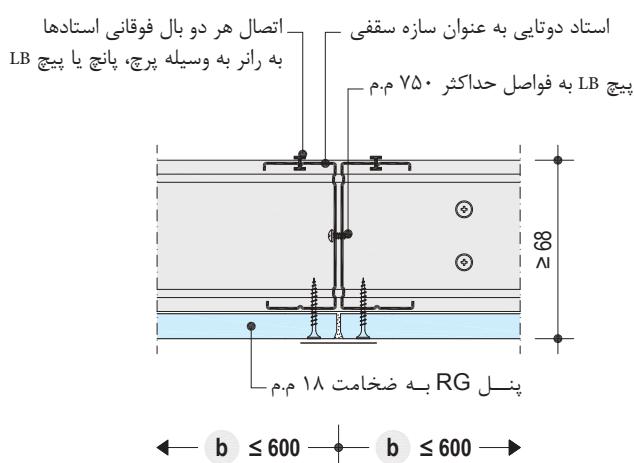
در زیرسازی این ساختار از سازه‌های استاد تک و دوتایی استفاده می‌شود. برای پوشش کاری می‌توان از پنل‌های با ضخامت $18/5$ و $2\times 12/5$ میلی‌متر استفاده نمود و به کارگیری لایه عایق با وزن حداقل 5 کیلوگرم بر مترمربع مجاز می‌باشد.

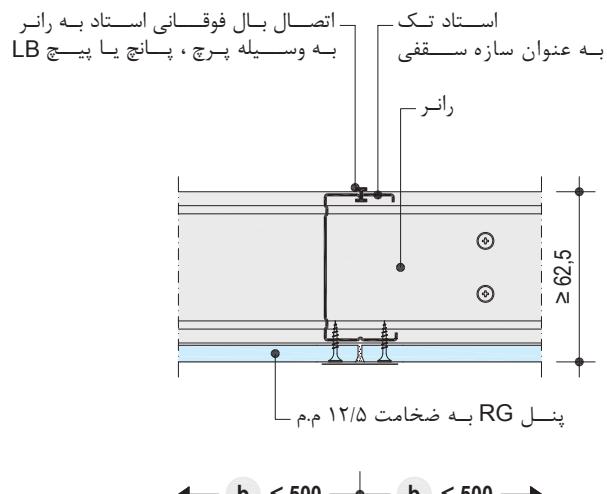
اتصال سازه سقفی به دیوار خشک (برش A-A)

اتصال و درزگیری لبه برش خورده (سازه دوتایی) (برش C-C)

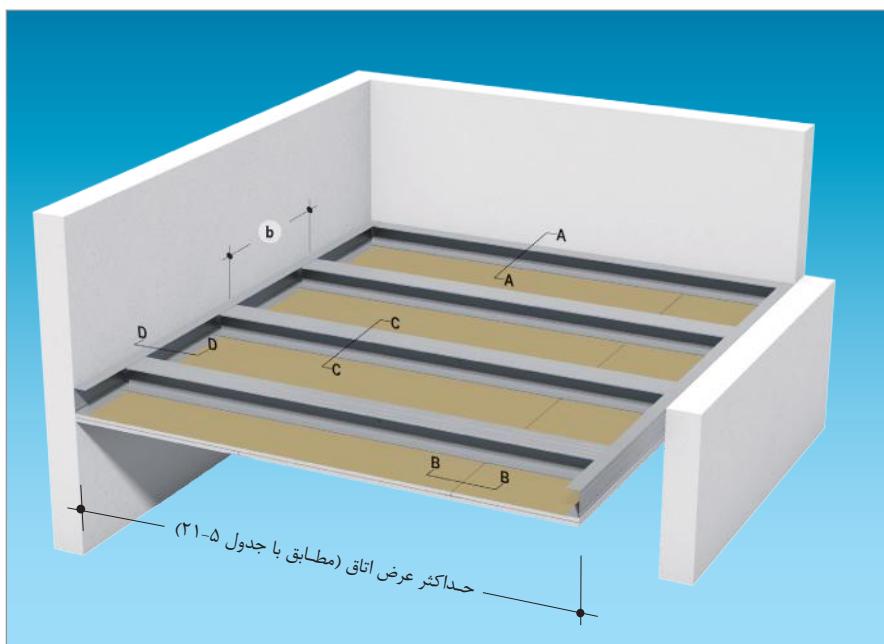

اتصال و درزگیری لبه برش خورده (سازه تک) (برش C-C)

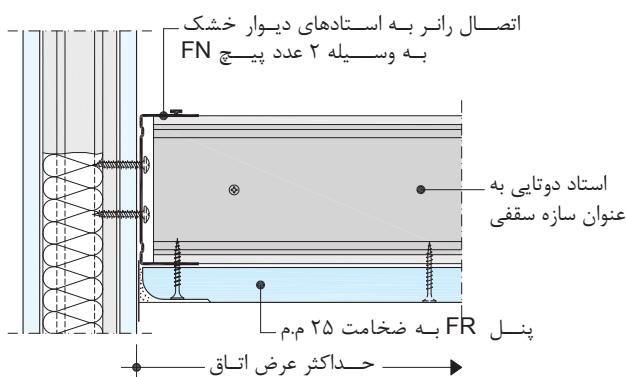

سقف‌های کاذب

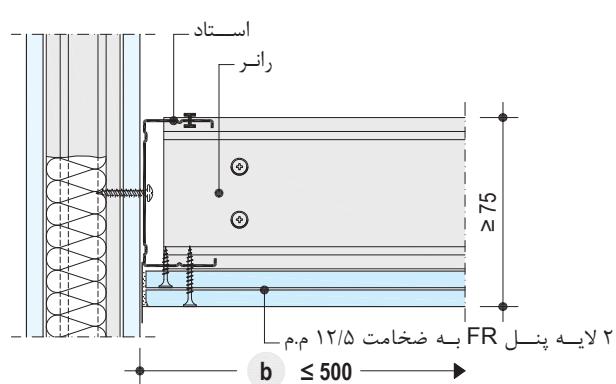
سقف کاذب خود ایستا با کد حریق ۳۰ دقیقه از پایین سقف کاذب

اتصال سازه تراز باربر به دیوار خشک (برش D-D)

اتصال سازه سقفی به دیوار خشک (برش A-A)

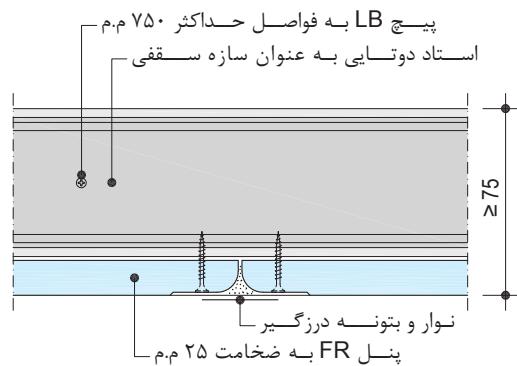

۱۶.۳. سقف کاذب خود ایستا با کد حریق ۳۰ دقیقه از پایین سقف کاذب در زیرسازی این ساختار از سازه‌های استاد دوتایی استفاده می‌شود.

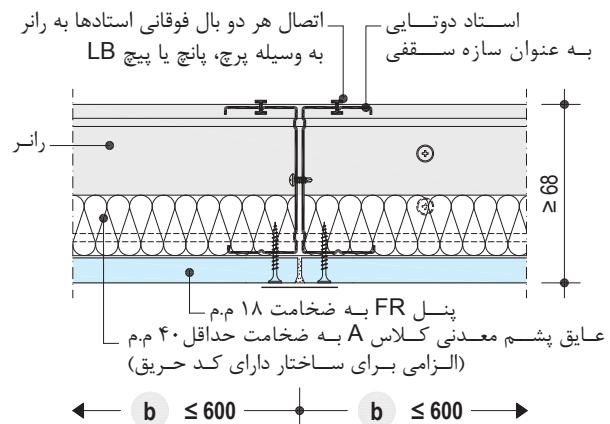
در ارتباط با پوشش کاری و اجرای لایه عایق دو امکان وجود دارد:

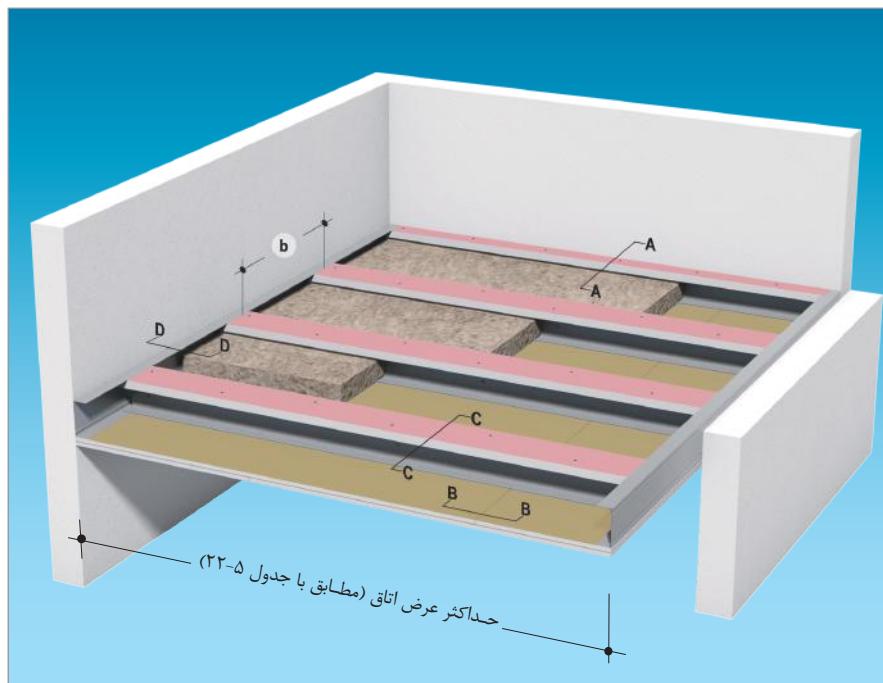
- پنل مقاوم در برابر حریق با ضخامت ۱۸ میلی‌متر و لایه عایق از پشم معدنی نوع G با ضخامت حداقل ۴۰ میلی‌متر
- پنل مقاوم در برابر حریق با ضخامت ۲۵ میلی‌متر، بدون نیاز به اجرای لایه عایق (استفاده از عایق با رده حداقل B2 مجاز می‌باشد)

اتصال و درزگیری لبه طولی (برش B-B)

اتصال و درزگیری لبه برش خورده (برش C-C)

اتصال سازه تراز باربر به دیوار خشک (برش D-D)

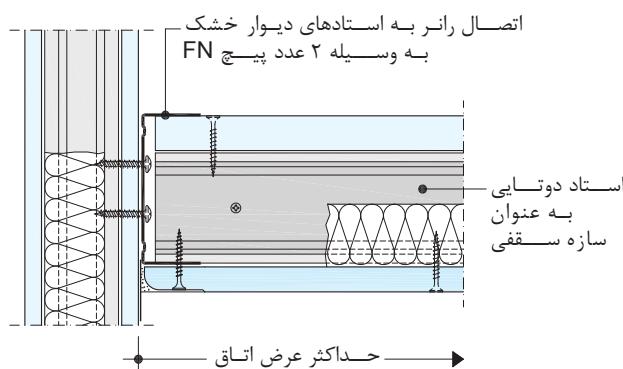
۱۷.۳. سقف کاذب خود ایستا با کد حریق ۳۰ دقیقه از پایین و بالای سقف کاذب (تیپ A)

در زیرسازی این ساختار از سازه‌های استاد دوتایی استفاده می‌شود که بال آن‌ها توسط نواری از پنل مقاوم در برابر حریق به ضخامت ۲۵ میلی‌متر و به پهنای حداقل ۱۲۰ میلی‌متر محافظت می‌شود. برای پوشش کاری از پنل مقاوم در برابر حریق با ضخامت ۱۸ میلی‌متر استفاده می‌شود.

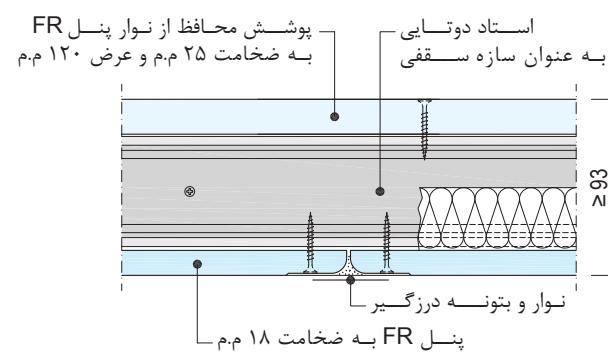
در ارتباط با اجرای لایه عایق، به کارگیری یکی از دو گزینه زیر الزامی است:

- پشم معدنی نوع S با ضخامت حداقل ۶۰ میلی‌متر و چگالی حداقل ۳۰ کیلوگرم بر مترمکعب
- پشم معدنی نوع S با ضخامت حداقل ۴۰ میلی‌متر و چگالی حداقل ۴۰ کیلوگرم بر متر مکعب

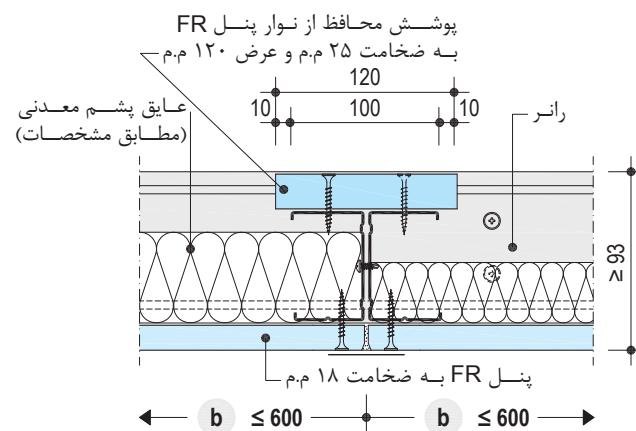
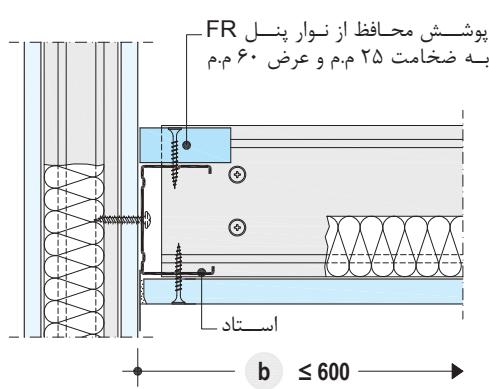
اتصال و لبه درزگیری لبه طولی (برش B-B)

اتصال سازه سقفی به دیوار خشک (برش A-A)

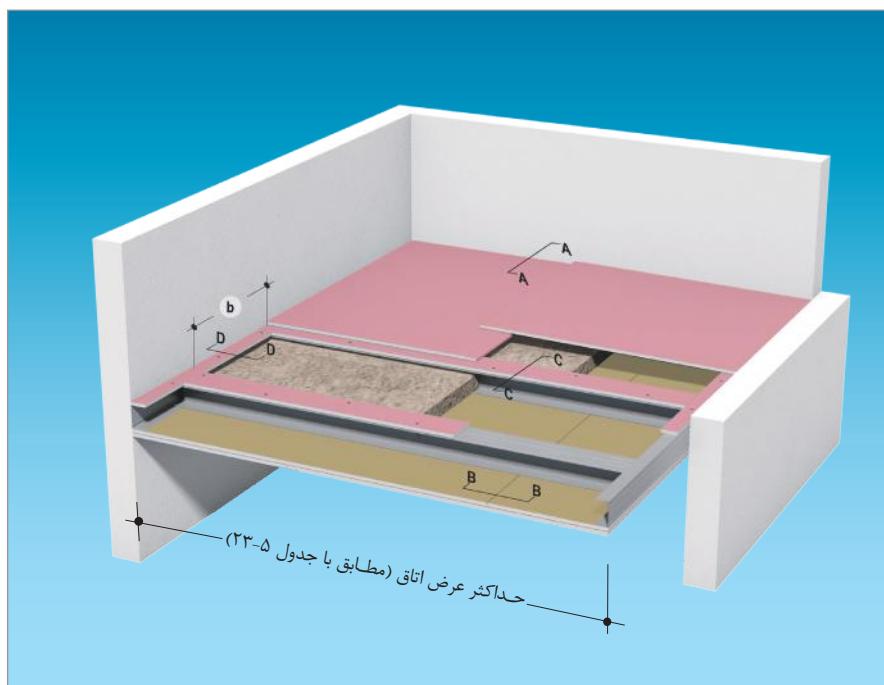

اتصال و درزگیری لبه برش خورده (برش C-C)

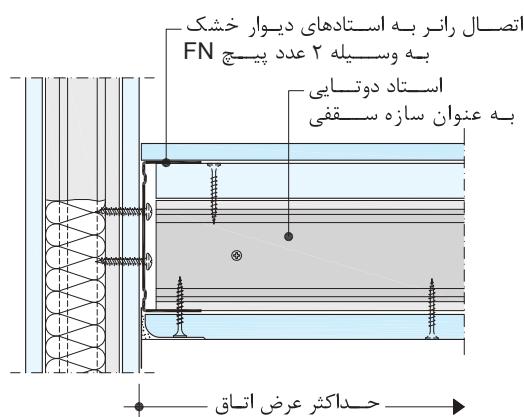

سقف‌های کاذب

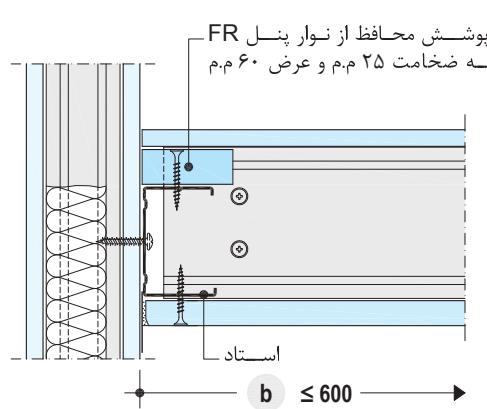
سقف کاذب خود ایستا با کد حریق 30° دقیقه از پایین و بالای سقف کاذب (تیپ B)

اتصال سازه تراز باربر به دیوار خشک (برش D-D)

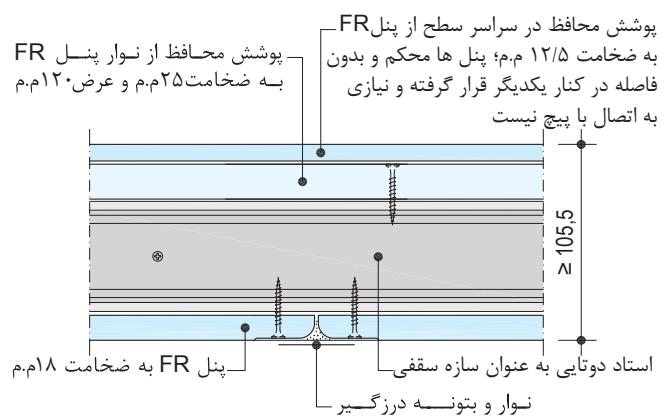
اتصال سازه سقفی به دیوار خشک (برش A-A)

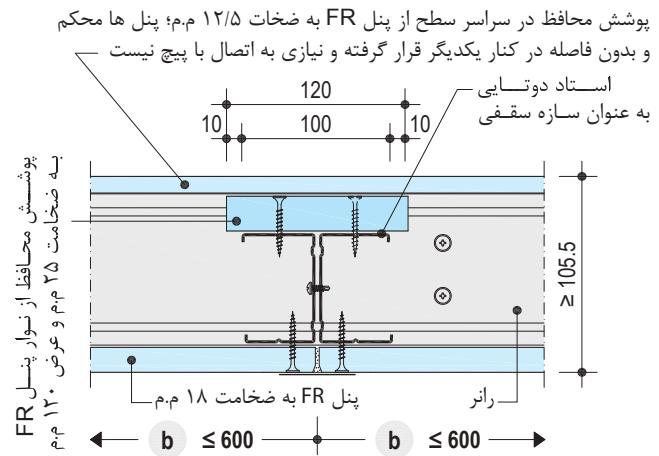
۱۸.۳. سقف کاذب خود ایستا با کد حریق 30° دقیقه از پایین و بالای سقف کاذب (تیپ B)

در زیرسازی این ساختار از سازه‌های استاد دوتایی استفاده می‌شود که بال آنها توسط نواری از پنل مقاوم در برابر حریق به ضخامت ۲۵ میلی‌متر محافظت می‌شود. برای پوشش کاری از پنل مقاوم در برابر حریق با ضخامت ۱۸ میلی‌متر استفاده می‌شود. اجرای لایه عایق در این ساختار ضرورتی نداشته، لیکن نصب لایه گسترده محافظت از پنل مقاوم در برابر حریق به ضخامت ۱۲/۵ میلی‌متر الزامی است.

اتصال و درزگیری لبه طولی (برش B-B)

اتصال و درزگیری لبه برش خوردہ (برش C-C)

اجرای سازه‌های سقفی

سازه‌های CW/C (به عنوان سازه باربر) در درون سازه‌های تراز قرار می‌گیرند. نشیمن‌گاه سازه‌های باربر روی بال سازه تراز باید حداقل ۳۰ میلی‌متر باشد. فاصله این سازه‌ها بنا به نوع پوشش کاری می‌تواند ۵۰ یا ۶۰ سانتی‌متر باشد. بسته به عملکرد مورد نظر، ممکن است سازه‌ها به صورت تک یا دو تایی اجرا شوند.

- در صورت نیاز به عایق‌بندی صوتی سقف، قبل از نصب سازه‌های سقفی ابتدا و انتهای کار، نوار فوم (یا دو ردیف خمیر درزیند) بر روی جان آن‌ها اجرا می‌شود. عدم رعایت جزئیات اخیر، سهم زیادی در کاهش عملکرد صوتی ساختار خواهد داشت. چنانچه اعضای پیرامونی سقف از جنس مصالح توپر باشد (مانند دیوار بنایی)، سازه‌های سقفی ابتدا و انتهای کار با استفاده از پیچ و رول پلاگ به اعضای مذکور متصل می‌گردند. در صورتی که اعضای پیرامونی سقف از جنس مصالح مجوف باشد (مانند دیوار خشک)، سازه‌های سقفی ابتدا و انتهای کار با استفاده از مهارهای ویژه اعضای توالی (یا پیچ FN در صورت وجود استاد در محل اتصال) به اعضای مذکور متصل می‌گردند. در هر دو حالت فوق الذکر، عوامل اتصال در فواصل حداقل ۶۰ سانتی‌متر به اعضای پیرامونی متصل می‌شود. توجه شود که فاصله اولین عامل اتصال از انتهای سازه نباید از ۱۰ سانتی‌متر بیشتر باشد.
- برای سهولت جایگیری سازه‌های سقفی در سازه تراز، سازه‌های سقفی را می‌توان ۵ میلی‌متر کوتاه‌تر از دهانه سقف برید.

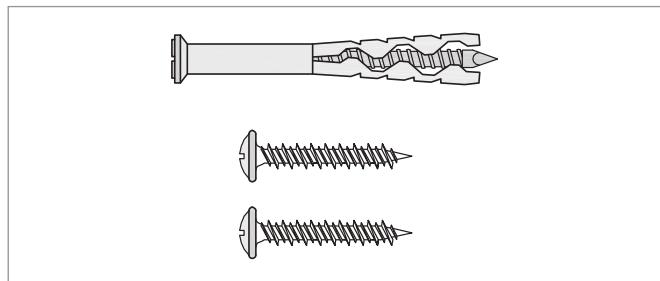
نکات فنی

۱۹.۳. روش اجرا
۱. اجرای زیرسازی قبل از اجرای زیرسازی، باید نوع و آرایش آن بر اساس دهانه سقف، نوع پوشش کاری، نوع عایق‌گذاری و نوع مقاومت در برابر حریق (در صورتی اجرای ساخته‌های دارای کد حریق) و از طریق جداول مندرج در مبحث آخر استخراج شود.

اجرای سازه تراز باربر

به وسیله ریسمان رنگ پاش، خط تراز سقف کاذب بر روی دیوار پیرامونی مشخص می‌شود. سازه U/UW (به عنوان سازه تراز باربر) در محل خود به وسیله عامل اتصال مناسب و در فواصل معین (به شرح زیر) به دیوار زمینه متصل می‌گردد:

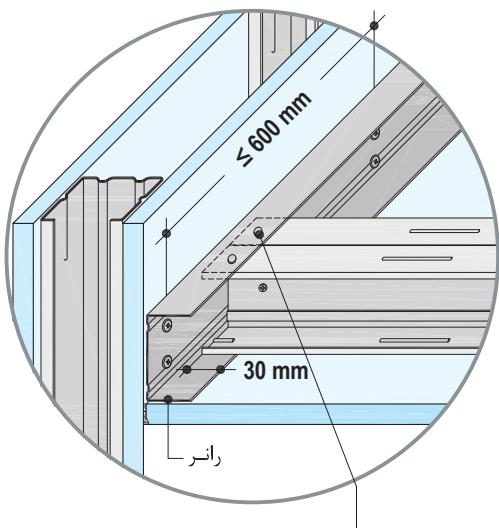
- در صورتی که دیوار زمینه بنایی باشد، عامل اتصال مناسب پیچ و رول پلاگ بوده و فاصله عوامل اتصال حداقل ۳۰ سانتی‌متر می‌باشد.
- در صورتی که دیوار زمینه دیوار خشک باشد، عامل اتصال مناسب دو عدد پیچ FN بوده و فاصله عوامل اتصال حداقل ۶۰ سانتی‌متر می‌باشد.

پیچ و رول پلاگ / پیچ FN

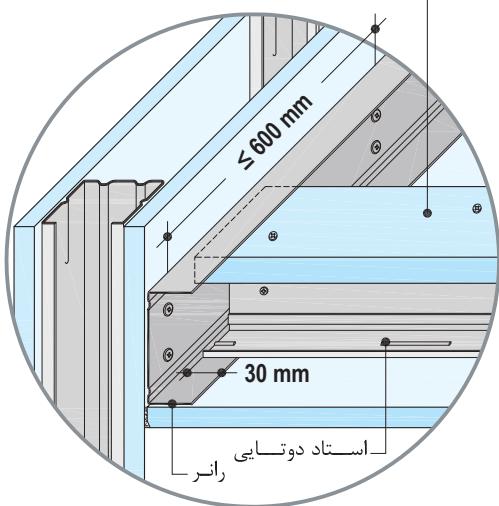
- بال‌های فوقانی سازه‌های سقفی را باید به وسیله پیچ LB، پرج یا پانچ به بال فوقانی سازه تراز متصل نمود (در صورت نصب نوار محافظ بال در ساختار دارای کد حریق، انجام این اتصال لازم نخواهد بود).
- در صورت اجرای سازه‌های سقفی به صورت دو تایی، جان آن‌ها باید توسط پیچ LB و در فواصل حداقل ۷۵ سانتی‌متر به یکدیگر متصل شوند.

- نکات فنی
- در صورتی که دهانه سقف کاذب از ۲/۲۵ متر کمتر باشد، فواصل عوامل اتصال فوق را می‌توان دو برابر نمود.
 - فاصله اولین عامل اتصال از انتهای سازه تراز نباید از ۱۰ سانتی‌متر بیشتر باشد.
 - در صورت بنایی بودن دیوار پیرامونی، سازه تراز پس از نازک‌کاری و بر روی پوشش نهایی گچ دیوار اجرا می‌شود. همچنین، باید نوار چسب جداکننده در حد فاصل سازه تراز و دیوار قرار گیرد.
 - در صورت نیاز به عایق‌بندی صوتی سقف، قبل از نصب سازه تراز، نوار فوم (یا دو ردیف خمیر درزیند) بر جان آن اجرا می‌شود. عدم رعایت جزئیات اخیر، سهم زیادی در کاهش عملکرد صوتی ساختار خواهد داشت.

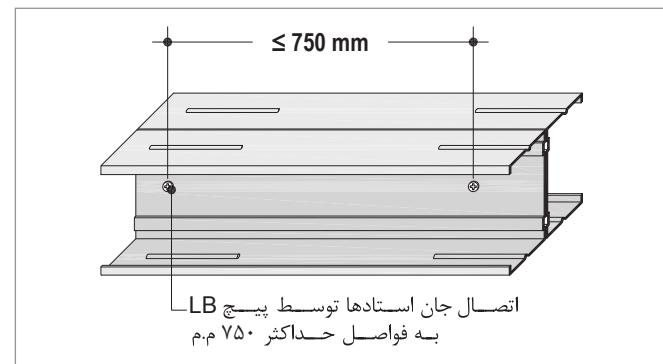
اتصال هر دو بال فوقانی استادها به رانر
به وسیله پرج، پانچ یا پیچ LB

پوشش به وسیله نوار پنل
به ضخامت ۲۵ مم و عرض ۱۲۰ مم

اتصال سازه سقفی به سازه تراز برابر

نکته مهم
افزایش طول سازه‌های سقفی تحت هیچ شرایطی مجاز نمی‌باشد.

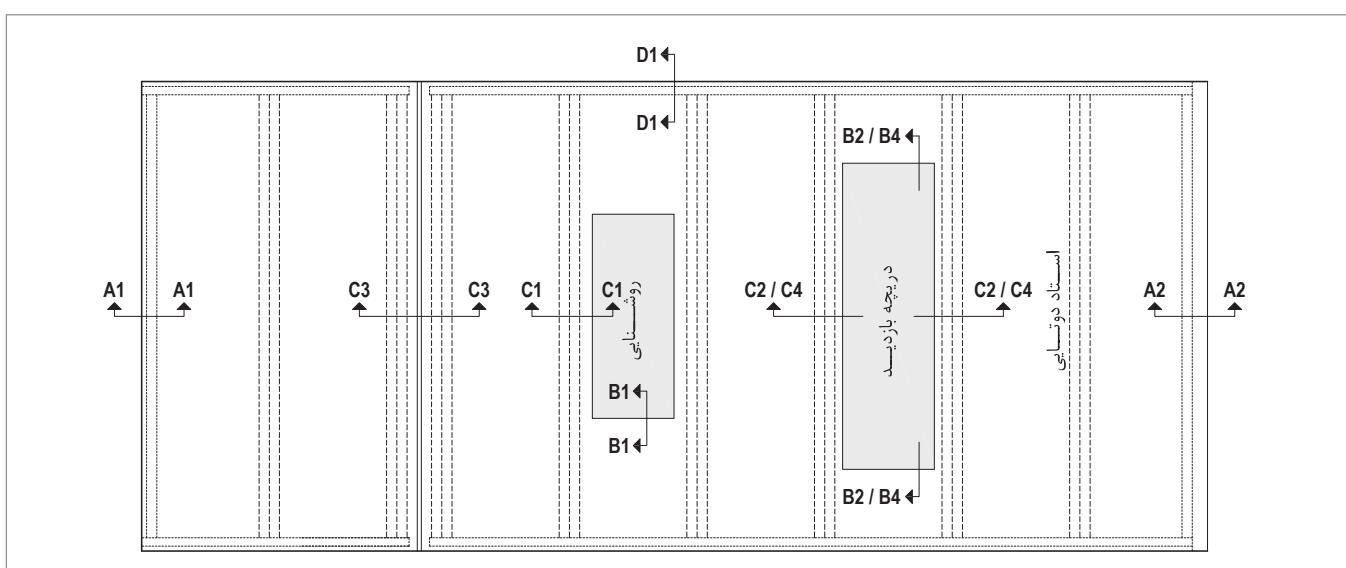
جزئیات سازه سقفی دوتایی

۲.۱۹.۳ اجرای بازشوها

بازشوهای نظیر دریچه‌های بازدید، خروجی‌های تهویه و چراغ‌های توکار در سقف‌های کاذب به سادگی اجرا می‌شوند.

در اجرای بازشوها، موارد زیر باید در نظر گرفته شوند:

- برای ایجاد یک بازشو در سقف کاذب، استفاده از تمهیدات مناسب جهت حفظ استحکام، یکپارچگی و ایستایی ساختار ضروری است.
- قاعده کلی کار بر این است که چنانچه اجرای بازشو موجب قطع سازه‌های سقفی شود، باید از سازه‌های کمکی برای حفظ یکپارچگی و ایستایی ساختار استفاده نمود.
- جهت نصب ادوات نفوذی نظیر چراغ‌های سقفی توکار، در نظر گرفتن حداقل فضای تاسیساتی پشت سقف کاذب برای جاسازی این ادوات ضروری است.
- چنانچه وزن ادواتی نظیر چراغ‌ها از میزان مجاز بیشتر باشد، استفاده از آویزهای کمکی برای حفظ ایستایی ساختار ضروری خواهد بود.

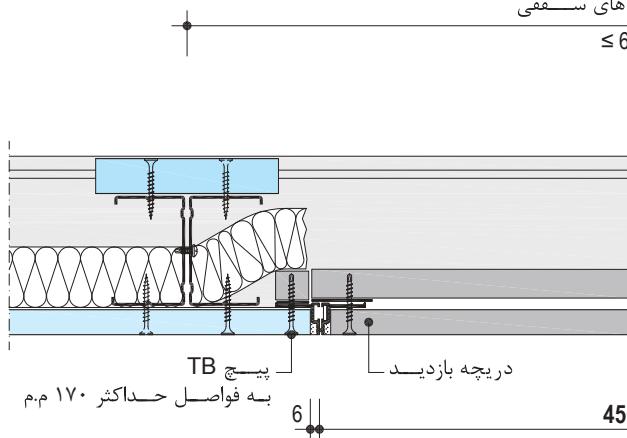

جانمایی عناصر الحاقی سقف

جزئیات نصب دریچه بازدید

• Type A

فاصله بین سازه‌های سقفی

 $\leq 600\text{ mm}$

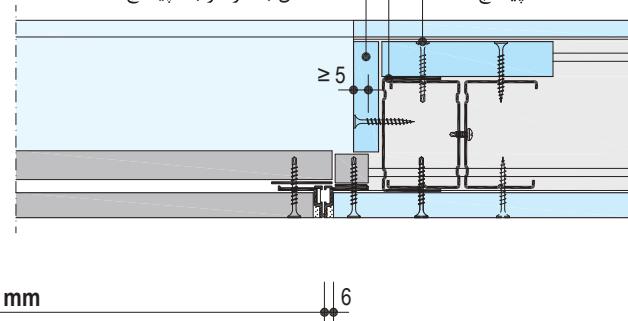
• Type B

نووار محافظ از پنل

(اتصال به رانر با پیچ TN)

رانر

TB

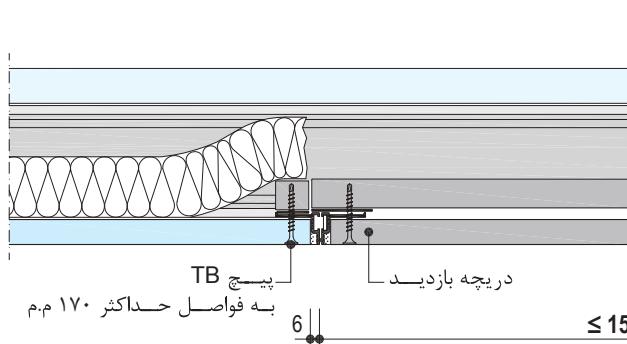
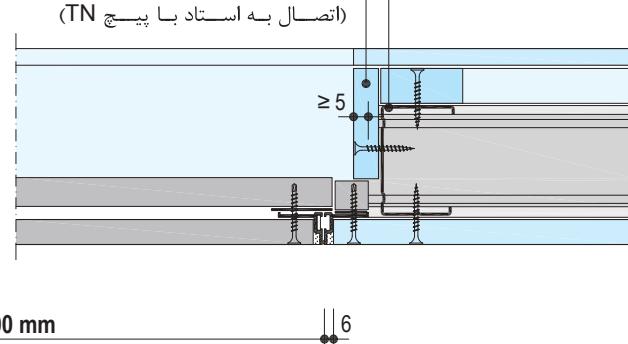
• Type A

• Type B

نووار محافظ از پنل

(اتصال به استاد با پیچ TN)

استاد

 $\leq 1500\text{ mm}$

جزئیات نصب روشنایی سقفی توکار

جزئیات نصب روشنایی سقفی توکار

فاصله بین سازه‌های سقفی

 $\leq 600\text{ mm}$ $\leq 400\text{ mm}$

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

25

فاصله مجاز اجرای پیچ‌ها بر روی صفحات گچی ۱۷ سانتی‌متر می‌باشد. در ساختارهای دو لایه، فاصله مجاز اجرای پیچ‌ها در لایه اول را می‌توان حداقل تا سه برابر (۵۰ سانتی‌متر) افزایش داد، مشروط بر این که لایه دوم (لایه پوششی نهایی) در همان روز نصب شود. برای پوشش کاری با صفحات با ضخامت ۲۰ میلی‌متر و بیشتر، اجرای پیچ‌ها در لایه اول را می‌توان حداقل تا دو برابر (۳۰ سانتی‌متر) افزایش داد.

- نصب صفحات باید از وسط سقف آغاز و به حاشیه‌ها ختم شود. همچنین می‌توان نصب صفحات را از یک کنج آغاز نموده و در هر دو امتداد طولی و عرضی، به طور همگن پوشش کاری را ادامه داد. عدم رعایت جزئیات اخیر موجب ایجاد ترک بر اثر خیز سقف کاذب خواهد شد.
- در کلیه ساختارهای تک لایه و چند لایه، پنل‌ها باید به صورت حصیرچین اجرا شوند. در ساختارهای سقف به جهت کاهش مصرف زیرسازی، فاصله دو درز نباید کمتر از ۵۰ سانتی‌متر باشد (توصیه می‌شود مضربی از عدد ۵۰ باشد).
- عدم رعایت اصول حصیرچینی و امتداد یافتن درزها در طول یکدیگر، موجب تضعیف ساختار و همچنین ایجاد ترک در محل درزها می‌شود.

نکات فنی

۲۰.۳. نصب لایه عایق
در صورت نیاز، نصب لایه عایق در فضای خالی پشت سقف کاذب صورت می‌گیرد. اجرای این لایه باید به نحوی باشد که شکاف، درز و یا فاصله خالی بین قطعات عایق وجود نداشته باشد. همچنین، اصول حصیرچینی در نصب لایه عایق باید رعایت شود.

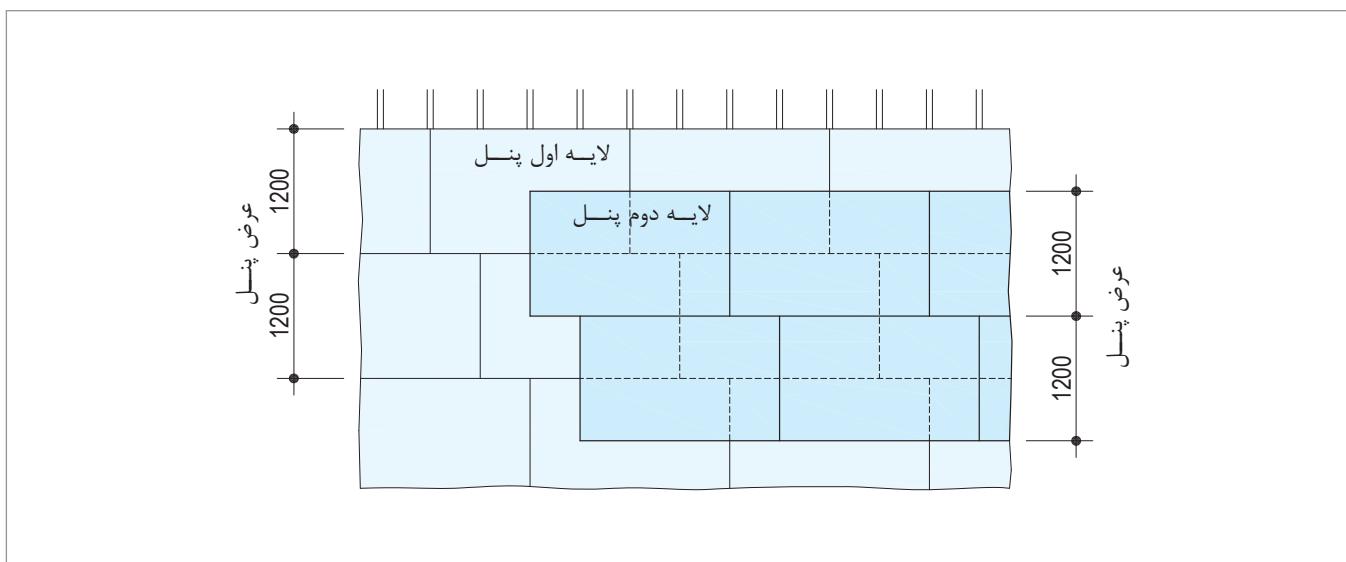
در صورت اجرای لایه عایق، باید وزن آن را در تعیین نوع زیرسازی در نظر گرفت. حداقل وزن مجاز لایه عایق، ۵ کیلوگرم بر مترمربع است.

تذکر

۲۱.۳. نصب صفحات
در این بخش صرفا به برخی از اصول نصب صفحات روکش‌دار گچی اشاره شده است.*

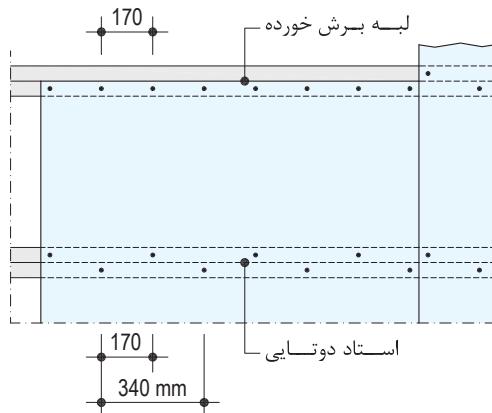
- برای دستیابی به حداقل استحکام در ساختار، باید صفحات گچی به نحوی نصب شوند که راستای طولی آن‌ها (لبه‌های کارخانه‌ای) عمود بر راستای سازه‌ها قرار گیرد. در این حالت، همواره لبه‌های برش خورده در محل سازه‌ها قرار می‌گیرند.
- اتصال صفحات گچی به زیرسازی، به وسیله پیچ مخصوص و با استفاده از دستگاه پیچ زن قابل تنظیم صورت می‌گیرد. پیچ مورد مصرف برای نصب پنل باید به نحوی انتخاب شود که پس از عبور از لایه‌های پوششی، حداقل ۱۰ میلی‌متر در سازه زیرین نیز نفوذ کند.

* جهت کسب اطلاعات تکمیلی، به مبحث «دستور العمل برش، نصب، درزگیری و آماده سازی صفحات روکش‌دار گچی» رجوع شود.

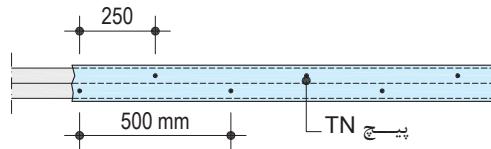
جزئیات حصیرچینی لایه‌های پوششی

- در صورت اجرای سازه‌های سقفی به صورت دوتایی، صفحات باید به هر دو سازه اتصال یابند (توسط پیچ‌هایی که به صورت زیگزاگ اجرا می‌شوند).

جزئیات اتصال لایه‌های پوششی به سازه‌های سقفی دوتایی

- در صورت نصب نوار محافظ بال در ساختار دارای کد حریق از بالا، از صفحه گچی مقاوم در برابر حریق به ضخامت ۲۵ میلی‌متر و به پهنای حداقل ۱۲۰ میلی‌متر استفاده می‌شود. برای نصب نوار مذکور بر روی بال سازه‌های سقفی، پیچ‌ها باید به صورت زیگزاگ و در فواصل ۲۵ سانتی‌متر اجرا شوند.

جزئیات اتصال نوار محافظ بال به سازه سقفی

- صفحات گچی را باید با به کارگیری اتصالات لغزشی (مانند ایجاد اتصال با خط سایه یا ترن فیکس) از عناصری که جنس آن‌ها گچ نمی‌باشد (به ویژه در ستون‌ها) و همچنین از عناصری که حرارت زیاد تولید می‌کنند (نظیر روشنایی‌های بزرگ با لامپ‌های رشته‌ای)، جدا نمود. عدم رعایت جزئیات اخیر، موجب ایجاد ترک در اطراف چنین عناصری می‌شود.

- در صورت نصب لایه گسترده محافظ در ساختار دارای کد حریق از بالا، از صفحه گچی مقاوم در برابر حریق به ضخامت ۱۲/۵ میلی‌متر استفاده می‌شود. برای نصب لایه مذکور نیازی به اتصال پیچی نبوده، لیکن اجرای صفحات باید به نحوی باشد که شکاف، درز و یا فاصله خالی میان آن‌ها و میان صفحات و عناصر پیرامونی وجود نداشته باشد. همچنین، لبه‌های بش خورده باید در محل سازه‌های سقفی قرار گیرند.

- برای اجرای این گونه درزهای روش‌های زیر در دسترس می‌باشد:
 - اجرای اتصالات کشویی لغزان در ساختار سقف کاذب؛ که غالباً در ساختارهای دارای کد حریق مورد استفاده قرار می‌گیرند.
 - استفاده از سازه درز انقطاع: طیف گسترده‌ای از این نوع سازه‌ها (به تناسب نوع کاربرد) در بازار وجود دارد. برخی سازه‌های درز انقطاع به صورت ورق خم شده «V» شکل بوده و برخی به صورت ترکیبی از الومینیوم و لاستیک می‌باشند که به صورت روکار یا توکار توسط پیچ به ساختار متصل می‌گردند.
 - استفاده از نوار لاستیکی ویژه درز انقطاع.

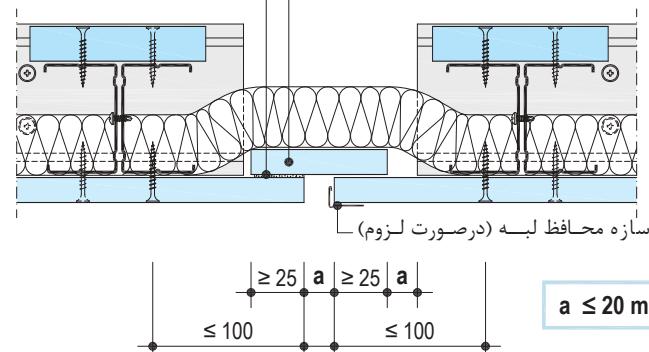
تذکر

در اجرای درزهای انقطاع، علاوه بر ایجاد درز در لایه‌های پوششی باید به تفکیک زیرسازی ساختار نیز توجه شود.

۱.۲۱.۳ اجرای درز انقطاع

در سقفهای پیوسته با طول زیاد، باید درز انقطاع ایجاد نمود. به طور معمول برای فواصل حداقل ۱۵ متر در امتداد طولی سقفهای پیوسته، درز انقطاع در نظر گرفته می‌شود. همچنین، در محل‌هایی که یک سقف کاذب باریک بر اثر شکست دیوار ایجاد می‌شود (نظیر محل تقاطع دو راهرو یا فصل مشترک یک سقف باریک با یک سقف وسیع)، باید درز انقطاع ایجاد نمود. به طور کلی درزهای انقطاع (که درز کنترل نیز نامیده می‌شوند) برای ایجاد هماهنگی میان ساختار سقف کاذب و جابجایی‌های سازه اصلی بنا در نظر گرفته می‌شوند.

اتصال با بتونه درزگیر

درز انتقطاع با اتصال کشویی لغازن (سقف کاذب خود ایستا با کد حریق ۳۰ دقیقه از پایین و بالای سقف کاذب - تیپ A)

۲.۲۱.۳. درزگیری و آماده سازی

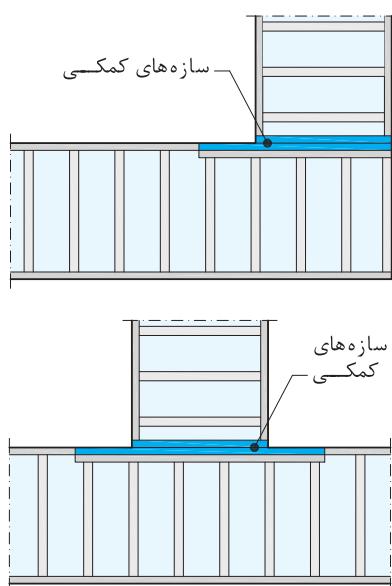
- پس از تکمیل ساختار، درزگیری و آماده سازی سطح صفحات برای پذیرش پوشش نهایی (نظیر رنگ) انجام می‌شود.*
- در محل‌هایی که یک سقف کاذب باریک بر اثر شکست دیوار ایجاد می‌شود (نظیر محل تقاطع دو راهرو یا فصل مشترک یک سقف باریک با یک سقف وسیع)، با توجه به اجرای درز انتقطاع و تفکیک سازه‌ای ساختار، باید از عناصر سازه‌ای کمکی (مانند ایجاد پل با استفاده از مقاطع فولادی) استفاده نمود.

در ساختارهای چند لایه‌ای که دارای عملکرد صوتی و یا دارای کد حریق می‌باشند، درزگیری لایه‌های زیرین با بتونه درزگیر الزامی است. استفاده از نوار درزگیر برای درزگیری لایه‌های زیرین ضرورت ندارد.

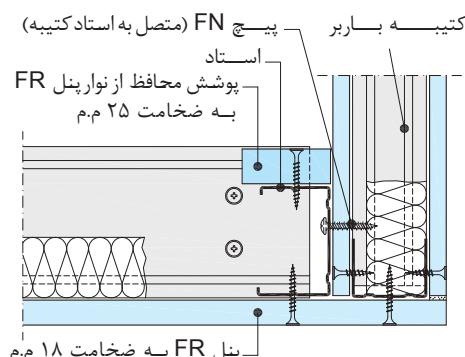
نذکر

۳.۲۱.۳. تمهیدات ویژه

- در صورت نیاز به اجرای سقف‌های با دهانه بیش از مقادیر مجاز مندرج در جداول، می‌توان از عناصر باربر میانی (مانند شاسی‌کشی و یا ایجاد کتیبه باربر) استفاده نمود.

سازه‌های کمکی

اتصال سقف کاذب خود ایستا به کتیبه باربر

(برای جزئیات اجرایی با دایره پشتیبانی فنی تماس حاصل شود)

طراحی عناصر سازه‌ای فوق الذکر باید توسط مهندس محاسب سازه صورت گیرد.

نکته مهم

* جهت درزگیری و آماده سازی صفحات، به مبحث «دستور العمل برش، نصب، درزگیری و آماده سازی صفحات روکش دار گچی» به بخش ۴ رجوع شود.

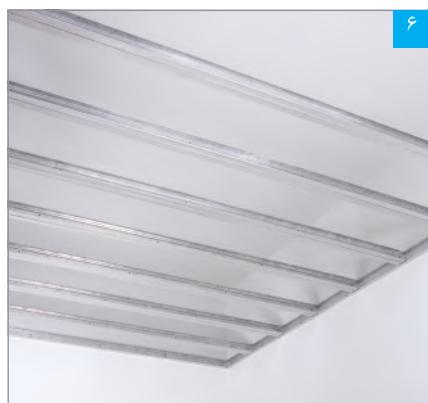
جرای سازه سقفی دوتایی

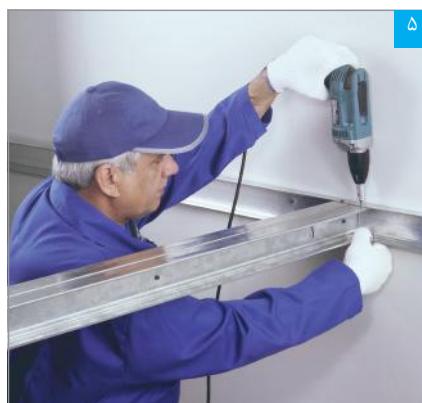
نصب سازه تراز باربر

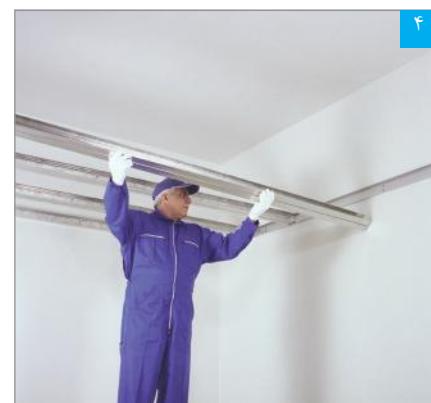
مشخص کردن محل نصب سازه تراز باربر با ریسمان رنگی

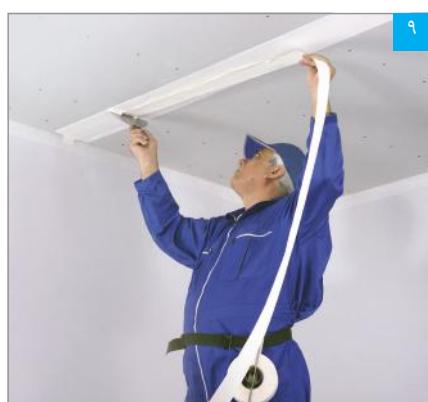
زیرسازی تکمیل شده

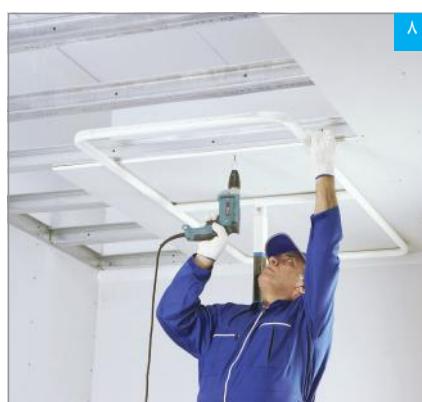
اتصال بالهای فوقانی سازه سقفی به سازه تراز باربر

استقرار سازه‌های سقفی

درزگیری

اتصال پنل به زیرسازی توسط پیچ

استقرار پنل با استفاده از بالابر

۵.۲۲.۳ لایه‌های پوششی
در سقف‌هایی که کد حریق در آن‌ها مطرح است، از صفحات گچی نوع FR یا استفاده می‌شود. ضخامت و تعداد لایه‌های پوششی بر اساس کد حریق مورد نظر تعیین می‌شود.

۶.۲۲.۳ درز انقطاع
در ساختارهای دارای کد حریق، درزهای انقطاع از طریق اجرای اتصالات کشویی لغزان تامین می‌گردد.

۷.۲۲.۳ بازشوها
در اجرای ساختارهای مقاوم در برابر حریق، یکی از نقاط ضعف مهم، بازشوها می‌باشند. مواردی نظیر چراغ‌های توکار، دریچه‌های بازدید، خروجی‌های تهویه، بلندگوهای سقفی و نازل‌های اطفای حریق باید با جزئیات ویژه اجرا و در برخی موارد از نوع مقاوم در برابر حریق انتخاب شوند.

۸.۲۲.۳ سازه‌های کمکی
در صورتی که ساختار دارای کد حریق از بالای سقف کاذب باشد، سازه‌های کمکی باید توسط ساختار محافظتی با کد مشابه، در برابر حریق محافظت شوند.

۹.۲۲.۳ درزگیری
در ساختارهای دارای کد حریق، درزگیری بسیار حائز اهمیت است. کلیه منافذ و راههای عبور آتش باید به طور کامل پر شوند، به نحوی که ساختاری نفوذ ناپذیر و یکپارچه حاصل شود (ساختار باید کاملاً آتش‌بند شود).

توجه به درزهای میان صفحات و محل نفوذ پیچ‌ها اهمیت ویژه داشته و درزها و سر پیچ‌ها باید با بتونه درزگیر کاملاً پر شوند. در ساختارهای چند لایه، درزگیری لایه‌های زیرین با بتونه درزگیر الزامی است. استفاده از نوار درزگیر برای درزگیری لایه‌های زیرین ضرورت ندارد.

محل اتصال سقف کاذب به عناصر پیرامونی باید با بتونه درزگیر کاملاً درزگیری شود، به نحوی که هیچ گونه روزنه‌ای برای نفوذ حریق وجود نداشته باشد. توجه شود که نوار فومی (یا خمیر درزبند) که برای صدابندی به کار می‌رود، باید حداقل از نوع B2 بوده و به ضخامت حداقل ۵ میلی‌متر توسط بتونه درزگیر کاملاً پوشانده شود. عدم رعایت جزئیات اخیر، موجب ذوب شدن نوار فوم (یا خمیر درزبند) و باز شدن روزنه‌ای جهت نفوذ آتش خواهد شد.

۱۰.۲۲.۳ گچ پوششی
در ساختارهای دارای کد حریق، اجرای لایه گچ پوششی ماستیک به ضخامت حداقل ۲ میلی‌متر بر کل سطح صفحات توصیه می‌شود.

۱۱.۲۲.۳ بارگذاری
در کلیه ساختارهای دارای کد حریق (به جز در ساختار سقف زیر سقف)، اتصال بار به سقف کاذب مجاز نبوده و هر گونه بار فقط باید به سقف اصلی متصل گردد.

۲۲.۳ ضوابط مرتبط با ساختارهای دارای کد حریق

ساختارهای دارای کد حریق دارای ضوابط و جزئیات ویژه هستند؛ لذا برای استفاده از این نوع ساختارها در پروژه‌ها، همانگی با دایره پشتیبانی فنی شرکت ایران قویاً توصیه می‌شود.

تذکر
مهمن

۱.۲۲.۳ سقف اصلی

در صورتی که ساختار دارای کد حریق از بالای سقف کاذب باشد، باید سقف اصلی (سازه‌ای) نیز دارای کد حریق مشابه باشد.

۲.۲۲.۳ زیرسازی

- در کلیه ساختارهای دارای کد حریق از سازه‌های سقفی دوتایی استفاده می‌شود.
- در ساختارهای دارای کد حریق از بالای سقف کاذب، از پوشش‌های اضافه برای محافظت سازه‌ها در برابر حریق استفاده می‌شود.

۳.۲۲.۳ تاسیسات

- نفوذ کابل برق در سقف‌های کاذب مقاوم در برابر حریق در صورتی مجاز است که کابل به صورت تک بوده و محل نفوذ آن کاملاً توسط ملات گچ (یا مواد مشابه نظیر چسب گچی پنل) پر و مسدود گردد.
- ادوات نفوذی نظیر چراغ‌ها و بلندگوهای سقفی توکار باید به ترتیبی پوشش و محافظت شوند (یا از نوع مقاوم در برابر حریق انتخاب شوند) که از محل آن‌ها منفذی برای عبور آتش ایجاد نشود.
- برخی مسیرهای تاسیساتی (نظیر داکت‌های برق، کانال‌های تهویه و شوت‌های زباله)، میان طبقات و فضاهای ساختمان ارتباط ایجاد نموده و امكان نفوذ و سرایت آتش را فراهم می‌نمایند. بنابراین پوشش و محافظت این گونه مسیرها دارای اهمیت اساسی بوده و در طرح ساختمان باید در نظر گرفته شود.
- تاسیسات باید به نحوی به سقف سازه‌ای مهار و محافظت گردد که در طول حریق سقوط نکرده و بار اضافی به سقف کاذب وارد ننمایند.

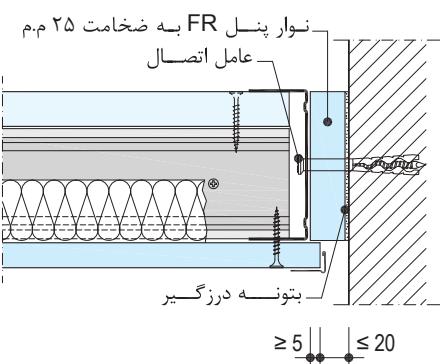
۴.۲۲.۳ لایه عایق

- لایه عایق باید به گونه‌ای اجرا شود که شکاف، درز و یا فاصله خالی بین قطعات عایق وجود نداشته باشد. همچنین، اصول حسیرچینی در نصب لایه عایق باید رعایت شود.
- ضخامت، چگالی و سایر خواص لایه عایق پشم معدنی مصرفی بر اساس کد حریق مورد نظر تعیین می‌شود. در برخی ساختارها، ممکن است از عایق‌های با مشخصات خاص استفاده شود (به عنوان مثال، دارا بودن دمای ذوب بالاتر از ۱۰۰۰ درجه سانتیگراد). در همین راستا، رجوع به جداول مرتبط در مبحث اخیر و توجه به تذکراتی که در این خصوص ارائه شده است، الزامی است.

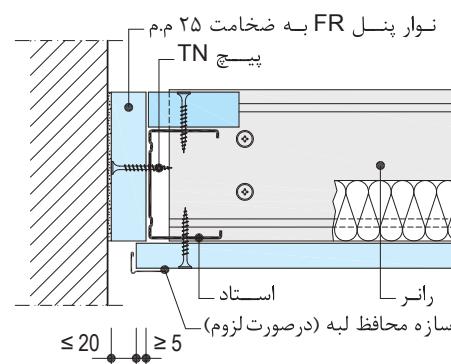
۱۲.۲۲.۳. عناصر پیرامونی

در صورتی که ساختار سقف کاذب دارای کد حریق باشد، عناصری که سقف به آنها متصل می‌شود نیز باید دارای کد حریق با مقاومت حداقل ۳۰ دقیقه باشند.

سطح دیوار پیرامونی (در محل اتصال) باید کاملاً صاف بوده و لایه پوششی سقف باید کاملاً به آن بچسبد و درزگیری شود، به نحوی که هیچ گونه روزنه‌ای برای نفوذ حریق وجود نداشته باشد. در صورتی که سطح دیوار صاف نباشد، باید با تمیهای مناسبی اصلاح شود.

اتصال سازه تراز باربر به دیوار بنایی با خط سایه (سقف کاذب خود ایستا با کد حریق ۳۰ دقیقه از پایین و بالای سقف کاذب - تیپ (A)

اتصال سازه سقفی به دیوار بنایی با خط سایه (سقف کاذب خود ایستا با کد حریق ۳۰ دقیقه از پایین و بالای سقف کاذب - تیپ (A)

تحت هیچ شرایطی نباید عناصر تاسیساتی موجود در فضای پشت سقف کاذب، به ساختار سقف کاذب متصل شوند و به آن بار وارد نمایند. چنین عناصری باید با آویزهای مستقل به سقف اصلی متصل شوند. عدم رعایت اصول اخیر می‌تواند موجب ناپایداری سقف کاذب و یا انتقال ارتعاشات و لرزش‌ها (ناشی از تاسیسات) و ایجاد ترک در محل درزها شود.

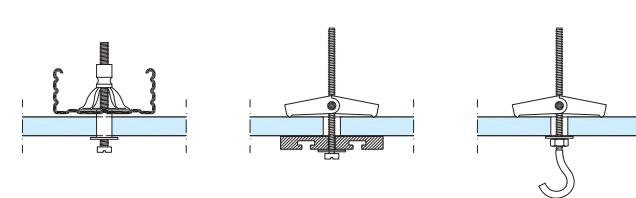
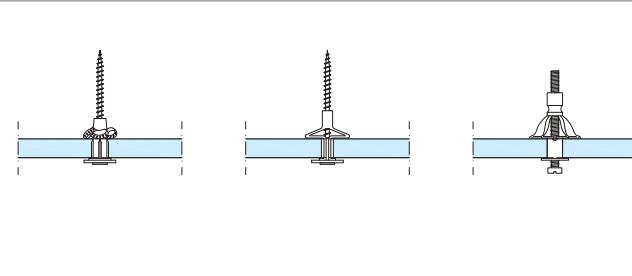
نکته مهم

۱۲.۳. ضوابط بارگذاری

در هر مترمربع از سطح سقف کاذب، می‌توان بارهای نقطه‌ای با وزن حداقل ۵ کیلوگرم را مستقیماً به صفحه گچی متصل نمود (توضیح این که فاصله مرکز ثقل دو عدد بار نقطه‌ای مجاور باید از ۱۰۰ سانتی‌متر بیشتر باشد). الحالاتی با وزن بیش از مقدار مذکور باید با آویزگیری مستقل از سقف کاذب، مستقیماً توسط سقف اصلی حمل شوند. برای نصب الحالات به سقف کاذب، عوامل اتصال متنوعی در دسترس است.

در صورتی که الحالاتی مانند چراغهای سقفی به طور گسترده در سطح سقف کاذب نصب شوند، باید دهانه مجاز سقف کاذب با در نظر گرفتن بار اضافه تعیین شود.

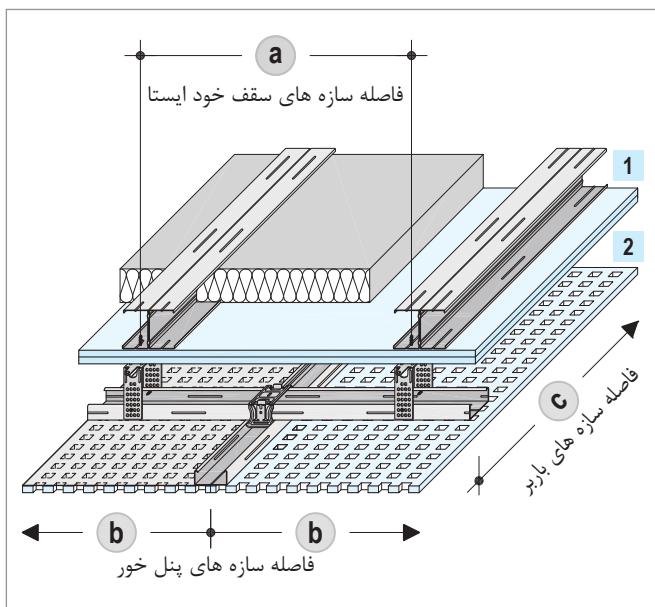
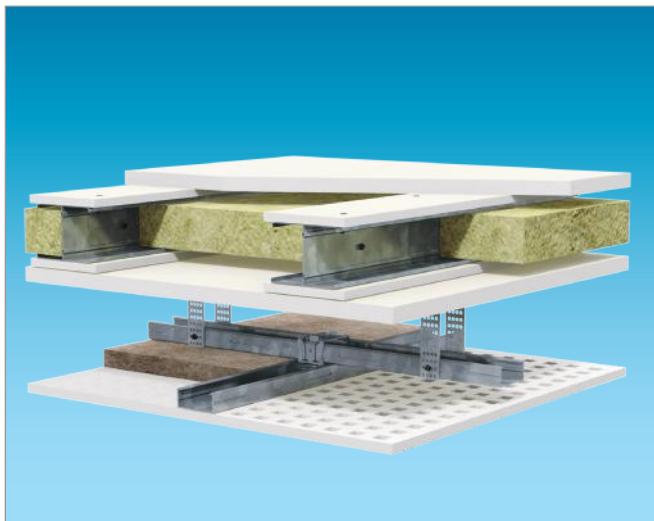
نکته فنی

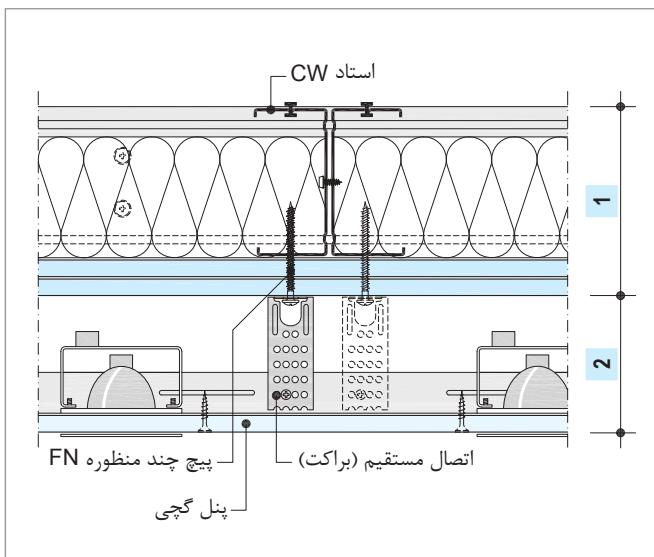
انواع ادوات اتصال ویژه اجزای توالی

سقف‌های کاذب

سقف زیر سقف خود ایستا

مثال: سقف کاذب یکپارچه D112.ir فاقد کد حریق زیر سقف کاذب یکپارچه دارای کد حریق از پایین سقف

جزئیات اجرایی

۲۴.۳. سقف زیر سقف خود ایستا

زمانیکه به لحاظ اجرایی امکان آویزگیری از سقف اصلی وجود نداشته باشد و الزاماتی نظریر مقاومت در برابر حریق و عایق صوتی بالا و یا طرح‌های دکوراتیو تواما در یک سقف وجود داشته باشند، پیشنهاد می‌گردد از ساختار سقف زیر سقف خود ایستا استفاده گردد.

**سقف کاذب یکپارچه D131.ir دارای کد حریق
(سقف فوکانی)**

1

- نوع سقف کاذب D131.ir (تیپ A) و نوع پروفیل فلزی CW/UW
- سقف کاذب خود ایستا باشیتی به طور کامل (زیرسازی و لایه گذاری) اجرا شود و حذف یک یا چند المان از این سقف مجاز نمی‌باشد.
- حداکثر عرض مجاز دهانه سقف خود ایستا از (جدول ۲۴-۵) اطلاعات عملکردی ساختارها استخراج گردد.

سقف کاذب یکپارچه با رده وزنی حداکثر ۱۵ کیلوونیوتن بر مترمربع

2

- نوع سقف کاذب D112a.ir فاقد کد حریق و نوع پروفیل فلزی CD60
- عامل اتصال سقف زیرین به سقف فوکانی، پیچ چند منظوره FN می‌باشد.
- محل این اتصال و آویزها دقیقاً باشیتی منطبق بر سازه‌های پنل خور سقف فوکانی D131.ir باشد.
- حداکثر وزن کل سقف زیرین به انضمام متعلقات آن، ۱۵ کیلوگرم در هر مترمربع در نظر گرفته شود.

در صورت استفاده از پنل‌های آکوستیک در سقف کاذب زیرین، حداکثر بار مجاز واردہ به پنل‌ها ۰/۵ کیلوگرم و حداکثر بار مجاز واردہ به سازه‌ها ۳ کیلوگرم می‌باشد.

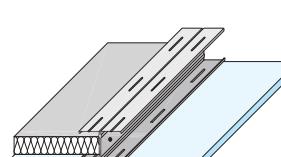
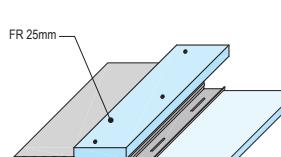
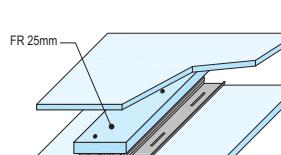
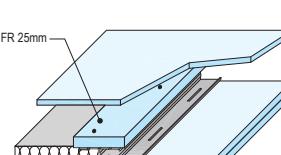
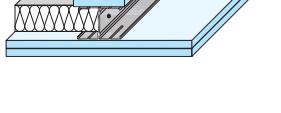
۱.۲۴.۳. حداکثر فاصله سازه‌های (CW) سقف خود ایستا و سازه‌های پنل خور و برابر CD60 سقف زیرین (D112a.ir)

جدول ۲-۷: حداکثر فواصل سازه‌ها

حداکثر فاصله سازه پنل خور b	حداکثر فاصله آویزها بر اساس رده وزنی حداکثر ۰.۱۵kN/m² و سازه‌های سقف خود ایستا a	حداکثر فاصله سازه‌های باربر [mm] c
پنل‌های اکوستیک	پنل گچی GKB(l)	۶۰۰
۳۰۰	۵۰۰	۱۰۰۰
	۵۰۰	۱۲۰۰

۱.۲۵.۳ سقف کاذب ir.D131 دارای کد حریق از پایین و یا
بالای سقف کاذب

جدول ۱۸-۳: مقاومت در پایه حیقیقی: بدون در نظر گرفتن مقاومت سقف اصلی

لایه عایق مورد نیاز برای مقاومت در برابر حریق		حداکثر فاصله سازه ها	حداکل ضخامت پتل	کد حریق	الزامات سقف اصلی
حداکل چگالی [kg/m³]	حداکل ضخامت [mm]	b [mm]	(GKF یا FR) [mm]	از بالای سقف کاذب	کد حریق از پایین سقف کاذب کد حریق برای سقف اصلی الزامی نیست
لایه سراسری پشم معدنی نوع G	۴۰	۶۰۰	۱۸	F30	
	۳۰	۵۰۰	۲×۱۲/۵		
لایه سراسری پشم معدنی نوع S	۶۰	۶۰۰	۱۸	F30	
	۴۰	۴۰	۱۸	F30	
لایه سراسری پشم معدنی نوع S	۴۰	۶۰۰	۱۸	F30	
	۳۰	۶۰	۱۸		
بدون عایق یا عایق حداکل B2	۶۰	۶۰۰	۱۸ + ۱۲/۵	F30	
	۴۰	۶۰۰	۱۸ + ۱۲/۵	F30	
بدون عایق یا عایق حداکل B2	۴۰	۶۰۰	۱۸ + ۱۲/۵	F60	
	۳۰	۶۰۰	۱۸ + ۱۲/۵	F60	

3.1.1 بخش DIN EN 13162 مطابق با عایق پیش معدنی

S مصالح ساختمانی رده A با نقطه ذوب حداقل ۱۰۰۰ درجه سانتیگراد مطابق با DIN 4102-17. مصالح ساختمانی رده A مصالح ساختمانی رده A با نقطه ذوب حداقل ۱۰۰۰ درجه سانتیگراد مطابق با DIN 4102-17.

سقف‌های کاذب

اطلاعات عملکردی ساختارها

۲.۲۵.۳. سقف کاذب irD131 بدون کد حریق

جدول ۱۹-۳: حداکثر دهانه سقف: بر اساس پروفیل‌های NF

استاد	سازه دوتایی		سازه تک	
	حداکثر دهانه سقف [m] فاصله سازه‌ها [mm]	b	حداکثر دهانه سقف [m] فاصله سازه‌ها [mm]	b
۶۰۰	۵۰۰		۵۰۰	
ضخامت پنل [mm]	ضخامت پنل [mm]	ضخامت پنل [mm]	ضخامت پنل [mm]	ضخامت پنل [mm]
+ بار عایق ۱۸	+ بار عایق ۲×۱۲/۵	+ بار عایق ۱۲/۵	+ بار عایق ۲×۱۲/۵	+ بار عایق ۱۲/۵
۲/۲۵	۲/۴	۲/۲	۲/۳	۲/۷
۲/۸۵	۳/۰۵	۲/۸	۲/۹۵	۳/۴
۳/۵	۳/۷	۳/۴۵	۳/۶	۴/۱۵
بار عایق: ۵ کیلوگرم بر مترمربع				

۳.۲۵.۳. سقف کاذب irD131 بدون کد حریق

جدول ۲۰-۳: حداکثر دهانه سقف: بر اساس پروفیل‌های DIN

استاد	سازه دوتایی		سازه تک	
	حداکثر دهانه سقف [m] فاصله سازه‌ها [mm]	b	حداکثر دهانه سقف [m] فاصله سازه‌ها [mm]	b
۶۰۰	۵۰۰		۵۰۰	
ضخامت پنل [mm]	ضخامت پنل [mm]	ضخامت پنل [mm]	ضخامت پنل [mm]	ضخامت پنل [mm]
+ بار عایق ۱۸	+ بار عایق ۲×۱۲/۵	+ بار عایق ۱۲/۵	+ بار عایق ۲×۱۲/۵	+ بار عایق ۱۲/۵
۲/۲۵	۲/۷۵	۲/۲۵	۲/۵	۲/۷۵
۳	۳/۲۵	۳	۳/۲۵	۳/۷۵
۳/۵	۴	۳/۵	۳/۷۵	۴/۲۵
بار عایق: ۵ کیلوگرم بر مترمربع				

- ضخامت اسمی ورق سازه‌های سقفی ۰/۶ میلی‌متر می‌باشد.
- افزایش طول سازه‌های سقفی تحت هیچ شرایطی مجاز نمی‌باشد.

۴.۲۵.۳. سقف کاذب ir D113 دارای کد حریق از پایین و بالای

سقف کاذب (تیپ A)

جدول ۲۲-۳: حداکثر دهانه سقف: بر اساس پروفیل‌های DIN

ساژه دوتایی	استاد
حداکثر دهانه سقف [m] b	
فاصله سازه‌ها [mm]	
۶۰۰	
ضخامت پبل [mm]	
۱۸	
۲/۲۵	2 x CW 50
۳	2 x CW 75
۳/۵	2 x CW 100
دهانه‌های فوق با درنظر گرفتن بار عایق ۵ کیلوگرم بر مترمربع محاسبه شده‌اند	

جدول ۲۱-۳: حداکثر دهانه سقف: بر اساس پروفیل‌های DIN

ساژه دوتایی	استاد
حداکثر دهانه سقف [m] b	
فاصله سازه‌ها [mm]	
۶۰۰	۵۰۰
ضخامت پبل [mm]	ضخامت پبل [mm]
۲۵ یا ۱۸	۲×۱۲/۵
۲/۲۵	۲/۲۵
۳	2 x CW 75
۳/۵	2 x CW 100
دهانه‌های فوق با درنظر گرفتن بار عایق ۵ کیلوگرم بر مترمربع محاسبه شده‌اند	

۶.۲۵.۳. سقف کاذب ir D131 دارای کد حریق از پایین و بالای

سقف کاذب (تیپ B)

جدول ۲۳-۳: حداکثر دهانه سقف: بر اساس پروفیل‌های DIN

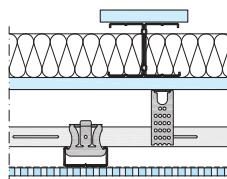
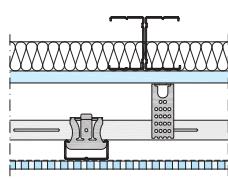
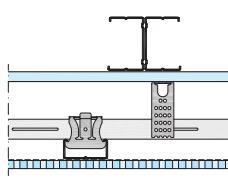
ساژه دوتایی	استاد
حداکثر دهانه سقف [m] b	
فاصله سازه‌ها [mm]	
۶۰۰	
ضخامت پبل [mm]	
+ بار عایق	۱۸
۲/۲۵	۲/۲۵
۲/۷۵	۳
۳/۲۵	۳/۵
بار عایق: ۵ کیلوگرم بر مترمربع	

■ ضخامت اسمی ورق سازه‌های سقفی ۰/۶ میلی‌متر می‌باشد.

■ افزایش طول سازه‌های سقفی تحت هیچ شرایطی مجاز نمی‌باشد.

۷.۲۵.۳ سقف زیر سقف خودایستا

جدول ۲۴-۳: حداکثر دهانه سقف کاذب بر اساس پروفیل‌های DIN

حداکثر دهانه سقف [m] بر اساس نوع سقف خودایستا			استاد (سازه دوتایی)
تیپ GKF (I)	GKF (I)	سقف خودایستا فاقد کد حریق پنل گچی GKB (I)	
			
۱/۹۰	۲/۲۵	۲/۴۵	2 x CW 50
۲/۴۰	۲/۸۰	۳/۰۵	2 x CW 75
۲/۸۵	۲/۳۰	۳/۶۰	2 x CW 100

- ضخامت اسمی ورق سازه‌های سقفی 0.6 میلی‌متر می‌باشد.
- افزایش طول سازه‌های سقفی تحت هیچ شرایطی مجاز نمی‌باشد.

۲۶.۳ معرفی سقف کاذب مشبك

۱.۲۶.۳ مرور ساختار

سقف‌های کاذب مشبك، از شبکه سازه‌های سپری (T شکل) و تایل‌های سقفی تشکیل می‌شوند. شبکه مذکور به وسیله آویزهای قابل تنظیم، به سقف اصلی متصل گردیده و تایل‌ها به صورت وزنی درون این شبکه قرار می‌گیرند. فضای خالی پشت سقف کاذب، امکان استفاده از لایه عایق را فراهم نموده و بدین ترتیب می‌توان به مشخصات عملکردی نظری جذب صوت بالا دست یافت. ویژگی‌های مثبت فراوان این نوع سقف کاذب باعث گسترش استفاده از آن در فضاهای اداری، تجاری، درمانی و آموزشی شده است. این نوع سقف را می‌توان به تنها بی‌یاری یا در ترکیب با سقف کاذب یکپارچه اجرا نمود.

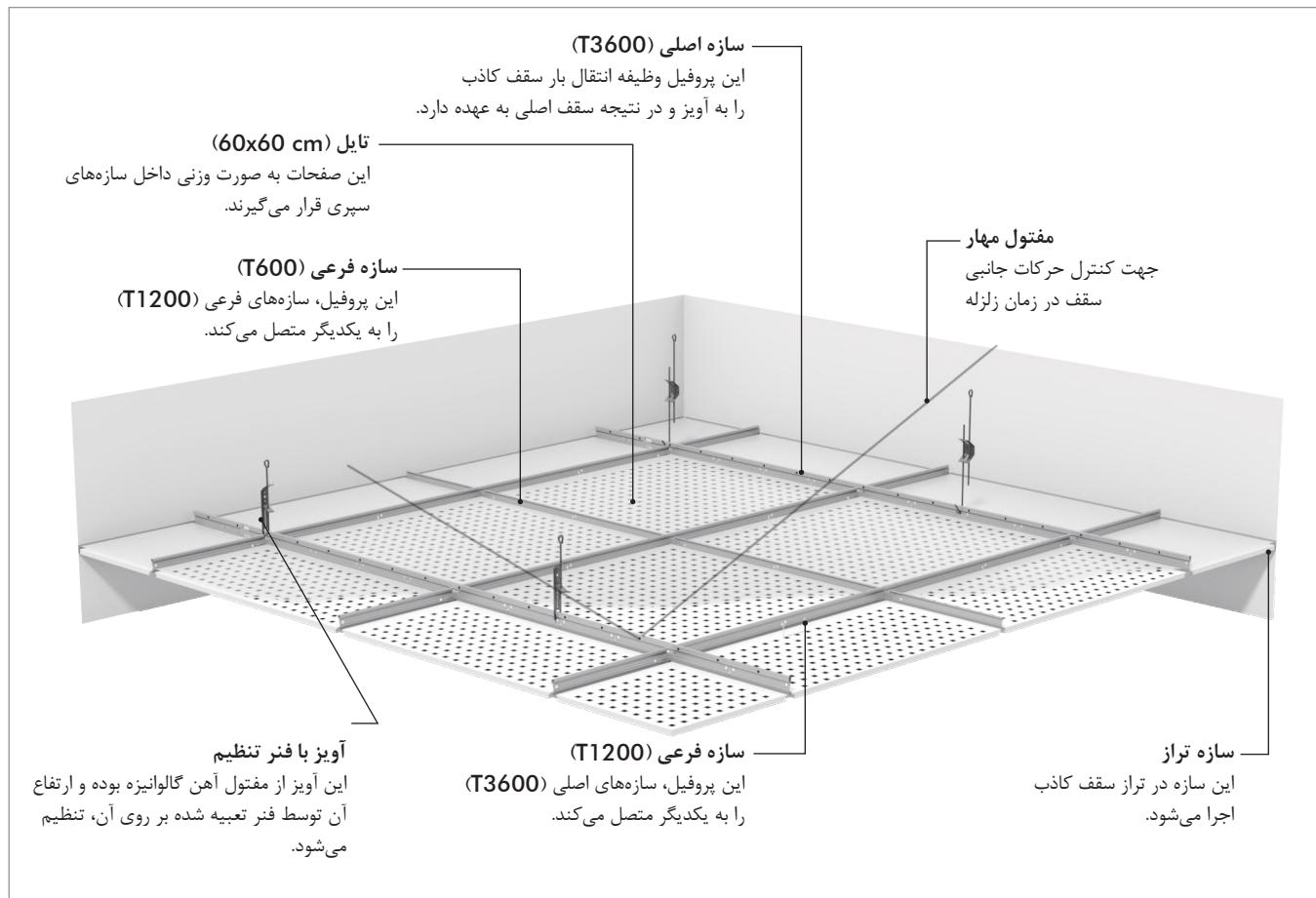
حذف عملیات رنگ آمیزی: در صورت استفاده از تایل‌های پیش حذف شده و یا تایل‌های روکش‌دار، عملیات رنگ آمیزی به طور کامل حذف شده و بدین ترتیب زمان اجرای کار کاهش خواهد یافت.

دسترسی آسان به فضای تاسیساتی: با توجه به این که تایل‌های سقفی تنها به واسطه وزن خود در درون شبکه معلق قرار دارند، امکان دسترسی سریع و آسان به فضای تاسیساتی پشت سقف کاذب با برداشتن تایل‌ها میسر می‌گردد. این ویژگی، تعمیر و نگهداری تاسیسات را در مرحله بهره‌برداری از ساختمان بسیار آسان می‌سازد.

تعمیر و نگهداری آسان: در صورت آسیب دیدگی تایل‌ها، نیازی به انجام عملیات تعمیری یا ترمیمی نبوده و صرفاً با برداشت و جایگزینی تایل‌ها، آسیب دیدگی برطرف می‌شود.

تنظیم شرایط آکوستیکی فضا: یکی از کاربردهای متداول این نوع سقف، تنظیم شرایط آکوستیکی فضا از طریق جذب صوت است. در این حالت از تایل‌های آکوستیک (جادب صوت) استفاده می‌شود.

* برای اطلاعات بیشتر به مبحث «بهسازی صوتی ساختمان» رجوع شود.

۲۷.۳. روش اجرا

۱.۲۷.۳. اجرای نبشی تراز

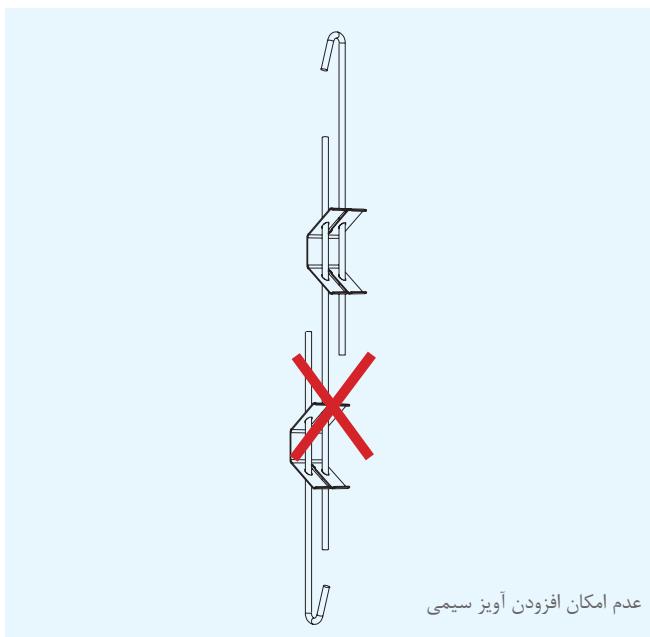
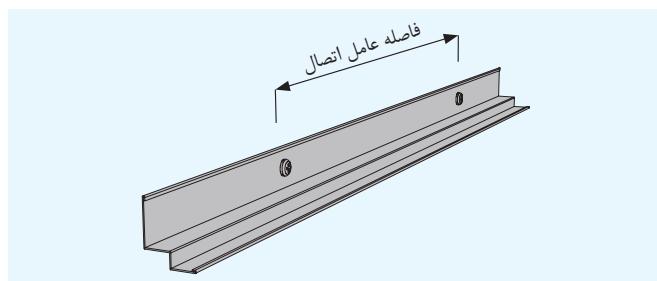
به وسیله ریسمان رنگ پاش، محل اجرای آویزها بر روی سقف اصلی مشخص می‌شود. با استفاده از عامل اتصال مناسب، آویزها در فواصل حدکثر ۱۲۰ سانتی‌متر به سقف اصلی متصل می‌شوند. برای این منظور و بسته به نوع و شرایط سقف اصلی، می‌توان از مهار چکشی (برای سقف‌های بتنی) و یا مهارهای ویژه اعصابی توخالی (برای بلوك‌های سقفی سفالی یا سیمانی در سقف‌های تیرچه بلوك) استفاده نمود.

- از نظر تئوری محدودیتی برای حدکثر ارتفاع آویزگیری در سقف‌های مشبك وجود ندارد اما از آنجاییکه افزایش ارتفاع آویزها موجب افزایش بازوی لنگر و همچنین تغییرات طول مقاطع بر اثر انقباض و انبساط و بعض‌ا اعوجاج در سقف می‌گردد، حدکثر ارتفاع قابل دستیابی با آویزهای سیمی ۱۰۰ سانتی‌متری به قطر ۴ میلی‌متر و فنر دوبل، ۱۸۰ سانتی‌متر می‌باشد.
- افزودن آویز سیمی به جهت افزایش طول آویز، به هیچ وجه مجاز نمی‌باشد.
- قل از اجرای هر گونه آویز، باید وضعیت سقف اصلی از نظر استحکام بررسی شود (به ویژه در سقف‌های تیرچه بلوك و سقف‌های بتنی). همچنین، برای انتخاب نوع عامل اتصال، باید از مناسب بودن آن برای سقف اصلی اطمینان حاصل نمود.

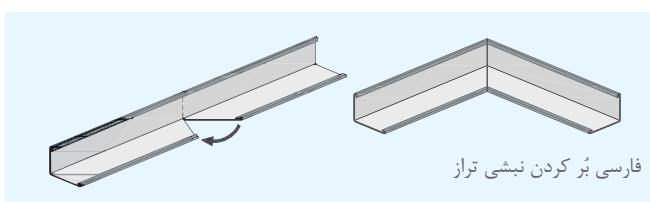
نکات
فنی
اجرا
آویز

جدول ۳-۲۵: فواصل عوامل اتصال

دیوار زمینه	عامل اتصال	فواصل عوامل اتصال (سانتی‌متر)	اتصال باربر	اتصال غیر باربر
دیوار خشک	پیچ TN یا FN	۶۰	۳۰	
دیوار بنایی	پیچ و رول پلاگ			

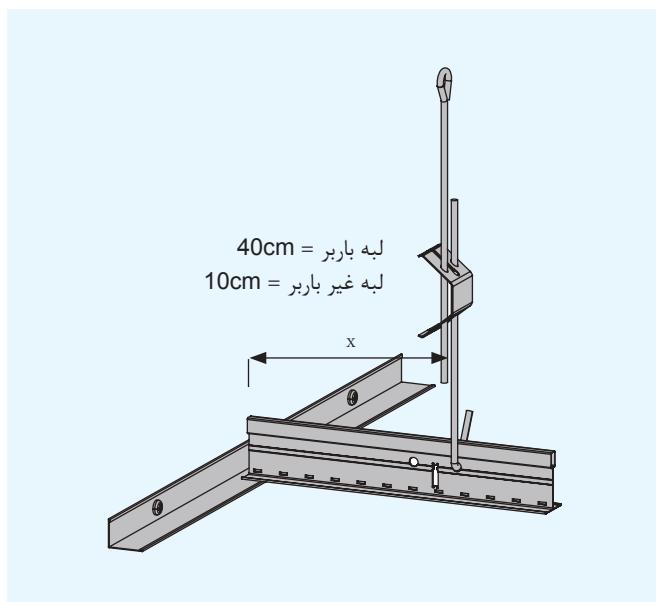
عدم امکان افزودن آویز سیمی

فارسی بُر کردن نبشی تراز

- فاصله اولین عامل اتصال از انتهای نبشی تراز نباید از ۱۰ سانتی‌متر بیشتر باشد.
- در لبه‌های باربر، نشیمن‌گاه سازه‌های سپری بر روی بال سازه تراز باید حداقل ۲۰ میلی‌متر باشد.
- حدکثر کنسول در سازه سپری ۱۰ سانتی‌متر است.
- بنابراین در صورت اجرای لبه غیر باربر، اولین آویز باید در فاصله حدکثر ۱۰ سانتی‌متر از دیوار اجرا شود.
- برای اتصال نبشی تراز به دیوار خشک می‌توان از پیچ TN یا FN استفاده نمود (پیچ‌ها به استادها متصل می‌گردند). در صورتی که زیرسازی در محل اتصال وجود نداشته باشد، می‌توان قبل از پل‌گذاری، یک نوار تسممه فولادی گالوانیزه به عرض ۱۰۰ و ضخامت ۰/۶ میلی‌متر را به صورت سراسری در تراز مورد نظر زیرسازی در تمام نقاط در تراز سقف ایجاد گردد.
- در صورت بنایی بودن دیوار پیرامونی، نبشی تراز پس از نازک‌کاری و بر روی پوشش نهایی گچ دیوار اجرا می‌شود.
- در گوش‌های نبشی تراز باید به دقت فارسی بُر شده یا از قطعه زاویه داخلی یا خارجی استفاده شود.
- در صورت ناصاف بودن دیوار زمینه، استفاده از نبشی با خط سایه توصیه می‌گردد.

نکات
فنی
اجرا
نبشی
تراز

- در لبه‌های باربر و غیر باربر، فاصله مجاز اولین آویز از دیوار به ترتیب حداقل ۴۰ و ۱۰ سانتی‌متر می‌باشد.

برای آویزگیری با ارتفاع کمتر از ۲۰ سانتی‌متر، استفاده از مفتول گالوانیزه با قطر حداقل ۲ میلی‌متر (یا ۱/۵ میلی‌متر بصورت دوبل تابیده شده) - مشروط بر این که فاصله آویزها از یکدیگر به ۶۰ سانتی‌متر کاهش یابد - بلامانع است. در صورت آویزگیری با ارتفاع بیش از ۲۰ سانتی‌متر، ممکن است در زمان بهره‌برداری، مفتول فوق‌الذکر دچار تغییر شکل (کرنش طولی) شده و سقف کاذب از رگلاژ خارج شود.

آویزگیری از عناصر تاسیساتی موجود در فضای پشت سقف کاذب تحت هیچ شرایطی مجاز نبوده و آویزها صرفاً باید به سقف اصلی (سازه‌ای) متصل شوند. عدم رعایت اصول اخیر می‌تواند موجب ناپایداری سقف کاذب شود.

نکته
مهم

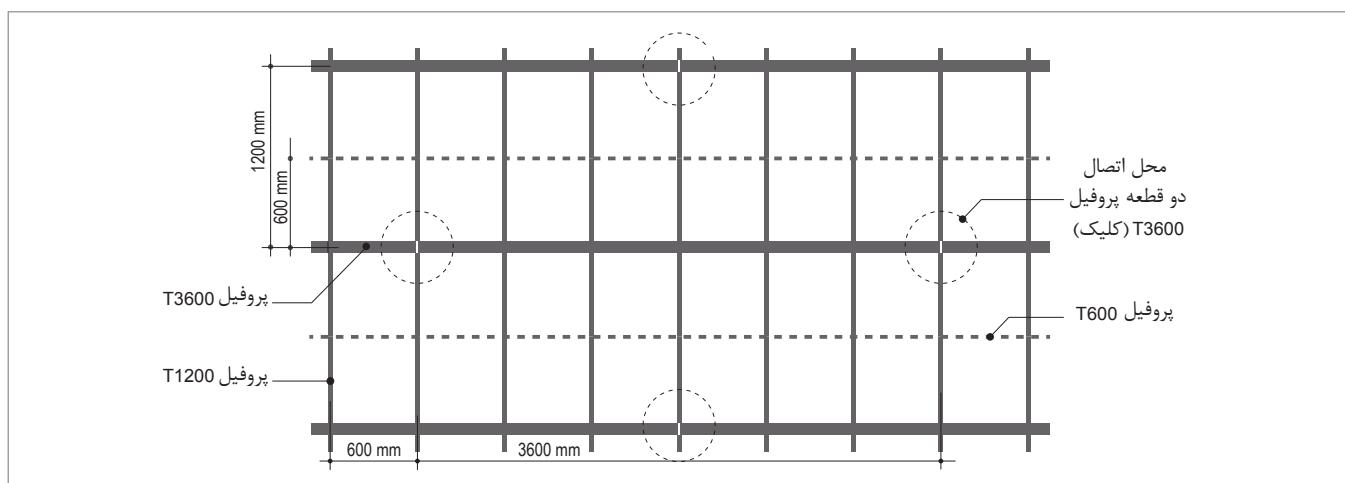

۳.۲۷.۳. اجرای سازه‌های اصلی T3600

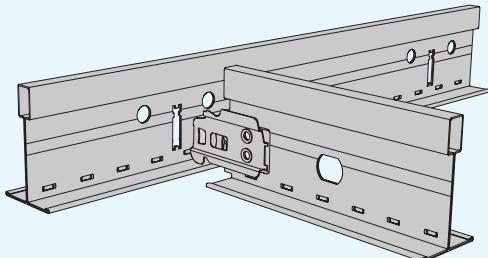
در لبه جان این سازه، سوراخ‌هایی به فواصل معین جهت اتصال به آویز تعییه شده است. در انتهای آویز یک خم (قلاب) وجود دارد که با عبور این خم از سوراخ‌های موجود، اتصال میان آویز و سازه برقرار می‌شود. سازه‌های T3600 در فواصل ۱۲۰ سانتی‌متر به موازات یکدیگر اجرا می‌شوند.

- فاصله اولین سازه T3600 از دیوار حداقل ۶۰ سانتی‌متر می‌باشد.
- برای اتصال طولی سازه‌ها، در ابتدا و انتهای هر سازه یک زبانه اتصال کشویی (کلیک) وجود دارد که با فرو رفتن زبانه‌های مذکور در یکدیگر، سازه‌ها درگیر و اتصال طولی میان آن‌ها برقرار می‌گردد.
- اجرا آویز اضافه در محل اتصال دو سازه اصلی ضروری است.
- سازه‌های T3600 می‌بایست به صورت حصیر چین اجرا شوند. در واقع محل کلیک‌ها در دو سازه مجاور نباید در یک راستا (یک خط) قرار گیرند.

نکات
فنی

آرایش زیرسازی قسمتی از سقف کاذب مشبك

در حالتی که سازه سپری ادامه پیدا نمی‌کند، زبانه اتصال انتهایی سازه، بسته به نوع سازه سپری در شیار سازه مقابله قرار گرفته و خم یا قفل (کلیک) می‌شود. با خم کردن این زبانه (قفل شدن آن)، سازه در جای خود ثابت می‌ماند.

نکته فنی

۹.۲۷.۳ نصب لایه عایق
تایل‌های گچی آکوستیک دارای سوراخ بوده و از طریق هدایت امواج صوتی به فضای پشت سقف، انرژی صوتی را کاهش می‌دهند. در صورت استفاده از لایه پشم سنگ در پشت تایل‌ها، میزان جذب صوت در تایل‌های گچی آکوستیک به میزان قابل توجهی افزایش خواهد یافت.

در صورت اجرای لایه عایق، باید وزن آن را در تعیین نوع زیرسازی در نظر گرفت. حداکثر وزن مجاز لایه عایق، ۵ کیلوگرم بر مترمربع است.

تذکر

۱۰.۲۷.۳ تایل گذاری
پس از اجرای زیرسازی فلزی، تایل‌های مورد نظر در درون شبکه‌ها قرار داده می‌شوند (در صورت نیاز می‌توان از گیره‌های مخصوص نگه دارنده تایل استفاده نمود). برای حفظ تمیزی تایل‌ها، توصیه می‌شود که در هنگام برش کاری و نصب از دستکش کار تمیز استفاده شود. همچنین، جهت کنترل نشست اولیه سقف کاذب، تایل گذاری بصورت شطرنجی صورت می‌پذیرد.

۴.۲۷.۳ اجرای سازه‌های فرعی T1200

پس از اجرای سازه‌های اصلی T3600، این سازه‌ها توسط سازه‌های فرعی T1200 (که عمود بر سازه‌های اصلی اجرا می‌شود) به یکدیگر متصل می‌گردند. برای این منظور، شیارهای قائمی به فواصل معین بر روی جان سازه اصلی تعییه شده که سازه‌های T1200 در فواصل ۶۰ سانتی‌متر به موازات یکدیگر و از طریق شیارهای موجود، به سازه‌های T3600 متصل می‌شوند.

۵.۲۷.۳ اجرای سازه‌های فرعی T600

پس از اجرای سازه‌های فرعی T1200، این سازه‌ها توسط سازه‌های فرعی T600 (که موازی سازه‌های اصلی اجرا می‌شود) به یکدیگر متصل می‌گردند. برای این منظور، شیارهای قائمی به فواصل معین بر روی جان سازه T1200 تعییه شده که سازه‌های T600 از طریق شیارهای موجود، به سازه‌های T1200 متصل و آن‌ها را به دو نیم تقسیم می‌کنند. بدین ترتیب چشممه‌هایی به بعد ۶۰ سانتی‌متر حاصل گردیده که تایل‌ها در درون آن‌ها قرار می‌گیرند.

۶.۲۷.۳ اجرای اجزای بادبندی

برای سقف‌های کاذب با سطوح گستره‌ده، اجرای عناصر بادبندی جهت مهار حرکات جانبی (برای مساحت حداکثر هر ۲۵ مترمربع) توصیه می‌گردد. برای این منظور، می‌توان از مفتول گیج ۱۲ (قطر ۲ میلی‌متر) استفاده نمود. عضو بادبندی بایستی با زاویه حداکثر ۴۵ درجه اجرا گردد.

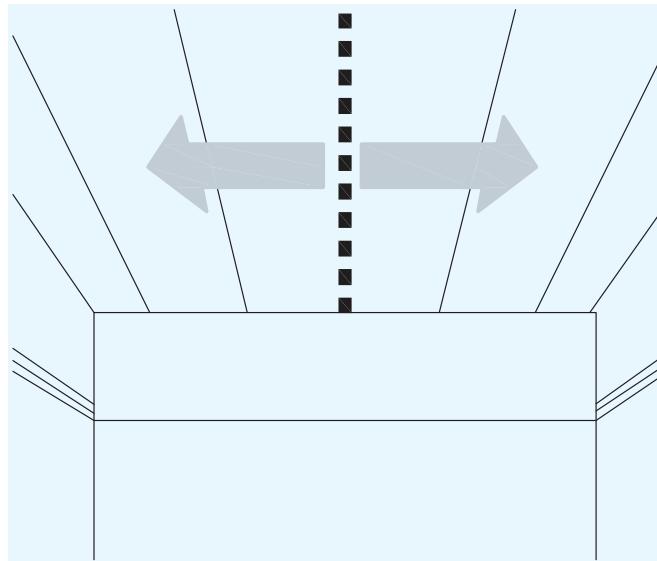
۷.۲۷.۳ اجرای درز انقطاع

در سقف‌های پیوسته با وسعت زیاد، باید درز انقطاع ایجاد نمود. به طور معمول برای فواصل حداکثر هر ۱۵ متر در هر یک از امتدادهای طولی و یا عرضی سقف‌های پیوسته، درز انقطاع در نظر گرفته می‌شود. همچنین، در محل‌هایی که یک سقف کاذب باریک بر اثر شکست دیوار ایجاد می‌شود (نظیر محل تقاطع دو راهرو یا فصل مشترک یک سقف باریک با یک سقف وسیع)، باید درز انقطاع ایجاد نمود. به طور کلی درزهای انقطع (که درز کنترل نیز نامیده می‌شوند) برای ایجاد هماهنگی میان ساختار سقف کاذب و جابجایی‌های سازه اصلی بنا در نظر گرفته می‌شوند. برای اجرای این گونه درزها در سقف مشبك، از سازه درز انقطاع مخصوص استفاده می‌شود.

۸.۲۷.۳ تنظیم ارتفاع سقف (رگلاز)

آویز سقف مشبك دارای فنر تنظیم ارتفاع می‌باشد. با فشردن بالهای فنر مذکور به سمت یکدیگر، مفتول آویز آزاد شده و می‌توان ارتفاع آویز را به راحتی تنظیم نمود. پس از اتمام عملیات تایل گذاری بصورت شطرنجی، ارتفاع سقف مجدداً تنظیم (رگلاز) می‌گردد.

۱۱.۲۷.۳. سایر نکات اجرایی

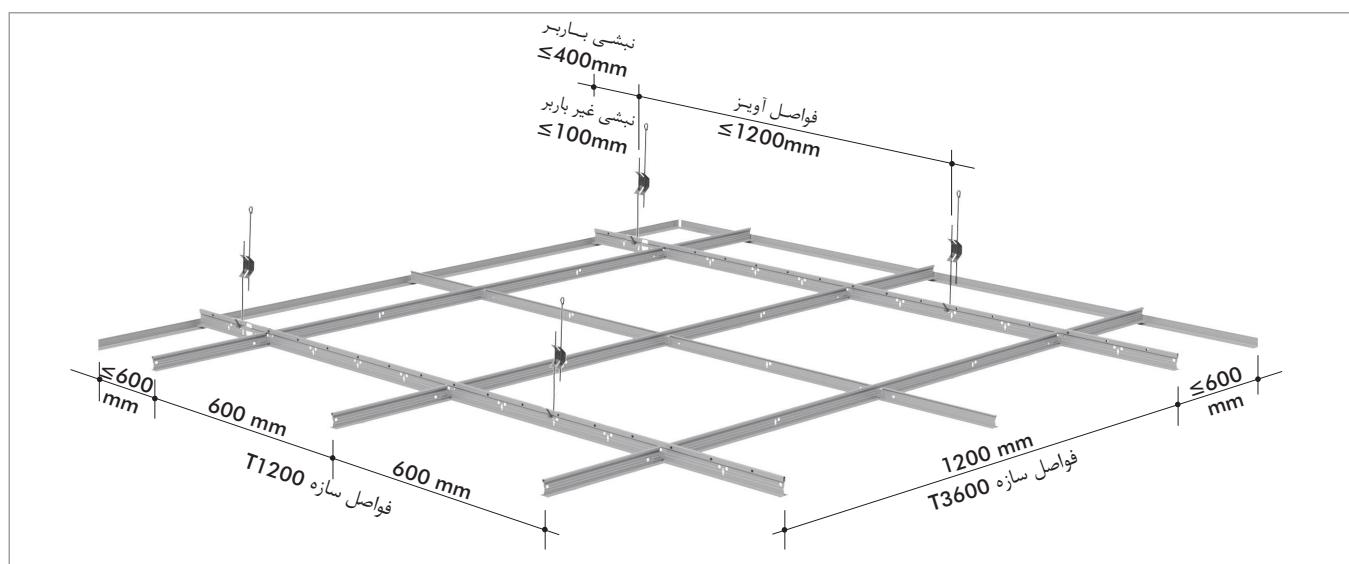
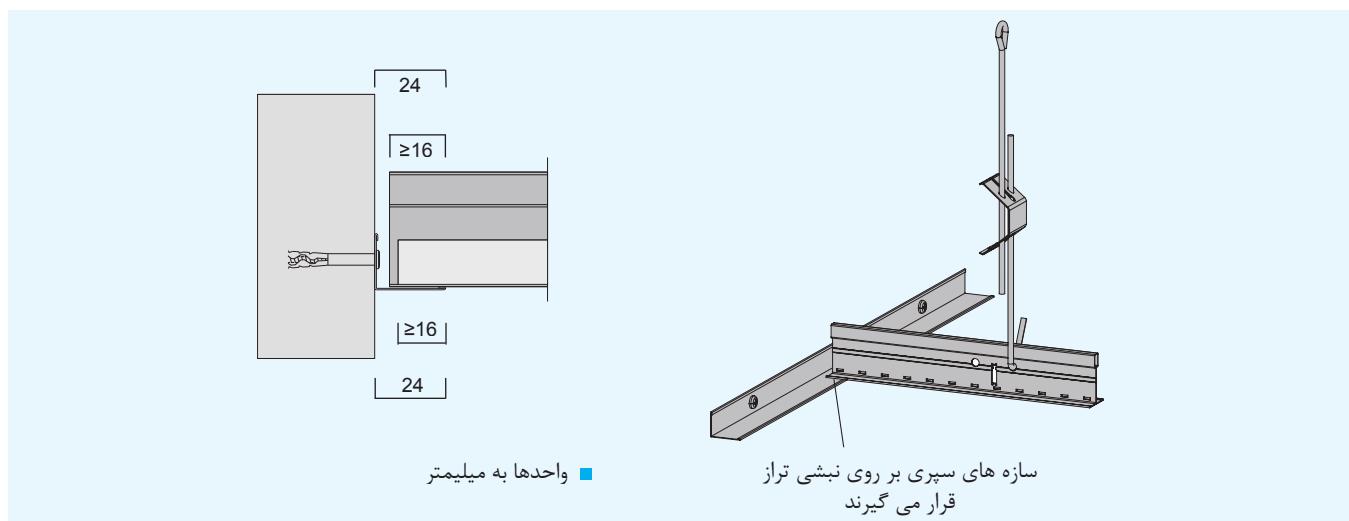

به واسطه مدولار بودن این نوع سقف کاذب، آرایش تایل‌ها دارای اهمیت ویژه‌ای است. ایجاد اندازه‌های برابر در حاشیه‌های سقف، در زیبایی کار تمام شده اهمیت ویژه‌ای دارد؛ لذا در زمان تقسیم فضای سقف، توصیه می‌شود که اندازه‌گذاری‌ها از وسط فضای مورد نظر انجام شود.

توجه گردد که ابعاد تایل‌هایی که در حاشیه قرار می‌گیرند نباید کمتر از نصف یک تایل کامل باشند.

برای رفع مشکلات هندسی سقف کاذب، می‌توان در پیرامون کار از سقف کاذب یکپارچه (به صورت باکس) و در وسط کار از سقف کاذب مشبك استفاده نمود. در این حالت، با اندازه‌گذاری مناسب می‌توان سقف مشبك را بدون نیاز به برش کاری و با حفظ ابعاد مدول اجرا نمود.

در اجرای سقف کاذب مشبك، مکان‌یابی روشنایی‌ها، ادوات اطفای حریق و دریچه‌های تهویه در محل مناسب، باید پیش‌بینی شود. سازه‌های سپری بر روی نبشی تراز قرار می‌گیرند. حداقل $\frac{2}{3}$ از بال سازه نبشی بايستی توسط سازه سپری در بر گرفته شود.

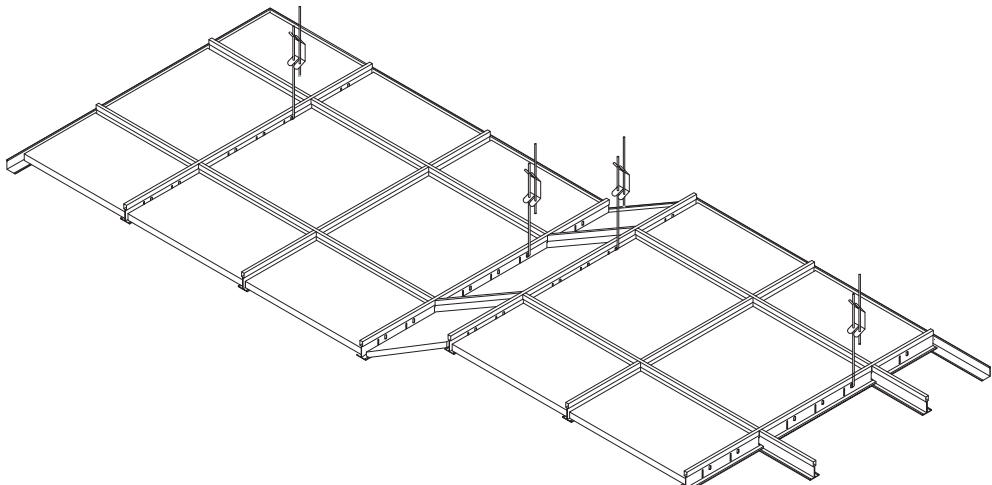

فوائل سازه‌ها و آویزها

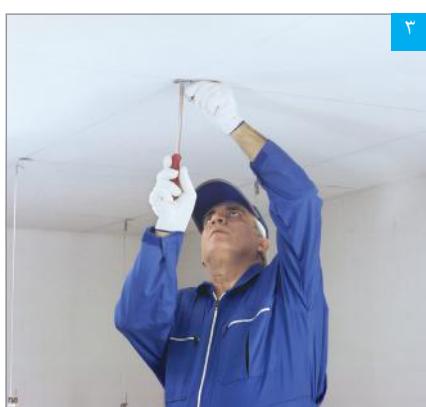
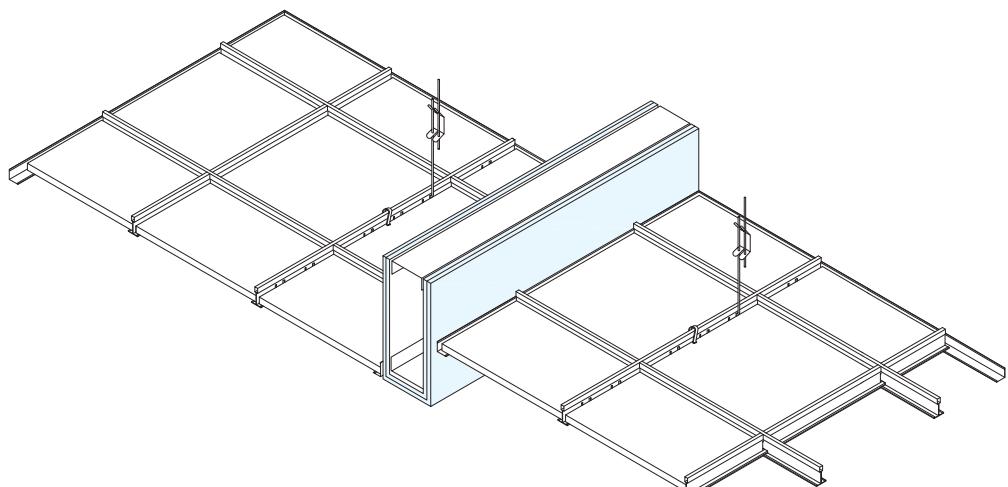
سقف‌های کاذب

روش اجرا

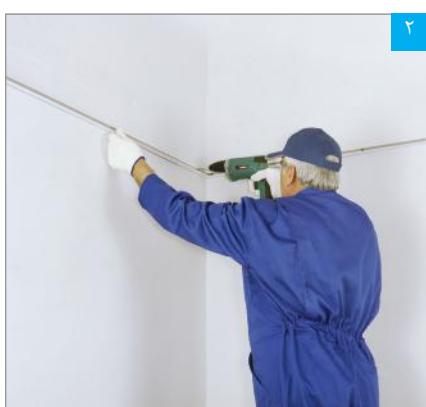
در سقف‌های کاذب مشبک، می‌توان شکستهای با زاویه حداکثر ۴۵ درجه اجراء کرد. سازه‌های فوقانی و تحتانی در این شکستهای سازه اصلی (T3600) بوده و تنها یک ردیف تایل را می‌توان در این محل اجراء کرد.

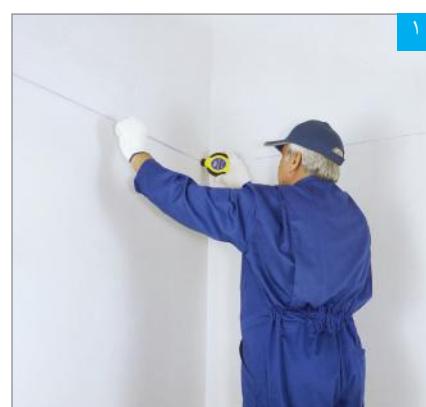
برای ایجاد اختلاف سطح میان دو سقف کاذب مشبک، می‌توان در محل تلاقی دو سقف از یک کتیبه استفاده نمود.

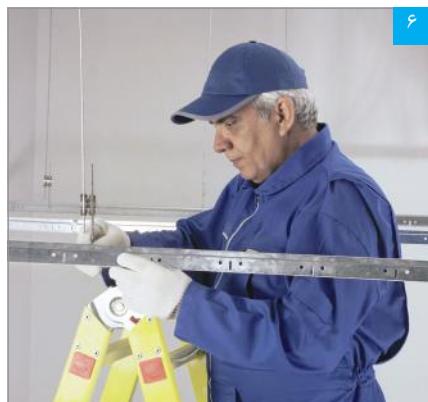
اتصال قطعه HT90 به سقف اصلی

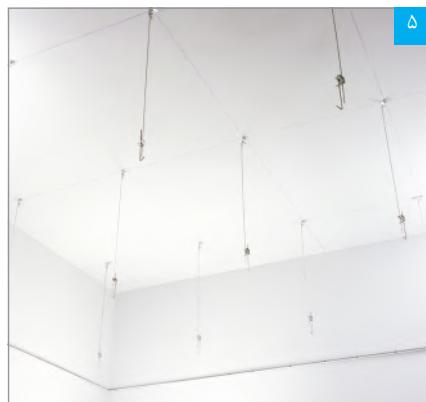
نصب سازه تراز پس از تعیین خط تراز سقف

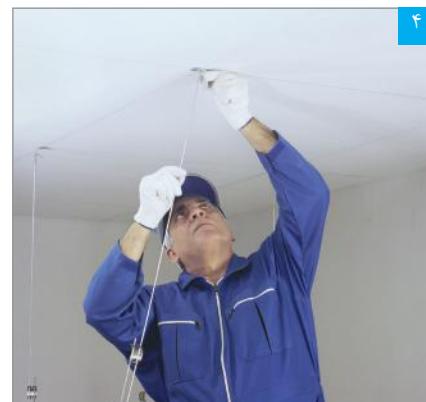
مشخص کردن محل نصب سازه تراز با ریسمان رنگی

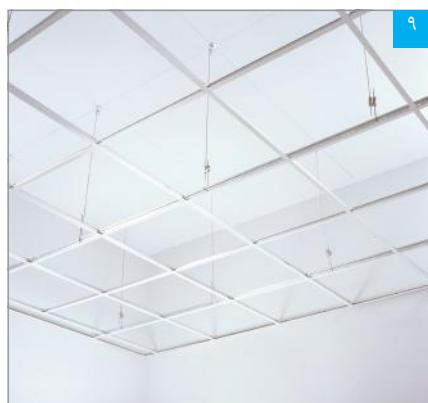
اجرای سازه‌های اصلی T3600

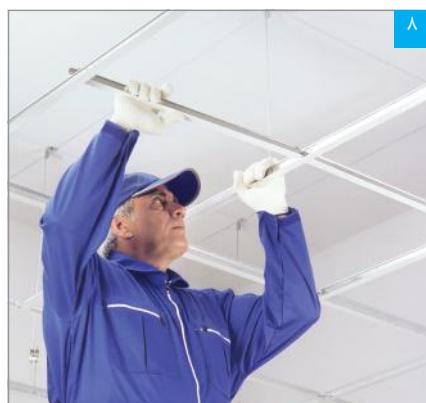
آویزهای تکمیل شده

اتصال آویز به قطعه HT90

زیرسازی تکمیل شده

اجرای سازه‌های فرعی T600

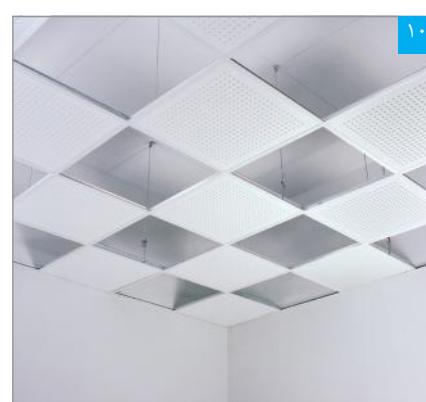
اجرای سازه‌های فرعی T1200

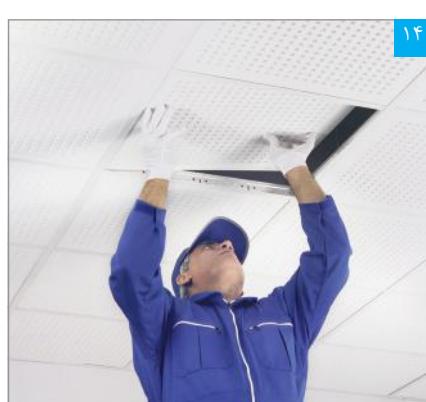
قراردادن گیره‌های مخصوص نگهدارنده تایل

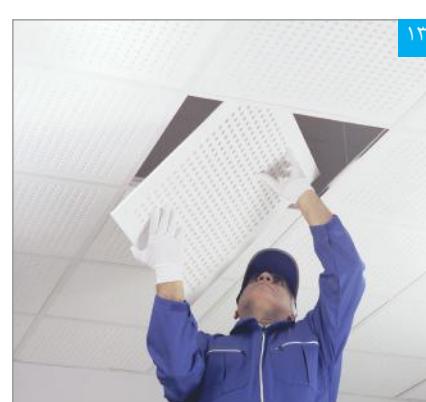
تنظیم ارتفاع سقف

تایل گذاری شطرنجی جهت ایجاد نشست اولیه

قرار دادن تایل در شبکه

نهوه عبور تایل از میان سازه‌ها

۳۰.۳. ضوابط بارگذاری

بارهای نقطه‌ای با وزن کمتر از ۵۰۰ گرم (نظیر روشنایی‌های کوچک) را می‌توان مستقیماً به تایل وارد نمود. بار الحالاتی که وزن آن‌ها بیش از مقدار مذکور است (مانند روشنایی‌های 60×60 سانتی‌متر)، باید با آویزهای کمکی به سقف اصلی منتقل شود.

بارهای نقطه‌ای تا حداکثر ۵ کیلوگرم را می‌توان مستقیماً بر روی سازه‌های سپری وارد کرد. بدین منظور از گیره‌های مخصوص آویز بار استفاده می‌گردد. توجه گردد که به ازای هر گیره، یک عدد آویز اضافی در ساختار درنظر گرفته شود.

نکته فنی

۲۸.۳. مبانی طراحی زیرسازی*

ظرفیت برابری زیرسازی، به مشخصات هندسی سازه‌های سپری و نحوه ترکیب آن‌ها با یکدیگر بستگی دارد. لذا بر اساس رده وزنی تایل مورد مصرف (گچی، معدنی، فلزی یا چوبی)، نوع و نحوه ترکیب سازه‌ها تعیین می‌گردد.

در صورت اجرای لایه عایق، باید وزن آن را در تعیین نوع زیرسازی در نظر گرفت (حداکثر وزن مجاز لایه عایق، ۵ کیلوگرم بر مترمربع است).

برای ساختارهای دارای کد حریق و همچنین برای محیط‌های با شرایط خورنده‌گی بالا، سازه‌های سپری دارای مشخصات خاص می‌باشند.

۲۹.۳. ضوابط مرتبط با ساختارهای دارای کد حریق*

در صورت نیاز به خواص آکوستیکی در زون‌های حریق، می‌توان از تایل‌های جاذب صوت معدنی استفاده نمود. در غیر این صورت و در صورت تمایل به اجرای سقف کاذب مشبك با تایل گچی سوراخ دار، باید از ساختار «سقف زیر سقف» استفاده نمود. در این ساختار، ابتدا سقف کاذب یکپارچه یا خود ایستای مقاوم در برابر حریق اجرا گردیده و سپس سقف کاذب مشبك در زیر آن نصب می‌شود (آویزهای سقف مشبك، به زیرسازی فلزی سقف کاذب فوقانی متصل می‌شوند). در این ساختار، وزن سقف کاذب مشبك (به انضمام لایه عایق، در صورت وجود) تا حداکثر ۱۵ کیلوگرم بر مترمربع مجاز بوده که باید در طراحی زیرسازی سقف کاذب فوقانی لحاظ شود. مقاومت سقف کاذب فوقانی، تعیین کننده کد حریق کل ساختار می‌باشد.

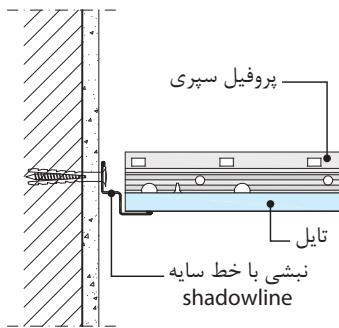
* برای کسب اطلاعات بیشتر با دایره پشتیبانی فنی شرکت تماس حاصل شود.

استاندارد ملی ۲۱۰۸۳:

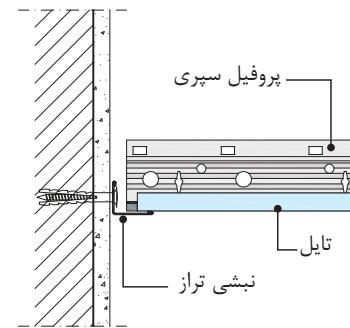
با توجه به بند ۳، پیوست الف، استاندارد ملی شماره ۲۱۰۸۳، نصب سقف کاذب را زمانی می‌توان آغاز کرد که ساختمان یا محوطه مربوط به آن در برابر آب و یا باد درزبنده شده و نصب شیشه‌ها و پنجره‌ها انجام شده باشد. توصیه می‌گردد که ساخت و سازهای تر، پیش از نصب به پایان برسند.

۳۱.۳. جزئیات اجرایی سقف مشبک

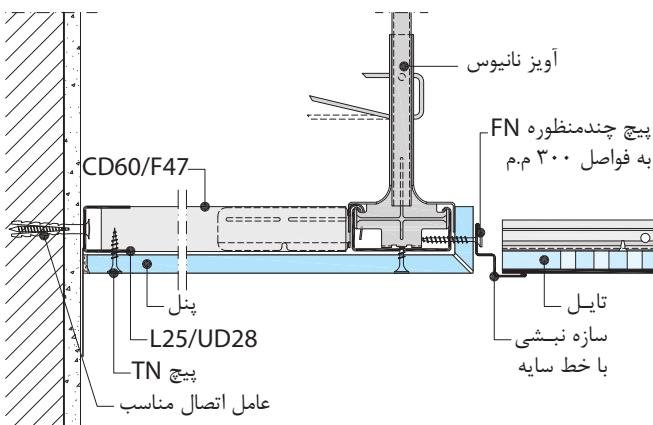
اتصال سقف مشبک توسط سازه تراز Shadowline (نبشی با خط سایه)

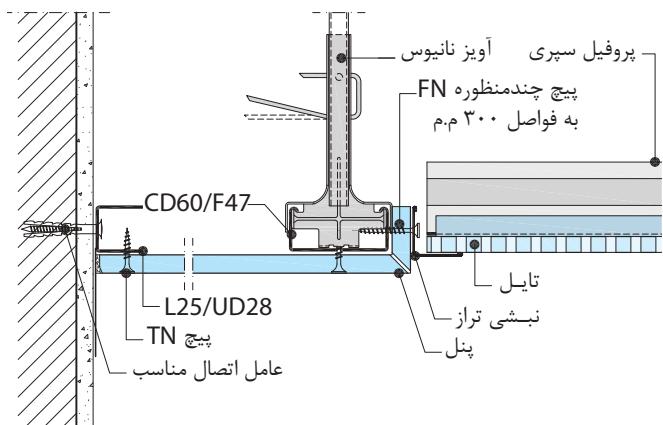
اتصال سقف مشبک توسط سازه تراز نبشی به دیوار زمینه

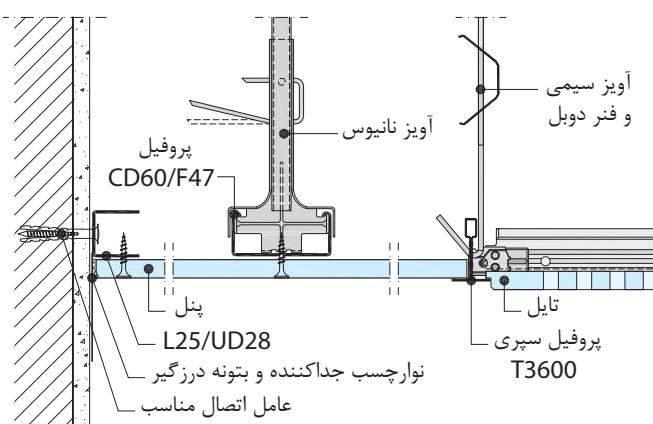
اتصال سقف مشبک به باکس گوشه توسط نبشی تراز با خط سایه

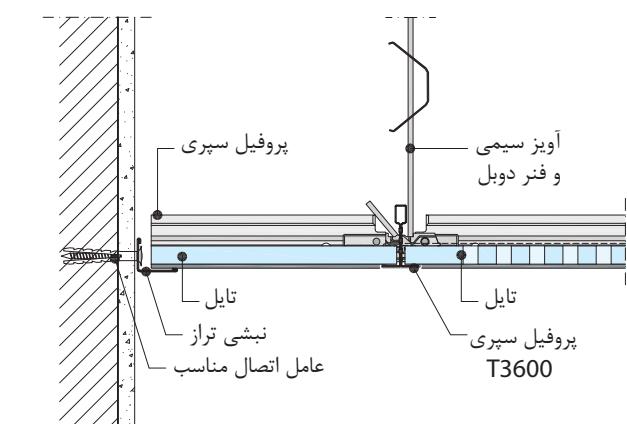
اتصال سقف مشبک به باکس گوشه توسط نبشی تراز

امتداد سقف مشبک با سقف یکپارچه

جزئیات سقف مشبک

۴. دستورالعمل برش، نصب، درزگیری و
آمادهسازی صفحات روکش دار گچی

۱.۴. برش صفحات روکش دار گچی

۱.۱.۴. برش با استفاده از تیغ برش و شمشه خط کشی

- محل برش بر روی صفحه گچی مشخص و به وسیله تیغ برش یک شیار به عمق حدود ۲ میلی‌متر ایجاد می‌شود؛ به نحوی که کاغذ روکش کاملاً برش بخورد.
- صفحه گچی پشت و رو شده و با وارد کردن ضربه به پشت پنل، صفحه از محل شیار شکسته می‌شود.
- کاغذ پشت صفحه به وسیله تیغ برش بریده می‌شود.

برش کاغذ روکش پشت پنل

شکستن پنل در محل برش

ایجاد شیار (برش کاغذ روکش) بر روی پنل

برش پنل با اره دستی

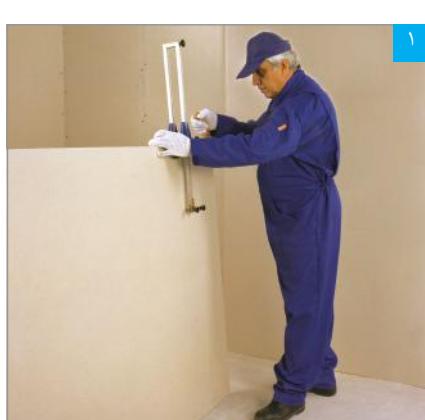
۲.۱.۴. برش با استفاده از اره دستی

هنگامی که برش به یکی از صورت‌های زیر مدنظر باشد، از اره دستی (چوب بر) استفاده می‌شود:

- برش نوارهای با عرض کمتر از ۵ سانتی‌متر.
- برش به صورت «L» یا «C» شکل.
- برش صفحات مرکب (صفحات مرکب، پنل‌های گچی هستند که سطح پشت آن‌ها توسط یک لایه عایق پشم معدنی یا پایی استایرن پوشیده شده‌اند).

شکستن پنل در محل برش

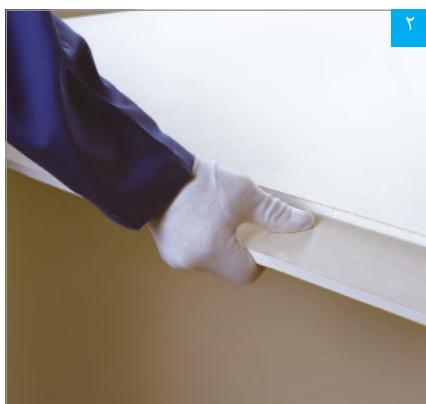

برش پنل با دستگاه برش طولی

دستگاه برش طولی: جهت برش پنل به صورت نواری و سری کاری با سرعت اجرای بالا

دستورالعمل برش، نصب، درزگیری و آمادهسازی صفحات روکشدار گچی
برش صفحات روکشدار گچی

شکستن پنل در محل برش

برش پنل با دستگاه برش قرقهای

دستگاه برش قرقهای: جهت برش پنل به صورت
نوواری و سریکاری با سرعت اجرای بالا

جداکردن پنل از محل برش

اجرای برش موجدار با دستگاه برش قرقهای

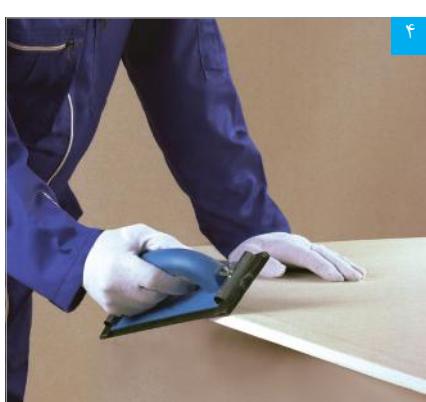

پرداخت لبه برش خورده با رنده

۴.۱.۴. اجرای پخ و پرداخت لبههای برش خورده

تمامی لبههای برش خورده حتماً باید قبل از نصب، پخ خورده و پرداخت شوند. حذف هر یک از مراحل ذیل، عملیات درزگیری را مختل نموده، در نتیجه کیفیت نهایی کاهش خواهد یافت:

- لبه به وسیله رنده یکنواخت می‌شود.
- با استفاده از پخ زن، لبه پخ زده می‌شود.
- به وسیله ساب مالهای، هر دو وجه عمودی و مایل لبه پخ خورده پرداخت و کاغذهای اضافه نبز برداشته می‌شود.

پرداخت وجه مایل لبه پخ خورده با ساب مالهای

پرداخت وجه عمودی لبه پخ خورده با ساب مالهای

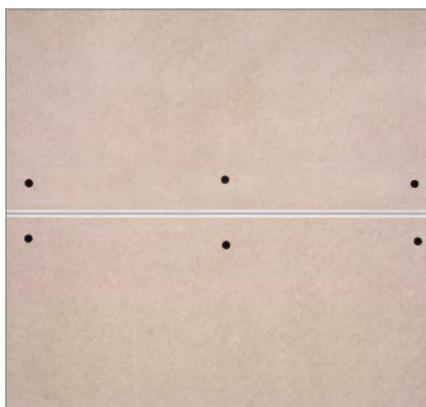

اجرای پخ با پخ زن

- چنانچه لبه های پنل های نصب شده پخ خوردده نباشند، اجرای پخ بر روی آن ها به وسیله تیغ برش مجاز نمی باشد؛ زیرا نوک تیغ به پنل مجاور آسیب خواهد رساند.
- باید فاصله درز میان دو صفحه مجاور ۲ میلی متر و پهنای هر یک از پخ ها در دو لبه مجاور ۴ میلی متر باشد.
- همواره دو لبه مجاور باید متجانس باشند؛ بدین معنی که چنانچه یک لبه کارخانه ای در مجاورت یک لبه برش خورده قرار گیرد، ناگزیر لبه کارخانه ای نیز باید برش بخورد و کلیه مراحل پخ زنی و پرداخت بر روی آن انجام شود.
- در محل درها، باید صفحات گچی به صورت «A» شکل و در محل پنجه ها، تابلوهای برق و جعبه های آتش نشانی، به صورت «C» شکل بريده شوند. بدین ترتیب پس از نصب پنل، درز ممتد در امتداد قائم چهارچوب بازشو ایجاد نمی شود. در صورتی که جزئیات اخیر رعایت نشود، در امتداد درز های قائم ترک ایجاد خواهد شد.

- در هنگام برش پنل، کاغذ روکش (در لبه ها) نباید آسیب ببیند. عدم توجه به این موضوع، عملیات درزگیری را دچار مشکل خواهد نمود.
- دستگاه پخ زن دارای دو زاویه ۲۲/۵ و ۴۵ درجه می باشد. از زاویه ۲۲/۵ درجه برای صفحات با ضخامت تا ۹/۵ میلی متر و از زاویه ۴۵ درجه برای صفحات با ضخامت ۱۲/۵ میلی متر و بیشتر، تا ۱۸ میلی متر استفاده می شود.
- برای سهولت، سرعت و ارتقا کیفیت اجرای پخ، توصیه می شود که صفحات گچی بر روی میز کار قرار داده شده یا عملیات بر روی پالت بسته بندی انجام گردد.
- به طور کلی استفاده از تیغ برش برای پخ زدن صفحات گچی توصیه نمی شود؛ زیرا مهارت نصاب در کیفیت پخ اجرا شده تاثیر زیادی خواهد داشت. چنانچه عرض پنل به اندازه های کم باشد (یک نوار باریک) که استفاده از دستگاه پخ زن میسر نباشد، در چنین مواردی ناگزیر به وسیله تیغ برش، پخ اجرا می شود. برای این منظور، ابتدا روی صفحه گچی و به فاصله ۴ میلی متر از لبه، یک خط ترسیم شده و سپس به وسیله تیغ برش، پخی یکنواخت با زاویه ۴۵ درجه اجرا می شود.

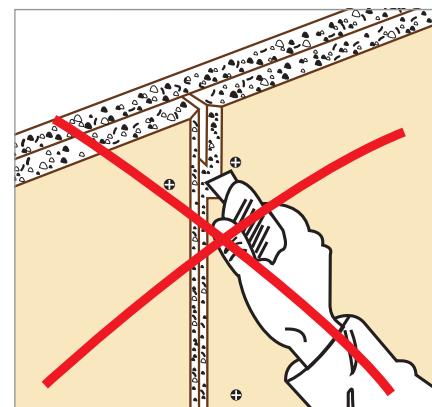
نکات فنی

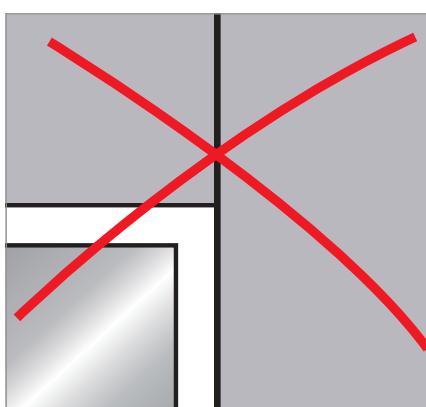
تصویر اجرا شده یک درز با دولبه پخ خورده

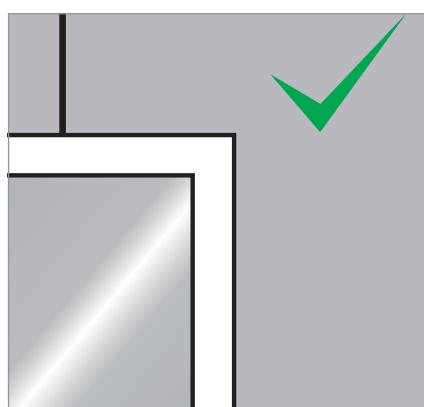
اجرای پخ با تیغ برش

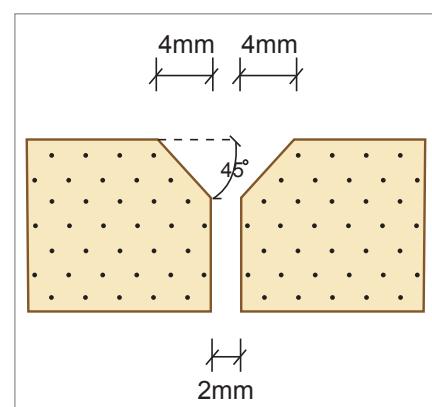
اجرای پخ بر روی پنل نصب شده مجاز نمی باشد

روش نادرست نصب پنل در محل بازشو

روش صحیح نصب پنل در محل بازشو

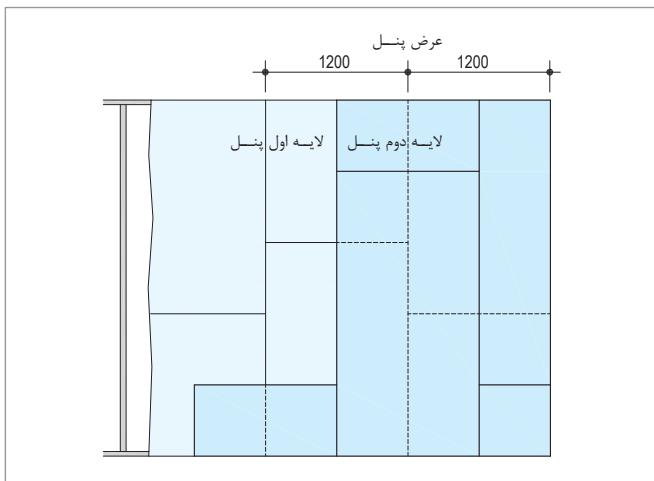
یک درز با دولبه پخ خورده

دستورالعمل برش، نصب، درزگیری و آمادهسازی صفحات روکشدار گچی

نصب صفحات روکشدار گچی

نصب پنل بر روی زیرسازی، با استفاده از جک و پیج زن

جزئیات حصیرچینی لایه‌های پوششی دیوار

۲.۴ نصب صفحات روکشدار گچی

۱.۲.۴ روش اجرا

- در ساختارهای دیوار، می‌توان صفحات گچی را با استفاده از جک نگهدارندهی پنل بر روی زیرسازی تکیه داد. مزیت اصلی استفاده از جک در نصب صفحات گچی، پیچ کاری توسط یک نفر (بدون نیروی کمکی) می‌باشد.
- در ساختارهای سقف، می‌توان صفحات گچی را با استفاده از بالابر نگهدارنده پنل بر روی زیرسازی قرار داد.
- برای دستیابی به حداقل استحکام در ساختارهای دیوار (به جهت بیشتر بودن مقاومت خمشی در طول نسبت به عرض در پنل‌های گچی)، باید صفحات گچی به صورت قائم نصب شوند (راستای طولی پنل، هم راستای افقی).
- برای دستیابی به حداقل استحکام در ساختارهای سقف، باید صفحات گچی به صورت عرضی نصب شوند (راستای طولی پنل‌ها، عمود بر راستای سازه‌های پنل خور اجرا شود). در این حالت، لبه‌های برش خورده در محل سازه‌های پنل خور قرار می‌گیرند (به عنوان یک قاعده همیشگی در سقفهای کاذب، همواره یک سازه باید لبه برش خورده پنل را پشتیبانی نماید).

- در کلیه ساختارهای دیوار و سقف (تک لایه و چند لایه) پنل‌ها باید به صورت حصیرچین اجرا شوند.

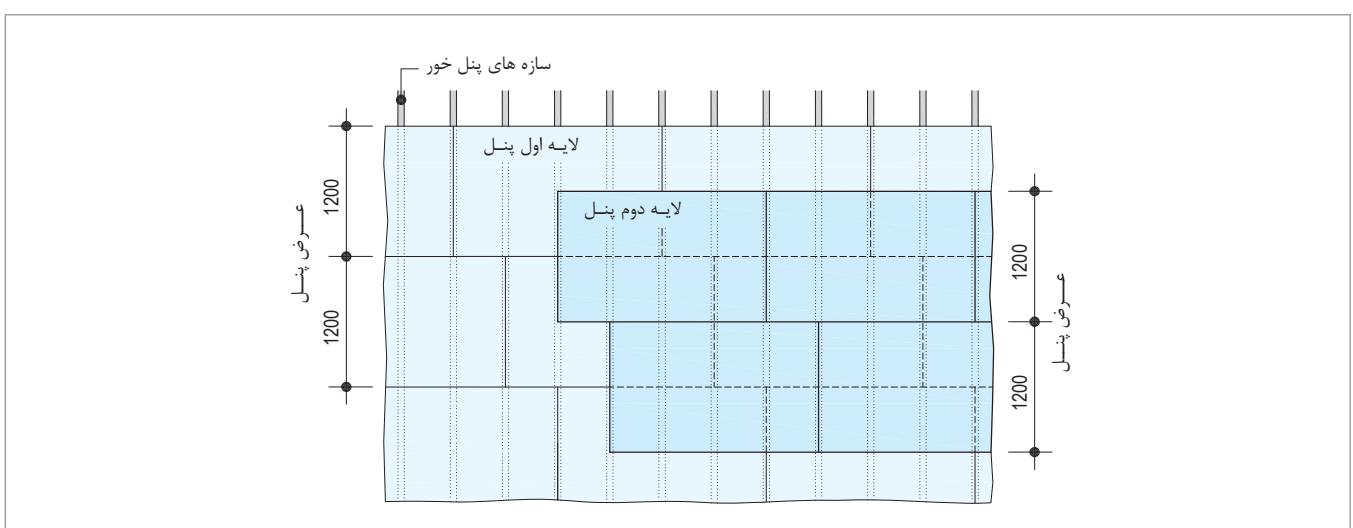
- فاصله دو درز افقی در زمان حصیرچینی در ساختارهای دیوار (تک لایه) حداقل ۴۰ سانتی‌متر در نظر گرفته شود. در ساختارهای چند لایه این فاصله حداقل می‌تواند تا ۲۰ سانتی‌متر کاهش یابد.

- در ساختارهای سقف کاذب به جهت کاهش مصرف زیرسازی، فاصله دو درز نباید کمتر از ۵۰ سانتی‌متر باشد. (توصیه می‌شود مضربی از عدد ۵۰ باشد).

- عدم رعایت اصول حصیرچینی و امتداد یافتن درزها در طول یکدیگر، موجب تضعیف ساختار و همچنین ایجاد ترک در محل درزها می‌شود.

- برای حصول اطمینان از نفوذ بتنونه، لازم است درزی به اندازه ۲ میلی‌متر میان دو صفحه مجاور در نظر گرفته شود به نحوی که سازه زیرین قابل روئیت باشد.

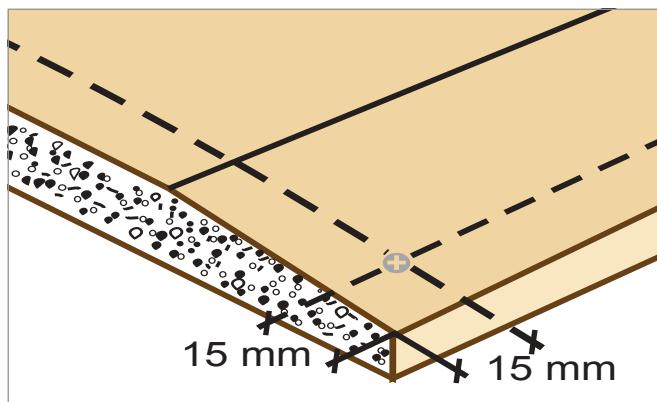
- اتصال صفحات گچی به زیرسازی، به وسیله پیج مخصوص و با استفاده از دستگاه پیج زن قابل تنظیم صورت می‌گیرد.

جزئیات حصیرچینی لایه‌های پوششی سقف

۲.۲.۴. فواصل مجاز

- فاصله مجاز اجرای پیچ‌ها در لبه کنچ‌های بیرونی ساختارهای دیوار پوششی با سازه مستقل از دیوار زمینه، ۲۰ سانتی‌متر می‌باشد.
- فاصله مجاز پیچ از لبه پنل، ۱۵ میلی‌متر می‌باشد.

فاصله مجاز پیچ از لبه‌های کارخانه‌ای و برش خورده

فاصله مجاز اجرای پیچ‌ها بر روی صفحات روکشدار گچی در ساختارهای سقف ۱۷ سانتی‌متر می‌باشد. در ساختارهای دو لایه، فاصله مجاز اجرای پیچ‌ها در لایه اول (لایه زیرین) را می‌توان حداکثر تا سه برابر (۵۰ سانتی‌متر) افزایش داد، مشروط بر این که لایه دوم (لایه پوششی نهایی) در همان روز نصب شود. برای پوشش کاری با صفحات با ضخامت ۲۰ میلی‌متر و بیشتر، اجرای پیچ‌ها در لایه اول را می‌توان حداکثر تا دو برابر (۳۰ سانتی‌متر) افزایش داد.

فاصله مجاز اجرای پیچ‌ها بر روی صفحات گچی در ساختارهای دیوار ۲۵ سانتی‌متر می‌باشد. در ساختارهای دو لایه، فاصله مجاز اجرای پیچ‌ها در لایه اول را می‌توان حداکثر تا سه برابر (۷۵ سانتی‌متر) افزایش داد. مشروط بر اینکه لایه دوم (لایه پوشش نهایی) در همان روز نصب گردد. در صورت استفاده از صفحات با ضخامت با ضخامت ۲۰ میلی‌متر و بیشتر، فاصله مجاز اجرای پیچ‌ها در لایه زیرین ۶۰ سانتی‌متر و در لایه نهایی ۲۰ سانتی‌متر می‌باشد.

جدول ۴-۱: فواصل مجاز اجرای پیچ در سقف

لایه دوم عرض پنل [mm]		لایه اول عرض پنل [mm]		ساختار سقف کاذب
۶۰۰	۱۲۰۰	۶۰۰	۱۲۰۰	
-	-	۱۵۰	۱۷۰	تک لایه
۱۵۰	۱۷۰	۳۰۰	۵۰۰	دو لایه

* در ساختارهای چندلایه، منظور از لایه اول، لایه زیرین می‌باشد.
** پنل‌هایی با ضخامت ۹/۵ تا ۱۸ میلی‌متر با عرض ۱۲۰۰ و پنل‌هایی با ضخامت ۲۰ و ۲۵ میلی‌متر با عرض ۶۰۰ میلی‌متر به بازار عرضه می‌گردد.

جدول ۴-۲: فواصل مجاز اجرای پیچ در دیوارها

لایه سوم عرض پنل [mm]		لایه دوم عرض پنل [mm]		لایه اول عرض پنل [mm]		ساختار دیوار جدادکننده
۶۰۰	۱۲۰۰	۶۰۰	۱۲۰۰	۶۰۰	۱۲۰۰	
-	-	-	-	۲۰۰	۲۵۰	تک لایه
-	-	۲۰۰	۲۵۰	۶۰۰	۷۵۰	دو لایه
۲۰۰	۲۵۰	۳۰۰	۵۰۰	۶۰۰	۷۵۰	سه لایه

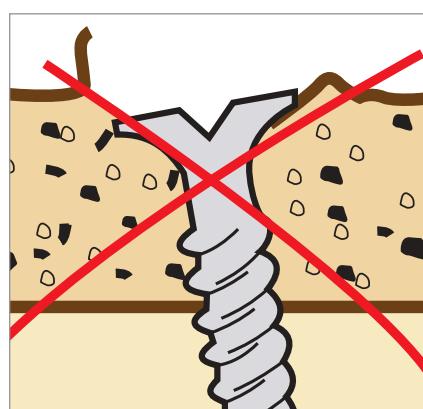
* در ساختارهای چندلایه، منظور از لایه اول، لایه زیرین می‌باشد.
** پنل‌هایی با ضخامت ۹/۵ تا ۱۸ میلی‌متر با عرض ۱۲۰۰ و پنل‌هایی با ضخامت ۲۰ و ۲۵ میلی‌متر به بازار عرضه می‌گردد.

* ۳.۲.۴ نکات فنی*

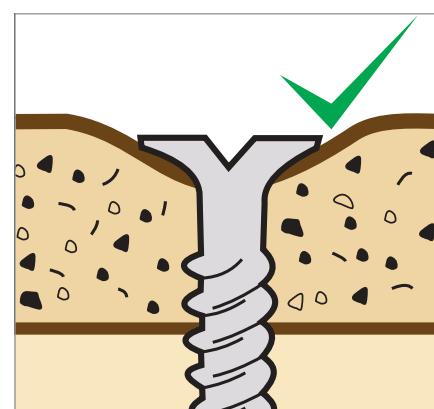
- استفاده بیش از حد از ضایعات پنل مجاز نمی‌باشد؛ زیرا موجب تضعیف ساختار و نزول کیفیت کار می‌شود. همچنین توصیه می‌شود که ضایعات پنل به صورت مرکز استفاده نشود و در کل سطح کار پخش گردد.
 - حتی الامکان، اندازه صفحات باید متناسب با ارتفاع دیوار انتخاب شود. در صورت استفاده از صفحات کوتاه، درز افقی در لایه پوششی ایجاد شده که در ساختارهای دیوار تک لایه، اجرای سازه پشت بند در محل درزهای افقی الزامی است (در صورتی که فاصله استادها ۴۰ سانتی‌متر یا کمتر باشد، نیازی به اجرای سازه پشت بند نمی‌باشد).
 - برای سهولت در نصب صفحات در ساختارهای دیوار، صفحات باید به اندازه ۱ سانتی‌متر کوتاهتر از ارتفاع کف تا سقف برش داده شوند.
 - در ساختارهای دیوار، صفحات نباید به رانر فوقانی (سفقی) متصل شوند.
 - برای تامین ایستایی در ساختارهای دیوار، حداقل درگیری میان پنل و بالهای رانر باید ۲۰ میلی‌متر باشد (علاوه بر این شرط، در ساختارهای دیوار جداکننده و دیوار پوششی، باید استادها به ترتیب به میزان حداقل ۱۰ و ۲۰ میلی‌متر با رانر درگیر شوند).
 - در هنگام نصب صفحات در ساختارهای دیوار، باید به جهت استادها توجه نمود. همواره صفحات را باید در جهتی نصب نمود که لبه آزاد صفحه به سمت دهانه باز استاد قرار گیرد. رعایت این نکته به نصب اجازه می‌دهد که هنگام پیچ زنی، استاد را مهار نموده و از چرخش آن جلوگیری نماید.
 - به لحاظ ایستایی، عایق بندی، آتش‌بندی و هوابندی اجرای صفحات گچی در کل ارتفاع دیوار الزامی است.
 - در ساختارهای سقف، نصب صفحات باید از وسط سقف آغاز و به حاشیه‌ها ختم شود. همچنین می‌توان نصب صفحات را از یک کنج آغاز و در هر دو امتداد طولی و عرضی، به طور همگن پوشش کاری را ادامه داد. عدم رعایت جزئیات اخیر موجب ایجاد ترک بر اثر خیز سقف کاذب خواهد شد.
- * برای استفاده از پنل‌های با ضخامت ۹/۵ میلی‌متر و کمتر (که به طور کلی در ساختارهای تزئینی کاربرد دارند)، با دایره پشتیبانی فنی شرکت تماس حاصل شود.

پیچی که به صورت مایل اجرا شده و به کاغذ روکش پنل آسیب رسانده است

اجرای نادرست پیچ
(کاغذ روکش آسیب دیده است)

اجرای صحیح پیچ
(کاغذ و روکش به صورت واشر درآمده است)

ریختن آب در ظرف تهیه بتنونه

۳.۴. تهیه بتنونه درزگیر و ماستیک

۱.۳.۴. تهیه بتنونه درزگیر

برای تهیه بتنونه درزگیر، به ازای هر ۱۰ کیلوگرم پودر بتنونه، ۹ الی ۱۰ لیتر آب لازم است و به ترتیب زیر مخلوط می‌شوند:

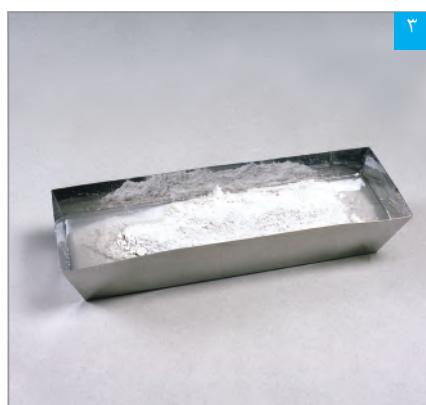
- آب را داخل ظرف مخصوص تهیه بتنونه ریخته و پودر بتنونه به آرامی به آن اضافه می‌شود.

- به مدت ۲ تا ۳ دقیقه صبر کرده تا پودر بتنونه تمامی آب روی سطح را جذب نموده و به حالت خمیری در آید.

- با استفاده از کمچه، بتنونه را به مدت ۱ تا ۲ دقیقه مخلوط نموده تا خمیری یکدست حاصل شود.

مخلوط کردن خمیر بتنونه

خیس خوردن پودر بتنونه

ریختن پودر بتنونه در آب

۲.۳.۴. تهیه ماستیک

برای تهیه ماستیک، به ازای هر ۱۰ کیلوگرم پودر حدود ۶ الی ۷ لیتر آب لازم است و به ترتیب زیر مخلوط می‌شوند:

- آب را داخل ظرف مناسبی ریخته و پودر ماستیک به آرامی به آن اضافه می‌شود.

- به مدت ۲ تا ۳ دقیقه صبر کرده تا پودر ماستیک تمامی آب روی سطح را جذب نموده و به حالت خمیری در آید.

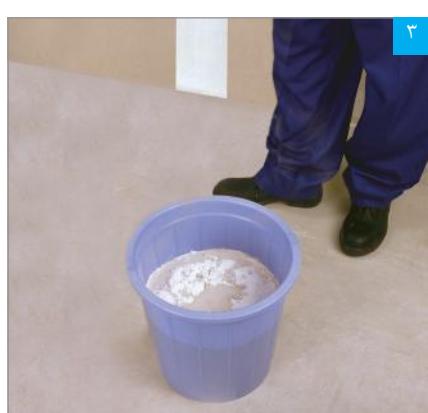
- با استفاده از همزن الکتریکی، ماستیک را به مدت ۲ تا ۳ دقیقه مخلوط کرده تا خمیری یکدست و آماده مصرف شود.

نکته

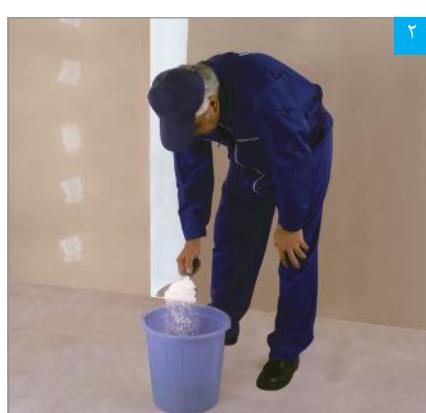
توجه شود در صورت استفاده از اسکیم‌لایت (به عنوان جایگزین پودر ماستیک)، روش تهیه این ملات نیز مانند ماستیک بوده با این تفاوت که در انتهای مراحل زیر نیز اضافه خواهد شد:

- پس از بدست آمدن خمیر اسکیم‌لایت یک دست، مجدداً به مدت ۲ دقیقه صبر کرده تا فعل و انفعالات شیمیایی صورت گیرد.

- مجدداً با استفاده از همزن الکتریکی، اسکیم‌لایت را به مدت ۲ دقیقه مخلوط کرده تا خمیر حاصله آماده مصرف شود.

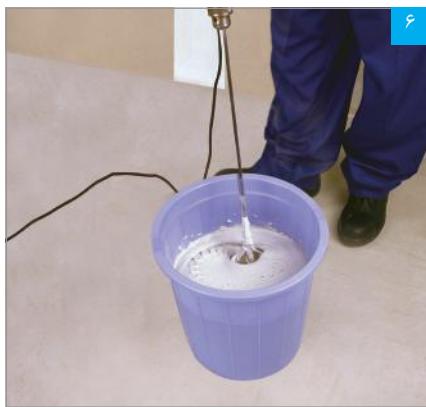
خیس خوردن پودر ماستیک

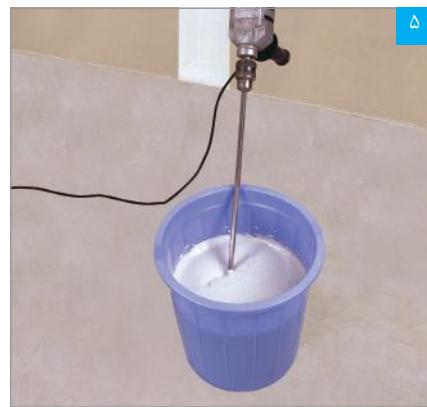
ریختن پودر ماستیک در آب

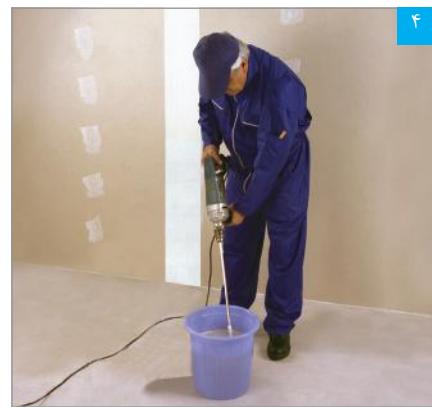
ریختن آب در ظرف مناسب

مخلوط کردن مجدد خمیر اسکیم لایت

رها کردن خمیر به مدت ۲ تا ۳ دقیقه
(مربوط به تهییه اسکیم لایت)

مخلوط کردن خمیر ماستیک

- بتونه و ماستیک را نباید با سایر موادی که باعث ایجاد تغییرات در خواص شیمیایی و یا مشخصات فیزیکی این محصولات می‌گردد، ترکیب نمود.
- ضخامت ملات کار شده اگر از مقادیر مجاز بیشتر و یا کمتر باشد، بر روی استحکام ملات اثر می‌گذارد.
- سطح زیر کار اگر متخلخل باشد، سبب کوتاه شدن زمان گیرش شده که بر روی خواص مکانیکی از جمله چسبندگی و استحکام اثر می‌گذارد.
- ماستیک را نمی‌توان به عنوان بتونه درزگیر در ساختارهای خشک استفاده نمود.
- هنگامی که خمیر بتونه یا ماستیک سفت شد، نمی‌توان با اضافه نمودن آب و هم زدن مجدد، آن را برای استفاده مجدد آماده نمود (چنین ملاتی غیرقابل استفاده می‌باشد).
- هنگام کار با بتونه و ماستیک، ملات‌های اضافه باقی مانده روی ابزار (کاردک، لیسه و ماله) را نباید به ملات درون ظرف برگرداند؛ زیرا باعث کوتاه شدن زمان گیرش بتونه یا ماستیک درون ظرف خواهد شد.
- ظروف آماده سازی ملات و ابزار کار می‌بایست بلافاصله پس از اتمام کار با آب تمیز شسته شوند؛ در غیر این صورت مواد خشک شده و تمیزکاری دشوار خواهد شد.
- ملات باید با توجه به مقدار نیاز و کاردک ساخته شود. از آمادهسازی ملات بیش از مقدار مورد نیاز خودداری شود.
- ملات آماده نباید در معرض نور آفتاب و یا گرد و غبار محیط قرار گیرد.

شستشوی ابزار بلافاصله پس از اتمام کار

- قبل از اجرای بتونه یا ماستیک، سطح کار می‌بایست از هرگونه آلودگی و گرد و غبار تمیز شود.
- آب مورد استفاده برای تهییه و ماستیک باید کاملاً تمیز و عاری از هر گونه مواد اضافی و آلوده باشد. بنابراین بهتر است از آب آشامیدنی برای این منظور استفاده شود.
- برای نگهداری پودر بتونه و ماستیک، می‌بایست کيسه‌ها در محل خشک روی پالت و به دور از آب، رطوبت، آفتاب و گرما قرار گیرند.
- زمان مصرف پودر بتونه و ماستیک (در بسته بندی استاندارد و در شرایط ابزارش متعارف)، ۶ ماه پس از تاریخ تولید می‌باشد. بدیهی است که پس از باز شدن پاکت، پودر بتونه و ماستیک را باید ظرف مدت کوتاهی مصرف نمود (طی حداکثر ۷ روز استفاده نمایید).
- زمان استفاده از خمیر بتونه و ماستیک، به ترتیب و به طور میانگین ۴۵ و ۲۰ دقیقه می‌باشد. زمان‌های مذکور در شرایط آزمایشگاهی به دست آمده و بدیهی است با توجه به شرایط محیطی متغیر خواهد بود؛ بدین معنی که هر چه درجه حرارت محیط بالاتر و درصد رطوبت نسبی هوا پایین‌تر باشد (شرایط آب و هوایی گرم و خشک)، زمان‌های مذکور کاهش خواهد یافت.
- بتونه و ماستیک در دمای ۵ درجه سانتیگراد و کمتر از ۴۰ درجه سانتیگراد قابل اجرا می‌باشند. استفاده از این مواد در دماهای پایین‌تر (به دلیل احتمال بیخ زدگی ملات) و در دماهای بالاتر (به دلیل احتمال خشک شدن ملات، پیش از گیرش شیمیایی) مجاز نمی‌باشد.
- نسبت بالای آب به گچ و نیز انبار کردن طولانی مدت گچ سبب افزایش زمان گیرش می‌گردد. بدین معنی که هرچه ملات رقیقتری آماده گردد به دلیل افزایش زمان گیرش، مدت طولانی‌تری در معرض جریان هوا قرار گرفته و قسمتی از آب مورد نیاز جهت کامل شدن گیرش تبخیر می‌شود. در این حالت ملات به جای گیرش، خشک می‌شود و از استحکام مناسبی برخوردار نخواهد بود.
- قرار گرفتن ملات در معرض جریان باد نیز سبب تبخیر آب سطحی ملات و مانع از گیرش آن می‌شود. این امر باعث جلوگیری از استحکام ملات و بروز ترک بر روی سطح خواهد شد.

وجود گرد گچ بر روی سطح بتنه و یا سست بودن سطح بتنه، از نشانه‌های گیرش نامناسب آن است. برای بررسی کارگاهی این موضوع، می‌توان بر روی سطح بتنه خشک شده دست کشید. در این حالت سطح دست باید به میزان قابل قبولی تمیز بماند و حتی الامکان گرد گچ مشاهده نشود. همچنین می‌توان با ناخن، سطح بتنه را خراش داد. در این حالت، سطح بتنه باید دارای مقاومت کافی در برابر سایش باشد (اصطلاحاً باید «استخوانی» باشد).

۴.۴. ترفندهای کارگاهی جهت بررسی کیفیت بتنه اجرا شده
 بتنه مناسب دارای قوام بوده و به کاردک می‌چسبد. برای درک بهتر این حالت، می‌توان بتنه خوب را به «ماست چکیده» و بتنه نامناسب را به «ماست بریده» یا اصطلاحاً «دانه دانه» تشبیه کرد. توجه شود که زمانی که پودر بتنه با آب مخلوط می‌شود، ملات به دست آمده اصطلاحاً قدری «شل» است، اما پس از گذشت حدود ۲ تا ۳ دقیقه، باید قوام یابد. این حالت از نشانه‌های یک بتنه خوب است. از نشانه‌های مثبت دیگر، می‌توان به حرکت روان خمیر بتنه در زیر کاردک در هنگام اجرا اشاره نمود.

اجرای نامناسب

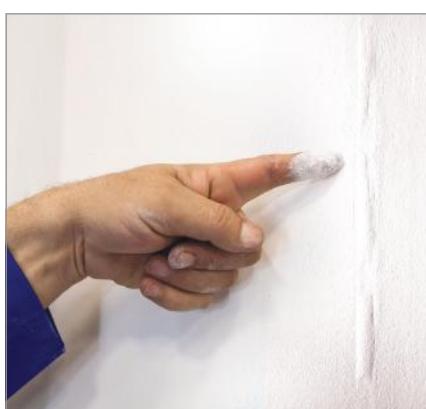

اجرای مناسب

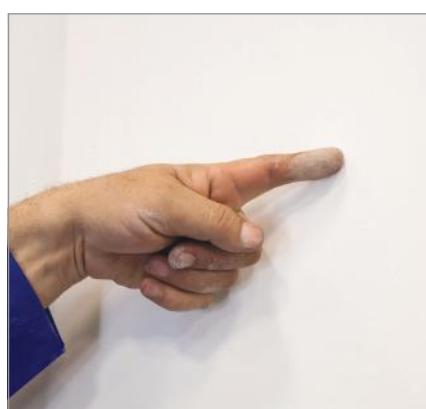

دست کشیدن بر روی سطح

برای بررسی رفتار بتنه پس از رنگ آمیزی، می‌توان با استفاده از یک اسفنج نمدار سطح بتنه را مرطوب نمود و در واقع نقاشی با رنگ پایه آب را شبیه سازی نمود. پس از انجام این آزمایش، نباید تورمی در سطح بتنه مشاهده شود. همچنین بتنه بایستی از سطح کار شسته و جدا نشود.

اجرای نامناسب

اجرای مناسب

مرطوب کردن سطح دیوار با اسفنج نمدار

دستورالعمل برش، نصب، درزگیری و آمادهسازی صفحات روکش دار گچی

درباره صفحات روکش دار گچی

گیرش نامناسب و یا چسبندگی نامناسب بتونه می‌تواند ناشی از موارد متعدد اجرایی نظیر استفاده از آب نامناسب، طرح اختلاط نامناسب، کشته کشی، اجرا در دمای محیط غیر مجاز و یا آلودگی سطح کار باشد. همچنین می‌تواند به علت خواص از دست رفته پودر بتونه باشد (به طور مثال، بر اثر شرایط انبارش نامناسب).

توجه

چسبندگی صورت نگرفته است

بتونه باید دارای چسبندگی مناسبی به سطح پنل باشد. برای بررسی کارگاهی این خاصیت می‌توان پس از خشک شدن کامل سطح بتونه، نوار درزگیر را در چند مقطع (در طول مسیر درزگیری شده) برش داد و از طریق کشیدن نوار درزگیر، میزان چسبندگی بتونه را بررسی نمود. در این حالت چنانچه نوار درزگیر به راحتی از سطح پنل جدا گردد، چسبندگی صورت نگرفته است.

در هنگام بررسی کیفیت درزگیری، سایر موارد اجرایی نظیر تراز بودن زیرسازی، استحکام زیرسازی، اتصال کامل پنل به زیرسازی، متجانس بودن لبه‌های مجاور (کارخانه‌ای و برش خورده)، حصارچین بودن پنل‌ها و ... نیز بایستی کنترل گردد.

چسبندگی صورت گرفته است

نوار درزگیر بر روی بتونه قرار داده شده و به وسیله کاردک، از بالا به پایین روی بتونه فشرده می‌شود، به نحوی که بتونه‌های اضافی از طرفین نوار بیرون بزند.

در صورت استفاده از نوار درزگیر کاغذی باید توجه نمود که مقطع نوار درزگیر دارای انحنا می‌باشد؛ بدین معنی که یک سمت آن مقعر و سمت دیگر محدب می‌باشد. توجه شود که حتیً سمت محدب نوار بر روی بتونه اجرا شده قرار داده شود. این کار اجازه می‌دهد که حباب‌های هوای موجود در بتونه، از زیر نوار خارج شوند. چنانچه نوار از سمت مقعر بر روی بتونه قرار داده شود، حباب‌های هوای در زیر نوار محبوب گشته، در نتیجه چسبندگی لازم میان نوار و بتونه برقرار نمی‌شود.

نکته فنی

اضافات بتونه بر روی سطح نوار کشیده و بلا فاصله جمع می‌شود. حرکت کاردک در این قسمت نیز از بالا به پایین می‌باشد.

در این مرحله، رطوبت زیر و روی نوار درزگیر یکسان شده و از تغییر شکل و جدا شدن نوار جلوگیری می‌شود.

نکته فنی

کار رها شده تا بتونه این مرحله به طور کامل خشک شود.

بسته به شرایط محیطی، ممکن است خشک شدن کامل بتونه تا ۲۴ ساعت طول بکشد. در صورتی که بتونه هر مرحله کاملاً خشک نشود، رطوبت اضافی توسط نوار درزگیر جذب، اتصال میان نوار و بتونه سست و نهایتاً نوار به صورت موضعی از بتونه جدا خواهد شد.

نکته فنی

۵.۴. درزگیری صفحات روکش دار گچی
۵.۴.۱. بررسی‌ها و اقدامات اولیه

عملیات درزگیری باید پس از تغییر شکل‌های ساختمانی صورت گیرد. قبل از شروع عملیات درزگیری، لازم است تمامی سطح کاملاً تمیز و عاری از هر گونه گرد و غبار و چربی باشد. وضعیت کلیه پیچ‌ها از نظر اجرای صحیح بررسی شود. در صورت وجود مشکلاتی از قبیل پارگی کاغذ روکش پنل، بیرون زدگی سر پیچ‌ها و عدم رعایت فواصل مجاز، معايب باید بر طرف شوند. تمامی لبه‌های برش خورده بررسی شوند. در صورت عدم اجرای پیچ و یا پرداخت، باید پنل از زیرسازی جدا و روی میز کار (یا پالت) به وسیله دستگاه پیخ زن، پیخ زده شود و به وسیله ساب ماله‌ای پرداخت شود. درزهای میان صفحات بررسی شوند. باید فاصله‌ای به اندازه ۲ میلی‌متر میان هر دو صفحه مجاور وجود داشته باشد. در ساختارهای دیوار جداگانه، عملیات درزگیری می‌باشد پس از اتمام مرحله نصب صفحات در دو طرف دیوار انجام شود.

۵.۴.۲. درزگیری لبه‌های کارخانه‌ای (لبه‌های برش خورده)
مرحله اول

در این مرحله، درز پر گشته و نوار درزگیر در محل خود تثبیت می‌شود: با استفاده از کاردک پیچ گوشته دار، یک لایه بتونه به پهنای ۱۰ سانتی‌متر و ضخامت ۳ میلی‌متر در محل درز اجرا می‌شود.

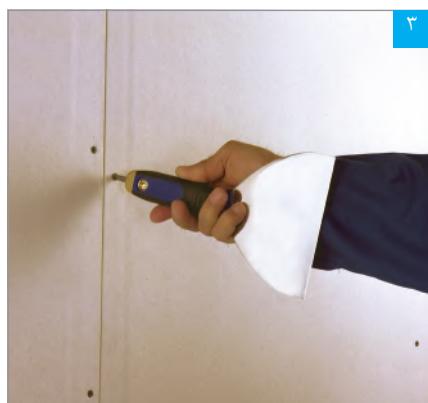
حرکت کاردک در این مرحله باید در جهت عمود بر درز باشد، به نحوی که بتونه کاملاً در درز بین دو صفحه نفوذ کند.

نکته فنی

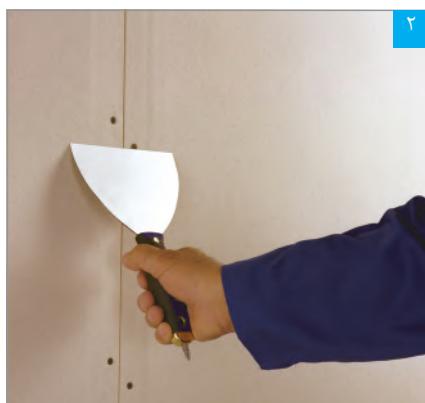
مرحله دوم

در این مرحله، ساختار درز مستحکم و با صفحات گچی یکپارچه می‌شود:

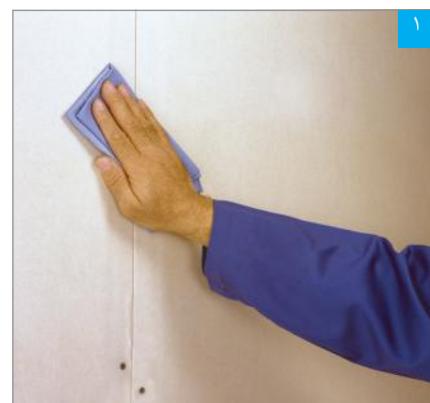
- با استفاده از لیسه یا ماله استیل، یک لایه بتنوئه به پهنای ۲۰ سانتی‌متر و ضخامتی که نوار درزگیر محو شود، بر روی لایه قبلی اجرا می‌شود.
- کار رها شده تا بتوانه این مرحله به طور کامل خشک شود.
- با استفاده از ساب ماله‌ای، سطح بتنوئه خشک پرداخت شده و برای مرحله بعدی کار (اجرای لایه آماده سازی) آماده می‌شود.

فرو بردن سر پیچ‌ها با پیچ گوشتی پشت کاردک

بررسی بیرون‌زدگی پیچ‌ها با کاردک

تمیز کردن سطح، قبل از بتوانه کاری و یا اجرای ماستیک بسیار مهم است

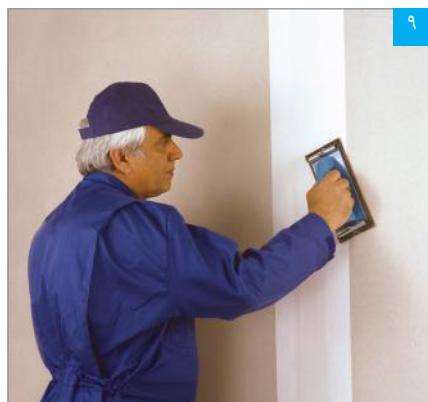
قرار دادن نوار درزگیر بر روی بتوانه

قطع نوار درزگیر (به انحنای آن توجه شود)

مرحله اول درزگیری: اجرای لایه بتوانه در محل درز (کاردک درجهت عمود بر درز کشیده می‌شود تا بتوانه کاملاً در درز نفوذ کند)

پرداخت سطح بتوانه خشک با ساب ماله‌ای

مرحله دوم درزگیری: اجرای لایه دوم بتوانه به پهنای ۲۰ سانتی‌متر

مرطوب کردن سطح نوار با بتوانه‌های اضافه

۳.۵.۴. درزگیری لبه‌های برش خورده

کلیه مراحل اجرا مانند درزگیری لبه‌های کارخانه‌ای می‌باشد، با این تفاوت که پهنهای لایه بتنه در مرحله دوم ۳۰ سانتی‌متر می‌باشد.

نکته فنی

در بتنه کاری درزهای برش خورده، لایه دوم بتنه به این دلیل نسبت به بتنه کاری درزهای کارخانه‌ای پهن‌تر می‌باشد که فرورفتگی موجود در لبه‌های کارخانه‌ای، نوار و بتنه درزگیر را در خود جای داده و برآمدگی در محل درز کمتر می‌باشد؛ حال آن که در لبه‌های برش خورده، فرورفتگی مذکور وجود نداشته و برآمدگی در محل درز محسوس‌تر بوده و لذا برای محور کردن این برآمدگی، نیاز به اجرای لایه دوم بتنه کاری با پهنهای بیشتری خواهد بود.

نصب سازه محافظه گوشه با دستگاه کرنربید کوب

۳.۵.۴. درزگیری کنج‌های خارجی با سازه محافظه گوشه (کرنربید فلزی)**مرحله اول**

- سطح سازه محافظه گوشه به وسیله مواد چربی زدا، تمیز می‌شود.
- سازه محافظه گوشه روی کنج دیوار قرار گرفته و به وسیله چکش لاستیکی و دستگاه کرنربید کوب نصب می‌شود. فاصله ضربات، حداقل ۳۵ سانتی‌متر می‌باشد.

نکته فنی

در صورتی که دستگاه کرنربید کوب در دسترس نباشد، سازه محافظه گوشه را می‌توان با بتنه نصب نمود.

مرحله دوم

- با استفاده از لیسه یا ماله استیل، یک لایه بتنه به پهنهای ۲۰ سانتی‌متر و ضخامتی که سازه محافظه گوشه محو شود، بر روی کرنربید و در دو طرف کنج اجرا می‌شود.

- کار رها شده تا بتنه اجرا شده به طور کامل خشک شود.
- با استفاده از ساب ماله ای، سطح بتنه خشک پرداخت شده و برای مرحله بعدی کار (اجرای لایه آماده سازی) آماده می‌شود.

اجرای بتنه روی سازه محافظه گوشه

۵.۵.۴. درزگیری کنج‌های خارجی با نوار محافظه گوشه (کرنریید کاغذی)

مرحله اول

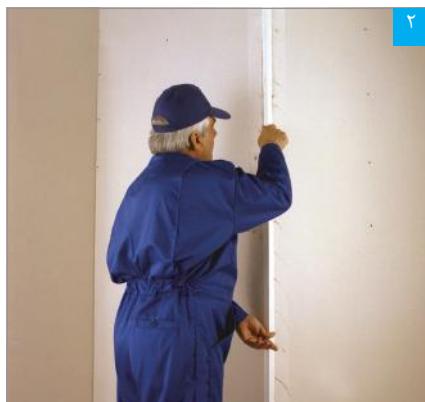
- با استفاده از کاردک زاویه خارجی، از بالا به پایین روی نوار محافظه گوشه کشیده تا سطح آن هموار و کنجی کاملاً گونیا و یکنواخت به دست آید.
- به وسیله کاردک پیچ گوشته‌دار (یا لیسه)، اضافات بتونه بر روی سطح کرنریید کشیده و بلا فاصله جمع می‌شود.
- کار رها شده تا بتونه این مرحله به طور کامل خشک شود.

مرحله دوم

مانند مرحله دوم در درزگیری کنج‌های خارجی با سازه محافظه گوشه (کرنریید فلزی) عمل می‌شود.

تشییت و شکل دهی نوار محافظه گوشه با کاردک زاویه خارجی

قرار دادن نوار محافظه گوشه بر روی بتونه

نوار محافظه گوشه

خم کردن نوار درزگیر با دستگاه تازن

۵.۵.۶. درزگیری کنج‌های خارجی با نوار درزگیر کاغذی

برای درزگیری کنج‌های خارجی‌ای که در معرض ضربه نیستند (مانند کنج‌های خارجی در سقف‌ها)، در صورت وجود مهارت کافی، می‌توان از نوار درزگیر کاغذی به جای کرنریید استفاده نمود. کلیه مراحل اجرا مانند درزگیری کنج‌های خارجی با نوار محافظه گوشه (کرنریید کاغذی) می‌باشد.

تشییت و شکل دهی نوار درزگیر با کاردک زاویه خارجی

قرار دادن نوار درزگیر بر روی بتونه

<p>چنانچه از کاردک پیچ گوشته دار (یا لیسه) برای درزگیری کنجهای داخلی استفاده شود، احتمال پاره شدن نوار درزگیر (توسط گوشة تیز کاردک) وجود دارد؛ بنابراین برای جلوگیری از سروز این مشکل، درزگیری کنجهای داخلی باید صرفاً به وسیله کاردک زاویه داخلی انجام شود.</p>	<p>نکته فنی</p>
--	------------------------

۷.۵.۴. درزگیری کنجهای داخلی - فصل مشترک دو ساختار خشک

برای درزگیری کنج داخلی‌ای که در فصل مشترک دو ساختار خشک قرار دارد (مانند محل تقاطع دو دیوار یا یک دیوار و یک سقف)، از نوار درزگیر کاغذی استفاده می‌شود. کلیه مراحل اجرا مانند درزگیری کنجهای خارجی با نوار محافظت گوشه (کرنبیید کاغذی) می‌باشد، با این تفاوت که از کاردک زاویه داخلی استفاده می‌شود.

تشییت و شکل دهن نوار درزگیر با کاردک زاویه خارجی

قرار دادن نوار درزگیر بر روی بتنونه

خم کردن نوار درزگیر با دست

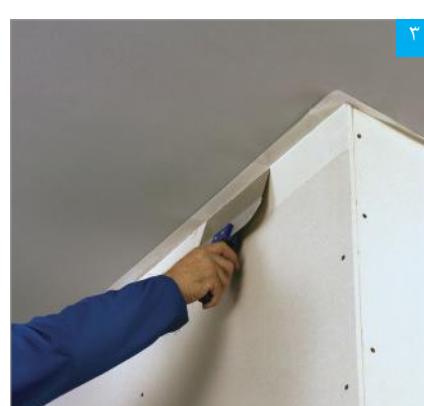
چسباندن نوار ترن فیکس بر روی سازه

۸.۵.۴. درزگیری کنجهای داخلی - فصل مشترک ساختار خشک و بنایی

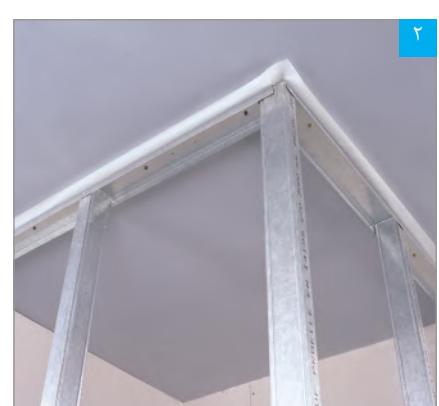
برای درزگیری کنج داخلی‌ای که در فصل مشترک ساختار خشک و بنایی قرار دارد (مانند محل تقاطع یک دیوار با یک دیوار بنایی؛ یک دیوار با یک سقف بنایی؛ یا یک سقف با یک دیوار بنایی)، از نوار چسب جدا کننده (Trenn-fix) استفاده می‌شود؛ بدین ترتیب که قبل از عملیات نصب، نوار ترن فیکس بر روی سازه چسبانده شده و پس از عملیات درزگیری و خشک شدن بتنونه، اضافات آن به وسیله تیغ برش جدا می‌شود.

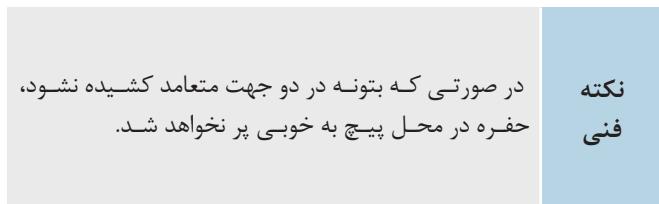
برش اضافات نوار چسب جدا کننده پس از خشک شدن بتنونه

بتنونه کاری در فصل مشترک دیوار خشک و سقف بنایی

شکستن نوار چسب جدا کننده پس از نصب سازه‌ها

در صورتی که بتونه در دو جهت متعامد کشیده نشود، حفره در محل پیچ به خوبی پر نخواهد شد.

نکته فنی

۹.۵.۴ اجرای بتونه در محل پیچ‌ها

بتونه در محل پیچ‌ها نیز اجرا می‌شود. بدین ترتیب که ابتدا با استفاده از کاردک (یا لیسه)، بتونه در جهت عمودی کشیده شده و سپس با حرکت کاردک در جهت افقی، بتونه جمع می‌شود. پس از خشک شدن بتونه، سطح آن به وسیله ساب ماله‌ای پرداخت می‌شود.

پرداخت سطح بتونه خشک

اجرای بتونه در محل پیچ‌ها

۶. آماده سازی صفحات روکش‌دار گچی

پس از اتمام مراحل درزگیری، سطوح ایجاد شده با پنل گچی باید برای پذیرش پوشش نهایی (رنگ، کاغذ دیواری، کاشی، ...)، آماده‌سازی شوند. بسته به نوع پوشش نهایی، ممکن است یک یا ترکیبی از لایه‌های آماده سازی زیر بر روی سطح پنل‌ها اجرا شود:

۶.۱ اجرای ماستیک

برای دستیابی به بهترین نتیجه در رنگ آمیزی، پس از عملیات درزگیری و قبل از رنگ آمیزی، یک لایه نازک پوششی (۱۰ تا ۲۰ میلی‌متر) با ماستیک روی تمام سطح کار اجرا می‌شود. اجرای این لایه موجب پوشش اعوجاج‌های احتمالی در کل سطح کار می‌شود و سطحی صاف و یکدست جهت ادامه کار به وجود خواهد آمد. (ضخامت قابل قبول، طی یک یا چند مرحله کاری قابل دستیابی است).

اجرای ماستیک

۶.۲ اجرای پرایمر

پس از عملیات درزگیری و قبل از کاشیکاری، اجرای کاغذ دیواری یا رنگ آمیزی با رنگ روغنی، اعمال لایه پرایمر* بر روی کل سطح کار لازم خواهد بود. حذف لایه پرایمر موجب بروز مسایل زیر خواهد شد:

- در اجرای کاشی، اتصال مناسب میان چسب کاشی و پنل حاصل نشده، که نتیجه آن فروریزی کاشی‌ها در دوره بهره برداری خواهد بود.
- در صورت اقدام به جداسازی کاغذ دیواری در نوسازی‌های آینده ساختمان، به کاغذ روکش پنل آسیب خواهد رسید (توضیح این که لایه پرایمر موجب می‌شود که کاغذ دیواری بدون آسیب به کاغذ روکش پنل، از آن جدا شود).
- در رنگ آمیزی با رنگ روغنی، حالت سایه و روشن ایجاد شده، همچنین چسبندگی میان رنگ و لایه ماستیک تضعیف خواهد شد (توضیح این که اجرای پرایمر موجب یکسان شدن میزان جذب سطح پنل و محل‌های بتونه کاری شده گردیده و از ایجاد حالت سایه و روشن جلوگیری می‌نماید).

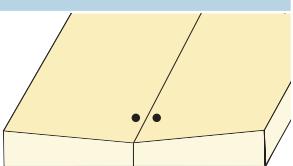
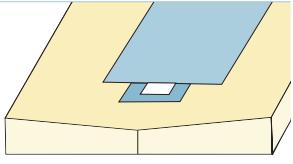
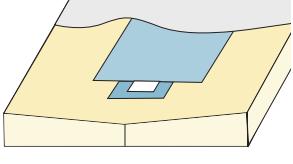
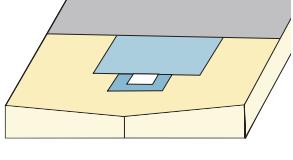
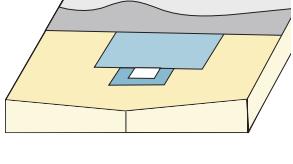
اجرای لایه پرایمر بر روی ماستیک قبل از رنگ آمیزی با رنگ روغنی

* برای کسب اطلاعات بیشتر در خصوص پرایمر مناسب برای هر یک از کاربردهای فوق الذکر، با دایره پشتیبانی فنی شرکت تماس حاصل شود.

۷.۴. سطوح کیفی درزگیری و آماده سازی

برای یکسان سازی روش درزگیری و آماده سازی سطوح ایجاد شده با پنل گچی، مراحل درزگیری و نوع لایه آماده سازی برای کاربردهای مختلف به شرح زیر توصیه می‌گردد. استفاده از سطوح کیفی زیر در ادبیات فنی مدارک مناقصات و قراردادها مفید خواهد بود.

جدول ۳-۴: مراحل درزگیری و لایه های آماده سازی بر اساس نوع سطوح کیفی

شماره لایه لایه‌گذاری	لایه آماده سازی		درزگیری		کاربرد
	پرایمر	ماستیک	مرحله دوم	مرحله اول	
					دیوار موقت (دیوارهای حائل کارگاهی، اتاقکهای موقت، ...)
			●	●	محلهایی که در دید نیست (انباری، خرپشت، فضای پشت سقف کاذب، ...)
	●		●	●	کاشی کاری
		●	●	●	رنگ پایه آب (پلاستیک)
	●	●	●	●	رنگ روغنی / پوشش‌های بافت‌دار (کنیتکس، روکس، رومالین، ...) / کاغذ دیواری

نکات
فنی

- هنگامی که کاغذ روکش پنل بر اثر شرایط نگهداری نامناسب و رطوبت مداوم دچار کپک زدگی شده باشد، باید پنل‌ها خشک، سطح آن‌ها از کپک پاکسازی و کل سطح پنل‌ها آغشته به پرایمر گردد. پس از طی این مراحل، می‌توان پنل‌ها را نصب، درزگیری و برای پذیرش پوشش نهایی آماده سازی نمود.
- هنگامی که کاغذ روکش پنل بر اثر شرایط نگهداری نامناسب و تابش مداوم نور خورشید تغییر رنگ داده باشد (زرد رنگ شده باشد)، باید کل سطح پنل‌ها آغشته به پرایمر گردیده و سپس می‌توان پنل‌ها را نصب، درزگیری و برای پذیرش پوشش نهایی آماده سازی نمود.

- استفاده از پوشش‌های قلیایی (نظیر رنگ‌های آهکی و سیلیکاتی) بر روی صفحات گچی مجاز نمی‌باشد.
- برای نصب کاغذ دیواری، توصیه می‌گردد از CMC (Carboxyl Methyl Cellulose) چسب استفاده نمود. همچنین باید از جریان مناسب هوا در محیط اطمینان حاصل نمود تا چسب مذکور به سرعت خشک شود.

۵. اطلاعات تکمیلی

- مشخصات محصولات
- آنالیز مصالح
- زمانبندی اجرای پروژه با سیستم‌های ساخت و ساز خشک
- مبانی انتخاب ساختار دیوارهای جداکننده
- مبانی انتخاب ساختار دیوارهای پوششی
- مبانی انتخاب ساختار سقف‌های کاذب
- خدمات فنی و مهندسی

۶.۱.۵. شکست‌ها

در صورت وجود شکست در طرح سقف کاذب، بهترین انتخاب سقف کاذب یکپارچه است. توجه شود که در غالب موارد، باید از سازه‌ها و قطعات اضافی در محل شکست‌ها استفاده نمود.

۷.۱.۵. سقف‌های ir D112b

قبل از انتخاب سقف کاذب نوع D112b.ir، باید به توصیه‌ها و ملاحظات مربوط به آن توجه نمود.

۸.۱.۵. سقف کاذب با صفحات سیمانی

با استفاده از صفحات سیمانی، می‌توان سقف‌های کاذب را در فضاهای خارج از ساختمان و یا در فضاهای داخلی ساختمان که رطوبت محیط زیاد است و یا شرایط آب ریزی مداوم وجود دارد (نظیر آشپزخانه‌های صنعتی، استخر و سونا)، اجرا نمود.

۹.۱.۵. سقف‌های تیرچه بلوک با بلوک پلی استایرنی (یونولیت)

با توجه به ضعف پلی استایرن در مقابل حریق، مطابق مقررات ساختمانی باشد سقف‌های تیرچه بلوک با بلوک‌های از جنس پلی استایرن توسط سقف کاذب مناسب، در مقابل حریق مقاوم شوند. در این حالت، آویزها باید به تیرچه‌ها یا دال بتنی میانی متصل شوند.

۱۰.۱.۵. مقاومت در برابر حریق

در سقف‌هایی که کد حریق در آن‌ها مطرح است، از صفحات گچی نوع FR یا FM استفاده می‌شود. تعداد و ضخامت لایه‌های پوششی، حداقل ارتفاع آویز، فاصله آویزها، فاصله سازه‌ها، ضخامت و خواص لایه عایق پشم سنگ و مشخصات سقف اصلی و عناصر پیرامونی، با توجه به کد حریق مورد نظر تعیین می‌شود. علاوه بر این موارد، ضوابط مرتبط با ساختارهای دارای کد حریق (مندرج در دفترچه اخیر) باید در نظر گرفته شوند.

ساختارهای دارای کد حریق دارای ضوابط و جزئیات
ویره هستند؛ لذا برای استفاده از این نوع ساختارها در
پروژه‌ها، همانهنج با دایره پشتیبانی فنی شرکت قویا
توصیه می‌شود.

تذکر
مههم

۱۱.۱.۵. عملکرد صوتی

عواملی همچون تعداد و ضخامت صفحات، ضخامت و خواص لایه عایق پشم سنگ مصرفی، وضعیت اتصال دیوار جداگانه به سقف کاذب موثر است. در صورت عایق کاری، در میزان عبور صوت از طریق سقف کاذب موثر است. در صورت نیاز به اجرای لایه عایق در فضای پشت سقف کاذب، وزن مجاز آن باید در نظر گرفته شود. همچنین، در صورت وجود کد حریق، ممکن است محدودیت‌هایی از نظر استفاده از لایه عایق و یارده مقاومتی لایه عایق در برابر حریق، وجود داشته باشد.

در صورتی که در یک فضا جذب صوت مد نظر باشد، استفاده از تایلهای جاذب صوت (آکوستیک) توصیه می‌گردد. در صورتی که از تایلهای آکوستیک گچی استفاده شود، استفاده از عایق معدنی در فضای پشت سقف کاذب در افزایش ضربی جذب بسیار موثر خواهد بود.

۱.۵. مبانی انتخاب ساختار سقف‌های کاذب

این بخش ارائه کننده راهبردهایی جهت انتخاب صحیح ساختار، برای پاسخ‌گویی به عملکردهای مورد نظر طراح می‌باشد. این شرکت یک تولید کننده بوده و خود را مکلف می‌داند که اطلاعات عملکردی و اجرایی ساختارهای خود را در اختیار پروژه‌ها قرار دهد. بدیهی است که مشاور طرح، بر اساس مقررات ملی و یا بین‌المللی ساختمانی و با در نظر گرفتن الزامات طرح، نسبت به «انتخاب ساختار» اقدام می‌نماید. در این راستا، دایره پشتیبانی فنی آمادگی کامل دارد تا برای عملکردهای خاص، مشاوره‌های لازم را به طراحان محترم ارائه دهد.

عواملی که در انتخاب ساختار سقف‌های کاذب موثر است شامل موارد زیر می‌باشد:

۱.۱.۵. کاربری فضا

کاربری فضا در انتخاب ساختار سقف کاذب موثر است. به طور مثال، در یک ساختمان مسکونی، سقف کاذب یکپارچه و در یک بیمارستان (با توجه به انبوه تاسیسات موجود در فضای پشت سقف کاذب)، سقف کاذب مشبک مناسب خواهد بود.

۲.۱.۵. انعطاف معماری

شکل‌پذیری و قابلیت‌های تزئینی در سقف‌های یکپارچه، در مقایسه با سقف‌های مشبک بسیار بیشتر است. بنابراین، چنانچه انعطاف معماری بالا مد نظر باشد، گزینه مناسب سقف کاذب یکپارچه خواهد بود.

۳.۱.۵. دسترسی آسان به تاسیسات

در صورتی که دسترسی آسان و بدون محدودیت به فضای تاسیساتی پشت سقف کاذب مطرح باشد، سقف کاذب مشبک انتخاب مناسب خواهد بود؛ چرا که در این سقف، تایلهای به صورت وزنی در درون شبکه سازه‌ها قرار گرفته و برداشت و جابجایی آن‌ها به سادگی صورت می‌گیرد. در سقف‌های کاذب یکپارچه، دسترسی به فضای پشت سقف کاذب به صورت محدود و از طریق دریچه‌های بازدید میسر است.

۴.۱.۵. سرعت اجرا

در فضاهایی که سرعت اجرای بسیار بالا مد نظر باشد، بهترین انتخاب سقف کاذب مشبک است. سرعت اجرای بالا، جزء خصوصیات ذاتی این ساختار است. همچنین، تایلهای این نوع سقف عموماً پیش رنگ شده یا دارای روکش PVC بوده و بدین ترتیب عملیات رنگ آمیزی حذف و سرعت کار بالا می‌رود.

۵.۱.۵. سقف‌های ترکیبی

با ترکیب سقف‌های ثابت و مشبک، می‌توان به یک ساختار کارآمد با انعطاف‌پذیری بالا دست یافت و از مزایای هر دو نوع سقف بهره‌مند شد. در این نوع ساختار، مشکلات هندسی حاشیه کار با استفاده از سقف کاذب یکپارچه متفع شده و در وسط کار می‌توان از سقف کاذب مشبک، بدون نیاز به برش کاری و با حفظ ابعاد مدولار استفاده نمود.

۱۲.۱.۵. فضاهای مرتبط**۱۴.۱.۵. بازشوها**

در صورت نیاز به اجرای مواردی نظیر دریچه‌های بازدید، خروجی‌های تهویه و چراغ‌های توکار، باید پیش بینی‌های لازم جهت حفظ استحکام، یکپارچگی و ایستایی سقف کاذب در نظر گرفته شود. همچنین فضای تاسیساتی لازم برای جاسازی ادوات نفوذی نظیر روش‌نایی‌های سقفی توکار ضروری است. توجه شود که در ساختارهای دارای کد حریق، بازشوها نیز باید با جزئیات ویژه اجرا و در برخی موارد از نوع مقاوم در برابر حریق انتخاب شوند.

۱۵.۱.۵. درزهای انقطاع

در سقف‌های پیوسته با وسعت زیاد (حداکثر هر ۱۵ متر در هر یک از امتدادهای سقف) و در محلهایی که یک سقف کاذب باریک بر اثر شکست دیوار ایجاد می‌شود، باید درز انقطاع ایجاد نمود. توجه شود که در ساختارهای دارای کد حریق، درزهای انقطاع با جزئیات ویژه اجرا می‌شوند.

۱۶.۱.۵. عناصر بادبندی

در مواردی که دیوار صرفاً به سقف کاذب متصل می‌شود، برای ایجاد استحکام و جلوگیری از حرکات جانبی در سقف کاذب، باید اعضای بادبندی در زیرسازی سقف کاذب اجرا شوند. همچنین برای سقف‌های کاذب با سطوح گسترده و یکنواخت، اجرای عناصر بادبندی جهت مهار حرکات جانبی (برای مساحت حداکثر هر ۲۵ مترمربع) توصیه می‌گردد.

۱۷.۱.۵. بارهای خارجی وارد بر سقف

بارهای خارجی وارد بر سقف کاذب باید در مرحله طراحی زیرسازی سقف در نظر گرفته شوند. در صورت تجاوز از میزان مجاز، این گونه بارها باید مستقل از سقف کاذب و مستقیماً به سقف اصلی متصل شوند. همچنین، در کلیه ساختارهای دارای کد حریق (به جز در ساختار سقف زیر سقف)، اتصال بار به سقف کاذب مجاز نبوده و هر گونه بار فقط باید به سقف اصلی متصل گردد.

نکته فنی

به طور کلی عملکرد صوتی لایه‌های الیافی نظیر پشم‌های معدنی، ناشی از به ارتعاش در آمدن الیاف بر اثر برخورد امواج صوتی و تبدیل انرژی این امواج به انرژی مکانیکی و سپس گرمایی است. با توجه به عدم وجود الیاف در پلی استایرن، این مواد عایق صوتی مناسبی نبوده و صرفاً استفاده از عایق‌های معدنی برای این منظور توصیه می‌شود.

استفاده از سقف‌های مشبك در سلول‌های تر توصیه نمی‌شود. سقف‌های چینی فضاهایی باید به صورت یکپارچه و بدون درز اجرا گردد.

در استخرها، استفاده از صفحات سیمانی توصیه می‌شود. به علاوه، با توجه به وجود شرایط خورندگی خاص در چینی فضاهایی (یون آزاد کلر)، استفاده از سازه‌های پوشش یافته با مواد مقاوم در برابر این گونه شرایط خورندگی در زیرسازی سقف کاذب قویاً توصیه می‌شود. همچنین، با تمهدات مناسبی (نظیر هوابندی سقف کاذب، تهویه فضای پشت سقف کاذب و کنترل شرایط دمایی فضای پشت سقف کاذب) باید از تجمع بخار و بروز میعان در پشت سقف کاذب جلوگیری شود.

۱۳.۱.۵. شرایط آویزگیری

قبل از اجرای سقف کاذب می‌بایست از استحکام سقف اصلی جهت اجرای آویز اطمینان حاصل نمود. در صورت وجود ضعف، باید تمهدات مناسبی جهت استحکام بخشیدن به محل اتصال آویزها در نظر گرفت.

برای انتخاب نوع عامل اتصال، باید از مناسب بودن آن برای نوع سقف اصلی اطمینان حاصل نمود. همچنین، در برخی ساختارهای دارای کد حریق، عوامل اتصال نیز باید از نوع ویژه و مقاوم در برابر حریق باشند.

در فضاهایی که امکان اجرای آویز وجود ندارد (مانند راهروهای بیمارستان و هتل که تراکم تاسیسات بالا است یا در مکان‌هایی که سقف سازه‌ای بسیار سست است)، استفاده از سقف‌های کاذب خود ایستا توصیه می‌شود.

به توصیه‌های مربوط با ارتفاع آویز در ساختار D112b.ir و همچنین در هنگام استفاده از آویز ترکیبی باید توجه نمود. چنانچه ارتفاع آویزگیری بیش از مقدار مجاز باشد، اجرای زیرسازی کمکی (نظیر شاسی کشی فولادی) لازم خواهد بود.

■ حمل سریع و آسان

به واسطه وزن و حجم کم و همچنین نوع سنته‌بندی (صنعتی) مصالح سیستم‌های ساخت و ساز خشک، تعداد دفعات حمل، بارگیری و تخلیه در مقایسه با ساختارهای بنایی به مراتب کاهش خواهد یافت. همچنین میزان آسیب واردہ به مصالح در مسافت‌های طولانی نیز کمتر خواهد بود.

■ حذف صرف زمان برای خشک شدن مصالح

مصالح بنایی (خصوصاً در ماههای سرد سال) نیاز به صرف زمان طولانی تری جهت خشک شدن دارند. در مناطق سردسیر و فصول سرد سال لازم است محیط کار گرم باشد زیرا در شرایط آب و هوایی سرد، آب ملات گچ قبل از انبساط و سخت شدن گچ، یخ زده و فعل و انفعالات شیمیایی بمنظور سخت شدن ملات متوقف می‌گردد. پس از آب شدن یخ، گچ فاسد شده و با توقف فرآیند افزایش حجم گچ، در سطح تمام شده گچ کاری، ترک ایجاد می‌شود.

با توجه به ماهیت سیستم‌های ساخت و ساز خشک می‌توان گفت این سیستم‌ها نیازی به صرف زمان برای خشک شدن نداشته و در فصول سرد سال مشکلات اجرایی کمتری دارند همچنین بلاfacه پس از نصب، امکان رنگ آمیزی بر روی سطح آنها وجود داشته و باعث ایجاد وقفه در پیشبرد برنامه زمانبندی پروژه خواهد شد.

■ اجرای همزمان با تاسیسات

در سیستم‌های ساخت و ساز خشک امکان اجرای همزمان تأسیسات مکانیکی و برقی وجود دارد و برخلاف سیستم‌های سنتی (بنایی) که جهت عبور تاسیسات نیاز به تخریب و شیار زنی در ساختار می‌باشد، تاسیسات به راحتی از فضای خالی درون ساختارهای یاد شده عبور کرده و به همان میزان سرعت اجرا افزایش خواهد یافت.

به عبارت دیگر در صورت استفاده از سیستم‌های سنتی (مصالح بنایی) ابتدا بایستی قبیل از شروع تاسیسات ساختار بنایی اجرا شود. سپس شیار زنی انجام گیرد. در نهایت پس از اجرای تاسیسات مجدد ساختار ترمیم شده و نازک کاری انجام شود تا پس از خشک شدن سطح کار آماده عملیات رنگ آمیزی گردد (عملیاتی زمان بر).

در حالیکه در سیستم‌های ساخت و ساز خشک، ابتدا عملیات اجرای تاسیسات آغاز و یا تواماً با اجرای ساختارهای ساخت و ساز خشک با اجرای سازه‌گذاری ساختارهای ساخت و ساز خشک) و سپس لایه پوششی نصب و عملیات درزگیری و رنگ آمیزی اجرا می‌شود.

در ادامه، جهت سهولت برنامه ریزی و کاهش مدت زمان اجرای یک پروژه ساختمانی که با استفاده از سیستم‌های ساخت و ساز خشک ساخته شده است، یک برنامه زمانبندی ساختمانی ۵ طبقه (مطالعه موردی) ارائه گردیده است. مدت زمان اجرای سیستم‌های ساخت و ساز خشک و ارتباط آن با فعالیت‌های مرتبط بصورت شماتیک در نمودار مخصوص شده است. این نمودار می‌تواند در تهیه دقیق تر و مدل‌سازی فرآیندهای برنامه زمانبندی پروژه‌ها با در نظر گرفتن تقدم و تاخر فعالیت‌های مرتبط با اجرای سیستم‌های ساخت و ساز خشک کمک رسان مهندسین در این حوزه باشد.

■ ۲.۵. زمانبندی اجرای پروژه با سیستم‌های ساخت و ساز خشک

سیستم‌های ساخت و ساز خشک سالهاست که در کشورهای پیشرفته شناخته شده و مورد استفاده قرار می‌گیرد. در کشور ما به نظر می‌رسد دلیل اصلی مقاومت مالکین و کارفرمایان در استفاده از این سیستم‌ها، عدم آشنایی با مزیت‌های آنها در پروژه‌ها می‌باشد.

هدف از ارائه این فصل روشی تر شدن این مساله است که علاوه بر مزیت‌های سازه‌ای، فنی و کیفی، سیستم‌های ساخت و ساز خشک در مقایسه با مصالح سنتی (بنایی)، تاثیر بسزایی نیز در کاهش وزن و سختی و هزینه‌های سازه‌ای، مدیریت پرت و حمل مصالح، نظارت کیفی دقیق تر، و از همه مهمتر منجر به افزایش سرعت اجرای پروژه‌ها خواهد شد. که در نهایت بصورت مستقیم یا غیرمستقیم بهره وری اقتصادی را به همراه خواهد داشت.

در ادامه به برخی از مزایای سیستم‌های ساخت و ساز خشک نسبت به مصالح بنایی که تاثیر بسیاری در برنامه زمانبندی پروژه خواهند داشت (خصوصاً در کارگاه‌های ساختمانی) اشاره می‌گردد و با ارائه نمودار برنامه زمانبندی یک پروژه فرضی، تقدم و تاخر و مدت زمان اجرای سیستم‌های ساخت و ساز خشک با دیگر فعالیت‌های اجرایی مرتبط نشان داده خواهد شد.

■ سهولت و سرعت در اجرا

در مقایسه با ساختارهای بنایی، ساختارهای ساخت و ساز خشک علاوه بر عدم نیاز به جوشکاری و همچنین صرف زمان جهت خشک شدن ملات‌های تر، این امکان را فراهم می‌کنند تا اجرای سریع و آسان تاسیسات مکانیکی و برقی در فضای از پیش تعیین شده (بدون نیاز به عملیات شیارزنی و ترمیم) با سهولت و سرعت بالا انجام شود. در نتیجه می‌توان گفت اجرای سیستم‌های ساخت و ساز خشک نسبت به انواع سیستم‌های بنایی، حدوداً ۳ تا ۴ برابر از سرعت بیشتری برخوردار می‌باشند. از سوی دیگر با افزایش سرعت اجرای پروژه، مدت زمان توقف سرمایه به میزان قابل توجهی کاهش خواهد یافت.

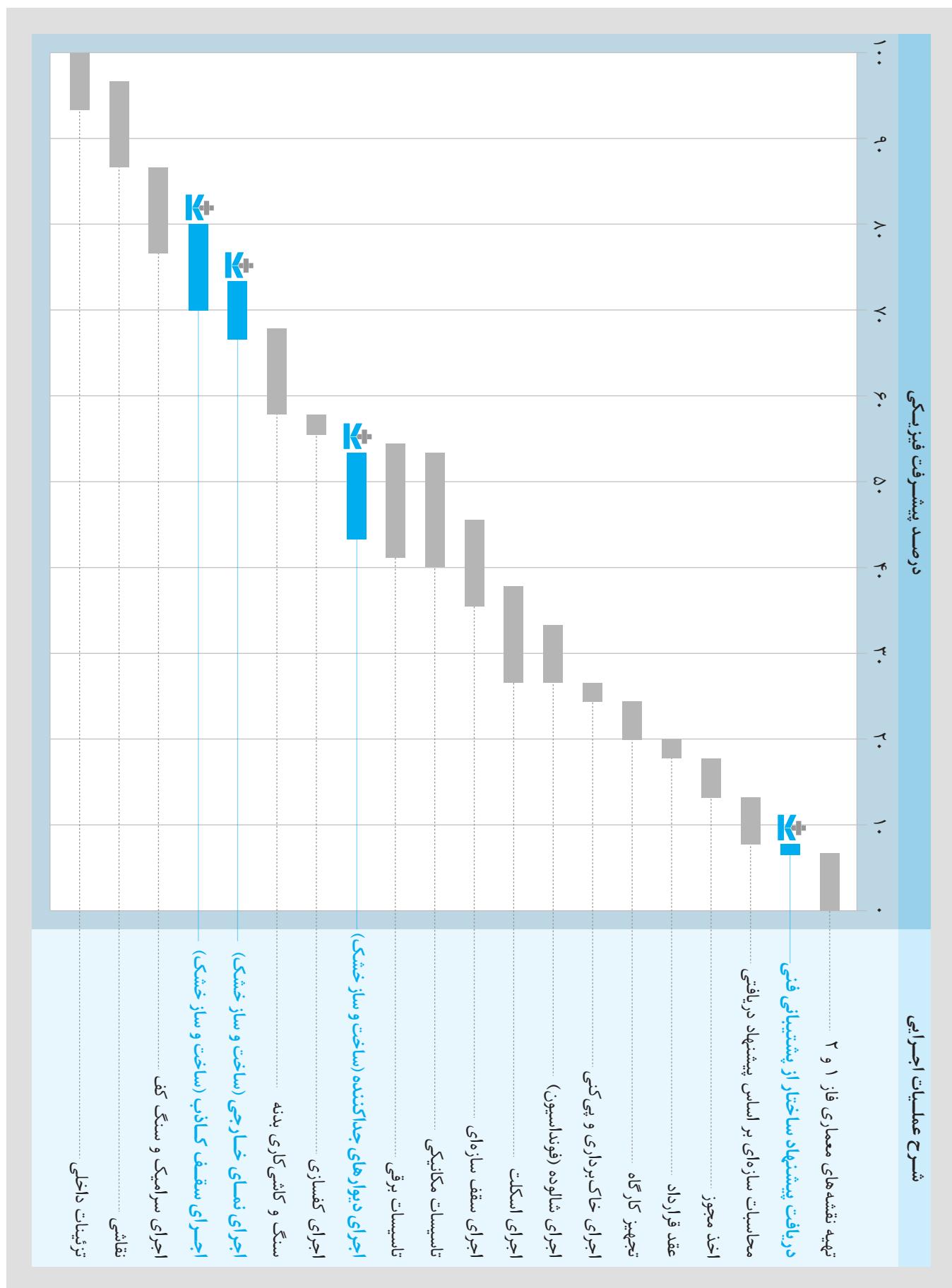
■ کاهش نیروی انسانی مورد نیاز

ساختارهای ساخت و ساز خشک (از ابتدای تا انتهای) توسط حداقل یک گروه سه نفره مشکل از استادکار، شاگرد ماهر و شاگرد نیمه ماهر قابل اجرا خواهد بود. این در حالیست که به عنوان مثال جهت اجرای یک سقف کاذب راپیتس و گچ به گروههای چند نفره از جمله جوشکار، راپیتس کار و گچ کار نیاز خواهد بود. از همه مهمتر سیستم‌های سنتی بطور غیرمستقیم نیروهای متعدد دیگری به منظور انتقال مصالح به پای کار، نظافت و حمل نخله به خارج از محل کارگاه را درگیر خود خواهند کرد.

■ صرفه جویی کلی در مصالح ساختمانی و کاهش نخله

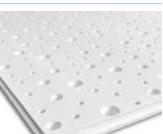
چنانچه طراحی سازه پروژه بر اساس سیستم‌های ساخت و ساز خشک صورت گرفته باشد، این امر به دلیل وزن کم ساختارها باعث صرفه جویی در میزان مصرف مصالح به خصوص فولاد و سیمان مصرفی خواهد شد. همچنین میزان تولید نخله در سیستم‌های ساخت و ساز خشک در مقایسه با ساختارهای سنتی بسیار کمتر می‌باشد، که این امر علاوه بر مسائل زیست محیطی و صرفه جویی در مصرف بی رویه منابع ملی باعث کاهش هزینه‌های حمل مصالح، نظافت محل کار، بارگیری و خروج نخله از کارگاه تا محل تخلیه نیز می‌گردد.

نمودار برنامه زمانبندی (مطالعه موردي: ساختمان ۵ طبقه)

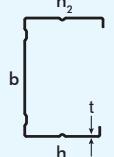
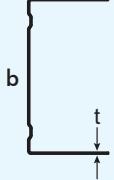
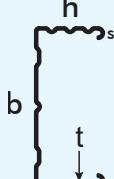
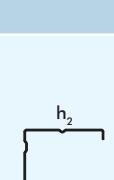
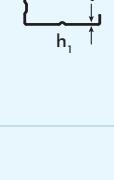
۳.۵ مشخصات محصولات

جدول ۵-۱: مشخصات فنی پنل‌ها

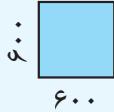
نوع لبه	استاندارد تولید	ضریب هدایت حرارتی λ W/(m.K)	حداقل چگالی (kg/m³)	وزن تقریبی kg/m²	ابعاد		پنل
					ضخامت [mm]	طول و عرض [mm]	
AK طولی	EN520 ISIR14818 DIN18180	•/۲۵	۷۷-	۷/۳	۹/۵		RG (GKB)
			۷۸-	۷/۸	۱۲/۵		
			۸۰-	۱۲/۰	۱۵		
			۸۱-	۱۴/۶۰	۱۸		MR (GKBI)
			۸۰-	۸/۶۰	۱۲/۵		
			۸۰-	۱۲/۰	۱۵		
			۸۱-	۱۴/۶۰	۱۸		FR (GKF)
			۷۸-	۱۰/۱۰	۱۲/۵		
			۸۰-	۱۲/۰	۱۵		
			۸۱-	۱۴/۶۰	۱۸		FM (GKFI)
			۸۰-	۱۰/۱۰	۱۲/۵		
			۸۰-	۱۲/۰	۱۵		
VK عرضی	EN520 ISIR14818 DIN18180	•/۲۷	۷۸-	۱۰/۱۰	۱۲/۵	۱۲۰۰	مقاوم در برابر ضربه
			۸۰-	۱۲/۰	۱۵		
			۸۱-	۱۴/۶۰	۱۸		
			۸۰-	۱۰/۱۰	۱۲/۵		
HRAK طولی	EN520 ISIR14818 DIN18180	•/۲۷	≥ 1000	۱۲/۸	۱۲/۵	۱۲۰۰	پنل آکوستیک Random Plus 12/20/35R
UFF طولی و عرضی	EN520 ISIR14818 DIN18180	•/۲۳	۷۶۰	۹/۳	۱۲/۵	۱۲۰۰	پنل آکوستیک Alternating Circular 12/20/66R
UFF طولی و عرضی	EN14190 DIN18180	•/۲۳	۷۶۰	۸/۴	۱۲/۵	۱۱۸۸	پنل آکوستیک Standard Square 8/18Q
AK طولی		•/۲۳	۷۶۰	۸/۳	۱۲/۵	۱۱۸۸	پنل آکوستیک Slotline B5
AK طولی		•/۲۳	۷۶۰	۸/۶	۱۲/۵	۱۲۰۰	صفحات مسلح سیمانی
Essy Edge طولی		•/۳۵	۷۵۰ ۱۱۵۰ ۱۲۳۰	۱۱ ۱۶ ۱۰/۵	داخلی ۱۲/۵ خارجی ۱۲/۵	۱۲۰۰	
VK عرضی							

اطلاعات تکمیلی
مشخصات محصولات

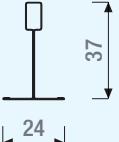
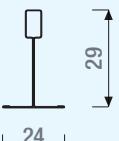
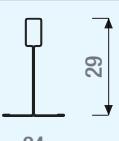
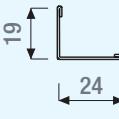
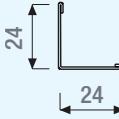
جدول ۲-۵: مشخصات فنی پروفیل‌های گالوانیزه

استاندارد تولید	وزن تقریبی kg/m	طول [mm]	ابعاد				نوع پروفیل (نام اسامی) (نام اسامی)	تصویر
			لبه برگشتی (S)	بال ($h_1 - h_2$) ± 0.5 [mm]	جان (b)	ضخامت اسامی (t)		
EN14195 ISIRI13035	•/۳۸	۳۰۰۰	۵	۳۹ - ۴۱	۲۶	•/۶	C26	
	•/۵۷۵			۳۴ - ۳۶	۴۶/۸		C50	
	•/۷۲۵			۳۹ - ۴۱	۶۸/۸		C70	
	•/۸۶۷			۳۹ - ۴۱	۹۸/۸		C100	
EN14195 ISIRI13035 DIN18182-1	•/۷۱۶	۴۰۰۰	۶	۴۷ - ۴۹	۴۸/۸	•/۶	CW50	
	•/۸۳۴				۷۳/۸		CW75	
	•/۹۵۱				۹۸/۸		CW100	
EN14195 ISIRI13035	•/۳۷	۴۰۰۰	-	۲۸	۲۸	•/۶	UD28	
	•/۳۳				۳۶		UH36	
	•/۴۰۴				۴۸		U50	
	•/۴۹۱				۷۰		U70	
	•/۶۰۸				۱۰۰		U100	
EN14195 ISIRI13035 DIN18182-1	•/۵۸۹	۴۰۰۰	-	۳۸/۸	۵۰	•/۶	UW50	
	•/۷۲۰				۷۵		UW75	
	•/۸۲۴				۱۰۰		UW100	
EN14195 DIN18182-1	۱/۹۰۵	۴۰۰۰	-	۴۰	۴۸/۸	•/۶	UA50	
	۲/۲۹۶				۷۳/۸		UA75	
	۲/۶۸۶				۹۸/۸		UA100	
EN14195 ISIRI13035 DIN18182-1	•/۵۷	۴۰۰۰	-	۲۷	۶۰	•/۶	CD60	
	•/۴۵				۴۷		F47	
EN14195 ISIRI13035	•/۲۲	-	-	-	۲۴/۵	•/۶	L25	

جدول ۵-۳: مشخصات فنی تایل‌های گچی

مقاومت در برابر رطوبت	رفتار در برابر حریق	ضریب جذب صوت α_w	سطح سوراخ شده تایل %	وزن تقریبی kg/m^2	ابعاد اسامی ضخامت [mm]	طول و عرض [mm]	نوع تایل
تا ۶۰ درصد		-	۰	۷/۷			ساده
		۰/۵۰	۸/۷	۷			۶-۱۸
		۰/۶۰	۱۵/۵	۶/۵			۸-۱۸
		۰/۶۰	۱۲/۶	۶/۷			۸-۱۲-۳۶
تا ۵۰ درصد	A2-S1,d0				۹/۵		
		۰/۵۵	۱۳/۱	۶/۷			۸-۱۲-۵۰
		۰/۶۰	۲۳	۵/۹			۱۲-۲۵
		۰/۴۰	۱۷/۸۵	۵/۸			۶-۹۶
تا ۶۰ درصد		-	۰	۷/۷			تایل‌های طرح دار

جدول ۵-۴: مشخصات فنی سازه‌های سپری

وزن تقریبی kg/m	طول [mm]	ابعاد مقطع [mm]	نوع پروفیل
۰/۳۳	۳۶۰۰		T3600
۰/۲۶	۱۲۰۰		T1200
۰/۲۶	۶۰۰		T600
۰/۱۹	۳۰۰۰		نیشی تراز
۰/۲۱			

۴.۵ آنالیز مصالح

۱.۴.۵ ساختارهای سقف کاذب یکپارچه

جدول ۵: میزان مصرف مصالح در هر مترمربع از ساختار سقف کاذب یکپارچه

D127.ir -Cleaneo	D112b.ir	D112a.ir	واحد	مصالح	زیر سازی
۴/۸	۴/۶	۲/۲	۲/۲	۳/۴	ساژه
۰/۸	۰/۸	۰/۸	۰/۸	۰/۸	UD28 / L25
-	-	-	Hx2/V	-	Rانر
-	-	-	-	-	UH36 رانر
۱/۴	۱/۴	۲/V	-	Hx1/۹	آویز نانیوس*
۴/۳	۴	-	-	۲/۶	اتصال کامل
-	-	-	-	-	اتصال مستقیم
۱	۰/۹	-	-	۰/۷	بست اتصال طولی
		-	۲/V	-	اتصال سقفتی
۰/۸	۰/۸	۰/۸	۰/۸	۰/۸	ترن فیکس
۱/۵	۱/۴	۲/V	۲/V	۱/۹	میخ مهار فولادی سقفتی m6×35mm
۱/۵	۱/۵	۱/۴	۱/۴	۱/۵	دستگاه پیچ و روپلاگ m6×60mm
۲/V	۲/V	۵	۱۱	۳/۸	LN9 پیچ
		۱	۱	۱	پنل گچی
۱					پنل کلینیو UFF به
۱					پنل کلینیو AK به
۲۴	۲۵		۱۷	۱۷	TN25
پوششنهایی					
۰/۳۵	-	۰/۳۵	۰/۳۵	کیلوگرم	پتوونه درزگیر
-	-	۰/۵	۰/۵	کیلوگرم	ماستیک
۱/۱	-	۱/۱	۱/۱	مترمربع	نوار درزگیر
۰/۱	۰/۱	-	-	کیلوگرم	تریاس

ابعاد سقف ۵×۵ متر به مساحت ۲۵ مترمربع در نظر گرفته شده است.

در ساختارهای D112: فواصل برابر ۱۰۰، آویز ۷۵ و پنل خور ۵۰ سانتی متر

و ضخامت ورقهای سقفی ۰/۶ میلی متر در نظر گرفته شده است.

* آویز نانیوس حداقل شامل سه جز (آویز، پین و رکاب / چنگک) می باشد.

۲.۴.۵. ساختارهای سقف کاذب مشبك

جدول ۵-۶: میزان مصرف مصالح در هر مترمربع از ساختار سقف مشبك

اولترا لاین	T24/T15	پروفیل	واحد	مصالح	زیر سازی
۱	۱			پروفیل 3600	
۱/۲	۱/۲			پروفیل 1200	
۱	۱			پروفیل 600	پروفیل و اتصالات گالوانیزه
۰/۸	۰/۸			پروفیل L / W	
۱	۱			آویز سیمی فنر دوبل*	
۱	۱			اتصال سقفی HT90	
۱	۱			میخ مهار فولادی سقفی m6×35mm	اتصالات
۱/۵	۱/۵			پیچ و رول پلاگ m6×60mm	زیر سازی
لایه گذاری					
۱	۱		مترمربع	تاپل گچی یا معدنی	
	در صورت نیاز		عدد	گیره پشت تاپل	

■ ابعاد سقف 5×5 متر به مساحت ۲۵ مترمربع و به روش قرینه یابی محاسبه شده است.

* آویز سیمی حداقل شامل دو عدد آویز سیمی و یک عدد بست فنر دوبل می‌باشد.

۵.۵ خدمات فنی و مهندسی

بازرسی فنی پروژه‌ها: برای حصول اطمینان از صحت و کیفیت اجرای سیستم‌های ساخت و ساز خشک، بازرسی فنی پروژه‌ها توسط کادر فنی صورت می‌پذیرد. این بازرسی به صورت ادواری و در مراحل مختلف عملیات اجرایی (زیرسازی، پنل گذاری، درزگیری و نازک کاری) انجام می‌پذیرد.

پاسخگویی به استعلام‌های فنی: در صورت وجود هرگونه ابهام فنی در هر یک از مراحل طراحی، اجرا، بهره‌برداری و تعمیرات سیستم‌های ساخت و ساز خشک، دایرہ پشتیبانی فنی آمادگی ارائه راهنمایی‌ها، جزئیات فنی، راه حل‌ها و رفع ابهام‌های فنی را دارد.

- انتخاب ساختار مناسب جزء مراحل بسیار مهم پیش از استفاده از سیستم‌های ساخت و ساز خشک بوده و به ویژه برای تهیه اسناد مناقصات و برای تعیین مبنای قیمت‌گذاری لازم خواهد بود. لذا به کارفرمایان محترم توصیه می‌شود که پیش از هر اقدامی، با دایرہ مهندسی فروش تماس حاصل فرموده تا راهنمایی‌های لازم را در این ارتباط دریافت نمایند.
- به کارفرمایان محترم توصیه می‌شود که پیش از آغاز عملیات اجرایی، دستگاه نظارت خود را جهت گذاردن دوره آموزشی ویژه کارفرمایان، به شرکت معرفی نموده؛ همچنین وضعیت صلاحیت حرфه‌ای مجریان سیستم‌های ساخت و ساز خشک را (قبل و حین عملیات اجرایی) از طریق کنترل گواهینامه‌های آموزشی بررسی نمایند. گواهینامه‌های معتبر دارای شماره ثبت در شرکت می‌باشند و از طریق سامانه آموزش قابل استعلام هستند.
- عوامل نصب سیستم‌های ساخت و ساز خشک، از طریق بازدیدهای کادر فنی شرکت مورد ممیزی و ارزیابی فنی قرار می‌گیرند. به کارفرمایان محترم توصیه می‌شود که پیش از آغاز عملیات اجرایی، رتبه فنی عاملین را از دایرہ فروش و بازاریابی استعلام فرمایند.
- کارفرمایان محترم؛ برای قرارگیری پروژه‌های خود در برنامه بازرسی فنی شرکت، لازم است مراتب را پیش از آغاز عملیات اجرایی، به صورت مکتوب و با ذکر مشخصات کامل پروژه به دایرہ بازرسی اعلام فرمایید.
- این شرکت طیف وسیعی از مراجع و مستندات فنی مربوط به مشخصات عملکردی، روش‌های نصب و اجرا، بهره‌برداری و تعمیرات سیستم‌های ساخت و ساز خشک را در اختیار دارد. لذا در صورت تمایل، دست اندر کاران محترم صنعت ساختمن می‌توانند با دایرہ مهندسی فروش تماس حاصل فرموده تا راهنمایی‌های لازم را در این ارتباط دریافت نمایند.

نکات مهم

مشاوره در انتخاب ساختار: گام نخست در استفاده از سیستم‌های ساخت و ساز خشک، انتخاب ساختار مناسب می‌باشد. هر یک از ساختارها دارای قابلیت‌های ویژه خود بوده که در مرحله طراحی می‌باید مشخصات عملکردی آن ساختار مانند قابلیت‌های فیزیکی و مکانیکی تعیین کننده از قبیل مقاومت استاتیکی، میزان عایق حرارتی و صوتی و مقاومت ساختار در برابر حریق در نظر گرفته شود. به عنوان مثال، برای انواع دیوار (دیوارهای جداکننده داخلی، دیوارهای جداکننده بین دو واحد آپارتمانی، دیوار راهروها، دیوار سلول‌های تر و ...) ساختارهای مختلفی وجود دارد که با توجه به شرایط و نوع کاربری، باید ساختار مناسب انتخاب و به کار گرفته شود.

اجرای دوره‌های آموزشی: با توجه به اهمیت فراوان امر آموزش در تحقق اجرای کیفی سیستم‌های ساخت و ساز خشک، شرکت اقدام به تاسیس مراکز آموزشی مجهز و استقرار کارشناس در شهرهای مختلف کشور نموده، تا مطالب فنی و روش‌های صحیح نصب در قالب دوره‌های آموزشی کوتاه مدت به گروه‌های نظارتی و اجرایی ارایه گردد. در حال حاضر، دوره‌های آموزشی که توسط واحد آموزش ارایه می‌شود به شرح زیر می‌باشد:

نام دوره	تعداد روز
آشنایی با محصولات	۱
نصب دیوارهای جداکننده	۴
نصب سقف‌های کاذب	۴
نصب دیوارهای پوششی	۳
دکوراتیو	۳
دوره تکمیلی	۵
سیستم‌های ساخت و ساز خشک ویژه مهندسین	۵
درزگیری و آماده سازی سطوح	۱
ویژه نقاشان	۱
ویژه تاسیسات	۱
دوره‌های تخصصی	۱
دوره فراغیر	-

برای کسب اطلاعات بیشتر با واحد آموزش تماس حاصل نمایید و یا از طریق سامانه آموزش اقدام به ثبت نام نمایید.
دسترسی به سامانه آموزش از طریق سایت: www.kplus.ir

اطلاعات مندرج در این دفترچه، با توجه به دانش فنی مبتنی بر استانداردها، آزمایش‌ها و شرایط موجود در زمان چاپ آن تهیه شده است. خط مشی ما همواره تلاش در جهت تحقیق و توسعه و رشد کیفی محصولات بوده و در این راستا، این شرکت این حق را برای خود محفوظ می‌دارد تا در هر زمان نسبت به تغییر اطلاعات فنی محصولات خود اقدام نماید. این دفترچه، معتبرترین دفترچه فنی در زمینه خود بوده و بر این اساس، استناد یا استفاده از نسخه‌های پیش از آن امکان‌پذیر نمی‌باشد. شایان ذکر است که آخرین نسخه دفترچه‌های فنی همواره در وب سایت این شرکت قرار داشته و بیز از طریق تماس با واحد پشتیبانی فنی قابل استعلام است. اطلاعات این دفترچه غیرقابل تغییر می‌باشد، بدین معنا که هر گونه اظهار نظر فنی از سوی هر شخص حقیقی یا حقوقی اصلاح، تغییر موردی یا تغییر کلی مندرجات آن مردود بوده، مگر آنکه تاییدیه کتبی آن قبل از سوی واحد پشتیبانی فنی اخذ شده باشد. تمامی محصولات جهت کاربرد و هدفی مشخص تولید شده و هر گونه تفسیر یا استفاده غیر از این محصولات و همچنین اجرای نامناسب مسئولیتی را متوجه این شرکت نخواهد ساخت.

دفتر مرکزی: تهران، خیابان نلسون ماندلا
(افریقا)، بالاتر از پل میرداماد، بن بست قبادیان

۱۹ شرقی، پلاک

۸۸۲۰۷۹۲۹

تلفن: ۸۸۲۰۳۳۱۵

فکس مهندسی فروش:

۸۸۲۰۳۳۷۱

فکس امور مشتریان:

کارخانه: تهران، کیلومتر ۲۳ جاده خراسان

تلفن: ۳۶۸۴۹۰۳۳

فکس: ۳۶۸۴۹۴۵۵

www.kplus.ir

info@kplus.ir

